

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2000-2001

1 december 2000

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

INHOUDSOPGAVE

I. VRAGEN VAN DE VLAAMSE VOLKSVERTEGENWOORDIGERS EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS (Reglement artikel 81, 1, 2, 3, 5 en 7)

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn	Blz.
Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden	443
Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie	446
Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen	461
Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking	469
Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming	473
Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme	493
Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw	512
Johan Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport	520
Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media	536
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn	
Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden	545
Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen	547
Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking	559
Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme	560

II. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS EN WAAROP NOG NIET WERD GEANTWOORD (Reglement artikel 81, 6)

Nihil

III. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS MET TEN MINSTE TIEN WERKDAGEN EN DIE OP VERZOEK VAN DE VRAAGSTELLERS WERDEN OMGEZET IN VRAGEN OM UITLEG (Reglement artikel 81, 4)

Nihil

REGISTER 561

**I. VRAGEN VAN DE VLAAMSE
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS EN
ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS
(Reglement artikel 81, 1, 2, 3, 5 en 7)**

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn

PATRICK DEWAELE

MINISTER-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIEN,
BEGROTING, BUITENLANDS BELEID
EN EUROPESE AANGELEGENHEDEN

**Vraag nr. 100
van 7 juli 2000
van mevrouw MARIJKE DILLEN**

Lasten uit het verleden – Budgettaire impact

De lasten die voortvloeien uit een aantal gerechtelijke procedures uit het verleden, waarvan in de huidige legislatuur de eventuele veroordelingen worden uitgesproken die een budgettaire weerslag hebben op de begroting, worden aangeduid als een last uit het verleden.

1. In hoeveel dossiers zijn er gedurende het voorbije jaar veroordelingen uitgesproken die dienen te worden omschreven als een last uit het verleden ?

Wat is de totale financiële omvang van deze veroordelingen ?

2. Op welke wijze worden deze veroordelingen geregeld ?

3. Welke criteria worden gehanteerd om dergelijke lasten ten laste te leggen van het Vlaams Fonds voor de Lastendelging (VFLD) ?

Antwoord

1. Indien wordt uitgegaan van de definitieve vonnissen van de bevoegde rechtbanken en waarvan het voorwerp werd aangeduid door de Vlaamse regering als "een last uit het verleden", bedraagt het aantal dossiers van deze aard die ten laste werden genomen door het Vlaams Fonds voor de Lastendelging voor het jaar 1999 in totaal zes. Ik wens nogmaals de aandacht te vestigen op het feit dat het hier enkel dossiers

betreft die het voorwerp uitmaken van een gerechtelijke procedure.

De totale financiële omvang (inclusief verwijl-tresten, juridische kosten en dergelijke) m.b.t. lasten ten gevolge van veroordelingen en die door de Vlaamse regering werden aangeduid als een "last uit het verleden", bedroeg in de periode 1 januari 1999 – 31 december 1999 : 298.361.395 frank.

2 en 3. De algemene basis tot regeling van deze lasten wordt gevormd door :

– het decreet van 21 december 1994 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1995 – afdeling 2, Vlaams Fonds voor de Lastendelging (artikel 53, § 1), aangevuld door artikel 9 van hoofdstuk IV van het decreet van 19 december 1998 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1999 ;

– het besluit van de Vlaamse regering van 24 mei 1995 houdende vaststelling van de regelen betreffende de werking en het beheer van het Vlaams Fonds voor de Lastendelging ;

aangevuld/gewijzigd door :

– het besluit van de Vlaamse regering van 22 september 1998 houdende regeling van de tenlasteneming van kosten verbonden aan de door de gemeenten geboden administratieve ondersteuning in geval van algemene ramp ;

– het besluit van 9 februari 1999 van de Vlaamse regering tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 24 mei 1995 houdende vaststelling van de regelen betreffende de werking en het beheer van het Vlaams Fonds voor de Lastendelging.

De aanduiding "last uit het verleden" gebeurt steeds door de Vlaamse regering en betreft in principe dossiers van voor 31 december 1998. Ook lasten van na deze datum, aangeduid door de Vlaamse regering, kunnen in aanmerking worden genomen door het Vlaams Fonds voor de Lastendelging. Behoudens de lasten uit het verleden m.b.t. het voormalige Gebouwenfonds voor de Rijksscholen, die voor 100 % ten laste worden genomen door het VFLD, worden de lasten uit het verleden in de regel voor 50 % gedragen door het budget van de functioneel be-

voegde minister en de andere 50 % door het VFLD.

In de praktijk wordt het initiatief genomen door de functioneel bevoegde minister, die het dossier na advies van de administratie Budgettering, Accounting en Financieel Management en na advies van de Inspectie van Financiën voorlegt aan de minister van Financiën en Begroting voor het begrotingsakkoord. Vervolgens kan het dossier in zijn geheel worden beslist door de Vlaamse regering, waarna het wordt voorgelegd aan de functioneel bevoegde minister en aan het Vlaams Fonds voor de Lastendelging ter uitbetaling.

Vraag nr. 110
van 14 september 2000
van de heer CARL DECALUWE

Streekplatforms – Hefboomprojecten

De Vlaamse regering heeft over gans Vlaanderen streekplatforms erkend.

1. Kan de minister een overzicht geven van de reeds goedgekeurde hefboomprojecten die onder zijn/haar bevoegdheid vallen ?
2. Kan de minister eveneens de geraamde kostprijs meedelen voor deze hefboomprojecten en wat de inbreng is van de Vlaamse overheid ? Welke middelen zijn reeds uitgetrokken ?
3. Welke timing stelt de minister voorop voor de realisatie van de goedgekeurde hefboomprojecten ?
4. Welke criteria worden gehanteerd naar prioriteit van uitvoering ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media.

Vraag nr. 111
van 14 september 2000
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Leeftijdscriminatie – Beleid

In de Beleidsnota Gelijke Kansen – goedgekeurd door de Vlaamse regering en de meerderheidspartijen – stelt de minister dat leeftijdscriminatie een nieuw aandachtspunt is voor deze regering. Een meldpunt voor leeftijdscriminatie wordt in het vooruitzicht gesteld (*Stuk 150 (1999-2000) – Nr. 1 – red.*).

Het is aan de regering om zelf het goede voorbeeld te geven en dus enerzijds de bestaande leeftijdscriminaties in kaart te brengen, en anderzijds geen nieuwe discriminaties in het leven te roepen.

1. Welke leeftijdsgrenzen worden gehanteerd in de verschillende regelgevingen waarvoor de minister bevoegd is ? Sedert wanneer is deze regelgeving van kracht ?
2. Welke leeftijdsgrenzen worden gehanteerd in de verschillende regelgevingen m.b.t. de Vlaamse openbare instellingen waarvoor de minister bevoegd is ? Sedert wanneer ?
3. Werden deze leeftijdsgrenzen reeds geëvalueerd ? Zo ja, passen zij in het beleid van de minister m.b.t. leeftijdscriminatie ?

Worden er eventueel maatregelen in het vooruitzicht gesteld om daarin verandering te brengen en zo ja, welke timing wordt daarbij gehanteerd ?

NB. Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw en de heer Johan Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport. Op 10 augustus 2000 werd ze eveneens gesteld aan mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en

Gelijke Kansen en op 13 september 2000 aan de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen.

Vraag nr. 112 van 14 september 2000 van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Agnetenklooster Tongeren – Aankoop

Onlangs verklaarde de minister-president dat het Agnetenklooster in Tongeren zal worden aangekocht door de Vlaamse Gemeenschap om er de Vlaamse administratie te vestigen.

1. Welke concrete stappen werden reeds gedaan voor de aankoop van dit gebouw ?
2. Welke diensten worden erin ondergebracht ?
3. Welke bestemming wordt aan de rest van de gebouwen gegeven ?

Is het de Vlaamse regering die dit beslist ? Zo ja, op welke manier heeft de stad Tongeren inspraak ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Johan Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Johan Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport.

Vraag nr. 113 van 19 september 2000 van de heer FREDDY SARENS

Wereldforum voor Educatie – Vlaamse afwezigheid

Vlaanderen schitterde door afwezigheid bij de rapportering in het kader van het Wereldforum voor Educatie gehouden in Dakar, Senegal, in april 2000. België was er enkel – en dan nog maar beperkt – vertegenwoordigd door de Franse Gemeenschap.

Over de geleverde inspanningen en de bereikte resultaten van het Education For All-programma 1990-1999 in Vlaanderen, komt de internationale gemeenschap dus niets te weten. Vlaanderen was totaal afwezig op dit internationaal forum. Dit staat in schril contrast met de inspanningen die fel geteisterde ontwikkelingslanden hebben geleverd om een rapport op te maken.

Zelfs na de conferentie zijn er nog enkele rapporten bijgekomen, maar niet van Vlaanderen.

In het Vlaams regeerakkoord van juli 1999 en in de Beleidsnota Buitenlands Beleid 2000-2004 wordt nochtans gesteld dat de Vlaamse regering het belang van de multilaterale samenwerking en de multilaterale organisaties onderkent. In de beleidsnota wordt expliciet melding gemaakt van de Unesco (United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization) die "Vlaanderen de mogelijkheid biedt zich verder internationaal te positioneren in multilateraal verband". Uit de feiten blijkt nu dat van deze mogelijkheid geen gebruik wordt gemaakt.

1. Wat is de reden voor deze afwezigheid ?
2. Was de minister-president, verantwoordelijk voor de coördinatie van het Vlaams buitenlands beleid, op de hoogte en heeft hij stappen ondernomen om deze leemte in de Vlaamse buitenlandse aanwezigheid op te vullen ?
3. Welke initiatieven werden genomen om in de toekomst zulke lacunes in de internationale aanwezigheidspolitiek van Vlaanderen te voorkomen ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming.

Vraag nr. 114
van 19 september 2000
van mevrouw TREES MERCKX-VAN GOEY

Schelde Informatiecentrum – Participatie

De Schelde Nieuwsbrief is een Nederlands-Vlaamse kwartaaluitgave van het Schelde Informatiecentrum waarin de administratie Waterwegen en Zee-
 wezen, de afdeling Natuur en het Instituut voor Natuurbehoud participeren. De uitgave wordt mee door het Vlaams Gewest betaald.

In het nummer van augustus 2000 wordt onder de titel "België : regels van elastiek" onder meer gesteld : "Ministers en burgers dienen niet alleen het Belgisch belang, maar het partij-, regionaal, lokaal of eigen belang (...) Formele regels zijn er als een flexibel kader waar naar eigen inzicht mee omgegaan kan worden". Dit en nog veel meer verschijnt onder het hoofdartikel "Over de rol van cultuurverschillen in het beheer van de Schelde. Vlaanderen en Nederland: twee druppels water ?".

1. De vraag kan worden gesteld of het meewerken aan onderzoek naar de rol van cultuurverschillen in het beheer van de Schelde en het nadien publiceren van sterk vulgariserende artikels gebaseerd op interviews van acht Vlaamse waterbeheerders, moet worden gerekend tot de kerntaken van de Vlaamse participanten, die ressorteren onder de bevoegdheid van Vlaamse ministers, waaronder de minister vice-president.

Is de minister-president op de hoogte van de inhoud van bovenvermelde artikel ?

Zo ja, op welke wijze heeft hij hierop eventueel gereageerd ?

2. In het colofon van de Schelde Nieuwsbrief wordt gesteld dat de gepubliceerde meningen "niet het beleid van de participerende organisaties" weerspiegelen.

Wat is dan de concrete verantwoordelijkheid van het Vlaams Gewest of de Vlaamse participanten m.b.t. de in de nieuwsbrief gepubliceerde meningen ?

3. Op welke wijze participeert het Vlaams Gewest in het Schelde Informatiecentrum ?

Welke mensen en middelen stelt het Vlaams Gewest hiervoor ter beschikking ?

Wat is de (wettelijke) opdracht van dit centrum ?

4. Welke informatiecentra zijn er nog actief in het kader van grensoverschrijdende samenwerkingsverbanden waaraan de Vlaamse overheid deelneemt en die mee worden gefinancierd door belastinggeld van de burgers ?

Wat is eventueel de omvang van deze financiering door het Vlaams Gewest of andere meewerkende instellingen die onder het toezicht van de Vlaamse overheid vallen ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie en aan mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie.

STEVE STEVAERT

MINISTER VICE-PRESIDENT
 VAN DE VLAAMSE REGERING,
 VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT,
 OPENBARE WERKEN EN ENERGIE

Vraag nr. 367
van 28 juni 2000
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Adviesraden – Vrouwen (2)

Zie :
 Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen
 Vraag nr. 178
 van 31 mei 2000
 van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen
 Blz. 461

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen.

Vraag nr. 372
van 3 juli 2000
van mevrouw MARLEEN VAN DEN EYNDE

N171 Kontich-Boom – Doortrekking

In opvolging van het antwoord van de minister vice-president op vragen betreffende de doortrekking van de N171 naar de A12 had ik graag het volgende vernomen (*Handelingen C 169 van 25 mei 2000, blz. 2-4 – red.*).

1. In hoeverre is de beslissing van de minister vice-president tot doortrekking van de N171 definitief ?
2. Heeft hij ondertussen reeds een landschapsstudie laten uitvoeren ? Met welk resultaat ?
3. Welke maatregelen worden genomen om de schade te beperken aan het natuurgebied ?
4. Welke maatregelen worden genomen om de inwoners van de aanpalende wijk, die nog op geen 50 meter van de nieuw aan te leggen weg is gelegen, te ontlasten van verkeershinder ?
5. Is er een alternatief van groenvoorziening en recreatie ter compensatie van het natuurgebied dat zou verdwijnen ?

Antwoord

1. Door de conformverklaring van het mobiliteitsplan van de Rupelstreek werd door alle betrokken partijen, inclusief het Vlaams Gewest, een pakket maatregelen goedgekeurd en ter uitvoering voorgesteld met het oog op de realisatie van een duurzame mobiliteit in de regio.

Deze ingreep is dus een gezamenlijk genomen beslissing in het kader van een globaal pakket.

2. De landschapsstudie wordt nog dit jaar aanbevestigd. Resultaten zijn dus nog niet bekend.
3. De eventuele maatregelen tot beperking van de schade aan het natuurgebied zullen in de landschapsstudie aan bod komen.
4. Het aspect van de beperking van de verkeershinder, met name vooral de geluidshinder, zal in dezelfde studie worden behandeld.

5. Mogelijke compenserende maatregelen op het vlak van groen- en recreatievoorzieningen worden onderzocht in de landschapsstudie.

Vraag nr. 378
van 6 juli 2000
van de heer LUDWIG CALUWE

Mobiliteitsconvenants – Antwerpen

Sinds enige jaren worden gemeenten aangemoedigd om met De Lijn en het Vlaams Gewest mobiliteitsconvenants af te sluiten, teneinde tot een planmatiger en geïntegreerd mobiliteitsbeleid te komen.

1. Welke gemeenten in het arrondissement Antwerpen hebben tot nu toe reeds het moederconvenant afgesloten ? Welke gemeenten nog niet ?
2. In welke fase van het planningsproces bevinden deze gemeenten zich vandaag ?
3. Welke bijakten hebben deze gemeenten ondertussen afgesloten ?

Antwoord

1. Met volgende steden/gemeenten van het arrondissement Antwerpen werd reeds een mobiliteitsconvenant afgesloten : Aartselaar, Antwerpen, Boom, Borsbeek, Brasschaat, Brecht, Edegem, Essen, Hemiksem, Kalmthout, Kapellen, Kontich, Lint, Malle, Mortsel, Niel, Ranst, Rumst, Schelle, Schilde, Schoten, Stabroek, Wijnegem, Wommelgem, Wuustwezel, Zandhoven, Zoersel, Zwijndrecht.

De gemeenten Boechout en Hove ontbreken nog.

2. De volgende gemeenten bevinden zich vandaag in het volgende planningsproces :
 - Aartselaar : conform verklaarde oriëntatienota en beleidsplan
 - Antwerpen : conform verklaarde oriëntatienota
 - Boom : conform verklaarde oriëntatienota en beleidsplan
 - Borsbeek : conform verklaarde oriëntatienota

- Brasschaat : conform verklaarde oriëntatienota
 - Brecht : conform verklaarde oriëntatienota
 - Edegem : conform verklaarde oriëntatienota
 - Essen : conform verklaarde oriëntatienota
 - Hemiksem : conform verklaarde oriëntatienota en beleidsplan
 - Kalmthout : conform verklaarde oriëntatienota
 - Kontich : conform verklaarde oriëntatienota
 - Lint : conform verklaarde oriëntatienota
 - Malle : conform verklaarde oriëntatienota
 - Niel : conform verklaarde oriëntatienota en beleidsplan
 - Ranst : conform verklaarde oriëntatienota
 - Rumst : conform verklaarde oriëntatienota en beleidsplan
 - Schelle : conform verklaarde oriëntatienota en beleidsplan
 - Schilde : conform verklaarde oriëntatienota
 - Wijnegem : conform verklaarde oriëntatienota
 - Wommelgem : conform verklaarde oriëntatienota
 - Wuustwezel : conform verklaarde oriëntatienota
 - Zandhoven : conform verklaarde oriëntatienota
 - Zoersel : conform verklaarde oriëntatienota
 - Zwijndrecht : conform verklaarde oriëntatienota
3. Met deze gemeenten werden ondertussen volgende bijakten afgesloten :
- Alle gemeenten die een mobiliteitsconvenant hebben ondertekend, sloten ook bijakte 1 af, behalve Kapellen en Kontich.
- Aartselaar : bijakte 7 – informatiever­schaffing over het openbaar vervoer
 - Antwerpen : bijakte 9A : "Zuiden van Antwerpen" – de verhoging van het openbaar­vervoersaanbod
 - bijakte 9B : "Buitenring Antwerpen" – de verhoging van het openbaarvervoersaanbod
 - bijakte 13A : N177 – de aanleg van nieuwe, aanliggende fietspaden langs gewestwegen
 - Boom : bijakte 7 – informatiever­schaffing over het openbaar vervoer
 - Borsbeek : bijakte 11A : R11 – aanleg van nieuwe verbindende fietspaden langs gewest­wegen
 - bijakte 14A : N116 – de wegverlichting van kruispunten en wegvakken die niet als door­tocht kunnen worden beschouwd
 - Brasschaat : bijakte 6A : N1 – N11 – N117 – N121 – het bevorderen van de netheid op de wegen ;
 - bijakte 9A : "Buitenring Antwerpen" – de verhoging van het openbaarvervoersaanbod
 - Brecht : bijakte 13A : N133 – de aanleg van nieuwe aanliggende fietspaden langs gewest­wegen
 - Edegem : bijakte 16A : N173 – de herinrich­ting van wegvakken die niet als doortocht kunnen worden beschouwd – fase I
 - bijakte 16B : N173 – idem – fase II
 - Essen : bijakte 11A : N122 – de aanleg van nieuwe, vrijliggende verbindende fietspaden langs gewestwegen
 - Hemiksem : bijakte 9A : "Zuiden van Antwerpen" – de verhoging van het openbaar­vervoersaanbod
 - Kapellen : bijakte 9A : "Buitenring Antwerpen" – de verhoging van het openbaarver­voersaanbod
 - Mortsel : bijakte 6A : N1 – R11 – het bevor­deren van de netheid op de wegen

- Niel : bijakte 9A : "Zuiden van Antwerpen" – de verhoging van het openbaarvervoersaanbod
 - Ranst : bijakte 16A : N14 – de herinrichting van wegvakken die als doortocht kunnen worden beschouwd
 - Rumst : bijakte 9A : "Zuiden van Antwerpen" – verhoging van het openbaarvervoersaanbod
- bijakte 13A : N1 – aanleg van nieuwe aanliggende fietspaden langs gewestwegen
- bijakte 13B : N1 – idem – fase II
- Schelle : bijakte 9A : "Zuiden van Antwerpen" – verhoging van het openbaarvervoersaanbod
 - Schoten : bijakte 9A : "Buitenring Antwerpen" – verhoging van het openbaarvervoersaanbod
 - Stabroek : bijakte 9A : "Buitenring Antwerpen" – verhoging van het openbaarvervoersaanbod
 - Wijnegem : bijakte 9A : "Buitenring Antwerpen" – verhoging van het openbaarvervoersaanbod
 - Wommelgem : bijakte 13A : R11 – de aanleg van nieuwe aanliggende fietspaden langs gewestwegen
- bijakte 17A : N116 – de wegverlichting van kruispunten en van wegvakken die niet als doortocht kunnen worden beschouwd
- Wuustwezel : bijakte 6A : N1 – N111 – N133 – N144 – het bevorderen van de netheid op de wegen
 - Zwijndrecht : bijakte 3 : N70 – de herinrichting van de doortocht van de gewestweg in de bebouwde kom

Vraag nr. 381
van 7 juli 2000
van mevrouw MARIJKE DILLEN

Departementen – Advocaten

De Vlaamse regering is betrokken in allerlei juridische betwistingen voor de burgerlijke rechtbanken,

arbeidsrechtbanken, correctionele rechtbanken, de Raad van State en het Arbitragehof.

1. Hoeveel rechtszaken zijn er thans hangende, en dit opgesplitst per verantwoordelijke minister ?
2. Kan een overzicht worden gegeven van het totale ereloon aan advocaten per departement ?
3. Tijdens de vorige legislatuur is gebleken dat ook advocaten-kamerleden, -senatoren of -Vlaamse volksvertegenwoordigers door de betrokken minister werden ingeschakeld.

Is dit thans ook nog het geval en hoeveel parlementsleden van de verschillende parlementen werden door een minister van de Vlaamse regering aangesteld als advocaat ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden.

Vraag nr. 385
van 14 juli 2000
van de heer DIRK DE COCK

Ringweg Doel – Verkeersveiligheid

Onlangs is ten zuiden van het polderdorp Doel een nieuwe weg in gebruik genomen. Dit brengt echter heel wat problemen met zich mee.

Zo worden de inwoners van het dorp (en natuurlijk ook de bezoekers) nu verplicht ongeveer vier kilometer om te rijden om het dorp via de R2 te bereiken en te verlaten.

Bovendien wordt men op deze weg geconfronteerd met wegpiraterij en snelheidsmaniakken. Hierdoor is deze weg uiterst verkeersonveilig en er viel reeds een dodelijk slachtoffer te betreuren. Vooral de bocht ter hoogte van Indaver – door sommigen naar verluidt als fascinerend bestempeld – is aartsgevaarlijk.

1. Klopt het dat door de aanleg van de nieuwe weg het verkeer van en naar Doel verplicht wordt ongeveer vier kilometer om te rijden in tegenstelling tot vroeger ?

2. Heeft de minister vice-president weet van de snelheidsduivels en wegpiraterij op die weg ?

Zijn er al vaststellingen gebeurd door de bevoegde politiediensten ? Bestaan er cijfergegevens, zowel van de vaststellingen als van de ongevallen ?

Welke (snelheidsremmende) maatregelen worden er eventueel genomen ?

Antwoord

1. Het klopt dat een deel van het verkeer van en naar Doel door de aanleg van een nieuwe ringweg rond het dok een grotere afstand moet afleggen. Deze langere reisweg is enkel af te leggen voor verkeer dat van de R2 en uit de richting van Kallo komt. Verkeer naar Doel via de N451 (Verrebroek en Kieldrecht) ondervindt geen enkele hinder.

Voor de fietsers

De toestand vóór de aanleg van de ringweg was de volgende : afstand voor de reisweg Kallosluis – Doel : 7.650 meter ; afstand voor de reisweg Doel – Kallosluis : 5.950 meter.

Het verschil in afstand is te wijten aan de verplichting om rond te rijden langs het afrittencomplex op de R2, waar er eenrichtingsverkeer van toepassing is.

De toestand na de aanleg van de ringweg is de volgende : afstand voor de reisweg Kallosluis – Doel : 8.800 meter ; afstand voor de reisweg Doel – Kallosluis : 8.800 meter.

Een fietser moet nu dus voor een reis heen en terug Doel – Kallosluis 17,6 kilometer afleggen, in plaats van vroeger 13,6 kilometer. Dit is een gevolg van de keuze van een fietstraject los van het wegverkeer.

Voor de automobilisten

De toestand vóór de aanleg van de ringweg was de volgende : afstand voor de reisweg Kallosluis – Doel : 7.650 meter ; afstand voor de reisweg Doel – Kallosluis : 5.950 meter.

De toestand na de aanleg van de ringweg is de volgende : afstand voor de reisweg Kallosluis – Doel : 12.400 meter ; afstand voor de reisweg Doel – Kallosluis : 10.600 meter.

Een automobilist moet dus voor een reis heen en terug Doel – Kallosluis nu 23 kilometer afleggen, in plaats van vroeger 13,6 kilometer. Deze toestand is echter tijdelijk.

In 2001 zal worden gestart met de aanleg van een verkeerscomplex (rotonde) op de R2. Dit complex zal de ontsluiting van het Deurganckdok op het hoofdwegennet verzorgen. Hierdoor zal de afstand Kallosluis – Doel voor de automobilist ook worden teruggebracht naar 17,6 kilometer.

2. Cijfermateriaal omtrent snelheidsduivels, wegpiraterij en de vaststellingen door de politiediensten onder andere van ongevallen, behoort tot de bevoegdheid van de minister van Binnenlandse Zaken en is mij niet bekend.

Alle bochten in het wegtracé zijn gesignaleerd met het verkeersteken A1, met aangepast symbool naargelang de plaatsgesteldheid, en daarenboven uitgerust met reflecterende bochtschilden. Overeenkomstig het ministerieel besluit (MB) van 11 oktober 1976 betreffende de bijzondere plaatsingsvoorwaarden van verkeersborden signaleert het gevaarsbord "A1 gevaarlijke bocht" de bochten die onverwachts opduiken of de bochten die met een gevoelige snelheidsvermindering moeten worden genomen. De normale toegelaten snelheid op de weg is 90 km/uur. Het bovenvermeld MB laat daarenboven niet toe een lagere snelheidsbeperking op te leggen op plaatsen waar een gevaarsbord kan worden gebruikt, zoals in dit geval. Deze noodzakelijke wegsignalisatie werd geplaatst in overleg met de daarvoor bevoegde diensten.

Vraag nr. 398 van 10 augustus 2000 van de heer JOHAN DE ROO

Mobiliteitsplan Vlaanderen – Light Rail Gent-Maldegem

In het kader van de opmaak van het ontwerp van Mobiliteitsplan Vlaanderen zijn onder andere een aantal voorstellen voor Light Rail-verbindingen gedaan. Deze voorstellen passen in een totaalconcept voor het openbaar vervoer binnen een multimodaal verkeers- en vervoersbeleid.

1. Wordt in de huidige stand van zaken een Light Rail-verbinding Gent-Eeklo-Maldegem in aanmerking genomen ?
2. Werd hiervoor reeds een haalbaarheidsstudie opgemaakt ? Zo neen, zal dit nog gebeuren ?

Antwoord

1. Het voorstel voor een Light Rail-verbinding Gent-Maldegem is momenteel inderdaad onderdeel van een ontwerp van totaalscenario voor het openbaar vervoer binnen een duurzaam multimodaal verkeers- vervoersbeleid.

Dit pakket moet echter nog grondig worden getoetst door middel van een aantal simulaties met een verkeers- en vervoersmodel. De resultaten hiervan worden besproken door een stuurgroep. Indien deze laatste akkoord gaat met de resultaten, kan het door de Vlaamse volksvertegenwoordiger vermelde project worden opgenomen in het ontwerp van mobiliteitsplan, dat vervolgens aan mij wordt voorgelegd. Zoals reeds in de regeringsverklaring werd vermeld, zal dit Mobiliteitsplan Vlaanderen ook aan het Vlaams Parlement worden voorgelegd.

2. Er werd nog geen haalbaarheidsstudie gemaakt.

Slechts nadat uit de eerste simulaties en besprekingen zou blijken dat er op de beschouwde verbinding voldoende reizigerspotentieel aanwezig is, lijkt het mij zinvol om verder onderzoek (i.c. een haalbaarheidsstudie) uit te voeren.

Vraag nr. 399
van 10 augustus 2000
van de heer JOHAN DE ROO

Fietspad Eeklo-St.-Laureins – Stand van zaken

In het Vlaams regeerakkoord wordt bijzondere aandacht besteed aan de fietsers. Het aanleggen van afgescheiden fietspaden langs doortochten voor het woon-werk-schoolverkeer, is daarbij een belangrijk aandachtspunt. Maar op dat vlak is er nog veel werk.

Een belangrijk project in het arrondissement Gent-Eeklo is de aanleg van het fietspad Eeklo-Sint-Laureins.

1. Is er een dubbelrichtingsfietspad gepland voor het traject Eeklo-Sint-Laureins ?
2. Wat is de stand van zaken met betrekking tot dit project ?

Wat is de timing voor de uitvoering van deze infrastructuurwerken ?

Antwoord

1. Voor het vak N9-N49 wordt een vrijliggend fietspad langs weerszijden van de weg gepland. Voor het vak N49-Sint-Laureins wordt een dubbelrichtingsfietspad gepland.
2. Volgens het 1ste Comité tot Aankoop zullen de onteigeningen zijn afgerond tegen november 2000. Met de betrokken aannemer (NV Aswebo) werd afgesproken de werken te starten begin november 2000. Het vak N49-centrum Sint-Laureins wordt eerst uitgevoerd.

Vraag nr. 400
van 10 augustus 2000
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Noordzuidverbinding Limburg – Stand van zaken

Vorig jaar was er opschudding omtrent de weigering van de Nederlandse overheid om de A69 op Nederlands grondgebied aan te leggen. Alhoewel de Vlaamse minister bevoegd voor Ruimtelijke Ordening verklaarde achter de A69 te staan, werd er tot nu toe weinig concreet uitgevoerd.

Tot op heden zijn 19 kilometer noordzuidverbinding gerealiseerd, vanaf de Nederlandse grens. De ombouw van de N74 tot primaire weg categorie 1, maakt deel uit van de implementatie van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen. De investeringen opgenomen in het vroegere driejarenprogramma passen in dit beleid. De ombouw van het wegvak Overpelt-Hechtel-Eksel tot een tweemaal-tweeweg werd ingegeven door de bezorgdheid voor de verkeersveiligheid. De doortrekking van de omleiding rond Hechtel-Eksel tot op de bestaande weg en grens met Helchteren gebeurde reeds.

Het probleem blijft Houthalen-Helchteren, waar een raadpleging van de bevolking loopt om ofwel de huidige weg aan te passen, ofwel een nieuwe omleiding te maken.

1. Staat de regering achter het project Noord-Zuid in Limburg ? Is dit voor de regering een prioritaire dossier ?
2. Welke concrete planning werd reeds gemaakt ? Met welke timing ?
3. Werd dit tijdens de ontmoetingen van de Vlaamse regering met de Nederlandse regering

ter sprake gebracht ? Wanneer ? Werden er afspraken vastgelegd ?

4. Hoeveel hebben de plannen, studies en rapporten voor de A24/N74 reeds gekost aan het Vlaams Gewest ?

Antwoord

1. Op het goedgekeurde meerjarenprogramma zijn een aantal projecten opgenomen die betrekking hebben op de verdere afwerking van de Noord-Zuid.

Ik verwijs naar dit meerjarenprogramma, dat aan het Vlaams Parlement werd meegedeeld.

2. De eerste aandacht gaat naar de afwerking van het vak Hechtel-Helchteren en naar de ontdebelling van de N74 tussen Overpelt en Hechtel.

Voor de omlegging van Houthalen moet onder meer het resultaat van het onderzoek in het mobiliteitsplan worden afgewacht. Uit het onderzoek moet onder meer blijken waar op- en afritten al dan niet aangewezen zijn.

3. Er was hiervoor ambtelijk overleg tussen Nederland en Vlaanderen. Hieruit bleek dat het voor Nederland geen prioritair dossier is.

Er werd voorgesteld het item opnieuw voor overleg te agenderen bij een volgend Vlaams-Zuid-Nederlands overleg.

4. De kostprijs van de werken vanaf de Nederlandse grens tot Hechtel-Eksel bedraagt 1.640 miljoen frank. De kostprijs van de studies en rapporten bedraagt ongeveer 10 miljoen frank.

Vraag nr. 403

van 4 september 2000

van de heer MARINO KEULEN

Gewestwaterwegen Limburg – Jetski

Ik verneem dat het jetskiën (waterscooteren) in de kanaalkom van Briegden (Albertkanaal, gemeente Lanaken) verboden is.

Het jetskiën is een hobby die door heel wat jonge mensen wordt beoefend. Deze jongeren zijn bereid zich te schikken naar afspraken en reglementeringen.

Het starten van een proefproject – beperkt in tijd en ruimte – om die instelling te testen, zou een nieuwe kans kunnen betekenen voor de beoefenaars van die gemotoriseerde watersport. In het kader van zijn bevoegdheid voor onder meer de waterwegen en dus ook het Albertkanaal, zou de minister vice-president dergelijk proefproject, bijvoorbeeld in Briegden, kunnen starten.

1. Waarom is het jetskiën op bovenvermelde plaats verboden?
2. Zijn er in de provincie Limburg plaatsen waar jetskiërs op gewestwaterwegen op gereglementeerde wijze hun hobby kunnen beoefenen ?

Wat zijn terzake de criteria ?

3. Wat zijn de beleidsopties m.b.t. het waterscooteren op gewestwaterwegen ?

Staan er eventueel proefprojecten in bovenvermelde zin op stapel ?

Antwoord

1. In tegenstelling met wat wordt beweerd in de vraag, is het varen met snelle pleziervaartuigen (waterski, jetski, enz. ...) in de kom van Lanaken (Briegden) toegelaten, aangezien deze kom deel uitmaakt van een snelheidszone ingesteld door het ministerieel besluit van 21 januari 1980 tot vaststelling van de vakken van de scheepvaartwegen waar plezier(motor)boten met hoge snelheid mogen varen, alsmede de perioden en de uren tijdens dewelke deze vaart is toegelaten.

Deze snelheidszone bevindt zich tussen de brug van Vroenhoven en de kom van Briegden (inbegrepen).

De dienst voor de Scheepvaart onderzoekt op dit ogenblik zelfs de aanvraag van een jetskiclub om zich in de kom van Briegden te vestigen.

2. In samenwerking met de representatieve watersportverenigingen, watersportclubs en de Dienst voor de Scheepvaart werden in de overige snelheidszones op het Albertkanaal specifieke zones ten behoeve van de jetskiërs vastgesteld. Bij de vaststelling van deze zones werd in het bijzonder rekening gehouden met nabijgelegen woonkernen, met waterskiërs, hengelaars en de industriële bedrijvigheid.

Zones voor jetski bevinden zich onder andere in de provincie Limburg ter hoogte van de watersportclubs in Paal en in Lummen.

3. Zoals uit het voorgaande blijkt, streeft de Dienst voor de Scheepvaart ernaar het recreatief gebruik op de door haar beheerde kanalen, zoals het jetskiën, georganiseerd (in clubverband) en in overeenstemming met de geldende reglementering te laten plaatsvinden.

Vraag nr. 405
van 4 september 2000
van de heer JOHAN DE ROO

Zwarte punten – Gent-Eeklo-Maldegem (2)

Naar aanleiding van mijn schriftelijke vraag nr. 234 van 21 maart 2000 met betrekking tot de zwarte punten in de regio Gent-Eeklo-Maldegem antwoordde de minister vice-president dat er voor deze regio een veertigtal zwarte punten geïnventariseerd zijn (*Bulletin van vragen en Antwoorden nr. 15 van 16 juni 2000, blz. 1412 – red.*).

Mag ik hierbij mijn vraag herhalen naar een specificering van deze zwarte punten ?

Antwoord

Het Nationaal Instituut voor de Statistiek (NIS) beschikt over de gegevens die betrekking hebben op de ongevallen waarvan kan worden vastgesteld of een bepaald punt al dan niet een zwart punt is.

De administratie Wegen en Verkeer heeft echter een overeenkomst met het NIS waarin wordt gesteld dat de administratie deze gegevens intern kan gebruiken, doch niet verspreiden via derden.

Het staat de Vlaamse volksvertegenwoordiger nochtans vrij om, eventueel via de diensten van het Vlaams Parlement, deze gegevens bij het NIS op te vragen.

Vraag nr. 406
van 4 september 2000
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Basismobiliteit – Limburg

De minister vice-president heeft een uitbreiding gepland van het openbaar vervoer in vervoersarme gebieden. Zuid-Limburg is een van de meest ver-

voersarme gebieden in Vlaanderen, wat deels de blijvende hoge werkloosheidsgraad van vrouwen verklaart.

Op mijn vroegere vragen over de "bovengrondse metro Zuid-Limburg" antwoordde de minister vice-president met een vrij algemene verwijzing naar het recht op basismobiliteit dat binnen vijf jaar zal worden gerealiseerd.

Toch wordt nu reeds jaarlijks een uitbreiding van het openbaar vervoer in verkeersarme gebieden gepland, waarvoor de prioriteiten door een objectieve behoefteanalyse worden bepaald. Zo worden nieuwe projecten ontwikkeld voor die gebieden welke het meest afwijken van de norm basismobiliteit.

1. Welke projecten worden bijkomend ontwikkeld in de loop van 2000 voor de realisatie van basismobiliteit in Limburg ? Welke in de loop van 2001 ?
2. Binnen welke termijn wordt een verhoging van het vervoersaanbod in de regio Zuid-Limburg (Voeren inclusief) doorgevoerd ? Wat zal de intensiteit zijn van het grotere vervoersaanbod ?
3. Wanneer precies worden de belbussen veralgemeend in de afgelegen buurten ? Wordt een uitbreiding van het taxiproject (cf. Lanaken) in Voeren voorbereid ? Zijn er nog andere plannen ?
4. Heeft de minister vice-president bij de goedkeuring van de nieuwe beheersovereenkomst met de NMBS eisen gesteld voor een uitbreiding van het treinverkeer naar Antwerpen-Brussel en/of Leuven-Luik ? Werden er afspraken gemaakt om de tijdsduur van de ritten vertrekkende uit de provinciehoofdplaats Hasselt naar de provinciehoofdplaatsen Antwerpen, Luik, Leuven en de hoofdstad Brussel te verkorten ? Hoe ? Tegen wanneer ?

Antwoord

1. In 2000 zijn projecten gestart voor de versterking van het stadsvervoer in Hasselt en Sint-Truiden.

De Lijn Limburg bereidt de invoering in 2001 voor van projecten basismobiliteit in Voeren, Zutendaal, Maasmechelen, Genk, Kinrooi, Hoeselt, Nieuwerkerken, Lummen en Wellen.

2. Om de prioriteiten te bepalen, gebeurde een objectieve behoefteanalyse.

Een prioriteitenlijst van gemeenten wordt opgesteld, waarbij gemeenten waar het aanbod op dit moment het meest afwijkt van de norm basismobiliteit het eerst aan bod komen. Het tijdstip van de implementatie van de projecten is afhankelijk van de financiële mogelijkheden.

3. De exploitatievorm van de projecten basismobiliteit – met inbegrip van de inschakeling van de taxi – wordt geval per geval bestudeerd.
4. In de eerste plaats wil ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger erop wijzen dat de gewesten geen bevoegdheden hebben inzake spoorvervoer door de NMBS, en dus geen formele eisen kunnen stellen bij de herziening van de bestaande en/of opmaak van een nieuwe beheersovereenkomst. Mijn federale collega mevrouw Durant heeft de gewesten wel gevraagd een aantal suggesties te doen bij de herziening van de tweede beheersovereenkomst met de NMBS.

Op 16 november 1999 heb ik dan ook het standpunt van het Vlaams Gewest over de toenmalige herziening van de beheersovereenkomst overgezonden. Per thema werden een aantal standpunten en eisen weergegeven. Hierbij de voor de door de Vlaamse volksvertegenwoordiger aangehaalde problemen relevante opmerkingen.

Voor thema 1 (Dienstverlening aan de reizigers in binnenvoer) werd aangedrongen op een objectief en verifieerbaar systeem van normen en principes, meer bepaald m.b.t. :

- netnormering conform het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen ; hierdoor zouden met name een aantal steden in de Kempen en Limburg een veel betere aansluiting op het spoorwegnet moeten krijgen dan nu het geval is (als ze al überhaupt een station hebben) ;
- ruimtelijke toegankelijkheid (conform de principes van basismobiliteit) ;
- snelheidsnormen voor lijnen (zodat bv. IC's de facto niet meer kunnen worden gedegradeerd tot stoptreinen, wat bv. nu het geval is voor een aantal zgn. IC-verbindingen van/naar Limburg) ;
- stiptheid ;

- capaciteit (voldoende zitplaatsen) ;
- afstemming tussen de verschillende vervoersmodi ;
- tariefintegratie ;
- toegankelijkheid van de infrastructuur.

Met betrekking tot thema 3 (Investerings) werd aangedrongen op een snelle realisatie van een aantal projecten die de treindienst kunnen verbeteren. Relevant voor Limburg zijn onder andere volgende projecten :

- de bocht van Leuven (verbinding lijn35/36) om de snelheid van de verbinding Brussel-Hasselt/Genk te verhogen ;
- heropening/heraanleg Genk-Maaseik/Maasmechelen ;
- aansluiting van Bree en Hoogstraten op het spoorwegnet (bv. via snelbus).

Tot op heden heb ik echter nog niet kunnen vaststellen dat met onze vragen en opmerkingen rekening werd gehouden, wat ik uiteraard ten zeerste betreurt.

**Vraag nr. 407
van 4 september 2000
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Mobiliteitsconvenants – Fietspadennetwerk

In de begroting 2000 van het Vlaams Infrastructuurfonds is een bedrag van 1.000 miljoen frank opgenomen voor investeringsubsidies aan de lokale overheden ter ondersteuning van het fiets- en doortochtenbeleid.

Bijakte 13 van het mobiliteitsconvenant heeft tot doel bij te dragen tot een versnelde uitbouw van het fietspadennetwerk.

De bedoeling van dit fietspadenkrediet is de administratie te ondersteunen door aan geïnteresseerde gemeenten de mogelijkheid te bieden om bepaalde investeringsdossiers van de administratie Wegen en Verkeer zelf uit te werken.

De subsidiëring van het Vlaams Gewest bedraagt 100 % of 80 %, naargelang het project prioritair, dan wel niet prioritair is volgens de behoefteanalyse.

1. Welke gemeenten deden reeds een aanvraag voor projecten respectievelijk voor 100 % en voor 80 % subsidieerbaar ?
2. Welke van deze aanvragen zijn in onderzoek ? Werden gunstig beoordeeld ? Werden afgewezen ? Om welke reden ?
3. Is deze subsidiëring enkel mogelijk voor fietspaden langs gewestwegen ? Waarom moeten gemeenten dan bijdragen ?
4. Is de aanleg van fietspaden langs gewest- en gemeentewegen alleen mogelijk bij een afgewerkt mobiliteitsplan ?

Antwoord

1. Het is niet eenvoudig een actueel, correct en volledig antwoord te verstrekken op deze vraag.

Dat heeft natuurlijk te maken met de dag aan dag wijzigende inventaris, maar ook met de zeer gedifferentieerde vorm waarin gemeenten interesse voor de module 13 van het mobiliteitsconvenant laten blijken. Dat kan gaan van een eenvoudig telefoontje van een gemeentelijk ambtenaar die namens zijn/haar schepen navraag doet over de modaliteiten m.b.t. een module 13, tot een volledig administratief en technisch dossier, inclusief gemeenteraadsbesluit, dat bij de administratie Wegen en Verkeer wordt geïntroduceerd.

De volgende gemeenten hebben reeds een vrij volledig dossier ingediend :

A. Subsidiëring à 100 % :

Brecht
Geel
Nijlen (2 dossiers)
Schilde
Zutendaal

B. Subsidiëring à 80 % :

Arendonk
Hoogstraten
Kalmthout (4 dossiers)
Kasterlee
Laakdal
Nijlen
Retie (2 dossiers)
Wuustwezel (4 dossiers)

2. Al deze dossiers zijn in onderzoek. Nog geen dossier werd verworpen.

Ik verwacht dat de administratie Wegen en Verkeer mij zeer binnenkort de eerste dossiers ter ondertekening zal voorleggen.

3. De subsidiëring via de module 13 van het mobiliteitsconvenant slaat – zoals de titel van de module aangeeft – exclusief op nieuwe verbindende fietspaden langs gewestwegen.

Voor fietspaden die op gewestelijk niveau prioritair zijn en die zijn opgenomen in het driejarenprogramma, wordt geen gemeentelijke tegemoetkoming gevraagd. Van de gemeenten wordt slechts een financiële bijdrage (20 %) gevraagd ingeval het fietspad op basis van de objectieve behoefteanalyse nog niet is opgenomen in het driejarenprogramma. In dit geval betreft het fietspaden die vanuit een lokale invalshoek prioritair zijn. Dit moet uit het gemeentelijk mobiliteitsplan blijken. Op deze wijze kan een inhaalbeweging inzake de aanleg van fietspaden worden doorgevoerd.

De invoering van een gemeentelijk aandeel heeft tot doel de lokale overheid te responsabiliseren om geen onrealistische wenslijsten in te dienen, maar te focussen op de belangrijkste ontbrekende fietspaden op lokaal niveau.

De aanleg van fietspaden langs gewestwegen (modules 11 of 13) en buiten het gewestdomein (module 12) wordt gekoppeld aan een conform verklaard gemeentelijk mobiliteitsplan. Nochtans, voor de projecten van het budgettair programma 2000 geldt een overgangsbepaling en volstaat een conform verklaarde synthesenota (fase 2 van het gemeentelijk mobiliteitsplan). Een dergelijke overgangsregeling was ook in het verleden van toepassing.

Vraag nr. 409 van 4 september 2000 van de heer CARL DECALUWE

A17 Kortrijk – Geluidswerende maatregelen

Uit de antwoorden op diverse schriftelijke vragen bleek dat op verscheidene plaatsen rond Kortrijk geluidsmetingen werden doorgevoerd. De stad Kortrijk heeft er reeds principieel mee ingestemd om de module 5 van het mobiliteitsconvenant te onderschrijven.

Met betrekking tot de locatie ter hoogte van de Gladiatorenstraat in Marke werd vastgesteld dat de waarden vrij laag liggen, met uitzondering van twee meetpunten aan de Arenastraat. Deze pieken zijn deels ook toe te schrijven aan een te herstellen overgang van de soorten verharding op de autosnelweg A17.

Langs de betrokken locatie is er ook reeds een gronddam aanwezig, waarvan de dimensionering nog zou worden aangepast. Verder is het ook nog mogelijk om tussen de Gladiatorenstraat en de A17 een groenscherm van 100 meter aan te leggen.

1. Voor wanneer is de herstelling gepland van de overgang van de ene soort verharding naar de andere op de autosnelweg, teneinde de geluidshinder te verminderen ?

Wat is de geraamde kostprijs ?

2. Wanneer wordt de dimensionering van de betrokken gronddam aangepast en wanneer wordt het groenscherm aangelegd ?

Wat is ook hiervan de geraamde kostprijs ?

Antwoord

Ter hoogte van de Gladiatorenstraat is er langs de autosnelweg A17 reeds een geluidwerende gronddam aangebracht, die een gunstig effect heeft op de geluidsoverlast.

De overgang betonverharding – KWS-verharding (*koolwaterstof – red.*) op de A17 is gesitueerd aan kmp. 22.810 ter hoogte van de wijk "Populierenhof", waarvoor er eveneens een "geluidsdossier" bestaat. Deze overgang zou geluidspieken veroorzaken. De Gladiatorenstraat is gesitueerd aan kmp. 25.000, alwaar de verharding KWS is. De twee dossiers worden blijkbaar wat dat betreft door elkaar gehaald.

Wel waren er ter hoogte van de Gladiatorenstraat twee verzakkingen, voor en achter een ondergelegen kokerbrug, die ondertussen werden uitgevlakt.

Voor de Gladiatorenstraat kan ik meedelen dat de linker- en middenrijstrook van de A17 zullen worden vernieuwd met zogenaamd SMA-asfalt, dat op gebied van geluidsdemping vergelijkbare gunstige resultaten oplevert als fluisterasfalt, maar onderhoudsvriendelijker is (*SMA : steenmastiekasfalt – red.*).

De werken zijn gepland voor het voorjaar 2001.

De rechterrijstrook werd reeds vernieuwd in 1999. De dimensionering van de gronddam kan zo nodig nog worden bijgestuurd (gronddam verlengen), maar de resultaten zullen zeker niet spectaculair zijn. Voor het ogenblik zijn er geen plannen hieromtrent.

Op de bestaande gronddam is er een beplanting aangebracht. Het effect qua geluidswering hiervan is onbestaande, de beplanting gebeurde vanuit esthetische overwegingen.

Het aanleggen van een groenscherm tussen de Gladiatorenstraat en de A17 zou geen geluidwerend effect hebben. De aanleg van dit groenscherm wordt dan ook niet gepland.

Aanplantingen en groenschermen van welke aard ook zijn niet efficiënt als geluidswering, maar hebben enkel een psychologisch effect van afscherming (men ziet het verkeer niet).

Vraag nr. 411 van 4 september 2000 van de heer CARL DECALUWE

Jaagpad Leie Wervik-Komen – Herstelling

Fietsroutes zitten ongetwijfeld in de lift. De jaagpaden langs rivieren en kanalen vormen daarvan een belangrijk onderdeel. Dit is ook zo voor het jaagpad tussen Wervik en Komen.

Momenteel ligt dit pad er echter in een verwaarloosde toestand bij.

Werd reeds tot een aanpassing van het verwaarloosde jaagpad tussen Wervik en Komen beslist of bestaan er plannen in die zin ?

Wat is dan de geraamde kostprijs en welke timing wordt daartoe vooropgesteld ?

Antwoord

Het jaagpad tussen Wervik en Komen op de linker-oever langs de Leie ligt voor een deel in het Vlaamse gewest, voor een deel in het Waalse gewest en voor een deel op het grondgebied van Frankrijk.

Op de grens met Vlaanderen bouwt men nu op Frans grondgebied een waterzuiveringsstation. Alhoewel de diverse beheerders goede bedoelingen hebben, heeft de administratie Waterwegen en Zeewezen (AWZ) geen bevoegdheid buiten Vlaanderen en kan het jaagpad er tijdelijk onderbroken zijn of moeilijke passages vertonen.

Tussen het Tabaksmuseum in Wervik en de grens met (Frankrijk en) Wallonië ligt het jaagpad er in prima staat bij. De zone tussen Wervik en Komen ligt in Wallonië.

Enkel over een afstand van ongeveer 300 meter verkeert het jaagpad langs de Leie in de omgeving van de brug in Wervik in een slechte toestand. Er heerst een zone van erfdienstbaarheid, waarbij er ruim zestig garages gelegen zijn lang het jaagpad. De putten in het wegdek (steenslag) worden er door de stad Wervik en/of door AWZ geregeld met steenslag opgevuld, doch het blijft er voorlopig een moeilijke passage voor de fietsers.

In die zone moeten er nog werken worden uitgevoerd, waaronder :

1. het verhogen van de brug in Wervik (ten dienste van de scheepvaart), inbegrepen het heraanleggen van de bedieningsweg (200 m). De werken zijn gepland voor 2002. De onteigeningen zijn nu reeds aangevat. Ook in die zone moet eerst nog een collector door Aquafin worden aangelegd ;
2. plaatselijke herstellingswerken over 93 meter aan het jaagpad ; deze werken zullen worden uitgevoerd in het kader van de onderhoudspacht en zullen gedeeltelijk voor en gedeeltelijk na de winter worden gerealiseerd.

**Vraag nr. 412
van 4 september 2000
van de heer CARL DECALUWE**

Overheidsopdrachten – Sociale clausule

Sedert enige jaren bestaat er voor overheidsopdrachten een sociale clausule. Hierbij wordt voor grote opdrachten nagegaan of er in het kader van bepaalde bouwprojecten een opleiding voor bij voorkeur langdurig werklozen kan worden georganiseerd.

1. Kan de minister vice-president een overzicht geven van de overheidsopdrachten die met so-

ciale clausules werden uitgevoerd en die onder zijn bevoegdheid vallen ?

2. Hoeveel werkgelegenheid leverde dit op ?
3. In welke mate werd de sociale clausule reeds geëvalueerd en wat zijn de concrete resultaten ?

N.B. Een gelijkaardige vraag werd gesteld aan de heer Johan Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport.

Antwoord

1. Op de begroting 1999 van de administratie Wegen en Verkeer werd een krediet van 200 miljoen ingeschreven voor overheidsopdrachten met sociale clausules met betrekking tot onderhoud van wegen (meer specifiek werden hiermee onderhoudswerken aan fietspaden aanbesteed).

In onderstaande tabel wordt een overzicht gegeven van de resultaten van deze aanbestedingen in elk van de verschillende provinciale afdelingen van de administratie Wegen en Verkeer.

	Aantal aanne- mers	Aantal ingescha- kelde werk- lozen	Aanne- mingsbe- drag
Antwerpen	1	8	40 miljoen
Vlaams-Brabant	1	4	40 miljoen
Limburg	2	8	40 miljoen
Oost-Vlaanderen } West-Vlaanderen }	1	10	80 miljoen
Totaal	5	30	200 miljoen

Contractueel was bepaald dat per schijf van vier miljoen één langdurig werkloze (minstens drie jaar werkloos) in dienst moest worden genomen. Ondanks de boetes bij niet-naleving, ondanks de medewerking van de VDAB en de serieuze inspanningen van de aannemers, bleek het niet altijd mogelijk deze contracten duurzaam in te vullen. Zoals blijkt uit bovenstaande cijfers werden slechts dertig van de vijftig aan te werven werklozen effectief voor één jaar in dienst genomen.

Ook op de begroting 2000 werd een krediet van 300 miljoen ingeschreven. De aanbestedingen in het kader hiervan (eveneens onderhoud fietspa-

den) zullen in het najaar plaatsvinden, evenwel met aangepaste sociale clausules (ander tewerkstellingsprogramma en slechts 1 werving per schijf van 10 miljoen).

2. Zie tabel onder nr. 1.
3. Aangezien de eerste contracten vanaf half september aflopen, is het nog te vroeg om reeds definitieve conclusies te formuleren. Wel bleek uit tussentijdse evaluaties met de aannemers, de administratie en de VDAB dat de tewerkstellingsclausules – gezien de huidige ontwikkelingen op de arbeidsmarkt – voor de aannemers moeilijk haalbaar zijn.

Gezien deze voorlopige evaluaties zullen de contracten voor het begrotingsjaar 2000 trouwens met aangepaste sociale clausules worden aanbesteed.

**Vraag nr. 414
van 4 september 2000
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

De Lijn – Tarievenbeleid

De Lijn heeft een erg divers en ingewikkeld tariefstelsel.

De vraag rijst of het sociaal en economisch verantwoord is deze systemen in stand te houden. Dit moet toch veel kosten (de aanmaak van kaarten, abonnementen, de controlesystemen, de opleiding van personeel, het bekendmaken van de verschillende mogelijkheden in het algemeen, naar de doelgroepen, naargelang de schoolregio's, het zonetariëvensysteem onderhouden, de 65-pluskaarten verzenden ...). Daarenboven zijn er allicht heel wat gebruikers die in deze systemen hun weg niet vinden en afhankelijk zijn van het al dan niet gefundeerde advies van de chauffeur en/of de bevoegde informatiediensten. Nadere gegevens, zoals hieronder gespecificeerd, zijn immers niet terug te vinden in de jaarverslagen die ons ter beschikking worden gesteld.

1. Werd er reeds onderzoek gedaan naar de reële kostprijs (infobrochures, infocampagnes, drukwerk, ...) van de tariefssystemen van De Lijn?
2. Werd er reeds een kostprijsberekening (tijd/uurloon/materiële omkadering) gemaakt van de verschillende controlesystemen op dit aanbod (het gele ontwaardingstoestel, info door chauffeur, verkooppunten in steden en aan de

Kust, Lijnwinkels, handelaars, spoorwegstations, abonnementendiensten, MIVB, ...)?

3. Wat is dan de kostprijs voor het aanmaken van, het informatie geven over, het maken van aanvraagformulieren voor, en het verspreiden van
 - biljetten van 100 % en 50 %;
 - Lijnkaarten ;
 - de verschillende stadskaarten : stadskaart Vlaamse steden, stadskaarten Brussel, voorstadskaart Brussel ;
 - stads- en voorstadsabonnementen ;
 - netabonnementen ;
 - abonnementen welbepaalde reisweg ;
 - twinabonnementen stad Antwerpen of Gent en twinabonnementen andere steden ;
 - multibiljetten (van 3 tot 9 personen) ;
 - groepsbiljetten ;
 - dagpassen : dagpas stad, dagpas stad Brussel, dagpas net ;
 - toeristische kaarten Kust ;
 - bedrijfsabonnementen;
 - reclame in de media voor de verschillende systemen ?

Hoeveel exemplaren van al deze mogelijkheden zijn er op jaarbasis nodig ?

Antwoord

1. Er is geen specifiek onderzoek terzake gebeurd, aangezien tariefinformatie meestal samen met andere informatie wordt verstrekt en/of gepubliceerd :
 - jaarlijks geeft De Lijn een tarievenboekje uit met alle informatie voor de reizigers ;
 - informatie over de tarieven is beschikbaar via de fonnummers van De Lijn ;
 - de chauffeur is doorgaans de vraagbaak voor alle informatie ;

- 60 % van de reizigers heeft een abonnement, en reizigers zijn vlug op de hoogte over hoe en wanneer het openbaar vervoer te gebruiken.
2. Neen, er is geen kostprijsberekening gemaakt over tijd, uurloon en materiële omkadering per tariefsoort. Personeel en omkadering worden immers voor verschillende doeleinden ingezet (algemene informatie, ontvangst, klachten, dienstregelingen, ...).
 3. Een dergelijke gedetailleerde kostprijsinformatie is niet beschikbaar. De tarievenpolitiek heeft overigens bewezen dat De Lijn goed heeft ingespeeld op de verlangens van de klant.

Tot slot moet worden opgemerkt dat de Vlaamse regering jaarlijks een aantal tariefvereenvoudigingen wenst door te voeren. In het kader van de opmaak van de uitvoeringsbesluiten van het decreet ter organisatie van het personenvervoer zal een meer doorgedreven vereenvoudiging van de tarieven en de bijbehorende reglementering worden doorgevoerd.

Vraag nr. 415
van 4 september 2000
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Veerdienst Niel-Wintam – Verplaatsing

Reeds in 1996 was er sprake van de verhuis van de veerdienst Niel-Wintam naar Schelle. In 1997 besliste toenmalig minister Eddy Baldewijns dat de verhuis zou plaatsvinden. Beslissing die door de minister overigens werd bevestigd, zeer tot ongenoegen van de gemeente Niel.

Op mijn schriftelijke vraag nr. 43 van 14 oktober 1998 naar het uitblijven van de verhuis, antwoordde de minister vice-president dat er op dat ogenblik nog sonderingen werden uitgevoerd. Hij sprak het vermoeden uit dat de werken zouden worden aanbesteed in de lente van 1999, zodat ze nog voor de bouwvakantie 1999 zouden worden aangevat (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 5 van 18 december 1998, blz. 745 – red.*).

Begin 1999 bevestigde de minister vice-president zijn beslissing in antwoord op een vraag om uitleg van collega Pieter Huybrechts. Hij meldde daarbij dat het dossier voor de bouw van de nieuwe steigers op dat ogenblik door de administratie werd afgewerkt en dat de nodige kredieten werden opgenomen in het fysisch programma 1999. De aanbe-

steding voor de herbouw van de steigers zou een kwestie van enkele maanden zijn (*Handelingen C85 van 10 maart 1999, blz. 2-3 – red.*).

Sedertdien is het stil geworden rond dit dossier.

Kan de minister vice-president een stand van zaken geven ?

Blijft hij erbij dat twee veren of een systeem van alternerend overzetten, uitgesloten zijn ?

Antwoord

De openbare aanbesteding met het oog op het bouwen van nieuwe vlottende veersteigers op de Rupel in Schelle (RO) en in Wintam (LO) heeft plaatsgehad op 21 september 2000 in de kantoren van de afdeling Zeeschelde in Antwerpen.

De werken maken het voorwerp uit van het bijzonder bestek nr. 16EI/00/21.

De laagste bieding bedraagt 32.468.519 frank. Aangenomen wordt dat het aanbestedingsdossier nu kan worden gefinaliseerd, temeer daar de nodige kredieten voor dit project zijn ingeschreven in het fysisch programma 2000.

De nieuwe steigers in Schelle-Wintam worden gebouwd juist ter vervanging van de oude houten steigers in Niel-Wintam, die dringend aan vernieuwing toe zijn. Enkel de nieuwe steigers zullen voor de veerdienst beschikbaar zijn. Twee veerdiensten of het alternerend overzetten, is derhalve uitgesloten.

Vraag nr. 416
van 4 september 2000
van mevrouw MARLEEN VAN DEN EYNDE

De Lijn Kontich – Halteperikelen

Op de Antwerpsesteenweg in Kontich ter hoogte van Garage Gonthier bevindt zich een halteplaats van buslijn 295. De bus staat daar soms tien minuten stil en hierdoor moet het verkeer komende uit het centrum van Kontich een verkeersovertreding maken indien het richting Koningin Astridlaan wil rijden.

Ter hoogte van de bushalte is er namelijk ook een afslag naar de Helenaveldstraat, links gelegen vanuit Kontich-centrum, waardoor de bestuurder die rechtdoor moet, het linkerrijvak moet gebruiken om de stilstaande bus te kunnen passeren.

1. Waarom moet een bus voor langere tijd stilstaan op een halteplaats ?
2. Is het niet veeleer wenselijk een vlotte doorgang te verzekeren aan bushaltes ?
3. Werde reeds een oplossing uitgewerkt voor bovenvermeld probleem ?

Antwoord

Aan de vermelde halteplaats zijn er op wekdagen in de ochtendspits drie vertrekken van de lijn 295. Een aan de halte gestationeerde autobus kan inderdaad slechts voorbijgereden worden mits te rijden over een verdrijvingsvlak in het midden van de rijbaan, wat een overtreding inhoudt.

1. Een autobus die stilstaat aan deze halte voor een langere tijd dan nodig voor het in- en uitstappen van de reizigers, doet dit omdat ze te vroeg is aangekomen.

De ritten met vertrek aan de vermelde halteplaats worden gereden door twee exploitanten van De Lijn. De ene exploitant, met ritten tijdens de schoolperiode, heeft een dienstschema dat ter plaatse in een stilstand voorziet enkel voor het instappen. De andere exploitant, die rijdt in de periode van schoolvakantie, komt met een lege rit van over een langere afstand aangereden, en kan aldus moeilijker het juiste moment van aankomst inschatten.

2. Een vlotte doorgang aan de haltes dient steeds te worden nagestreefd, en in het geval van de exploitant met ritten tijdens de schoolperiode blijft de hinder voor het achteropkomend verkeer beperkt tot de instaptijd voor de reizigers.
3. Aan de exploitant wiens autobussen aan de vermelde halteplaats soms langere tijd stilstaan wanneer ze te vroeg zijn, werd uitdrukkelijk de opdracht gegeven dit elders te doen.

Vraag nr. 419
van 14 september 2000
van de heer JOHAN DE ROO

Tunnel N49 Zelzate – Radio-ontvangst

De tunnel van Zelzate werd onlangs vernieuwd. Graag wil ik opmerken dat de radio-ontvangst wegvalt als men door de tunnel rijdt.

1. Is het mogelijk dat men tijdens de herstellingswerken geen radio-ontvangstkabel, die bijvoorbeeld in alle Brusselse, Antwerpse en andere tunnels wel aanwezig is, heeft aangebracht ?

2. Zo ja, wordt dergelijke radio-ontvangstkabel alsnog aangebracht in de tunnel van Zelzate ?

Antwoord

De vernieuwing van de elektromechanische installaties van de tunnel N49 Zelzate wordt om budgettaire redenen gespreid over verschillende jaren.

De verlichting van beide voertuigkokers is vernieuwd in 1999. In 2000 is de vernieuwing van de laagspanningsinstallaties in uitvoering. De heruitzending van mobilfoon wordt momenteel al verzorgd door de drie maatschappijen Proximus, Mobistar en KPN Orange.

De radiodoorstraling wordt in de loop van 2001 uitgevoerd.

Vraag nr. 426
van 14 september 2000
van mevrouw TREES MERCKX-VAN GOEY

Lichtvervuiling – Straatverlichting

Lichtvervuiling en lichthinder nemen nog steeds toe en mens en dier hebben daar last van, voornamelijk wanneer ze tijdens de nacht door de verhoogde helderheid in hun rust worden gehinderd. Onder meer na aandringen van astronomen en natuurbeschermers heeft de Vlaamse regering via de Beleidsnota Leefmilieu kennelijk en eindelijk ingestemd met de opmaak en de uitvoering van een plan tot wegwerking van lichthinder. Dit plan zou worden voorbereid en in uitvoering gesteld in overleg met de doelgroepen (*Stuk 141 (1999-2000) – Nr. 1 – red.*).

Het in de nachtelijke lucht opgestuwde lichtvermogen dat lichtvervuiling en lichthinder veroorzaakt, zou voor meer dan één derde afkomstig zijn van de openbare straatverlichting. Het is dus duidelijk dat, wanneer inzake lichthinder met de doelgroepen overleg moet worden gepleegd voor de aanpak van het (nachtelijk) lichthinderprobleem, de diensten van de minister bevoegd voor de openbare verlichting en de diensten bevoegd het rationeel en zuinig energieverbruik een "doelgroep" zijn.

1. Heeft de minister deze doelgroepen reeds geïnstrueerd inzake de aanpak van de lichtvervuilingsproblematiek afkomstig van de openbare straatverlichting, en wat waren deze instructies ?
2. Het vervangen van de oudere kwikdamplampen door de modernere natriumdampplampen is blijkbaar een stap in de gewenste richting, maar deze vervangingen zouden duidelijk te langzaam verlopen.

Tegen welk ritme worden de hier bedoelde verouderde straatlampen vervangen ? Waarom kan dit eventueel niet sneller gebeuren, aangezien de energiezuinigheid van de nieuwe straatlampen ook een milieugunstig resultaat heeft ?

3. De vraag rijst of de straatverlichting trouwens in de totaliteit nog toeneemt of moet toenemen in Vlaanderen.

Beschikt de minister over informatie, in het totaal en opgesplitst per provincie, over de straatverlichting van gewest-, provincie- en gemeentewegen, uit het oogpunt van energieverbruik, de kostprijs daarvan voor de overheid en de prijsafspraken die omtrent energieverbruik voor openbare verlichting werden vastgelegd en bedongen tussen de onderscheiden overheden en de energieverstrekkingen ?

Gelden wat het laatste aspect van bovenstaande vraag betreft, thans speciale regelingen sinds de energiemarkt op ruime en open wijze Europees en vrij gestructureerd is ?

Antwoord

1. Openbare straatverlichting wordt geplaatst door het gewest, de provincies en de gemeenten. Mijn diensten zijn alleen bevoegd voor de verlichting beheerd door het gewest.

De verlichtingstoestellen die door het gewest worden geplaatst, zijn sedert jaren van het afgeschermde type, zonder rechtstreekse opwaartse lichtoutput, teneinde lichtvervuiling te beperken ; daarenboven zijn ze uitgerust met energiezuinige natriumdampplampen, en dit sedert jaren.

2. Gelet op het feit dat de inefficiënte kwikdampplampen sinds jaren niet meer voorkomen in de verlichtingsinfrastructuur beheerd door het Vlaams Gewest, is de vervanging ervan niet aan de orde.

3. De straatverlichting geplaatst door het gewest neemt jaarlijks slechts in zeer beperkte mate toe en is volledig verantwoord omwille van de verkeersveiligheid of sociale veiligheid, bijvoorbeeld verlichting van doortochten, rotondes, voetgangersoversteekplaatsen, kruispunten, enzovoort. Het gebruik van afgeschermde toestellen en natriumdampplampen zal ook in de toekomst worden aangehouden.

De jaarlijkse kostprijs inzake energie voor de verlichting beheerd door het Vlaams Gewest bedraagt 335 miljoen (135 miljoen/jaar voor de autosnelwegen en 200 miljoen/jaar voor de gewone gewestwegen), evenredig verdeeld over de provincies.

Voor de openbare verlichting geldt een afzonderlijk tarief, vastgelegd door het Controlecomité voor Elektriciteit en Gas.

Gelet op het groot aantal aansluitpunten voor openbare verlichting (± 2.500), voldoet het hoogste verbruik per aansluitpunt momenteel nog niet aan de voorwaarden om deel te nemen aan de geliberaliseerde energiemarkt.

MIEKE VOGELS

VLAAMS MINISTER
VAN WELZIJN, GEZONDHEID
EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 178

van 31 mei 2000

van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Adviesraden – Vrouwen (2)

Om te komen tot mainstreaming, en het specifieke gelijkheidskansenbeleid af te bouwen, is het nodig dat beleidsverantwoordelijken op alle niveaus consequent opvolgen of mannen en vrouwen door alle maatregelen heen gelijke kansen krijgen.

Adviesorganen zijn veelgebruikte middelen om de (negatieve) gevolgen van een mogelijke besluitvorming te overdenken. Om hierbij op een spontane manier de specifieke gevolgen voor mannen en vrouwen na te gaan, moeten deze adviesorganen uit een voldoende aantal mannen en vrouwen bestaan : dit is de bedoeling van de gegarandeerde eenderderegeling bij de samenstelling van adviesorganen.

1. Welke adviesorganen brachten een advies uit betreffende een van de beleidsmateries waarvoor de minister bevoegd is ? Wanneer ? Waarover ?

Gebeurde dit op eigen initiatief, op vraag van de minister, of ingevolge een decretale bepaling ?

Hoe was dit adviesorgaan op dat ogenblik samengesteld ?

2. Welke stappen zette de minister naar dit adviesorgaan toe indien zij vaststelde dat het niet volgens de decretale regels samengesteld was ?

Met welk resultaat ?

N.B. Deze vraag werd op 31 mei 2000 eveneens gesteld aan mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw (*gecoördineerd antwoord : Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 1 van 6 oktober 2000, blz. 13 ; aanvullend gecoördineerd antwoord : BVA nr. 3 van 17 november 2000, blz. 300 – red.*).

Op 20 juni 2000 werd ze eveneens gesteld aan mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, aan de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme en aan de heer Johan Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport. Op 23 juni 2000 aan de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking en aan de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media. Op 28 juni 2000 aan de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden en aan de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie.

Aanvullend gecoördineerd antwoord

Het is nog niet mogelijk een aanvullend gecoördineerd antwoord te formuleren voor de bijkomend ondervraagde ministers, vermits ik nog niet van alle betrokken kabinetten een antwoord heb ontvangen.

Ik zal niet nalaten te blijven aandringen op een snel en volledig antwoord.

Vraag nr. 225 van 14 juli 2000 van mevrouw SONJA BECQ

Bijzondere jeugdbijstand – Voortgezette hulp +18-jarigen

Op het moment dat de meerderjarigheidsgrens van 21 jaar naar 18 jaar werd verlaagd, had dit ook consequenties voor maatregelen in het raam van de bijzondere jeugdbijstand. In principe eindigen deze maatregelen op 18-jarige leeftijd. Om jongeren die op die leeftijd nog niet volledig op eigen benen kunnen staan toch met de nodige zorg te omringen, werd beslist om op initiatief van de jongere een verlenging van de maatregelen mogelijk te maken.

In het licht van toekomstige besprekingen in het raam van de herdenking van de bijzondere jeugdbijstand blijft deze vraag van belang.

1. Kan de minister een overzicht geven van het aantal jongeren dat de voorbije jaren gebruikmaakte van de mogelijkheid om na 18 jaar een verlenging van de maatregelen inzake bijzondere jeugdbijstand aan te vragen, uitgesplitst per maatregel?

Is er in de loop der jaren, sinds deze maatregel van kracht is, een daling of stijging waar te nemen ?

Tot welke leeftijd werd van deze mogelijkheid gebruikgemaakt : ging het om een verlenging met één jaar of langer ?

2. Kan een inschatting worden gegeven van de budgettaire impact van de diverse verlengde maatregelen op jaarbasis (hoeveel "extra plaatsen" moeten voor deze jongeren eventueel worden gecreëerd) ?

Antwoord

1. Met toepassing van artikel 30, § 2 van de decreten inzake bijzondere jeugdbijstand, gecoördineerd op 4 april 1990, kan aan jongeren ten aanzien van wie door het comité voor bijzondere jeugdzorg bijstand en hulp werden georganiseerd of een maatregel werd opgelegd door de jeugdrechtbank, na het beëindigen van de bijstand en hulp of van de maatregel, voortzetting

van de hulpverlening bij meerderjarigheid op 18 jaar worden toegestaan onder de hierna genoemde vormen en met inachtneming van de hierna bepaalde maximumleeftijden :

- 1° tot de leeftijd van ten hoogste 20 jaar onder permanent toezicht op kamer wonen ;
- 2° tot de leeftijd van ten hoogste 20 jaar verblijven bij een betrouwbaar persoon of gezin ;

3° tot de leeftijd van ten hoogste 20 jaar verblijven in een geschikte open inrichting ;

4° tot de leeftijd van ten hoogste 21 jaar onder begeleiding zelfstandig wonen.

De onderstaande tabel geeft een overzicht van het aantal jongeren in voortgezette hulpverlening tijdens de jaren 1997, 1998 en 1999.

Aantal jongeren in voortgezette hulpverlening
(per maatregel, op jaarbasis)

Soort maatregel (GD = gecoördineerde decreten)	1997	1998	1999
Residentiële voorziening (art. 30, § 2, 1° en 3° GD)	337	358	357
Begeleid zelfstandig wonen (art. 30, § 2, 4° GD)	544	549	623
Pleegzorg (art. 30, § 2, 2° GD)	172	217	286
Internaten (art. 30, § 2, 3° GD)	9	10	10
Totaal	1.062	1.134	1.276

De wet van 19 januari 1990 tot verlaging van de leeftijd van de burgerlijke meerderjarigheid tot 18 jaar trad in werking op 1 mei 1990.

In die periode en tot april 1996 werkte de afdeling Bijzondere Jeugdbijstand van de Vlaamse administratie op het vlak van de informatica met een toepassing van het Centrum voor Informatieverwerking van het Ministerie van Justitie. Essentiële gegevens uit dit informatiesysteem werden overgenomen in het Netwerk BJ-96, het informatiesysteem dat sedert april 1996 in gebruik werd genomen door de afdeling Bijzondere Jeugdbijstand. De gegevens overgenomen van het Ministerie van Justitie blijken niet volledig te zijn en bijgevolg minder betrouwbaar om er conclusies uit te trekken. Daarom bevat de tabel gegevens vanaf 1997.

Uit de tabel blijkt dat er binnen de residentiële voorzieningen een geringe stijging is van het aantal minderjarigen in voortgezette hulpverle-

ning (1997-1999 : + 6 %). In het begeleid zelfstandig wonen en de pleegzorg is de stijging meer opvallend (1997-1999 : respectievelijk + 14,5 % en + 66 %). Voor een verklaring kan worden gedacht aan de stijging van het gebruik van dit hulpaanbod in de bijzondere jeugdbijstand algemeen en, specifiek voor de pleegzorg, wellicht aan de trend tot een langer verblijf in de "gezinssituatie".

Er kan voortgezette hulpverlening zijn tot de leeftijd van 20 jaar in de residentiële hulpverlening (inclusief pleegzorg) en tot de leeftijd van 21 jaar in het begeleid zelfstandig wonen.

Over exacte cijfers van het aantal verlengingen per maatregel beschikt de administratie niet. Volgende tabel (verkregen door het vergelijken van de jaarlijkse lijsten van jongeren in begeleid zelfstandig wonen) geeft procentueel een indicatie van de omvang van de verlengingen.

Soort maatregel	Jaar X	Jaar X + 1	Jaar X +2
Residentiële voorziening (art. 30, § 2, 1° en 3° GD)	Basis	20 %	10 %
Begeleid zelfstandig wonen (art. 30, § 2, 4° GD)	Basis	25 %	15 %
Pleegzorg (art. 30, § 2, 2° GD)	Basis	30 %	30 %
Internaten (art. 30, § 2, 3° GD)	Basis	10 %	–

2. De onderstaande tabel geeft een overzicht van de budgettaire impact van de voortgezette hulpverlening per maatregel :

1999				
Soort maatregel	Aantal jongeren	Aantal dagen verblijf of begeleiding	Gemiddelde dagprijs	Totale kostprijs
Residentiële voorziening (art. 30, § 2, 1° en 3° GD)	357	83.439	4.152	346.438.728
Begeleid zelfstandig wonen (art. 30, § 2, 4° GD)	623	157.452	1.570	247.199.640
Pleegzorg (art. 30, § 2, 2° GD)	286	92.339	938	86.613.982
Internaten (art. 30, § 2, 3° GD)	10	2.872	565	1.622.680
Totaal	1.276	336.102		681.875.030

Vraag nr. 228
van 14 juli 2000
van de heer PAUL VAN GREMBERGEN

Tuberculose – Resistentie

Dokters stoten steeds meer op tbc-bacillen die immuun zijn voor de meest efficiënte geneesmiddelen. In 1999 werden in België 1.271 gevallen van tuberculose vastgesteld. Tegenover 1993 is dat cijfer flink gestegen.

De jongste jaren vormt vooral de resistentie van de tbc-bacil een bedreiging. Zo zijn er vorig jaar 181 gevallen van resistente tbc ontdekt. Omdat de twee meest efficiënte geneesmiddelen tegen tbc niet meer volstaan om de bacil te doden, moeten minder efficiënte middelen worden aangewend, die meer nevenwerkingen veroorzaken en duur uitvalen. De patiënt moet drie tot vijf verschillende geneesmiddelen gebruiken om de ziekte de kop in te drukken.

1. Hoe verklaart de minister de sterke stijging van het aantal gevallen van tuberculose de jongste jaren ? Wordt hier systematisch onderzoek naar verricht ?
2. Welke investeringen in tbc-bestrijding worden er gedaan of staan er op stapel ?
3. Hoe wordt de ontwikkeling van resistente tbc van dichtbij gevolgd ?
4. Op 22 maart jongstleden kondigde de minister in samenwerking met minister Magda Aelvoet aan een werkgroep op te richten die zich over het probleem moet buigen.

 Werd de werkgroep reeds geïnstalleerd ? Zo neen, waarom niet ?

 Kan de minister een overzicht geven van de werkzaamheden van deze werkgroep ?

Wanneer worden de conclusies van deze werkgroep verwacht ?

Antwoord

1. In tegenstelling tot het vermoeden dat de Vlaamse volksvertegenwoordiger in zijn vraag uit, blijft het aantal geregistreerde tuberculosegevallen binnen de Vlaamse Gemeenschap de laatste jaren vrij stabiel.

Zo werden in 1993 in Vlaanderen 721 gevallen van tuberculose (respiratoir en extra-respiratoir) vastgesteld. In 1997 telden we nog 554 tbc-patiënten en in 1998 en 1999 registreerde Vlaanderen telkens 544 gevallen. Dit komt overeen met een incidentie van 9,2/100.000 inwoners.

In België werden er 1.289 gevallen van tuberculose geregistreerd in 1997, 1.203 gevallen in 1998 en 1.271 gevallen in 1999.

Alhoewel de dalende trend van de afgelopen jaren momenteel verschuift naar een statusquosituatie, kan uit deze cijfers zeker niet worden afgeleid dat we met een "sterke stijging van het aantal gevallen van tuberculose" worden geconfronteerd.

2. Volgens het decreet van 5 april 1995 betreffende de profylaxe van besmettelijke ziekten moet elke arts en elk hoofd van een laboratorium van klinische biologie die een geval van tuberculose kent of vermoedt, de gezondheidsinspecteur binnen 48 uur schriftelijk op de hoogte stellen. De gezondheidsinspecteur gaat na of de nodige profylactische maatregelen genomen zijn om verspreiding van de ziekte te voorkomen. Dit alles gebeurt in overleg met de verschillende betrokkenen, waarbij de gezondheidsinspecteur vooral een coördinerende taak heeft.

In samenwerking met de behandelende arts, arbeidsgeneesheer, schoolarts of andere preventieve diensten kan zo nodig de patiënt worden geïsoleerd zolang deze besmettelijk is voor de omgeving. Daarnaast dient ook de onmiddellijke omgeving te worden gescreend om enerzijds

mogelijke bijkomende besmettingen op te sporen, of anderzijds een eerste besmettingsbron op te sporen. Daarnaast verzamelt en registreert de Gezondheidsinspectie ook alle gegevens van het contactonderzoek en zij voert indien nodig de tuberculinetests ook zelf uit.

Bij contactpersonen waarbij een recente besmetting is vastgesteld, wordt chemoprophylaxe geadviseerd. De tuberculosepatiënten waarbij de behandelende arts twijfelt aan hun therapietrouw, worden van nabij gevolgd met de Direct Observed Therapy (DOT), wat een internationaal aanvaarde aanpak is. Verpleegkundigen van de Vereniging voor Respiratoire Gezondheidszorg en Tuberculosebestrijding (VRGT) volgen de patiënt en schakelen zo nodig andere preventiewerkers of familieleden in.

Naast de contactonderzoeken rond een besmettelijke tbc-patiënt, wordt er ook aan systematische preventie screening gedaan bij risicogroepen. Zo worden door VRGT en Fares (Fondation contre les Affections Respiratoires et pour l'Education à la Santé) in samenwerking met het Ministerie van Justitie (Bestuur der Strafstellingen) systematisch herhaalde tuberculoseopsporingen georganiseerd in gevangenissen.

Ook zou in de toekomst in principe elke persoon die in ons land asiel aanvraagt systematisch een tuberculosescreening krijgen bij de dienst Vreemdelingenzaken.

3. Sinds 1992 zijn VRGT en Fares in samenwerking met de referentielaboratoria voor mycobacteriën en het Wetenschappelijk Instituut voor Volksgezondheid (WIV) begonnen met de systematische registratie van resistente tuberkelbacteriënstammen.

Van 1992 tot 1999 is het percentage van oude en nieuwe multiresistente-tuberculosegevallen (MR) blijven schommelen tussen 0,9 en 2,2 % van het totaal aantal patiënten met een positieve cultuur. Het grootste aantal nieuwe MR-gevallen (18) werd in 1999 geregistreerd. De tabel hierna geeft een overzicht van het aantal MR-gevallen sinds 1992.

Multiresistente tuberculose in België

Jaar	Aantal patiënten met positieve cultuur	MR (oud en nieuw)		Nieuwe MR	incidentie /100.000 inw.
		N	%		
1992	1.290 *	15	1,2	10	0,1
1993	1.266 *	17	1,3	10	0,1
1994	1.168 *	11	0,9	6	0,06
1995	832 (763)	9	1,1 (1,2)	4	0,04
1996	823 (750)	13	1,6 (1,7)	8	0,08
1997	841 (791)	16	1,9 (2,0)	11	0,1
1998	870 (834)	14	1,6 (1,7)	6	0,06
1999	919 (894)	20	2,2 (2,2)	8	0,2

Tabel : multiresistente tbc

* dubbel geregistreerde gevallen niet geëlimineerd

() bij wie gevoeligheidstests werden verricht

De registratie van het aantal multiresistente-tuberculosegevallen is noodzakelijk om de trend van de MR te kunnen volgen en de risicopersonen te kunnen omschrijven, om vroegtijdige opsporing en behandeling te kunnen realiseren. Het voorschrijven van de adequate therapie voor iedere tbc-patiënt en het strikt opvolgen van de behandeling, zijn van essentieel belang voor het indijken van de MR.

Maar ook op internationaal vlak krijgt MR de nodige aandacht. In 1994 heeft de Wereldgezondheidsorganisatie (WGO) samen met de UICTMR (Union Internationale contre la Tuberculose et les Maladies Respiratoires) een bewakingsnetwerk opgericht dat over de hele wereld zorg draagt voor de standaardisatie van epidemiologische en bacteriologische onderzoeken en dat de bacteriële resistentie opvolgt tegen vier basistuberculostatica.

- Naar aanleiding van de Interministeriële Conferentie Volksgezondheid van 29 maart jongstleden werd een werkgroep "infectieziekten" opgericht, met zowel vertegenwoordigers van de federale overheid als van de gemeenschappen. Binnen deze werkgroep was de problematiek van een doeltreffend tuberculoseopsporingsbeleid voor asielzoekers een eerste prioritair agendapunt.

De werkgroep kwam totnogtoe reeds een vijftal keer samen rond dit onderwerp.

Na een uiteenzetting over de huidige tuberculosescreening voor asielzoekers bij de dienst Vreemdelingenzaken, werden de verschillende knelpunten en tekortkomingen geïnventariseerd.

Er zijn drie grote knelpunten :

- de opsporingscel bij de dienst Vreemdelingenzaken moet worden versterkt. Er is een tekort aan medisch, paramedisch en administratief personeel ;
- de informatieoverdracht moet worden verbeterd tussen de dienst Vreemdelingenzaken (administratief vlak) en de opsporingscel zelf ;
- de begeleiding van de patiënt kan beter worden gecoördineerd, problemen van feedback van opvangcentra en OCMW's.

Voorstellen ter verbetering van het huidig systeem werden besproken. Prioritair werd punt 1 aangepakt, de nood aan een meer efficiënte centrale screening van asielzoekers op tuberculose. Alhoewel er inhoudelijk binnen de werkgroep een consensus is over de concrete noden, is er een impasse gerezen inzake de betaling van de kosten.

De wetgeving bepaalt dat de federale overheid voor de financiering moet zorgen zolang de beslissing van toegang of van weigering tot het grondgebied niet genomen is. Niettegenstaande dat, wenst het federale departement Maatschap-

pelijke Integratie de bijkomende kosten (2,55 – 3 miljoen fr.) voor het extra personeel – met name een voltijdse verpleegkundige en een halftijdse arts – dat dringend noodzakelijk is voor een meer effectieve en meer efficiënte opsporing van aan tuberculose lijdende asielzoekers, niet op zich te nemen.

Deze impasse zal verder worden besproken op de volgende Interministeriële Conferentie Volksgezondheid eind oktober.

Via de VRGT investeert Vlaanderen zelf momenteel een geschat bedrag van 4,5 miljoen frank in de opsporing en opvolging van tuberculose bij asielzoekers en illegalen.

**Vraag nr. 231
van 27 juli 2000
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Bijzondere jeugdbijstand – Oproep 2000

In haar brief van 20 april 2000 betreffende erkenningen, projecten en experimenten in de bijzondere jeugdbijstand - oproep 2000, riep de minister de initiatieven bijzondere jeugdbijstand op om projecten en experimenten op te zetten of bij te sturen conform haar beleidsvisie. Deze moesten binnen zijn vóór 15 mei 2000. De voorzieningen hadden wel heel wat werk : zo moesten ze een gans dossier samenstellen, werkafspraken maken binnen en buiten de sector, naar hun beheerraad stappen, ... en dit alles op amper drie weken tijd.

Terwijl in de welzijnssector het managementdenken aan belang wint, wordt dit door dergelijke ad hoc opdrachten doorkruist. Het stelt bovendien de voorzieningen, maar ook de beheerders – en dit zijn in de welzijnssector meestal onbetaalde vrijwilligers – voor problemen.

1. Waarom werd de sector pas op 20 april jongstleden uitgenodigd om voorstellen te doen, terwijl de beleids optie toch aan de begroting 2000 gekoppeld was ?
2. Zijn er nog omzendbrieven gestuurd naar de welzijns-, gezondheids- of gelijkekansensector met een dergelijke korte periode voor dossieropbouw ? Welke ?

Antwoord

1. De sector was reeds lang vóór de omzendbrief van 20 april 2000 in kennis van het feit dat er in het begrotingsjaar 2000 bijkomende middelen uitgetrokken waren voor de uitbouw en de verdere differentiatie van het hulpverleningsaanbod in de bijzondere jeugdbijstand.

De meeste aanvragen inzake een nieuw initiatief of uitbreiding van een bestaand initiatief waren bekend vóór 20 april. De meeste initiatiefnemers hebben dus het meeste werk geleverd vóór die datum. De Vlaamse volksvertegenwoordiger kan dit afleiden uit de omzendbrief van 20 april zelf, meer bepaald de zin : "De aanvragen voor erkenningen, projecten en experimenten overstijgen het aan te wenden budget".

De initiatiefnemers werden met de omzendbrief van 20 april ingelicht over de positief discriminerende indicatoren die zouden worden gebruikt bij de noodzakelijke selectie.

De keuze van de indicatoren steunde onder meer op de eerste contouren die op dat moment duidelijk werden in de strategische planning van de integrale jeugdhulpverlening, zoals de kanteling van een vraag- naar een behoeftegestuurd aanbod en de (inter)sectorale samenwerking en afstemming. De initiatiefnemers werden uitgenodigd om – voorzover ze dit zelf nodig achtten – hun aanbod (meer) te profileren naar de opgegeven indicatoren.

Het is juist dat sommige initiatiefnemers hiertoe bijkomende inspanningen leverden. Men kan echter moeilijk stellen dat ze werden geconfronteerd met een totaal nieuw gegeven en een dossieropbouw die moest vertrekken vanaf nul.

2. In de welzijns-, gezondheids- en gelijkekansensector werd nog één oproep met een gelijkaardige korte termijn verzonden, namelijk de oproep met betrekking tot de experimentele projectsubsidies in het kader van het Vlaams minderhedenbeleid.

De oproep werd verzonden op 2 mei 2000 en de einddatum voor het indienen van de aanvragen was 31 mei 2000.

De sector was reeds geruime tijd op de hoogte van de komende projectoproep en kon zich zodoende voorbereiden.

Vraag nr. 243
van 4 september 2000
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Thuisopvang gehandicapten – Subsidiëring

In het tijdschrift De Stem van de Ouders, dat wordt uitgegeven door een vereniging voor begeleiding en ondersteuning van het sociaal-cultureel werk omtrent de mentale handicap, staat een merkwaardige bijdrage, waarin de financiële moeilijkheden worden opgesomd die ouders ondervinden wanneer ze ervoor kiezen om zelf voor hun gehandicapt kind te zorgen. Daaruit blijkt onder meer dat het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap voor een meervoudig gehandicapt kind gemiddeld zo'n 200.000 frank per maand uitkeert aan de instelling waar het verblijft. Dit lijkt mij zeker verantwoord.

In schril contrast daarmee staat evenwel dat ouders die hun kind thuis verzorgen daar haast geen tegemoetkoming voor krijgen.

1. Kan de minister bevestigen dat dit inderdaad zo is ?
2. Welke beleidsvisie wordt terzake gehanteerd ?
3. Werden eventueel reeds maatregelen in het vooruitzicht gesteld ter ondersteuning van die laatste categorie ?

Antwoord

De kosten die voortvloeien uit het verblijf van een persoon met een handicap in een door het Vlaams Fonds erkende voorziening, zijn afhankelijk van het type van voorziening, van de zorgintensiteit geboden door de voorziening en de daarmee samenhangende kostenstructuur.

Wanneer ouders ervoor kiezen om zelf hun gehandicapt kind thuis te verzorgen, werd er en wordt er tot op heden geen vergoeding vanuit het Vlaams Fonds aan hen uitgekeerd.

Het decreet betreffende het persoonlijk assistentie-budget (PAB) van 17 juli 2000 heeft tot doel de persoon met een handicap thuis te ondersteunen door hem een budget ter beschikking te stellen

waarmee hij zelfstandig persoonlijke assistenten kan inhuren.

Ik werk momenteel aan het uitvoeringsbesluit dat ik in de loop van dit najaar nog aan de Vlaamse regering zal voorleggen om vanaf 1 januari 2001 het PAB te laten starten.

Vraag nr. 245
van 14 september 2000
van mevrouw SONJA BECQ

Kinderen – Woonsituatie

"Het Kind in Vlaanderen 1999" (een uitgave van Kind en Gezin) vertoont een aantal opmerkelijke gegevens omtrent de woonsituatie van kinderen in Vlaanderen.

Eenzijds zijn er de gegevens vanuit armoedesituaties. Een Europees vergelijkende studie werkt met indicatoren. Volgens indicator "lekkend dak" woont in België ongeveer 7 % van de kinderen onder de 16 jaar in slechte omstandigheden en volgens indicator "vochtige muren" 17,3 %.

Wat de algemene woonsituatie betreft, huizen nogal wat kinderen slecht : 21 % van de jeugd onder de 12 jaar heeft te maken met een gebrek aan ruimte, 14 % met een slechte geluidsisolatie van de woning en telkens ongeveer 8 % met een moeilijk te verwarmen of een te donkere woning.

Voorgaande gegevens roepen vragen op.

1. Op welke wijze worden de begrippen "gebrek aan ruimte" en "slechte geluidsisolatie" gedefinieerd ? Gebeurde dit op grond van subjectieve ervaringen van kinderen of hun ouders, dan wel op grond van objectieve parameters (m² per inwoner) ?
2. Werd hieromtrent onderzoek verricht ? Zijn er verklaringen voor deze gegevens ? Heeft dit probleem te maken met het aanbod van te kleine sociale woningen of zijn er andere redenen ?
3. Werden of worden hieruit beleidsconclusies getrokken ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Johan Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport.

Antwoord

1. De eigenlijke bron van deze cijfers is de Panelstudie van Belgische Huishoudens (bevraging 1998).

In de vragenlijst voor de huishoudens wordt onderstaande vraag voorgelegd aan de respondenten :

"Nu gaan we het hebben over de staat van de woning en uw woonomgeving. We sommen mogelijke gebreken op en u zegt telkens of uw woning dit gebrek heeft of niet :

- a) te weinig kamers voor uw huishoudens ?
- b) onvoldoende ruimte ?
- c) straatlawaaï van verkeer, handel, fabrieken etc. ?

Deze vraag wordt beantwoord door een volwassen lid van het huishouden met ja of neen. Het gaat met andere woorden om een *subjectieve ervaring van een volwassen lid* van het huishouden.

De gegevens met betrekking tot een "gebrek aan ruimte" zouden echter wel kunnen worden geobjectiveerd door ze te combineren met andere vragen die opgenomen zijn in de betrokken vragenlijst (bv. binnenafmetingen van de woning, aantal afzonderlijke kamers, enz.).

De subjectieve informatie over "gebrek aan ruimte" en "geluidsoverlast" zou ook kunnen worden gecombineerd met een variabele die aangeeft of het al dan niet om een sociale woning gaat.

2. Bijkomende analyses zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger die suggereert, maakten echter geen deel uit van de onderzoeksopdracht die Kind en Gezin uitbesteedde aan het onderzoeksteam van professor J. Lauwers, departement Politieke en Sociale Wetenschappen, Universitaire Instelling Antwerpen.

De bedoeling van de onderzoeksopdracht bestaat er immers in jaarlijks basisgegevens te verwerven over een brede waaier aan thema's met betrekking tot de leefsituatie van kinderen, opdat er tijdreeksen zouden kunnen worden gevormd. De behandelde thematieken worden binnen dit onderzoeksproject niet inhoudelijk uitgediept.

3. Beleidsconclusies met betrekking tot deze thematiek behoren niet tot het specifieke bevoegdheidsdomein van Kind en Gezin. Kind en Gezin reikt dit materiaal aan andere overheidsinstellingen die terzake bevoegd zijn aan.

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER
VAN CULTUUR, JEUGD,
BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN
EN ONTWIKKELINGSSAMENWERKING

Vraag nr. 170
van 4 juli 2000
van de heer CARL DECALUWE

Kabinetsmedewerkers – Detacheringen

Zie :
Minister-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden
Vraag nr. 94
van 4 juli 2000
van de heer Carl Decaluwe
Blz. 545

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden.

Vraag nr. 172
van 10 augustus 2000
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Nepstatuten cultuursector – Regularisering

De omzetting van de nepstatuten in de cultuursector is een goede zaak, maar scheidt toch onzekerheid bij werkgevers en werknemers. Op 1 januari 2001 zullen een aantal sectoren geregulariseerd zijn, althans volgens het antwoord van minister Renaat Landuyt op mijn schriftelijke vraag nr. 29 van 13 januari 2000 (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 9 van 3 maart 2000, blz. 731 – red.*).

Werknemers weten evenwel niet hoe en wanneer dit zal gebeuren, of ze nadien al dan niet een ande-

re functie zullen krijgen, of de toenmalige selectiecriteria voldoende zijn voor het behoud van de functie. Werkgevers – de beheerders en initiatiefnemers in de cultuursector zijn vaak geëngageerde vrijwilligers – zullen hun "bedrijf" moeten aanpassen, maar weten niet of ook de financiële middelen zullen volgen. Ze worden niet op de hoogte gehouden, terwijl de impact van dergelijke beslissingen een langetermijnvisie veronderstelt en de regelgeving vraagt dat deze mensen meer vanuit het managementdenken zouden besturen.

De vorige regering maakte in 1998 een inventaris van de DAC-projecten (DAC : Derde Arbeidscircuit). Eind 1999 werd door de huidige regering beslist deze vragenlijst te actualiseren en de regularisatie fase- en sectorgewijze te laten gebeuren, te beginnen met het PBW (Programma ter Bevordering van de Werkgelegenheid) en de DAC-programma's. Een werkgroep begeleidt dit gebeuren.

De werknemers en de werkgevers gevat door dit veranderingsproces, zullen nu voorbereidende stappen moeten zetten om de rechten van alle personeel te vrijwaren en het management van hun initiatief aan te passen.

1. Volgens welke planning gebeurt de regularisatie in de cultuursector ?
2. Hoe en wanneer worden de betrokken werkgevers en werknemers hiervan op de hoogte gebracht ?
3. Hoe worden zij daarbij door de minister ondersteund ?

N.B. Een vraag over deze problematiek met betrekking tot de welzijnssector werd gesteld aan mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen.

Antwoord

Op vraag van Vlaams minister van Werkgelegenheid Renaat Landuyt keurde de Vlaamse regering op 30 juni 2000 een nota goed die uitvoering geeft aan de regularisatie van de DAC-contracten in de Vlaamse social-profitsectoren. De nota legt een aantal basisprincipes vast en bevat ook een uitvoeringsschema waarbij de regularisatie gefaseerd wordt doorgevoerd.

De minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking engageert zich om de arbeidsplaatsen die via DAC-pro-

jecten zijn ingevuld, om te zetten in reguliere jobs. Tegen 2005 zullen de DAC-ers in het socio-cultureel werk, musea, podiumkunsten en jeugdsector zijn geregulariseerd. Het gaat over 1.018 fulltime equivalenten (FTE).

In de nota gaat het enkel over de krachtlijnen. De concrete invulling zal gebeuren via het sectoraal overleg met de sociale partners. In een werkgroep van de administratie Cultuur van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en van het kabinet Cultuur wordt in overleg met de vakbonden en de werkgevers onderzocht hoe de regularisatie van de nepstatuten op de verschillende niveaus moet worden opgevangen.

Vraag nr. 173 van 4 september 2000 van de heer JAN LOONES

Gemeentelijke ontmoetingscentra – Muziekbelasting

Volgens een Europese richtlijn en het koninklijk besluit (KB) van 5 juni 1999 moet iedereen die muziek laat horen op een voor publiek toegankelijke plaats een billijke vergoeding betalen. Deze vergoeding komt bovenop de gebruikelijke Sabam-bijdrage en is bedoeld om de uitvoerende kunstenaars en producenten van wie de muziek wordt gedraaid te vergoeden.

Deze regel geldt ook voor gemeenten en gemeentelijke ontmoetingscentra, wat wel fikse meerkosten betekent voor de gebruikers : voor occasionele gebeurtenissen moet er immers 2.500 frank per 100 m² worden betaald.

Dit wordt door het werkveld beschreven als een onaanvaardbare belasting die vooral het verenigingsleven, dat veelal gebruikmaakt van de ontmoetingscentra, zal treffen.

Zo zullen alle vrijwilligers- en non-profitorganisaties, alsook jeugdverenigingen, sportploegen en aanverwante instanties uit de sociaal-culturele sector worden geconfronteerd met grote meerkosten wanneer ze een feest opzetten om hun kas te spijzen.

Naar verluidt, heeft de Vlaamse overheid dit probleem reeds aangekaart bij federaal minister Verwilghen, waarbij werd aangedrongen op een aparte regeling voor het verenigingsleven.

1. Heeft het overleg terzake met de federale overheid en met de federale minister van Justitie reeds iets opgeleverd ?
2. Welke maatregelen heeft de minister binnen zijn bevoegdheden eventueel genomen om de problematiek van "billijke vergoeding te verhelpen ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Johan Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport.

Gecoördineerd antwoord

1. Voorzover we er op dit ogenblik zicht op hebben, heeft dit overleg inderdaad wat opgeleverd. Momenteel zou de voorbereiding van de invoering van de billijke vergoeding voor onder andere de socio-culturele en sportieve sector in de laatste fase zitten : ik verwacht elk ogenblik bericht van minister Verwilghen.

Volgens de laatste stand van zaken is het zo dat er verlaagde tarieven opgesteld zouden zijn voor een zeer ruim aantal verenigingen, veel ruimer trouwens dan enkel in de socio-culturele of sportieve sfeer. Deze billijke vergoeding zal immers ook impact hebben op welzijn, toerisme, ... Vandaar ook dat ik diverse collega-ministers (de ministers Sauwens, Landuyt, Vogels en Vanderpoorten) bij dit overleg heb betrokken en dat er een werkgroep, bestaande uit medewerkers van de betrokken ministers, werd opgericht waar deze materie geregeld werd besproken. De sectoren zelf waarop deze verlaagde tarieven van toepassing zijn, zouden zeer ruim worden omschreven. De tarieven bepaald voor gelegenheden met dans zullen mijns inziens jammer genoeg nog steeds vrij hoog liggen.

Zodra de paritaire commissie die de tarieven definitief moet vastleggen haar werk gedaan heeft, hoop ik spoedig te worden geïnformeerd. Hiertoe heb ik midden september nog een brief verstuurd naar minister Verwilghen.

2. Tijdens de onderhandelingen is er zeer geregeld overleg geweest tussen de "sector" en mijn kabinet. Ook de andere sectoren werden door de betrokken kabinetten geïnformeerd. Daarenboven hebben we bij de minister van Justitie aangedrongen op een degelijke informatiecampa-
gne naar de diverse sectoren toe. Hierin is toegestemd.

Het spreekt natuurlijk voor zich dat wij de verenigingen in de betrokken sectoren niet financieel bijkomend gaan ondersteunen : Vlaamse subsidies toekennen om federale reglementen te betalen, lijkt mij niet echt een geschikte keuze.

Daarom hebben we aan minister Verwilghen het voorstel voorgelegd om de inning van de billijke vergoeding te koppelen aan de inning van de auteursrechten : naar gebruiksvriendelijkheid zou dit interessant kunnen zijn, maar ook naar prijsvorming, duidelijkheid, ... Ik wacht hier echter nog steeds op een officieel antwoord.

Vraag nr. 174 van 4 september 2000 van de heer DOMINIEK LOOTENS-STAEEL

"Boterhammen in het Park" – Ministeriële initiatieven

Naar aanleiding van de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van Brussel-stad om "Boterhammen in het Park" definitief uit het Warandepark te bannen, en daar nog alleen de 21-juliviering toe te laten, heeft de minister een aantal acties ondernomen om deze beslissing zo mogelijk ongedaan te maken.

Welk resultaat heeft dit tot op heden opgeleverd en welke verdere acties worden eventueel nog overwogen ?

Antwoord

Zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger heeft gesteld en zoals hem reeds werd meegedeeld naar aanleiding van een interpellatie, heb ik inderdaad gereageerd op deze beslissing van het Brusselse schepencollege.

Reeds op 3 maart jongstleden heb ik een brief gestuurd naar de heer de Donnée, burgemeester van de stad Brussel, om mijn bezorgdheid en ongenoegen over het standpunt van schepenen Maingain te uiten. Ik heb daarbij verwezen naar het feit dat de Ancienne Belgique (AB) al vele zomers lang haar "Boterhammen" in het Warandepark organiseert.

Ik heb er de nadruk op gelegd dat, ter gelegenheid van dit muziekfeest, honderden mensen die in Brussel werken deze stad beter leren kennen en waarderen. Daarenboven biedt "Boterhammen in

het Park" aan ieder die in Brussel woont de kans om op een aangename wijze kennis te maken met Nederlandstalige cultuur. Het festival bevordert op die wijze het leven én het samenleven in onze stad.

Ik heb de waarde van dit initiatief, waar Brussel op een positieve en creatieve wijze in het daglicht gesteld wordt, duidelijk onderstreept.

Ik heb verder gesteld dat het standpunt van schepen Maingain, hoe dan ook, bij de vele bezoekers van het zomerfeest onbegrip en ontgoocheling zal teweegbrengen en dat het beeld van Brussel als gastvrije stad, een ernstige knauw zal krijgen.

Ik heb benadrukt dat het festival in het verleden aan het Warandepark geen schade heeft berokkend. Integendeel, net door de optredens en de unieke sfeer zijn heel wat mensen deze groene zone in het hart van de stad sterk gaan appreciëren. Ten slotte heb ik gesteld dat er mij geen objectieve reden leek te bestaan om een andere houding ten aanzien van de Ancienne Belgique aan te nemen dan ten aanzien van de festiviteiten op 21 juli.

Om al deze redenen heb ik de burgemeester met aandrang verzocht om de recente beslissing van de heer Maingain terdege te onderzoeken en te bespreken. Met als resultaat dat de AB opnieuw zou kunnen aanknopen bij de eigen traditie en, na een eenmalig verblijf op het Spanjeplein, de Brusselaars en Brusselbezoekers opnieuw zou kunnen laten genieten van de muziek in het prachtige kader van het Warandepark.

Op 14 maart ontving ik het antwoord van de burgemeester. Hij stelt dat het college unaniem besliste om, met uitzondering van de 21-juliviering, geen grote activiteiten meer in het park toe te laten na de restauratie van het Warandepark.

De investeringen van 120 miljoen die diverse overheden bijdragen in het herstel van wegen en plantsoenen zouden moeten worden overgedaan indien er geen drastische maatregelen worden genomen. Dit hebben, volgens de burgemeester, de experts duidelijk laten weten.

De burgemeester voegde er wel uitdrukkelijk aan toe dat de stad al het nodige wil doen om de "Boterhammen" op een andere locatie mogelijk te maken.

Ik heb dan het initiatief genomen om dit probleem onder aandacht te brengen van de federale regering via een brief aan de eerste minister, en van het

Hof, via een brief aan koning Albert II. Beide instanties namen contact op met burgemeester de Donnée. Maar die meldde hen dat het schepencollege bij zijn oorspronkelijke beslissing blijft.

Tegelijkertijd heb ik advies gevraagd aan een advocatenkantoor gespecialiseerd in administratief recht m.b.t. de mogelijkheid de beslissing van het schepencollege te laten vernietigen. De juristen stelden in hun advies dat een procedure bij de Raad van State enkel dan als ontvankelijk zou beoordeeld worden indien ze aanhangig zou worden gemaakt door de vzw Ancienne Belgique; enkel in dat geval zou de Vlaamse Gemeenschap vervolgen met recht in de procedure kunnen tussenkomen. Ook bij de Brusselse gewestregering, als toeziende overheid, zou bezwaar kunnen worden ingediend. Maar deze procedure diende eveneens te worden gevoerd door vzw Ancienne Belgique.

Ik heb contact opgenomen met de Ancienne Belgique met het verzoek inderdaad een procedure op te starten. De AB liet me echter weten dat zulke stap de relatie met de stad Brussel zou vertroebelen. Zij vond dit niet aangewezen, omdat de stad Brussel specifieke en bijkomende logistieke steun had beloofd om de "Boterhammen in de Stad" te realiseren.

Ik heb mij dan ook verplicht gezien mijn inspanningen in deze zaak als beëindigd te beschouwen.

**Vraag nr. 176
van 4 september 2000
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Beheers- en adviesorganen – Participatieoproep

Kind en Gezin deed onder andere via de Nieuwsbrief van de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten VZW een oproep voor participatie aan de provinciale comités van Kind en Gezin. Men stelt dat zo "alle betrokkenen of belanghebbenden de kans krijgen om te participeren".

Voor welke advies- of beheersorganen die vallen onder de bevoegdheid van de minister (inclusief de Vlaamse openbare instellingen) gebeurde een dergelijke open oproep sedert zijn aanstelling als minister?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers. De vraag aan mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, bevat een bijkomende deelvraag.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen.

**Vraag nr. 177
van 4 september 2000
van de heer CARL DECALUWE**

Kabinetten – Adressenbestanden

Alle ministers en hun kabinetten zijn, volgens de wet op de privacy, gehouden aangifte te doen van de bestanden die ze er eventueel op nahouden.

Graag vernam ik van de minister m.b.t. zijn/haar kabinet daarover het volgende.

1. Hoeveel adressenbestanden werden aangegeven en wat is de grootteorde ervan ?
2. Welke doelgroepen zijn er en met welke regelmaat worden ze aangeschreven ?
3. Wat is de kostprijs van de mailings die reeds vanuit het kabinet vertrokken en die afkomstig zijn van de aangegeven adressenbestanden ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden.

MARLEEN VANDERPOORTEN

VLAAMS MINISTER
VAN ONDERWIJS EN VORMING

**Vraag nr. 142
van 28 juni 2000
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

*Beroepstitel en kwalificaties paramedische beroepen
– Raad van State*

De Vlaamse regering besliste in 1997 bij de Raad van State annulatieberoep aan te tekenen tegen

drie gepubliceerde koninklijke besluiten (KB) die de beroepstitel en kwalificatievereisten bepalen van de paramedische beroepen van bandagist, orthesist, technoloog medische beeldvorming en diëtist.

1. Werd er door de Raad van State uitspraak gedaan over deze KB's ? Zo ja, wat is het resultaat ?
2. Zijn er nog andere beroepsprocedures lopende voor de Raad van State waarin de minister en de Vlaamse regering betrokken zijn ? Zo ja, welke ? Wat is de stand van zaken ?

Antwoord

1. De Vlaamse regering besliste op 8 juli 1997 een beroep tot nietigverklaring bij de Raad van State in te stellen tegen volgende besluiten :
 - het koninklijk besluit van 6 maart 1997 betreffende de beroepstitel en de kwalificatievereisten voor de uitoefening van het beroep van bandagist, van orthesist, van prothesist en houdende vaststelling van de lijst van technische prestaties en de lijst van handelingen waarmee een bandagist, orthesist, prothesist door een arts kan worden belast (Belgisch Staatsblad van 16 mei 1997) ;
 - het koninklijk besluit van 28 februari 1997 betreffende de beroepstitel en de kwalificatievereisten voor de uitoefening van het beroep van technoloog medische beeldvorming en houdende vaststelling van de lijst van handelingen waarmee deze laatste door een arts kan worden belast (Belgisch Staatsblad van 7 juni 1997);
 - het koninklijk besluit van 19 februari 1997 betreffende de beroepstitel en de kwalificatievereisten voor de uitoefening van het beroep van diëtist en houdende vaststelling van de lijst van de technische prestaties en van de lijst van handelingen waarmee de diëtist door een arts kan worden belast (Belgisch Staatsblad van 4 juni 1997).
2. Ook voor volgende besluiten werd beslist een beroep tot nietigverklaring bij de Raad van State in te stellen :
 - het ministerieel besluit van 16 april 1996 tot vaststelling van de criteria voor erkenning van beoefenaars van de verpleegkunde als

houders van de bijzondere beroepstitel van gegradueerde verpleger of gegradueerde verpleegster in intensieve zorg en spoedgevallen (Belgisch Staatsblad van 3 augustus 1996);

- het ministerieel besluit van 16 april 1996 houdende vaststelling van het formulier voor de aanvraag van de erkenning door beoefenaars van de verpleegkunde tot het dragen van een bijzondere beroepstitel of om zich op een bijzondere beroepsbekwaming te beroepen (Belgisch Staatsblad van 3 augustus 1996);
- het koninklijk besluit van 5 februari 1997 betreffende de beroepstitel en de kwalificatievereisten voor de uitoefening van het beroep van farmaceutisch technisch assistent en houdende vaststelling van de lijst van handelingen waarmee deze laatste door een apotheker kan worden belast (Belgisch Staatsblad van 2 juli 1997);
- het koninklijk besluit van 24 november 1997 betreffende de beroepstitel en de kwalificatievereisten voor de uitoefening van het beroep van orthopedist en houdende vaststelling van de lijst van de technische prestaties en van de lijst van handelingen waarmee de orthopedist door een arts kan worden belast (Belgisch Staatsblad van 25 december 1997).

In geen van deze gevallen is er al een uitspraak. Er wordt gewacht op het verslag van het auditoriaat.

Vraag nr. 143
van 28 juni 2000
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Non-discriminatiebeleid – Evaluatie

Het non-discriminatiebeleid in Vlaanderen dateert van 1993. De regels bij heroriëntatie van het migrantenkind naar een andere school zijn terug te vinden in een modelovereenkomst, opgesteld door de Beoordelings- en Bemiddelingscommissie van de Vlaamse Onderwijsraad.

Bij deze commissie kunnen ouders terecht met klachten over oriëntaties of weigering. De commissie kan alleen adviseren en bemiddelen : een dragende uitspraak kan alleen door de rechter worden gedaan.

1. Hoeveel klachten over oriëntatie heeft deze Beoordelings- en Bemiddelingscommissie ontvangen in de schooljaren 1997-1998, 1998-1999 en 1999-2000 ?

In hoeveel gevallen leverde het daarbij geformuleerde advies een aanvaardbaar resultaat op m.b.t. deze klachten ?

2. Hoeveel klachten over weigering heeft deze commissie ontvangen in 1997-1998, 1998-1999 en tijdens dit schooljaar ?

In hoeveel gevallen leverde het daarbij geformuleerde advies een aanvaardbaar resultaat op m.b.t. deze klachten ?

3. Is er, op basis van de ervaringen van deze commissie, bijsturing nodig voor de genomen opties betreffende het non-discriminatiebeleid ?

Antwoord

Hieronder vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger een gedetailleerd antwoord op de deelvragen 1 en 2.

Het antwoord op de derde deelvraag heeft te maken met de evaluatie van de uitvoering van de gemeenschappelijke verklaring inzake een non-discriminatiebeleid in het onderwijs. Op dit ogenblik bereidt de Beoordelings- en Bemiddelingscommissie van de Vlaamse Onderwijsraad een eigen evaluatie voor van de implementatie van deze verklaring. De behandeling van klachten door de commissie maakt integraal deel uit van deze evaluatie.

Deze evaluatie zal tijdens één van de eerste vergaderingen van de algemene raad van dit schooljaar worden afgerond.

Schooljaar	Aantal	Resultaat
1997-1998	4	2 ingeschreven naar wens 1 trekt klacht in 1 uitgedoofd
1998-1999	3	2 ingeschreven naar wens 1 verbonden met andere beleidsinstanties —> betrokken ministers aangeschreven
1999-2000	9	5 ingeschreven naar wens 1 buurt met zeer hoge concentraties ; ingeschreven in concentratieschool 1 ouders kunnen zich moeilijk settelen en trekken van stad tot stad 1 ouders niet akkoord met wachtlijst of alternatieve voorstellen 1 heroriëntatie op 17.08.00 nog lopende

Over welke klachten gaat het ?

Schooljaar	Volgnr.	Nr. klacht	Inhoud klacht	Afgehandeld
97-98	82	97-98/5	30 %-school : wachtlijst	uitgedoofd
	88	97-98/11	druk 30 %-school, wachtlijst	ingeschreven volgens wachtlijst
	90	97-98/13	druk 30 %-school, wachtlijst	ingeschreven volgens wachtlijst
	92	97-98/15	doorverwijzing conform overeenkomst en weigering van inschrijving	moeder trekt klacht in
98-99	94	98-99/2	druk op school met meer dan 20 % (streefpercentage in Antwerpen)	oudste kind LO ingeschreven naar wens en kleuter zal volgen
	98	98-99/6	druk 30-50 %-school, poging tot doorverwijzing werd vrijdeld door scheldpartij van vader (had reeds vroeger voor problemen gezorgd en wou van directiewissel gebruikmaken om in te schrijven)	ingeschreven in school met kleiner % doelgroepleerlingen
	102	98-99/10	druk op 30-50 %-school exemplarisch, verbanden met andere beleidsinstanties —> ministers aangeschreven : bij gebrek aan niet-concentratieschool in de buurt kiest vader BSGO Mariakerke = 20.000 frank aan openbaar vervoer	stad Gent geeft alle kinderen 6-12 jaar een gratis pasje voor openbaar vervoer
99-00	113	99-00/2	druk 30-50 %-school	ingeschreven in school met kleiner % doelgroepleerlingen

Schooljaar	Volgnr.	Nr. klacht	Inhoud klacht	Afgehandeld
	115	99-00/4	druk 30-50 %-school weigering inschrijving op basis van etnische herkomst	voorlopig afgehandeld (buurt problematisch ; klacht keert terug) ingeschreven in concentratieschool in de buurt
	117	99-00/6	druk 30 %-school toepassing overeenkomst	ingeschreven op wachtlijst van gewenste school die verwittigt als kind aan de beurt is, ondertussen ingeschreven in SBS Jan De Voslei
	122	99-00/11	druk 30 %-school, toepassing ND-overeenkomst maar geen begeleiding	stond nr. 5 op wachtlijst ; vader heeft dochter ingeschreven in concentratieschool en alternatieven met lagere concentratie genegeerd
	123	99-00/12	druk 30 %-school, toepassing ND overeenkomst	oudste geen schoolverandering en jongste ingeschreven naar wens
	132	99-00/21	druk op 30 %-school en schoolverandering ; verschillend inschrijvingsrelaas ouders/school	kan voor volgend schooljaar inschrijven in school naar keuze
	135	99-00/24	druk 30-50 %-school	ingeschreven in andere school met voldoening van ouders
	151	99-00/40	vader wil op praktische redenen zijn kinderen van school veranderen : druk op 30-50 %-school ; weigering van inschrijving van K2 (39 %) en L5 (54 %)	nog niet afgerond heroriëntatie wordt sterk begeleid
	152	99-00/41	druk 30-50 %-school weigering van inschrijving 3 kinderen (9, 7 en 3 jaar)	ingeschreven in concentratieschool ; vader is niet gelukkig met zijn woonplaats en gaat verhuizen (ouders kunnen zich moeilijk settelen = verhuizen vaak)

2. Weigeringen

Schooljaar	Aantal	Resultaat
1997-1998	2	2 positief gemengd SO met Turkse jongens wordt aanvaard door Turkse gemeenschap 1 doorgestuurd inspectie
1998-1999	1	1 positief : fusie van scholen
1999-2000	5	4 positief 1 niet gesteund door Beobemi vanwege tegenstrijdigheid met de geest van de NDV (schoolverandering van wit naar zwart)

Over welke klachten gaat het ?

Schooljaar	Volgnr.	Nr. klacht	Inhoud klacht	Afgehandeld
97-98	78	97-98/1	geweigerd : geen gemengd onderwijs vnl. niet met Turkse jongens	vóór start van kortgeding reeds ingeschreven in St.-Jan positief : Turkse Unie en imam staan achter gemengd onderwijs, inclusief met Turkse jongens
	84	97-98/7	geweigerd : geen gemengd onderwijs met Turkse jongens ; inschrijvingsstop	doorgestuurd naar inspectie
98-99	97	98-99/5	selectieve wachtlijst bij inschrijving	wachtlijst ingetrokken, volgend schooljaar fusie van 3 scholen
99-00	114	99-00/3	weigering van inschrijving op basis nationaliteit grootmoeder	ingeschreven naar wens
	118	99-00/7	weigering inschrijving Belgische leerlingen op basis van etnische herkomst	dochter kan inschrijven naar wens maar verkiest een andere school ; zoon wil inschrijven in richting die hij niet aankan ; met akkoord ouders ingeschreven in passend niveau en opgevolgd door PMS
	119	99-00/8	weigering van inschrijving (overstap 1B naar 1A)	ingeschreven in school 1ste keuze, beroepsonderwijs
	120	99-00/9	weigering : annulatie van de inschrijving in de 1ste kleuterklas (annulatie berust op misverstand, school wil wel inschrijven)	is ingeschreven naar wens
	124	99-00/13	schoolverandering (1ste en 3de leerjaar) naar school met grotere concentratie	commissie steunt de klacht niet omdat de gevraagde schoolverandering tegen de geest is van de NDV

N.v.d.r.

LO : lager onderwijs

BSGO : basisschool van het gemeenschapsonderwijs

SBS : stedelijke basisschool

ND : non-discriminatie

SO : secundair onderwijs

Beobemi: Beoordelings- en Bemiddelingscommissie

NDV : non-discriminatieverklaring

PMS : psycho-medisch-sociaal centrum

Vraag nr. 144
van 3 juli 2000
van de heer GILBERT VANLEENHOVE

Medische geschiktheid leerkrachten – Gehandicapten

Een dove persoon wil een opleiding voor onderwijzer volgen. Hij heeft de bedoeling later ook les te geven aan doven. Het departement Lerarenopleiding van de hogeschool die hij contacteerde, is bereid hem tot de onderwijsinstelling toe te laten.

1. Welke criteria inzake fysieke mogelijkheden hanteert de Administratieve Gezondheidsdienst (AGD) om afgestudeerden al dan niet tot het beroep van leraar toe te laten ?
2. Worden dove personen toegelaten tot het beroep van leraar ?

Waarom wel of waarom niet ?

Antwoord

1. Het antwoord op de eerste vraag, die betrekking heeft op elementen van medische aard, behoort tot de bevoegdheid van de Administratieve Gezondheidsdienst.
2. De tweede vraag sluit onmiddellijk aan bij de eerste. Het antwoord erop is hoofdzakelijk afhankelijk van het standpunt van voornoemde dienst inzake de vereiste lichamelijke geschiktheid.

Ter inlichting kan ik wel meedelen dat in het hoger onderwijs voor sociale promotie de opleiding "tolk voor doven" bestaat. Deze opleiding wordt georganiseerd in twee centra voor volwassenenonderwijs en wordt onder meer gegeven door dove leerkrachten. Enkel in deze zeer specifieke opleiding binnen het onderwijs voor sociale promotie zijn dove leerkrachten tewerkgesteld.

Ik heb echter mijn diensten opdracht gegeven om de voorgelegde kwestie grondig te onderzoeken en, zo nodig, terzake overleg te plegen met de Administratieve Gezondheidsdienst.

Vraag nr. 146
van 3 juli 2000
van de heer DIRK DE COCK

Europese onderwijsindicatoren – Uitsplitsing per gemeenschap

Op 21 juni jongstleden stelde ik de minister een actuele vraag over de publicatie van per gemeenschap uitgesplitste onderwijsstatistieken door de Europese Commissie (*Handelingen plenaire vergadering, nr. 68 van 21 juni 2000, blz. 2 – red.*).

1. Uit het antwoord bleek dat de Europese Commissie deze gegevens slechts in uitgesplitste vorm publiceerde indien "de cijfers van de verschillende gemeenschappen te ver uit elkaar liggen". Hieruit kan worden afgeleid dat voor de vermelde indicatoren een uitsplitsing per gemeenschap mogelijk is.

Klopt dit ? Zo neen, voor welke indicatoren kan geen uitsplitsing worden gemaakt en waarom ?

2. Kan de minister ook wat meer duidelijkheid geven met betrekking tot de door de Europese Commissie gevolgde beoordelingsprocedure om uit te maken of een bepaalde onderwijsindicator al dan niet in uitgesplitste vorm zal worden gepubliceerd ?

Wat wordt in dit verband bedoeld met "te ver uit elkaar liggen" ?

3. In een recent OESO-rapport wordt melding gemaakt van de uitgaven per leerling in de verschillende OESO-lidstaten (*OESO : Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling – red.*). Vlaanderen en België worden op dat vlak blijkbaar gelijkgesteld, ten bewijze de vermelding "Belgium (FL)". Franstalige cijfers zijn hier niet voorhanden.

Weet de minister waarom de Franse Gemeenschap dienaangaande geen cijfergegevens publiceert ?

Heeft de minister dit feit reeds aangekaart in het Overlegcomité ? Zo ja, welk antwoord verkreeg zij van haar Franstalige collega('s) ?

Hoe reageert de federale regering op het feit dat de Franse Gemeenschap blijkbaar niet vol-

doet aan haar statistische publicatieverplichtingen ?

Antwoord

1. In het rapport "European Rapport on Quality of School Education" van de Europese Commissie worden zestien indicatoren geïntegreerd. Voor zeven van de zestien indicatoren werden afzonderlijke gegevens voor de Vlaamse Gemeenschap geïntegreerd. Het gaat om de volgende indicatoren :

- leerlingenprestaties in wiskunde ; deze gegevens zijn gebaseerd op het TIMSS-onderzoek 1995 (*TIMSS : Third International Mathematics and Science Study – red.*) ;
- leerlingenprestaties in wetenschappen ; eveneens gebaseerd op TIMSS ;
- integratie van ICT (*informatie- en communicatietechnologie – red.*) in het onderwijscurriculum ;
- structuur van evaluatie in het onderwijssysteem ;
- ouderparticipatie ;
- aantal leerlingen per computer (bron : gedeeltelijk TIMSS) ;
- ten slotte onderwijsuitgave per leerling/student, waar verkeerdelijk werd aangeduid dat het om Belgische gegevens gaat, terwijl het vermelde cijfer enkel de Vlaamse Gemeenschap betreft. Voor het referentiejaar 1997 werden immers geen financiële gegevens door de Franse Gemeenschap aangeleverd.

De andere indicatoren hebben betrekking op de Belgische situatie of op de Franse Gemeenschap. De Vlaamse volksvertegenwoordiger vroeg voor welke indicatoren geen uitsplitsing kan worden gemaakt. Het gaat om slechts één indicator, met name de indicator over prestaties in lezen van 14-jarigen. Hiervoor zijn enkel gegevens m.b.t. de Franse Gemeenschap voorhanden, omdat Vlaanderen destijds (in 1991) niet deelgenomen heeft aan het betrokken internationaal onderzoek.

Voor de resterende Belgische indicatoren in het Europees rapport kunnen uitsplitsingen worden gemaakt.

2. De Europese Commissie voert sinds verscheidene jaren een politiek om indicatoren en basisgegevens per land te publiceren.

Mijn departement heeft hiertegen reeds verscheidene keren bezwaar aangetekend, omdat de beleidsrelevantie van Europese rapporten hierdoor voor Vlaanderen verkleint. De Europese Commissie daarentegen stelt dat indien ze indicatoren en gegevens naar onderwijssysteem in Europa zou uitsplitsen, dit te onoverzichtelijk zou worden. Ze vreest dat dan bijvoorbeeld Schotland hetzelfde zou vragen m.b.t. uitsplitsing van zijn indicatoren ten opzichte van het Verenigd Koninkrijk, Catalonië ten opzichte van Spanje, enzovoort.

In het geval van de uitgesplitste resultaten uit het TIMSS-onderzoek (1995) over leerresultaten wiskunde en wetenschappen is de Europese Commissie afgeweken van deze politiek, omdat de resultaten tussen de Vlaamse en Franse Gemeenschap wetenschappelijk significant verschilden. Ze is daarmee het wetenschappelijk onderzoekscentrum dat TIMSS coördineerde (met name Boston College, USA) gevolgd.

3. In het OESO-rapport "Education at a Glance 2000" zijn inderdaad grotendeels exclusief Vlaamse indicatoren opgenomen. Dat geldt ook voor de door de Vlaamse volksvertegenwoordiger vermelde indicator over overheidskosten per leerling in het onderwijs. De reden waarom er geen Belgische indicator hierover werd gepubliceerd, is dat de Franse Gemeenschap geen basisgegevens hierover aan de OESO heeft aangeleverd.

Ik weet niet waarom de Franse Gemeenschap deze cijfergegevens niet publiceert, noch wat de reactie is van de federale regering hierop.

Deze aangelegenheid werd nog niet op de agenda van het Overlegcomité gebracht.

Vraag nr. 149 van 7 juli 2000 van mevrouw MARIJKE DILLEN

Scholen – Hygiëne

Uit een onderzoek uitgevoerd door het onderwijstijdschrift Klasse en waarvan de resultaten bekend zijn gemaakt in april jongstleden, blijkt dat de hygiëne op vele scholen vaak te wensen overlaat. Per honderd leerlingen zijn er gemiddeld 6,8 toiletten

en 3,7 wastafels. Bovendien delen de leerlingen zeep en handdoeken, wat het risico op overdracht van bacteriën en microben vergroot.

Hieraan dient dringend iets te veranderen.

1. Kan de minister mij meedelen welke maatregelen er reeds zijn genomen om de situatie tegen volgend schooljaar te verbeteren ?
2. Zijn hiervoor, gelet op het dringende karakter van het probleem, bijkomende middelen vrijgemaakt ?

Antwoord

1. Algemene maatregelen : het versterkt toezicht door de onderwijsinspectie

Bij elke schooldoorlichting besteedt de inspectie veel aandacht aan de hygiëne op school. Tijdens gesprekken met leerlingen komt het probleem van een gebrekkige hygiëne in sommige scholen vaak naar voor. De inspectie geeft aanwijzingen aan de school en tracht haar te sensibiliseren om hieraan permanent de grootste aandacht te besteden. Als er op dit vlak tekorten of gebreken zijn, moet de directie onmiddellijk de nodige maatregelen nemen.

Ook vanuit overwegingen inzake welbevinden van leerlingen, leraars en ander schoolpersoneel betekent een goede hygiëne een belangrijk gegeven binnen het schoolgebeuren.

In het kader van de controle op de materiële omstandigheden was er tot op heden nog geen aanleiding tot definitieve stopzetting van de financiering/subsidiëring van een school. Wel waren er scholen die dienden te worden aangepord tot het treffen van voldoende maatregelen om een betere hygiëne te waarborgen.

Zo werd er een gebrek aan hygiëne vastgesteld in scholen die gericht zijn op het onderwijs in de voedingssector en/of de zorgsector. In elke school waar voedsel wordt bereid, wordt nagegaan of de school voldoet aan de HACCP-normen (Hazard Analysis and Critical Control Points). Dit controlesysteem onderzoekt in welke mate er hygiënisch wordt gewerkt.

Algemeen kan worden gesteld dat de inspectie een verbetering waarneemt. Goede hygiëne dient voor elke school een prioritaire bekommernis te zijn. Dit is trouwens in het belang van iedere school,

omdat dit aspect ongetwijfeld mede van invloed is voor het imago.

Dit belet evenwel niet dat ook alle schoolbetrokkenen, leerlingen, leraars en ander schoolpersoneel, hierin verantwoordelijkheid dragen en mee kunnen helpen voor de vereiste netheid. Zo kan bijvoorbeeld het op geregelde tijdstippen responsabiliseren van leerlingen om de toiletruimten netjes te houden, een grote bijdrage betekenen.

2. Middelen

Vermits dit verscherpte toezicht past binnen de kerntaken van de onderwijsinspectie, zijn er geen bijkomende middelen nodig.

Vraag nr. 151 van 7 juli 2000 van mevrouw MARIJKE DILLEN

Studietoelagen – Informatiecampagne

Volgens een bericht van augustus 1999 van de Vlaamse dienst voor studietoelagen laten te veel ouders na een studietoelage aan te vragen, terwijl ze daar recht op hebben.

Er werd een informatiecampagne gevoerd teneinde ouders op een degelijke wijze te informeren.

1. Kan de minister de resultaten van deze informatiecampagne meedelen ?

Is er een verbetering merkbaar voor het schooljaar 1999 in vergelijking met het schooljaar 1998 ? Zo ja, op welke wijze ?

Wat zijn de cijfers voor het hoger en het secundair onderwijs ?

2. Op welke wijze is deze informatiecampagne uitgevoerd ? Wie was hiervoor verantwoordelijk ?
3. Plant de minister een nieuwe informatiecampagne naar aanleiding van het volgende schooljaar ?

Antwoord

We houden inderdaad rekening met de mogelijkheid dat een aantal potentiële gerechtigden geen aanvraag doet.

Teneinde aan het bestaan van studietoelagen zoveel mogelijk ruchtbaarheid te geven, onderneemt de afdeling Studietoelagen elk jaar een aantal acties.

- Vanaf juni worden de nieuwe aanvraagformulieren en informatiebrochures op grote schaal verspreid onder alle onderwijsinstellingen, PMS-centra, gemeenten en provincies (*PMS : psychomedisch-sociaal centrum – red.*).
- Eind augustus/begin september verschijnt er een persbericht van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap betreffende de aanvraag voor studietoelage.
- In september en oktober verschijnen advertenties in kranten en tijdschriften die doelgericht worden geselecteerd volgens het beoogde doelpubliek, alsook in het blad Klasse.

- In dezelfde periode wordt er ook een boodschap via Teletekst verspreid.
- Sinds 1999-2000 heeft de afdeling Studietoelagen tevens een eigen website, waarop uitgebreide informatie te vinden is over de reglementering en de criteria van toekenning en waar hulp wordt geboden bij het invullen van het aanvraagformulier (*www.ond.vlaanderen.be/studietoelagen/ – red.*).

Op de website staat ook het programma BerTA (Berekening – Toelage – Advies) van de Katholieke Universiteit Leuven, bestemd voor de sociale hulpverleners (sociale diensten, e.d.), die hiervoor bij de afdeling Studietoelagen een paswoord krijgen.

Onderstaande tabel geeft een overzicht van het aantal aanvragen en toekenningen over de laatste drie jaren :

	1997-1998		1998-1999		1999-2000	
	Aanvragen	Toelagen	Aanvragen	Toelagen	Aanvragen	Toelagen
SO	125.162	89.197	120.441	87.453	117.668	87.741
HO	47.146	31.027	46.820	31.217	45.623	30.604
Totaal	172.308	120.224	167.261	118.670	163.291	115.345

(SO : secundair onderwijs ; HO : hoger onderwijs – red.)

De lichte daling in het aantal aanvragen HO is vermoedelijk te wijten aan economische factoren.

In het secundair onderwijs, waar de vermoede non-take up van studietoelagen voornamelijk zou gesitueerd zijn, kan de daling van het aantal aanvragen ook te wijten zijn aan een daling van het aantal leerlingen.

Het is dus moeilijk om aan de hand van het aantal aanvragen het effect van onze informatiecampagne te meten.

Uiteraard is het de bedoeling deze informatiecampagne elk jaar te herhalen en zo mogelijk te optimaliseren.

Vraag nr. 152
van 7 juli 2000
van mevrouw MARIJKE DILLEN

Leescultuur – Stimuli

Uit een recent rapport van de OESO (Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling) over de geletterdheid in twintig geïndustrialiseerde landen blijkt dat Vlaanderen zeer slecht scoort en, op Portugal na, de laatste plaats bekleedt. Een goede leescultuur is nochtans bijzonder belangrijk voor de ontwikkeling en de alfabetisering en dient van jongsaf te worden aangeleerd en gestimuleerd.

Er zijn scholen die jaarlijks een Week van het Boek organiseren in het voorjaar, waarbij een ganse week rond dit thema wordt gewerkt, auteurs worden uitgenodigd en zelfs een echte boekenbeurs voor kinderen wordt georganiseerd.

1. Welke initiatieven worden vanuit het departement Onderwijs genomen om het leesgedrag van kinderen en jongeren te bevorderen ?

Op welke wijze worden deze initiatieven uitgewerkt ?

2. Kan de minister een overzicht geven per provincie van de scholen die jaarlijks een Week van het Boek organiseren ?

Heeft de minister kennis van de wijze waarop dit gebeurt ?

3. Welke financiële middelen worden ter beschikking gesteld om de leescultuur van kinderen en jongeren te bevorderen ?

Antwoord

Allereerst moet de vermeende slechte score van Vlaanderen op het vlak van geletterdheid worden gerelativeerd.

Uit het vermelde OESO-rapport blijkt dat Vlaanderen de voorlaatste plaats behaalde wanneer de vraag werd gesteld naar het percentage van de bevolking tussen 16 en 65 dat minstens één boek per maand las. Dergelijke cijfers zeggen echter niets over de kwaliteit of het niveau van de gelezen boeken en bovendien worden andere elementen, zoals het lezen van kranten of tijdschriften en de in onze samenleving steeds belangrijker wordende nieuwe media, buiten beschouwing gelaten.

De aangehaalde resultaten verwijzen slechts naar één aspect van het veel ruimere begrip geletterdheid.

Recent onderzoek naar de Vlaamse geletterdheid in ruime zin in internationaal perspectief toont overigens aan dat algemeen beschouwd de functionele taal- en rekenvaardigheid van de Vlaamse volwassen bevolking de vergelijking kan doorstaan met deze van onze buurlanden en belangrijkste handelspartners. We bevinden ons zelfs in de betere groep van landen in de buurt van Nederland en Duitsland.

1. Leesbevordering is door de verplichtingen die door de eindtermen worden opgelegd een permanent aandachtspunt gedurende het schooljaar.

Daarnaast zijn er eenmalige of jaarlijks terugkerende initiatieven met het oog op het stimuleren van de leescultuur. Een voorbeeld van een dergelijk jaarlijks terugkerend initiatief is de Jonge Gouden Uil.

Dit initiatief loopt van december tot eind maart. Het is een leesbevorderingsinitiatief voor de derde en vierde graad van het secundair onder-

wijs en de departementen Lerarenopleiding, gekoppeld aan de literaire prijs de Gouden Uil en georganiseerd vanuit de departementen Onderwijs en Cultuur in samenwerking met de Nederlandse Taalunie en de Stichting Lezen. Uit de lijst van genomineerden voor de Gouden Uil kunnen scholieren uit de hoogste klassen van het secundair onderwijs hun winnaars kiezen. Studenten van de lerarenopleiding jureren de categorie kinder- en jeugdliteratuur. In de leesperiode kunnen ze met elkaar over de genomineerde boeken discussiëren via het Internet. Het project eindigt met een slotdag voor de leerlingen samen met de schrijvers. Vorig schooljaar deden in Vlaanderen en Nederland meer dan duizend leerlingen uit ongeveer tachtig scholen mee. Een beleidsgroep bestaande uit vertegenwoordigers van de partners is momenteel bezig met de uitwerking van twee nieuwe leesbevorderingsprojecten in opvolging van de Jonge Gouden Uil : voor leerlingen uit de laatste vier jaar van het secundair onderwijs en voor de departementen Lerarenopleiding.

Voor vorig en dit schooljaar werd door Het Beschrijf en de Canon-cultuurcel van het departement Onderwijs een poëzieproject uitgewerkt ("Gevonden Voorwerpen") voor de vijfde- en zesdejaars van het secundair onderwijs, met als onderwerp de Brusselse stationsbuurten. Het project wil jongeren op een aangename manier laten kennismaken met poëzie en ze op directe manier betrekken in het creatieproces : negen groepen van leerlingen uit verschillende scholen worden gekoppeld aan negen dichters. Begeleid door een dichter maakt elke groep één gedicht. Via posters in de Brusselse stations worden de resultaten aan het grote publiek gepresenteerd. Nadien wordt alles verwerkt in een pedagogisch dossier, dat ter beschikking wordt gesteld voor elke geïnteresseerde leraar in het secundair onderwijs.

"Heartbreak High", dat loopt van december 1999 tot december 2000, is een initiatief van Canon en het Nationaal Centrum voor Jeugdliteratuur dat leerlingen vanaf 14 jaar via literatuur wil aanzetten tot cultuurparticipatie en cultuurreflectie. Aan schrijvers en grafische kunstenaars werd de opdracht gegeven hun visie betreffende scholieren en hun relatie tot cultuur weer te geven. Deze teksten worden voorzien van illustraties en op T-shirts gedrukt die scholieren gratis kunnen aanvragen. Met dit materiaal worden nadien jongeren met hun eigen beleving geconfronteerd en aangezet om hierover te reflecteren.

Voor het schooljaar 2000-2001 zijn lees- en taalbevorderende projecten gepland voor leerlingen en leerkrachten uit het kleuter- en lager onderwijs. De bedoeling is om de leerkrachten een praktische methode te bieden enerzijds om hen met hun leerlingen te leren praten over literatuur en anderzijds om taalgevoeligheid bij leerlingen aan te scherpen. Het project zal resulteren in uitgaven die ter beschikking zullen worden gesteld van alle leerkrachten uit het kleuter- en lager onderwijs.

Via de Dynamo-werking van de Canon-cultuurcel kunnen leerkrachten in de maand maart projectondersteuning aanvragen voor initiatieven die zij in de loop van het volgende schooljaar op sociaal-cultureel vlak willen realiseren. Bij deze aanvragen zitten geregeld leesbevorderende projecten die aansluiten bij de onderwijsplannen van de school die de aanvraag indient.

Geplande samenwerkingen van het departement Onderwijs met enerzijds het departement Cultuur en anderzijds het Ministerie van Onderwijs, Cultuur en Wetenschappen in Nederland zouden in de toekomst moeten zorgen voor een verdere invulling van het leescultuurbeleid. Minister Anciaux is van plan extra middelen uit te trekken voor leesbevordering en heeft de oprichting van een Vlaams coördinatie- of steunpunt voor leesbevordering aangekondigd, vergelijkbaar met de Nederlandse Stichting Lezen. Zowel Vlaanderen als Nederland hebben als nieuwe prioriteiten aangewezen : de leesbevordering bij jongeren en de bevordering van de competentie om met de nieuwe media om te gaan. Er zal een meerjarenplan worden uitgewerkt waarin een gemeenschappelijk beleid met betrekking tot nieuwe aandachtsgebieden en grootschalige leesbevorderingsprojecten zal worden geformuleerd, alsook een gezamenlijke structuur voor onderzoek, documentatie, informatie en deskundigheidsbevordering.

2. De Week van het Boek in november en de Jeugdboekenweek in maart zijn initiatieven van respectievelijk de Vlaamse Vereniging ter Bevordering van het Boek en het Nationaal Centrum voor Jeugdliteratuur.

Deze worden direct of indirect gesubsidieerd vanuit het departement Cultuur en vallen dus buiten de bevoegdheid van het departement Onderwijs. Scholen zijn vrij om hieraan deel te nemen en/of initiatieven hierrond te ontwikkelen. Wij hebben bijgevolg geen zicht op het aan-

tal scholen dat hieraan deelneemt of de wijze waarop dit gebeurt.

3. Vermits leesbevordering tot de eindtermen behoort, gaat een deel van het onderwijsbudget sowieso indirect naar het stimuleren van leescultuur.

Wat de Jonge Gouden Uil betreft, draagt het departement Onderwijs voor hetzelfde bedrag bij als het departement Cultuur, ongeveer 500.000 frank.

Voor het poëzieproject "Gevonden voorwerpen" heeft de Vlaamse Gemeenschap 670.000 frank uitgetrokken.

Heartbreak High kan rekenen op een ondersteuning van 375.000 frank, aangevuld met 600.000 frank voor druk en verspreiding.

Voor de geplande leesbevorderingsprojecten basisonderwijs wordt voor dit jaar een budget van 1.000.000 frank vrijgemaakt.

**Vraag nr. 153
van 7 juli 2000
van mevrouw MARIJKE DILLEN**

"Vluchtelingen in de klas" – Evaluatie

In het begin van het schooljaar 1999-2000 heeft de Vlaamse Onderwijsraad (VLOR) een vademecum verspreid onder de titel "Vluchtelingen in de klas", met de bedoeling leerkrachten te begeleiden bij eventuele moeilijkheden wanneer ze een vluchteling in hun klas kregen.

Tijdens een studiedag zijn er ook twee lessenreeksen voorgesteld om met vluchtelingenkinderen te werken, één voor het basis- en één voor het middelbaar onderwijs.

1. Dit project paste duidelijk in het onderwijsvoor-rangsbeleid (OVB)."

Op welke wijze werd het departement Onderwijs bij alle bovenvermelde initiatieven betrokken ?

Op welke wijze werd het vademecum verspreid ?

2. Wat zijn de resultaten van de bovenvermelde initiatieven ?

Op welke wijze zijn de lessenreeksen in praktijk tot uiting gekomen in het onderwijs ?

Wat was de respons van leerkrachten en leerlingen ?

Wat zijn de resultaten van de evaluatie door de Vlaamse Onderwijsraad ?

3. Wat was de totale kostprijs van dit initiatief ?

Antwoord

1. Het vademecum "Vluchtelingen in de klas" kwam tot stand in de werkgroep "socio-emotionele opvang van vluchtelingenkinderen (met oorlogstrauma)" binnen de cel Migranten van de Vlaamse Onderwijsraad. Deze werkgroep bestond uit OVB-begeleiders basis- en secundair onderwijs, de beide coördinatoren van de cel Migranten en enkele externe deskundigen.

Aanleiding waren meldingen van OVB-begeleiders over problemen die leerkrachten ondervonden bij de opvang van vluchtelingenkinderen. Bijvoorbeeld : een vluchtelingenkind weigert in de schoolbus te stappen om naar de zwemles te gaan ; de leerkracht denkt eerst dat het kind niet wil zwemmen of gewoon koppig is ; pas als hij verneemt dat de leerling enkele maanden voordien rechtstreeks getuige was van een granaataanval op een bus, waarbij zijn beide ouders en nog enkele andere familieleden werden gedood, kan deze leerkracht deze vermeende koppigheid beter begrijpen.

Veel leerkrachten willen de vluchtelingenkinderen in hun klas opvangen ; zonder therapeut te kunnen zijn, hebben zij een belangrijke rol in het mogelijke herstel van deze kinderen. Precies om leerkrachten tegemoet te komen in deze moeilijke opdracht, worden in het vademecum een aantal inzichten en hulpmiddelen toegevoegd.

In de zoektocht naar bruikbaar materiaal kwam de werkgroep terecht bij de Stichting Pharos in Utrecht, die al langer ervaring heeft met de opvang van vluchtelingenkinderen. Bij de Stichting Pharos vernamen we het bestaan van de lessenreeksen "FC De Wereld" (basisonderwijs) en "De Vluchtelingenles" (secundair onderwijs). Beide lessenreeksen werden door de werkgroep bekeken : "FC De Wereld" bleek zonder meer toepasbaar in Vlaanderen ; dat gold niet voor "De Vluchtelingenles", die moest

worden bewerkt naar de Vlaamse context en is uiteindelijk "Welkom in Vlaanderen" (sessies voor nieuwkomers met acculturatiestress) geworden.

Het vademecum "Vluchtelingen in de klas" werd uitgegeven door de Vlaamse Onderwijsraad en Uitgeverij Garant (490 fr. of 12,15 euro) ; het vademecum is dus ook vrij te koop in de boekhandel. "FC De Wereld" wordt tegen kostprijs via de Vlaamse Onderwijsraad voor 1.200 fr. of 29,75 euro aangeboden en "Welkom in Vlaanderen" is als VLOR-publicatie te koop voor 150 fr. of 3,72 euro.

Op 24 december 1999 werden deze publicaties voorgesteld op een studiedag, waarop 220 mensen aanwezig waren. Het plenaire gedeelte van de studiedag had plaats in het auditorium van het departement Onderwijs. Voor de drie verschillende sessies konden we gebruikmaken van het auditorium, nog een zaal in het Consciencegebouw en een zaal in het de Ferrarisgebouw. Deze lokalen werden gratis ter beschikking gesteld. De toegangsprijs bedroeg 250 frank (6,20 euro) en daarvoor werd ook het vademecum ter beschikking gesteld.

Voor deze studiedag werden circa duizend uitnodigingsfolders verstuurd, maar de studiedag werd ook aangekondigd via centrale mailings en via de pers. Doelgroep waren uiteraard mensen uit de PMS(CLB)- en onderwijssector (vooral maar niet uitsluitend gericht op scholen met onthaal anderstalige nieuwkomers) en de welzijnssector (OCMW, geestelijke gezondheidszorg, organisaties voor vluchtelingen, enz.). Uiteraard werd het beleid ook uitgenodigd : onder meer het kabinet en het departement Onderwijs, de inspectie, de netten en koepels, enzovoort. Ook de pers werd uitgenodigd (*PMS : psycho-medisch-sociaal centrum ; CLB : centrum voor leerlingenbegeleiding – red.*).

2. Resultaten

Alle deelnemers aan de studiedag ontvingen een exemplaar van het vademecum "Vluchtelingen in de klas" ; ook de OVB-begeleiders kregen een exemplaar van het vademecum en van de beide lessenreeksen.

Er is geen systematisch onderzoek gebeurd naar de toepassing van de lessenreeksen. Wat het gebruik van het vademecum betreft, is het nog moeilijker in te schatten wat het effect is.

Het initiatief en de studiedag worden door de Vlaamse onderwijsraad als geslaagd ervaren. Naast de regelgeving in verband met de opvang van anderstalige nieuwkomers (verschillend voor basis- en voor secundair onderwijs), waar de nadruk op taalvaardigheid en intercultureel onderwijs ligt, was dit initiatief een antwoord op andere behoeften van vluchtelingenleerlingen en vooral van hun leerkrachten.

3. De totale kostprijs van dit initiatief

De verkoop van "FC De Wereld" en "Welkom in Vlaanderen" zijn nuloperaties : voor "FC De Wereld" is de Vlaamse Onderwijsraad alleen tussenpersoon, "Welkom in Vlaanderen" wordt in de Vlaamse Onderwijsraad op bestelling aangemaakt en tegen kostprijs verkocht.

De kostprijs van 450 exemplaren "Vluchtelingen in de klas" was 119.793 frank. Het organiseren van de studiedag kostte 24.543 frank. De inkomsten van de studiedag bedroegen 55.000 frank. De losse verkoop van "Vluchtelingen in de klas" bracht 46.550 frank op. Er zijn nog een honderdtal exemplaren in voorraad. De (voorlopige) kostprijs is dus : 42.786 frank.

**Vraag nr. 154
van 7 juli 2000
van mevrouw MARIJKE DILLEN**

Schooluitslagen – Betwistingen

De laatste jaren is er een evolutie ontstaan waarbij leerlingen en/of hun ouders meer en meer schooluitslagen, examens, deliberaties en klassenraden betwisten.

Dit leidt tot onzekerheid en angst bij leerkrachten voor de mogelijke gevolgen.

1. Kan de minister een overzicht geven van het aantal dossiers waarbij leerlingen en/of hun ouders de examens, deliberaties of klassenraden hebben betwist, met graag een opsplitsing per provincie voor de schooljaren 1998-1999 en 1999-2000 ?
2. Wat zijn de meest voorkomende klachten ?
3. Wat waren de uitspraken in deze betwistingen : in hoeveel gevallen werden de leerkrachten in het gelijk gesteld enerzijds, en in het ongelijk anderzijds ?

4. Op welke wijze worden de leerkrachten bijgestaan vanuit het departement Onderwijs ?

Antwoord

1. Basisonderwijs

De evaluatie van leerlingen in het basisonderwijs behoort volledig tot de bevoegdheid van de school. De klassenraad beslist autonoom of een leerling in voldoende mate de doelen die in het leerplan opgenomen zijn, bereikt heeft.

De manier waarop de school het getuigschrift basisonderwijs toekent én de mogelijkheden voor ouders om een beroep in te dienen tegen de klassenraad daaromtrent, zijn elementen die verplicht opgenomen moeten worden in het schoolreglement voor het lager onderwijs.

De administratie Basisonderwijs heeft geen zicht op (het aantal) betwistingen in verband met het toekennen van het getuigschrift basisonderwijs. Scholen moeten de administratie hiervan immers niet op de hoogte brengen.

2. Secundair onderwijs

In het kader van de rechtsbescherming van de leerling en zijn ouders is in het besluit van de Vlaamse regering van 13 maart 1991 op de organisatie van het voltijds secundair onderwijs de mogelijkheid voorzien van een administratieve beroepsprocedure binnen de school tegen omstreden eindbeslissingen van delibererende klassenraden. Het schoolreglement, waarvan de leerling en zijn ouders bij de inschrijving op school een exemplaar ontvangen en dat voor kennisname dient ondertekend te worden, zal de nodige informatie inzake dit verhaalrecht bevatten.

In het kader van de principes van openbaarheid van bestuur en motiveringsplicht zijn de scholen er vanaf het voorbije schooljaar ook toe verplicht om bij de mededeling van de beslissing tot toekenning van een oriënteringsattest B (= geslaagd met clausulering) of C (= niet geslaagd) een document met nadere uitleg te voegen. Dit document, eventueel een uittreksel uit de notulen van de delibererende klassenraad, moet een synthese inhouden van de elementen die tot de beslissing in hoofde van de leerling hebben geleid.

Voor het overige ressorteert de beoordeling over het al dan niet geslaagd zijn onder de

grondwettelijk gewaarborgde pedagogische autonomie van de onderwijsverstrekkers. Het departement Onderwijs beschikt bijgevolg over geen gegevens m.b.t. het aantal ingediende klachten en de aard ervan.

Wel vestig ik er de aandacht op dat de delibereerende klassenraad (bestaande uit de leraars die aan de betrokken leerling les hebben gegeven en voorgezeten door de directeur of zijn afgevaardigde) als een emanatie van de inrichtende macht fungeert en dat de eindverantwoordelijkheid voor elk aspect van het onderwijsproces bij deze inrichtende macht, en niet bij de individuele personeelsleden berust.

Vraag nr. 155
van 7 juli 2000
van mevrouw MARIJKE DILLEN

Geweld tegen leerkrachten – Omvang en bijstand

Sinds enkele jaren is de agressie tegen leerkrachten aanzienlijk toegenomen. Herhaaldelijk kunnen we daarover alarmerende berichten lezen in de pers, maar niet alle dossiers krijgen persbelangstelling.

Nochtans blijkt dat vooral in de steden de problematiek aanzienlijk is toegenomen.

1. Kan de minister een overzicht geven van de aangegeven dossiers van agressie van leerlingen tegen leerkrachten, met graag een opsplitsing per provincie, en dit voor de schooljaren 1998-1999 en 1999-2000 ?
2. Heeft de minister een overzicht van het aantal gevallen waar, bij ernstige agressie, de leerlingen werden gedwongen de school te verlaten, met graag een opsplitsing per provincie en voor de voorbije twee schooljaren ?
3. Hoeveel gevallen waren er van lichamelijke schade bij leerkrachten als gevolg van agressie, met een indeling volgens tijdelijke en blijvende invaliditeit ?
4. Naar aanleiding van verschillende daden van agressie tegen leerkrachten dekt de beroepsverzekering voor leerkrachten die OMOB aanbiedt ook agressie en juridische bijstand, als leerlingen of hun ouders deliberaties, klassenraden of examens betwisten. OMOB vond de tijd rijp om de polis te actualiseren en om te dopen tot Academisch.

- a) Wat zijn de financiële gevolgen voor de leerkrachten van de uitbreiding van deze polis ?

Worden de kosten voor de verzekering gedragen door het departement Onderwijs, of dienen de leerkrachten hiervoor individueel in te staan ?

- b) Kan de minister meedelen in hoeveel gevallen gedurende het afgelopen schooljaar 1999-2000 leerkrachten een beroep hebben moeten doen op deze polis ?

5. Welke inspanningen gebeuren er vanuit het departement Onderwijs om de leerkrachten extra bij te staan als zij het slachtoffer zijn van agressie ?

Antwoord

- 1 en 2. Ik ben niet in het bezit van een systematisch overzicht van de gevallen van agressie van leerlingen tegen leerkrachten, omdat scholen niet verplicht zijn dit aan het departement Onderwijs te melden. Enkel indien een voorval fysieke letsels bij een personeelslid nalaat, kan dit als arbeidsongeval worden aangegeven. Voor cijfers hierover verwijs ik naar het antwoord op vraag 3.

Wel wil ik melding maken van het lopende wetenschappelijk onderzoek van de heer L. Walgraeve en mevrouw N. Vettenburg. Dit onderzoek zal in een honderdtal secundaire scholen het voorkomen van antisociaal gedrag en de onveiligheidsgevoelens gekwantificeerd in kaart brengen. Er wordt onderzocht in welke mate beide onderling en met leerling-, leerkracht-, school- en omgevingsfactoren correleren. Een uitdieping in acht geselecteerde scholen zal kwalitatieve informatie bieden over de ontwikkeling van deze fenomenen en de wijze waarop scholen deze aanpakken (good practices).

De definitieve resultaten van dit onderzoek worden eind 2000 verwacht.

3. De cijfers over de arbeidsongevallen leveren een uitermate ruwe indicatie van daden van fysiek geweld.

In het schooljaar 1998-1999 werden 25 gevallen gemeld die gelden als geweld van leerlingen tegen leerkrachten, in het schooljaar 1999-2000 31. Het ging hoofdzakelijk om vecht- of duwpartijen of vuistslagen. In één geval heeft dit

een blijvende (beperkte) invaliditeit tot gevolg gehad, in 24 gevallen leidde dit tot een beperkte afwezigheid. In 31 gevallen hervatte de betrokken leerkracht na het voorval opnieuw zijn/haar functie zonder enige afwezigheid.

4. Op 24 mei jongstleden werd door het ICOR (Interuniversitair Centrum voor Onderwijsrecht) een studiedag georganiseerd over verzekeringen in onderwijsverband. De verschillende verzekeringswaarborgen van de arbeidsongevallenverzekering/regeling, van de burgerlijke aansprakelijkheidsverzekering, van de lichamelijke ongevallenverzekering, van zaakschadeverzekeringen en rechtsbijstandsverzekeringen werden toegelicht.

ICOR bereidt momenteel een publicatie voor waarin de grondbeginselen en algemene regels van verzekeringen in het onderwijs zullen worden opgenomen zoals zij werden uiteengezet op de studiedag. De nodige inspanningen zullen worden geleverd om deze publicatie een zo ruim mogelijke bekendheid te geven.

In principe biedt de arbeidsongevallenregeling een voldoende dekking m.b.t. lichamelijke schade voor alle daden van agressie van leerlingen ten aanzien van leerkrachten op school en op de weg van en naar de school, en is hiervoor bijgevolg geen bijkomende verzekering nodig. Voor materiële schade kan de vergoeding worden verkregen van de leerling of zijn ouders (eventueel via hun familiale verzekering) of via een eigen omniumverzekering bij bijvoorbeeld schade aan een voertuig.

Het lijkt mij aangewezen zich als personeelslid via de school te informeren over wat door de schoolpolis(sen) verzekerd is en wat uitgesloten is, en voor welke gevallen er via de school juridische bijstand kan worden verleend vooraleer een bijkomende, individuele polis af te sluiten. Bovendien moet er ook worden gewezen op een aantal beperkingen/uitsluitingen die in individuele polissen voorkomen, zoals een tegemoetkomingsdrempel (franchise) en een plafonnering van de schadevergoedingen, de uitsluiting van schade aan bepaalde goederen zoals bijvoorbeeld motorrijvoertuigen en de uitsluiting van bepaalde gewelddaden (ruzies, "roekeloze daden", provocatie door de verzekerde).

Indien personeelsleden van scholen toch individuele verzekeringen aangaan, worden de kosten door henzelf gedragen. Het is mij niet bekend in hoeveel gevallen leerkrachten afgelopen school-

jaar een beroep gedaan hebben op de door de Vlaamse volksvertegenwoordiger vermelde OMOB-polis.

5. Een individuele begeleiding van leerkrachten die het slachtoffer werden van agressie op school, is op dit ogenblik niet structureel beschikbaar.

Midden 1999 ontwikkelde het departement Onderwijs in opdracht van de minister van Onderwijs het actieplan "antisociaal gedrag op school voorkomen en oplossen", waarvan ik als **bijlage** een kopie bezorg. Het plan biedt een overzicht van preventieve (en curatieve) maatregelen die elk op hun domein bijdragen tot het voorkomen van normoverschrijdend gedrag.

Heel wat van deze beleidsinitiatieven werden reeds gerealiseerd. In het bijzonder wil ik wijzen op het prioritair nascholingsstema voor het schooljaar 2000-2001 "aanpakken van moeilijk schoolgedrag". Vier nascholingsorganisaties bieden in uitvoering hiervan aan scholen een gratis vormingsaanbod aan over omgaan met agressie van leerlingen, efficiënt omgaan met probleemgedrag op school, de ontwikkeling van een positief leefklimaat in de school en voorkomen van en omgaan met pesten op school.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

Vraag nr. 156
van 7 juli 2000
van mevrouw MARIJKE DILLEN

Gedragsgestoorde kinderen – Begeleiding

In februari 2000 heeft de Vlaamse Onderwijsraad aangeklaagd dat er een tekort was aan specialisten om gedragsgestoorde kinderen bij te staan binnen het onderwijs.

Indien deze kinderen een behoorlijke deskundige begeleiding krijgen, komen ze meestal goed terecht. Maar er is in het onderwijs te weinig personeel om deze opdracht uit te voeren.

1. Op welke wijze worden gedragsgestoorde kinderen binnen het onderwijs begeleid ?
2. Welke initiatieven zijn er reeds genomen sinds de Vlaamse Onderwijsraad deze tekortkoming heeft aangeklaagd ?

Wordt dit probleem tegen begin van volgend schooljaar opgelost ?

3. Specialisten raden aan om reeds van in de kleuterklas de nodige waakzaamheid aan de dag te leggen en onmiddellijk in te grijpen om de beste resultaten te bereiken.

Bestaan er speciale programma's die bijzondere aandacht besteden aan deze groep kinderen ?

Antwoord

Het advies van 20 januari 2000 van de Vlaamse Onderwijsraad tot verhoging van de omkadering "paramedisch, medisch, sociaal, psychologisch en orthopedagogisch personeel" voor het buitengewoon onderwijs type 3 heeft betrekking zowel op het basisonderwijs als op het secundair onderwijs. Binnen de context van het buitengewoon onderwijs richt het type 3 zich naar kinderen met karakteriële en gedragsproblemen.

Het voorstel van de VLOR is niet onterecht, vandaar de beslissing om in het buitengewoon basisonderwijs het richtgetal voor de vaststelling van het urenpakket te verhogen. Voor het buitengewoon secundair onderwijs daarentegen zijn er twee argumenten die ertoe leiden om dergelijke aanpassing nog niet door te voeren, namelijk :

- a) in tegenstelling tot het basisonderwijs profileren scholen voor buitengewoon secundair onderwijs zich op grond van opleidingsvormen (1 tot en met 4), en niet op grond van types (1 tot en met 7) ; leerlingen type 3 kunnen in alle opleidingsvormen worden ingeschreven, wat betekent dat ze over tal van scholen zijn gespreid.

Rekening houdende met de budgettaire ruimte zou een verhoging van middelen, versnipperd over meerdere scholen, uiteindelijk per aparte school slechts een geringe impact hebben en geen substantiële meerwaarde opleveren ;

- b) in tegenstelling tot het basisonderwijs (cf. decreet van 25 februari 1997) kunnen in het buitengewoon secundair onderwijs nog geen ambten van psycholoog, orthopedagoog, maatschappelijk werker, ... worden ingesteld.

Een wijziging van de huidige reglementering voor het secundair onderwijs waarbij het aantal zogenaamde disciplines uitbreidt, is momenteel wel in voorbereiding.

1. "Gedragsgestoorde kinderen", zoals ze door de Vlaamse volksvertegenwoordiger worden genoemd, worden opgevangen in het buitengewoon onderwijs van het type 3. Het type 3 is aangepast aan de opvoedings- en onderwijsbehoeften van kinderen met ernstige emotionele en/of gedragsproblemen.

Er waren in het schooljaar 1999-2000 23 basisscholen die type 3 aanboden (officieel onderwijs : 3, alle in zuiver externaat ; gemeenschapsonderwijs : 4, waarvan twee met internaat en één met internaat en semi-internaat ; vrij onderwijs : 15, waarvan 13 met een samenwerking met het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap).

Op 1 september 2000 zijn er twee scholen (één gemeenschapsschool en één vrije school) bijgekomen.

In het buitengewoon basisonderwijs van het type 3 zitten 159 kleuters en 1.326 lagereschoolkinderen. Er zijn opvallend veel meer jongens dan meisjes.

De problematieken waarmee men binnen het type 3 wordt geconfronteerd, zijn zeer verscheiden. De aanpak kan ook verschillen van school tot school. Op de vraag "op welke wijze de kinderen binnen het onderwijs worden begeleid" is een volledig antwoord in de context van de schriftelijke vragen niet te geven.

Op het gevaar af sterk te simplifiëren, hierna toch enige informatie.

Net zoals in alle andere types van buitengewoon onderwijs wordt er met de kinderen gewerkt op basis van individuele handelingsplannen.

Enerzijds zijn er de kinderen met een emotionele stoornis die zich ten gevolge daarvan niet op het schools gebeuren kunnen concentreren (ze zijn gepreoccupeerd). De school gaat dan proberen om de emotionele blokkade te omzeilen (de echte therapie is dan voor het internaat waar het kind in de meeste gevallen zal verblijven). Lukt het omzeilen van die blokkade niet, dan beperkt onderwijs aan zo'n jongere zich tot "een aanbod", en alles wat die daar van meepikt is meegenomen.

De andere groep zijn karakterieel gehandicapten. Dit zijn jongeren die in een gewone school "onhandelbaar" waren. Men probeert die jongeren te onderwijzen en te socialiseren. Door-

dat er in de BO-school kleinere klassen zijn en gespecialiseerde leerkrachten, wordt het kind soms wel handelbaar (*BO : buitengewoon onderwijs – red.*). Men gaat bijvoorbeeld ook proberen om kinderen respect voor de medemens bij te brengen.

Het aandeel van type 3-leerlingen is in het kader van geïntegreerd onderwijs (GON) nog zeer beperkt. In het schooljaar 1999/2000 waren er 16 kinderen in het lager onderwijs en 36 kinderen in het secundair onderwijs.

Op kleuterniveau zijn er geen uren, op lager niveau zijn er twee uren per week gedurende één schooljaar voor normaalbegaafden, in het secundair en het hoger onderwijs is dit hetzelfde. In dit schooljaar 1998/1999 werden er in totaal 65 kinderen in het gewoon onderwijs begeleid. De aard van de ondersteuning die vanuit het buitengewoon onderwijs wordt geleverd, is overwegend onderwijskundig.

2. Het richtgetal voor de berekening van de paramedische omkadering van het buitengewoon basisonderwijs van het type 3 werd verhoogd van 0,7 tot 1,7 met ingang van het schooljaar 2000/2001.

Concreet betekent dit een verschil van 737 uren of 18 à 23 personeelsleden, afhankelijk van de disciplines (bv. orthopedagoog of logopedist) die zullen worden aangeworven.

3. Het is correct dat vroegdetectie zeer belangrijk is. Dit geldt voor elke problematiek. Een speciaal programma om deze kinderen binnen het onderwijs te detecteren, is er niet.

Natuurlijk maken de emotionele toestand en de gedragingen van een kind deel uit van het aandachtsgebied van het leerkrachtenteam van het centrum voor leerlingenbegeleiding (CLB).

Vraag nr. 158
van 7 juli 2000
van mevrouw MARIJKE DILLEN

Buitengewoon onderwijs – Leerlingenvervoer

Eind 1999 verschenen er verschillende berichten over problemen bij het leerlingenvervoer van kinderen uit het bijzonder onderwijs.

Het betrof klachten van onveiligheid en onverschilligheid, die uiteraard niet stroken met deze goedbedoelde service.

1. Heeft de minister zicht op de omvang en de aard van deze klachten ?

Zo ja, kan zij een overzicht hiervan geven ?

2. Welke initiatieven heeft de minister sindsdien genomen om de situatie te verbeteren ?

3. Hoe worden de busbegeleider en de buschauffeur betrokken bij de wijze waarop de opdracht dient te worden uitgevoerd ?

Bestaan hiervoor opleidingen ?

4. Er zijn ook problemen van overbezetting.

Welke oplossingen zijn hier reeds uitgewerkt ?

Antwoord

1. Eind 1999 verschenen er inderdaad verschillende berichten in de krant betreffende problemen met het leerlingenvervoer.

De krantenberichten concentreerden zich voornamelijk op problemen gerezen bij de start van de reorganisatie van het gemeenschappelijk leerlingenvervoer voor leerlingen van het buitengewoon onderwijs in Leuven en Lovenjoel. De klachten hadden voornamelijk betrekking op de ritduur en op de lengte van sommige bussen, die aanleiding gaf tot parkeerproblemen voor enkele scholen.

Een andere klacht had te maken met een bustraject van meer dan vijf uur per dag waarover de ouders een zwaar gehandicapte jongeren uit het Antwerpse hun beklag maakten.

2. De reorganisatie van het vervoer in Leuven en Lovenjoel is nu afgerond. Vanaf 1 januari werden een aantal bijkomende bussen ingezet en worden de leerlingen van Leuven en Lovenjoel afzonderlijk opgehaald. De trajecten werden herschikt. Op het einde van vorig schooljaar gebeurde een evaluatie van deze reorganisatie. Door de bijstellingen sedert 1 september zijn er geen noemenswaardige problemen meer. Het probleem in de Antwerpse regio is eveneens opgelost sedert 1 september 2000.

Algemeen worden klachten over te lange bus-trajecten meestal opgevangen door de organisatie van bijkomende ophaaldiensten, en dit na grondige evaluatie van het bestaande leerlingenvervoer, rekening houdende met de budgettaire consequenties.

3. De betrokken scholen maken het schooljaar door concrete afspraken met busuitbaters en busbegeleiders over het ophalen van leerlingen.

Voor de buschauffeurs bestaan geen verplichte opleidingen. De ongeveer 1.400 busbegeleiders die leerlingen begeleiden op ophaaldiensten ten laste van de Vlaamse Gemeenschap kregen de gelegenheid om de voorbije twee schooljaren een achttien uur durende cursus "busbegeleiding" te volgen (6 dagen). Een achthonderdtal busbegeleiders hebben van deze mogelijkheid gebruikgemaakt.

4. Problemen van overbezetting worden meestal gesignaleerd bij de aanvang van een schooljaar, veelal te wijten aan de inschrijving van nieuwe leerlingen.

Na evaluatie van het leerlingenvervoer wordt in de eerste plaats gepoogd een aantal leerlingen over te zetten op aanliggende buslijnen. Indien dit niet haalbaar is, moet de overbezetting worden opgelost door het inschakelen van bussen met een grotere capaciteit.

Vraag nr. 159
van 7 juli 2000
van mevrouw MARIJKE DILLEN

Morning-afterpil op school – Beleid

In december 1999 heeft de Franse regering een besluit genomen om op scholen de morning-afterpil vrij beschikbaar te stellen. Dit heeft ook in Vlaanderen aanleiding gegeven tot discussie en tot allerhande standpunten pro en contra.

In het algemeen was de reactie terughoudend, afwachtend en nadenkend.

Intussen is er een gans schooljaar verstreken en zijn verdere reacties uitgebleven, althans via de publieke opinie.

1. Werden er naar aanleiding van het Franse initiatief ook stappen in dezelfde richting genomen

binnen het departement Onderwijs ? Zo ja, welke ?

Indien er nog geen concrete stappen genomen zijn, wordt deze problematiek dan specifiek behandeld binnen een werkgroep ?

2. Kan de minister aangeven welke standpunten vanuit de onderwijswereld in ruime zin (gemeenschapsonderwijs, vrij onderwijs, de Vlaamse Scholierenkoepel, de Koepels Ouders Officieel Gesubsidieerd Onderwijs, enz.) haar terzake reeds hebben bereikt ?

Antwoord

1. Binnen mijn departement zijn er geen plannen in verband met het beschikbaar maken van de morning-afterpil op scholen. Er is ook geen werkgroep die zich daarover buigt.

Trouwens, ook al heeft het debat in Frankrijk daarover gewoed, het voorstel werd daar uiteindelijk niet in aanmerking genomen.

In tegenstelling tot wat de Vlaamse volksvertegenwoordiger meent, kwam het bij ons nooit tot een maatschappelijk debat over de kwestie.

2. Standpunten over de zin of onzin van het ter beschikking stellen van morning-afterpillen in scholen hebben mij vanuit de onderwijswereld niet bereikt.

Vraag nr. 160
van 7 juli 2000
van mevrouw MARIJKE DILLEN

Departementen – Advocaten

Zie :
Minister vice-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie
Vraag nr. 381
van 7 juli 2000
van mevrouw Marijke Dillen
Blz. 449

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Patrick Dewael, minister-president

van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden.

Vraag nr. 161
van 14 juli 2000
van mevrouw SONJA BECQ

Gehandicapten – Informatietoepassingen

Zie :
 Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen
 Vraag nr. 227
 van 14 juli 2000
 van mevrouw Sonja Becq
 Blz. 550

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen.

Vraag nr. 163
van 27 juli 2000
van de heer EDDY SCHUERMANS

Studietoelagen – Inkomensvoorwaarden

Onlangs heeft federaal minister Didier Reynders bekendgemaakt dat slachtoffers van arbeidsongevallen en beroepsziekten volledig worden vrijgesteld van belasting op hun vergoedingen. Men kan een bezwaarschrift indienen voor de voorbije drie jaren dat er wel belasting op werd geheven.

Personen die een dergelijke vergoeding krijgen en een aanvraag voor studietoelage indienen, hebben tot nu toe deze vergoeding ook moeten aangeven bij het belastbaar inkomen, om te zien of men qua inkomen in aanmerking kwam voor een studietoelage. Door het feit dat deze vergoeding in het verleden werd meegeteld, kwam een aantal mensen niet in aanmerking voor een studietoelage omdat het inkomen boven de toegelaten maximumgrens viel.

Wordt deze mensen de mogelijkheid geboden om een bezwaarschrift in te dienen bij de afdeling Studietoelagen voor de voorbije jaren, nu blijkt dat deze vergoeding niet moest worden belast ?

De vraag rijst eveneens of bij de aanvraag van een studietoelage voor het academiejaar 2000-2001 deze vergoeding nog moet worden aangegeven.

Antwoord

Bij het onderzoek naar het recht op studietoelage wordt er rekening gehouden met het inkomen dat blijkt uit de belastingtoestand van het in aanmerking te nemen inkomstenjaar, zoals vermeld op het door de Administratie der Directe Belastingen afgeleverde aanslagbiljet met betrekking tot de aanslag van dat inkomstenjaar. Werd die aanslag door voormelde administratie echter herzien, dan moet er door de afdeling Studietoelagen met deze herziene aanslag rekening worden gehouden (artikel 6, § 1 van het besluit van de Vlaamse regering van 13 juli 1983 betreffende de studietoelagen voor hoger onderwijs en artikel 6 van het koninklijk besluit van 23 augustus 1972 tot vaststelling van de minvermogenheid van de kandidaten voor een studietoelage voor secundair onderwijs).

Overeenkomstig voormelde artikels zal er door de afdeling Studietoelagen bijgevolg ook rekening worden gehouden met de door de belastingsadministratie uitgevoerde herzieningen naar aanleiding van de nieuwe belastingregeling waarbij een volledige of gedeeltelijke vrijstelling van belasting wordt toegepast op de ontvangen wettelijke vergoedingen wegens blijvende ongeschiktheid ingevolge arbeidsongeval of beroepsziekte.

Voor het school- en academiejaar 2000-2001 wordt er bij het onderzoek naar het recht op studietoelage normaal rekening gehouden met het inkomen van het jaar 1998. Voor dat inkomstenjaar werden door de belastingadministratie de belastingaanslagen in de meeste gevallen reeds gevestigd, zonder toepassing van de nieuwe vrijstellingsregeling. De belastingadministratie zal echter, zonder dat daartoe een bezwaarschrift moet worden ingediend door diegenen die recht hebben op de bewuste vrijstelling, een rechtzetting via een nieuw aanslagbiljet doorvoeren. De aanvragen voor studietoelage voor het school- en academiejaar 2000-2001 zullen dus in eerste instantie worden onderzocht op basis van het eerste ontvangen aanslagbiljet van het inkomstenjaar 1998, aanslagjaar 1999. Voor een herziening van hun dossier voor dat school- en academiejaar volstaat het dat de aanvragers de afdeling Studietoelagen een kopie bezorgen van het nieuwe aanslagbiljet dat zij zullen ontvangen na de rechtzetting van de aanslag van dat inkomstenjaar.

Wat de school- en academiejaren betreft voorafgaand aan het school- en academiejaar 2000-2001, is een herziening van het dossier van de aanvragers voor een studietoelage met betrekking tot de nieuwe vrijstellingsregeling alleen mogelijk indien betrokkenen daartoe een tijdig bezwaarschrift of een tijdig verzoek tot ontheffing van ambstwege voor de inkomstenjaren voorafgaand aan 1998 hebben ingediend. Ook voor deze school- en academiejaren zal de herziening van de aanvraag voor studietoelage gebeuren aan de hand van een nieuw aanslagbiljet dat de betrokkene na herziening van de aanslag van het betrokken inkomstenjaar van de belastingadministratie zal hebben ontvangen.

In welbepaalde gevallen, omschreven in artikel 7 van het besluit van de Vlaamse regering van 13 juli 1983 betreffende de studietoelagen voor hoger onderwijs en artikel 7 van het koninklijk besluit van 23 augustus 1972 tot vaststelling van de minvermogensgrens van de kandidaten voor een studietoelage voor secundair onderwijs, kan er ook rekening worden gehouden met een vermoedelijk inkomen waarvoor nog geen aanslagbiljet beschikbaar is. Voor dergelijke dossiers wordt het in aanmerking te nemen inkomen bepaald op basis van attesten die door werkgevers, diensten of instellingen worden verstrekt. De attesten verstrekt door de instellingen die de vergoedingen wegens blijvende ongeschiktheid door een arbeidsongeval of beroepsziekte uitbetalen, vermelden enkel het bedrag na toepassing van de vrijstelling. Dat bedrag zal dan in aanmerking worden genomen bij het vaststellen van het inkomen waarop het recht op studietoelage zal worden bepaald.

Vraag nr. 164
van 27 juli 2000
van de heer CHRIS VANDENBROEKE

Leerkrachten – Weddeberekening

Volgens een mededeling van COC, de Christelijke Onderwijscentrale, liggen de onderwijsslonden in Vlaanderen hoger dan in Wallonië, zowel voor onderwijzers, regenten als licentiaten. De positieve verschillen lopen op van 1,8 % tot 5 %. De vakbond gaat daarmee in tegen de door de minister bevestigde OESO-cijfers als zou een Waalse leerkracht gemiddeld 6.000 tot 15.000 frank per maand meer verdienen dan zijn Vlaamse evenknie (OESO : Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling). Deze cijfers kunnen inderdaad worden teruggevonden in de OESO-studie "Education at a Glance" op de bladzijden 213-215.

In de bronvermelding op bladzijde 349 van dezelfde studie stelt de OESO dat de gebruikte basisgegevens werden gehaald... bij de Vlaamse Gemeenschap. Meer bepaald werd het onderwijzszakboekje, editie 1997-1998 geraadpleegd. Aan Franstalige kant werd een beroep gedaan op het zogenaamde statut *pécuniair* (arrêté royal du 15 avril 1958).

De cijfers uitgedrukt in Belgische frank werden omgezet in Amerikaanse dollar, teneinde de onderwijsslonden betaald in de verschillende OESO-lidstaten te kunnen vergelijken. Daarbij werd – wat statistisch perfect aanvaardbaar is – rekening gehouden met koopkrachtverschillen.

Hoe verklaart de minister de toch wel opvallende verschillen in de berekening van de verloning ?

Kan voor elk van beide berekeningen worden aangegeven hoe zij precies totstandkomen ?

Welke berekening stelt de minister voorop ?

Antwoord

Uit het laatste OESO-rapport "Education at a Glance" blijkt inderdaad dat de verloning van het onderwijspersoneel in de Franse gemeenschap in 1998 hoger ligt dan in Vlaanderen.

Reeds tijdens een vorige discussie in de commissievergadering in de maand juli heb ik evenwel een en ander trachten te nuanceren. Deze indicator dient te worden gerelateerd/gecombineerd met de onderwijsprestaties in de diverse landen/regio's. Daarenboven betreft het een momentopname in 1998, die uiteraard geen rekening houdt met de opgang zijnde gelijkschakeling van de wedde van (kleuter)onderwijzer met die van de regent (CAO IV), noch met de initiatieven genomen in verband met de CAO V en volgende.

Het is evenwel correct dat wanneer (enkel) de weddebarema's (in januari 2000) van onderwijzer, regent en licentiaat – zoals ze in de beide gemeenschappen statutair verankerd zijn – worden vergeleken, deze onderwijsslonden in Vlaanderen hoger liggen dan in Wallonië.

De door de OESO gehanteerde "methodologie" is evenwel complexer en de internationale "definitie" die geldt voor deze loonindicator is ruimer dan "het (statutaire) barema per personeelscategorie". Zonder in een technische discussie te willen geraaken, wordt de loonindicator van de OESO bepaald als, en ik citeer : "the gross salary before tax, minus

the employers premium for social security and pension. Bonuses that constitute a regular part of the annual salary, like a thirteenth month or holiday bonus, are included". Dit betekent met andere woorden dat de vergelijkingen in het OESO-rapport, wat Vlaanderen (en Wallonië ?) betreft, worden gebaseerd op de bruto jaarsalarissen vermeerderd met het vakantiegeld en de eindejaarstoelagen en zonder rekening te houden met de "patronale RSZ-bijdragen".

Momenteel voert het OESO-secretariaat – mede op vraag van de Vlaamse Gemeenschap naar aanleiding van de discussie in de maand juli – een bijkomende kwaliteitscontrole om uit te maken of alle landen/regio's de correcte basisgegevens (conform boven geciteerde definitie) hebben aangeleverd. De bruikbaarheid van een dergelijke, internationale indicatorenpublicatie staat of valt immers met de onderlinge vergelijkbaarheid van de dataset.

Wat het resultaat van dit onderzoek ook moge zijn, op het einde van dit jaar zal mijn administratie het OESO-rapport in Vlaamse context vertaald hebben. Deze Vlaamse indicatorenpublicatie zal, hoe dan ook, correct én vergelijkbaar materiaal bevatten, ook m.b.t. deze loonproblematiek !

RENAAT LANDUYT

VLAAMS MINISTER
VAN WERKGELEGENHEID EN TOERISME

Vraag nr. 89
van 3 juli 2000
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Arbeidskansen migranten – VESOC-akkoord

In juni 1998 werd in het Vlaams Parlement een met redenen omklede motie goedgekeurd over het creëren van meer arbeidskansen voor migranten (*Stuk 1070 (1997-1998) – Nr. 1 – red.*). De Vlaamse regering en de Vlaamse sociale partners sloten het Vesoc-akkoord af, om op een planmatige en geïntegreerde manier de arbeidspositie van migranten te verbeteren.

Dit akkoord is er gekomen naar aanleiding van de vaststelling dat migranten en allochtonen minder kansen hebben op de arbeidsmarkt en dat dit te wijten is aan factoren zowel aan de aanbodzijde

(achterstand opleiding, achterstand Nederlands, ...) als aan de vraagzijde (indirect discriminerende wervingsprocedure, vooroordelen, ...).

Doel op lange termijn is het realiseren van een evenredige en volwaardige participatie van migranten en allochtonen op de arbeidsmarkt, en dit zowel in alle functies als op de publieke én private arbeidsmarkt. Op lange termijn ligt de nadruk op kwaliteit en niet zozeer op kwantiteit, door een structuur en een cultuur te creëren die gelijke kansen, rechten en uitkomsten biedt voor elk individu, dus ook voor migranten en allochtonen. Instroom, doorstroom en onthaal van migranten en allochtonen blijven belangrijk.

Een geïntegreerde aanpak moet de tewerkstellingsmogelijkheden voor migranten vergroten zonder de kwalificatiestandaarden te verlagen, met respect voor het behoud van de relevante criteria. Ook het wegwerken van de discriminatie is belangrijk. Dit slaat zowel op positieve discriminatie als op indirecte discriminatie. Directe discriminatie is duidelijk op te sporen, maar indirecte discriminatie vaak niet.

Het versterken van de doelgroep is een ander aandachtspunt. Het is nog steeds zo dat de meeste migranten in vergelijking met de Vlaamse leeftijdsgenoten achterstand hebben op het vlak van opleidingsniveau.

Het Vesoc-akkoord is een Vlaams akkoord, dat voor de regionale uitvoering werd toegewezen aan de subregionale tewerkstellingscomités (STC's). Voor 1999 werd op Vlaams niveau een streefdoel van 75 bedrijven en lokale besturen vooropgesteld. Het werden 52 bedrijven en 8 lokale besturen. Alleen Limburg behaalde het vooropgestelde streefdoel : 10 bedrijven en 2 openbare besturen.

1. Hoeveel bedrijven behaalden het streefdoel in elke provincie ?
2. Welke lokale besturen behaalden het streefdoel in elke provincie ?
3. Welke meetbare en concrete doelstellingen werden vooropgesteld voor 2000 in elke provincie ?
4. Werd er een actieplan opgesteld met duidelijke doelstellingen bij lokale besturen die onder de Vlaamse overheid vallen ?

Hoe werd dit uitgevoerd ?

Antwoord

1. In het kader van het Vesco-akkoord "Tewerkstelling van migranten" werd voor 1999 op het Vlaams niveau een streefdoel vooropgesteld om in 75 ondernemingen en (openbare) instellingen een positieve-actieplan voor allochtonen op te starten.

De regionale vertaling en uitvoering van het Vesco-akkoord is toegewezen aan de dertien subregionale tewerkstellingscomités. In 1999 waren in zeven regio's (Antwerpen, Brussel, Gent, Halle-Vilvoorde, Limburg, Mechelen en Sint-Niklaas) projectontwikkelaars-allochtonen belast met het realiseren van de doelstellingen van het Vesco-akkoord, waaronder het sensibiliseren en prospecteren van bedrijven.

Aangezien de aanpak nieuw was en bovendien werd ingepast in een verruiming en heroriëntering van de opdrachten van de STC's, én gelet op het feit dat de aanwervingsprocedure in de meeste regio's pas in april en soms pas in september kon worden afgerond, hadden de projectontwikkelaars in de meeste regio's te weinig tijd om hun ambitieuze taak volledig waar te maken.

Toch zijn ze er samen in geslaagd om de volgende resultaten te bereiken.

- In de provincie Antwerpen hebben 14 ondernemingen of instellingen een positief actieplan met subsidiedossier ingediend, waarvan 7 in de regio Antwerpen, 4 in de regio Mechelen en 3 in de regio Turnhout.
- In Vlaams-Brabant en Brussel zijn er 11 actieplannen met een subsidiedossier en 1 actieplan waarvoor geen subsidie werd aangevraagd.
- De provincie Oost-Vlaanderen telt 8 gesubsidieerde actieplannen, waaronder 1 in Aalst-Oudenaarde, 2 in Gent en 5 in de regio Sint-Niklaas/Dendermonde.
- Limburg telt 7 actieplannen met een subsidiedossier en 3 bedrijven die een actieplan hebben opgestart, maar geen subsidiedossier hebben ingediend.
- In de provincie West-Vlaanderen zijn er 3 ondernemingen die een gesubsidieerd actieplan hebben en deze bevinden zich allemaal in de regio Kortrijk-Roeselare.

Naast deze 47 ondernemingen of instellingen met een uitgewerkt actieplan werden er in 12 andere ondernemingen acties opgezet ter bevordering van de tewerkstellingskansen van allochtonen, zonder evenwel te kunnen spreken van een voldragen actieplan.

2. Wat de lokale besturen betreft, werd geen centrale doelstelling vooropgeplaatst. Ze konden evenmin een beroep doen op de subsidiemogelijkheden voor ondernemingen en instellingen. Wel is het zo dat sommige STC's ook uitdrukkelijk lokale besturen hebben aangesproken om werk te maken van positieve actie voor allochtonen. Momenteel ziet de situatie er als volgt uit :

- In de provincie Antwerpen heeft de stad Antwerpen een uitgewerkt actieplan en wordt een actieplan uitgewerkt of voorbereid in Mechelen, Willebroek, Lier, Mol en Turnhout.
- In Limburg hebben de stad Genk, de gemeente Houthalen en het provinciebestuur van Limburg een actieplan.
- In Oost-Vlaanderen werken de steden Gent en Sint-Niklaas aan een actieplan en heeft de stad Lokeren een intentieverklaring terzake afgelegd.

Daarnaast moet worden vermeld dat in het kader van het Vlaams minderhedenbeleid convenants worden afgesloten tussen de Vlaamse regering en de stedelijke integratiediensten (of integratiecentra) waarin een luik tewerkstelling is opgenomen. Ook in de SIF-beleidsplannen wordt telkens in een luik voorzien, waarbij in vele gevallen specifieke aandacht wordt besteed aan de kansengroep allochtonen (*SIF : Sociaal Impulsfonds – red.*).

3. Wat de centrale doelstelling in het actieprogramma 2000-2001 betreft, is het net zoals vorig jaar de bedoeling om in 75 bedrijven en organisaties een positieve-actieplan op te zetten.

Midden september waren 353 actieplannen uitgeschreven en ingediend voor advisering door de STC's, terwijl in ongeveer vijftig organisaties voorbereidende gesprekken gaande zijn of een actieplan in ontwikkeling is. Nieuw dit jaar is dat de organisaties die vorig jaar een subsidiedossier ingediend hebben, dit jaar opnieuw in aanmerking kunnen komen voor een subsidie

van 500.000 frank, maar dan in de vorm van een "beste praktijk".

De lokale besturen kunnen ook dit jaar een actieplan indienen, zij het dan wel zonder subsidiedossier.

Bovendien wordt een verdere stap gezet naar een beleid van evenredige arbeidsdeelname van diverse kansengroepen, door een expliciete verbreding van de doelgroep van het Vesco-akkoord naar vluchtelingen en nieuwkomers; daartoe wordt de werking van Switch (trajectbegeleiding en bemiddeling van vluchtelingen) geïntegreerd in de STC-teams. Verdere integratie van de ontwikkelde methodieken wordt onder andere mee voorbereid in de Trivisi-werkgroep "diversiteit".

4. In het jaarprogramma 2000-2001 wordt uitdrukkelijk aandacht besteed aan de lokale besturen.

In het late najaar of vroeg in 2001 wordt een studienamiddag belegd voor lokale besturen, in een samenwerking tussen onder andere de administratie Werkgelegenheid, de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSG) en de stad Antwerpen. Op die bijeenkomst zullen de ervaringen van de lokale besturen die een positieve-actieplan uitgewerkt hebben, aan bod komen. Ook wordt van de gelegenheid gebruik gemaakt om een aantal knelpunten, vragen en onduidelijkheden te bespreken en waar mogelijk te verduidelijken. De deelnemers krijgen een voorlopige handleiding mee die hen kan ondersteunen bij het opstarten van een actieplan binnen een lokaal bestuur.

Met de inbreng vanuit het werkveld en de lokale besturen wordt deze voorlopige handleiding in de daaropvolgende maanden verder uitgewerkt tot een bruikbaar document dat als een leidraad kan dienen om een kleurrijk personeelsbeleid bij de lokale besturen vorm te geven.

Vraag nr. 90
van 3 juli 2000
van de heer CHRISTIAN VAN EYKEN

VDAB Werkinformatiesysteem – Faciliteitengemeenten

Meer dan 160 gemeentebesturen, waaronder heel wat OCMW's, hebben met succes een WIS-vacatu-

rebank geïnstalleerd (WIS : Werkinformatiesysteem).

1. Werden dergelijke WIS-terminals in gemeenten met een bijzonder taalstatuut geplaatst? Zo ja, waar?
2. Aangezien het berichten aan de bevolking betreft, dienen de gebruiksaanwijzingen en de informatie in deze gemeenten in de twee landstalen te gebeuren, krachtens de van toepassing zijnde taalwetgeving.

Is dit het geval? Zo neen, waarom niet?
3. Wordt dit verholpen, met het oog op het aanbieden van deze dienstverlening aan alle inwoners van deze gemeenten?

Antwoord

In acht gemeenten met een bijzonder taalstatuut hebben organisaties een WIS-computer aangekocht. Het betreft hier:

- Sint-Stevens-Woluwe, herscholingscentrum De Link;
- Linkebeek, gemeenschapscentrum De Moelie;
- Wemmel, gemeenschapscentrum De Zandloper;
- Wezembeek-Oppem, gemeenschapscentrum De Kam;
- Sint-Genesius-Rode, gemeenschapscentrum De Boesdalhoeve;
- Ronse, OCMW;
- Voeren, ontmoetingscentrum;
- Herne, Centrum 17.

De WIS-terminals behoren in volle eigendom toe aan de betrokken organisaties. Indien derhalve de gebruikersaanwijzingen enkel in de Nederlandse taal worden weergegeven, dan is dit de volledige verantwoordelijkheid van de betrokken organisatie. De Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB) kan geenszins aansprakelijk worden gesteld voor de overtreding van enige reglementering daaromtrent.

Zeker is anderzijds dat de vacaturemeldingen ééntalig in het Nederlands zijn opgesteld. Hiervoor

volstaat het te verwijzen naar het advies van 30 december 1996 van de Nederlandse afdeling van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht. In het advies staat duidelijk te lezen dat "wanneer de VDAB een werkaanbieding verspreidt op vraag van een bedrijf gevestigd in een gemeente zonder speciale taalregeling van het Nederlandse taalgebied, dit in het Nederlands moet gebeuren". Het criterium is bijgevolg de vestingsplaats van het bedrijf dat de vacatures op de WIS-terminals plaatst, en niet het (bijzonder) statuut van de gemeente waar de terminal is opgesteld. De Vaste Commissie besluit eveneens dat wanneer de VDAB optreedt als louter bemiddelaar, hij in principe anderstalige werkaanbiedingen kan verspreiden via zijn eigen kanalen.

De werkaanbiedingen die door de VDAB worden verspreid in het kader van Eures (*European Employment Services – red.*) mogen wel in de taal van het land van herkomst worden aangeboden.

Rekening houdende met bovenstaande argumenten, bestaat er geen wettelijke grond voor een tweetalige verspreiding van de vacatures.

**Vraag nr. 91
van 4 juli 2000
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

VDAB – PWA-vorming

Plaatselijke werkgelegenheidsagentschappen (PWA) moeten opleidingen voor hun werknemers organiseren. Zeker wanneer zij diensten leveren aan personen is dit zinvol. Dit sluit trouwens aan bij de thuiszorgdiensten, waar minimale vorming verplicht is.

Deze vorming kan gebeuren in samenwerking met de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB) of met andere opleidingsinstellingen.

1. In welke mate werd een beroep gedaan op de VDAB ?
2. Wat zijn de financiële implicaties hiervan voor de VDAB ?
3. Welke soort vorming werd er door deze samenwerking opgezet ?

Werden er specifieke vormingsprogramma's, eventueel in samenwerking met derden, opgezet

in het kader van "zorgen voor mensen" ?
Welke ? Waar ?

Antwoord

VDAB kan op twee manieren opleiding voor PWA-werknemers verzorgen.

1. In het kader van de PWA-dienstverlening :
 - de VZW PWA koopt deze opleidingen in op de open markt van (bedrijfs)trainingen ;
 - de PWA-werknemers worden door VDAB beschouwd als werknemer van de VZW ;
 - indien een beroep wordt gedaan op VDAB, betaalt de VZW PWA de opleiding zoals elk ander bedrijf/instelling en zijn er voor VDAB geen extra kosten verbonden aan deze opleidingen (opleidingen die door de commerciële diensten van de VDAB worden aangeboden op de open markt, worden verkocht tegen een minimaal kostendeekkende prijzen).
2. In het kader van een (re)integratie van PWA-werknemers in het normaal economisch circuit :
 - de PWA-werknemer wordt in dit geval door VDAB beschouwd als werkzoekende,
 - de opleidingen worden beschouwd als een normaal traject naar tewerkstelling,
 - de opleidingen zijn gratis zoals voor elke werkzoekende (VDAB-overheidsopdracht).
3. Rond de volgende topics wordt naargelang de PWA-dienstverlening vorming aangeboden door de VDAB :
 - Klussen (modules uit de VDAB-opleiding onderhoudsarbeider) ;
 - Poetsen (modules uit de VDAB-opleiding industriële schoonmaaktechnieken) ;
 - Groenwerk (modules uit de gelijknamige VDAB-opleiding) ;
 - Eenvoudig administratief werk (modules uit de opleiding bediende en bureautica) ;
 - Horeca (modules uit de gelijknamige VDAB-opleiding) ;

- Confectie (modules uit de gelijknamige VDAB-opleiding)
- Persoonsgerichte vorming (modules aangeboden door VDAB of door derden slaande op omgangsaspecten in de relatie met baarden, en dergelijke meer).

VDAB heeft hiervoor doorverwijsovereenkomsten met instellingen zoals VZW Prometeus-De Clavere en VZW Centrum voor Levensvorming. Deze instellingen organiseren zelf de opleidingen en factureren rechtstreeks aan de VZW PWA.

Er is een duidelijke stijging in de investering door de VZW's PWA in permanente vorming voor de PWA-werknemers.

Werkjaar 1999

Topic	Aantal PWA-werknemers
Eenvoudig adm. werk	13
Persoonsgerichte vorming	10
Totaal	23

Werkjaar 2000 (periode tot en met juni)

Topic	Aantal PWA-werknemers
Klussen	2
Poetsen	24
Groenwerk	8
Eenvoudig adm. werk	44
Horeca	1
Persoonsgerichte vorming	5
Totaal	84

**Vraag nr. 92
van 4 juli 2000
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Nepstatuten welzijnssector – Regularisering (2)

De omzetting van de nepstatuten in de welzijns- en cultuursector is een goede zaak, maar schept toch onzekerheid bij werkgevers en -nemers. Op 1 januari 2001 zullen een aantal sectoren geregulariseerd zijn, althans volgens het antwoord van de minister op mijn schriftelijke vraag nr. 29 van 13 januari 2000 (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 9 van 3 maart 2000, blz. 731 – red.*).

Werknemers weten evenwel niet hoe en wanneer dit zal gebeuren, of ze nadien al dan niet een andere functie zullen krijgen, of de toenmalige selectiecriteria voldoende zijn voor het behoud van de functie.

Werkgevers – de beheerders en initiatiefnemers in de cultuur- en welzijnssector zijn vaak geëngageerde vrijwilligers – zullen hun "bedrijf" moeten aanpassen, maar weten niet of ook de financiële middelen zullen volgen. Ze worden niet op de hoogte gehouden, terwijl de impact van dergelijke beslissingen een langetermijnvisie veronderstelt en de regelgeving vraagt dat deze mensen meer van managementprincipes zouden uitgaan.

De vorige regering maakte in 1998 een inventaris van de DAC-projecten (DAC : Derde Arbeidscircuit). Eind 1999 werd door de huidige regering beslist deze vragenlijst te actualiseren en de regularisatie fase- en sectorsgewijze te laten gebeuren, te beginnen met het PBW (Programma ter Bevordering van de Werkgelegenheid) en de DAC-programma's. Een werkgroep begeleidt dit gebeuren.

De werknemers en de werkgevers gevat door dit veranderingsproces, zullen nu voorbereidende stappen moeten zetten om de rechten van alle personeel te vrijwaren en het management van hun initiatief aan te passen.

1. Volgens welke planning (fase en sector) gebeurt de regularisatie van het PBW-programma ?

Hoe en wanneer worden de betrokken werkgevers en -nemers op de hoogte gebracht ?

2. Volgens welke planning (fase en sector) gebeurt de regularisatie van het DAC-programma ?

Hoe en wanneer worden de betrokken werkgevers en -nemers op de hoogte gebracht ?

Antwoord

1. De Vlaamse regering keurde op 26 november 1999 de krachtlijnen met betrekking tot de regularisering van de nepstatuten goed. Daarbij werd de regularisering van het PBW-programma als prioriteit aangeduid.

De regularisering van het PBW-programma impliceert dat deze jobs niet langer plaatsen binnen een werkgelegenheidsprogramma zijn, maar als reguliere banen onder de bevoegdheid

en regelgeving van de betrokken sectoren worden gebracht.

Wat het PBW-stelsel betreft, impliceert deze operatie geen grote voorbereidingen. Vermits de plaatsen van het PBW-stelsel zowel wettelijk als in de praktijk reeds conform zijn met de voor de sectoren geldende regelgeving, impliceert de regularisering immers een loutere overheveling van de budgetten vanuit Werkgelegenheid naar de Welzijnsbegroting.

Deze overheveling van de nodige middelen is inmiddels geregeld in de begroting voor het jaar 2001. Hierdoor is het PBW-programma dan ook volledig geregulariseerd vanaf 1 januari 2001.

- In de nota van 26 november 1999 heeft de Vlaamse regering, naast het PBW-programma, ook het DAC-programma aangeduid als prioritair te regulariseren werkgelegenheidsprogramma.

Op 30 juni 2000 keurde de Vlaamse regering een implementatienota goed met betrekking tot de DAC-regularisatie. Deze nota verankert de basisprincipes evenals de timing van de regularisatie.

De regulariseringsoperatie behelst twee niveaus. Enerzijds impliceert zij dat de werknemers die via deze werkgelegenheidsprogramma's zijn tewerkgesteld een reguliere arbeids-overeenkomst verkrijgen. In de implementatienota werd bovendien de jobzekerheid van de DAC'-ers verankerd. Anderzijds impliceert de regularisering ook een inpassing van de projecten binnen de regelgeving van de betrokken deelsectoren.

Gezien de omvang van de regulariseringsoperatie zal ze gefaseerd worden doorgevoerd. Het implementatieplan houdt in dat op 1 januari 2001 alle (ongeveer) zesduizend DAC'-ers in de welzijns- en gezondheidssectoren een regulier arbeidscontract zullen krijgen. Om dit te kunnen uitvoeren, is het DAC-budget dat overeenstemt met deze projecten in de begroting 2001 overgeheveld van Werkgelegenheid naar Welzijn. De meerkosten van de regularisering worden gefinancierd via het budget dat hiertoe werd uitgetrokken in het kader van het social-profitakkoord. De nota gaat ervan uit dat de hele regulariseringsoperatie zal afgerond zijn in 2005.

Het implementatieplan werd reeds uitvoerig overlegd met de sociale partners en met de koe-

pelorganisaties uit de social-profitsector. De verdere uitvoering van het implementatieplan zal eveneens met hen worden overlegd en worden voorgelegd aan de Vlaamse regering en het Vlaams Parlement.

**Vraag nr. 93
van 4 juli 2000
van de heer CARL DECALUWE**

Kabinetsmedewerkers – Detacheringen

Zie :
Minister-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden
Vraag nr. 94
van 4 juli 2000
van de heer Carl Decaluwe
Blz. 545

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden.

**Vraag nr. 95
van 6 juli 2000
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

VDAB Tongeren – Opleiding heftruckchauffeur

In zijn antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 30 van 13 januari 2000 om de opleiding van heftruckchauffeur in Tongeren te organiseren, antwoordde de minister dat dit voorstel werd bijgestuurd en opnieuw zou worden voorgelegd aan het beheerscomité van de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB). Men zou externe lesgevers aantrekken en de infrastructuur van een externe partner gebruiken om op te starten, en geleidelijk aan naar de VDAB-infrastructuur overschakelen (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 9 van 3 maart 2000, blz. 733 – red.*).

Men opteert voor een mengvorm van uitbesteding en eigen beheer.

- Werd dit voorstel ondertussen goedgekeurd door het beheerscomité ?

2. Welke timing is er vooropgesteld om dit heftruckcentrum op te starten ? Waar zal deze opleiding in praktijk kunnen gebeuren ?
3. Welke afspraken zijn er met betrekking tot de externe uitbesteding ?

Welk budget wordt hiervoor uitgetrokken ?

Antwoord

1. Op 5 juli 2000 werd op het beheerscomité van de VDAB het luik van het ondernemingsplan dat betrekking heeft op Limburg goedgekeurd. Het Strategisch Arbeidsmarktactieplan Limburg 2000-2002 werd op dezelfde vergadering van het beheerscomité goedgekeurd.

Hierin is het plan opgenomen voor de uitbouw van de opleiding heftruckchauffeur waarnaar in de vraag wordt verwezen.

2. Onmiddellijk na de beslissing werd een aanvang genomen met de uitvoering ervan.

Eind september, uiterlijk begin oktober zullen de opleidingen in eigen beheer plaatsvinden in het opleidingscentrum van de VDAB, Industrierrein Overhaem, Rietmusweg 92, 3700 Tongeren.

3. Binnen de VDAB beschikken de lokale klantencentra over een budget dat ze autonoom kunnen besteden voor opleidingen die tegevoetkomen aan specifieke behoeften in de regio.

Zo heeft de directeur van het lokaal klantencentrum van Tongeren het opportuun geacht om in 1999 1.432.240 frank en in 2000 2.500.000 frank uit te trekken voor opleidingen voor heftruckchauffeur.

Wanneer een opleiding wordt uitbesteedt, wordt een prijsonderhandeling gevoerd voor een inspannings- en resultaatverbintenis. De opleidingsinstantie moet zich engageren om voor de afgesproken prijs een aantal werkzoekenden gedurende een welbepaald aantal uren opleiding te geven volgens een afgesproken curriculum. De opleidingsinstantie moet een bepaalde doorstroom naar de arbeidsmarkt garanderen.

In dit specifieke geval werden bij de prijsonderhandelingen de kosten voor de inzet van een in-

structeur gedurende één dag begroot op 41.000 frank.

Vraag nr. 96
van 7 juli 2000
van mevrouw MARIJKE DILLEN

Departementen – Advocaten

Zie :
Minister vice-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie
Vraag nr. 381
van 7 juli 2000
van mevrouw Marijke Dillen
Blz. 449

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden.

Vraag nr. 97
van 14 juli 2000
van mevrouw SONJA BECQ

Gehandicapten – Informaticatoepassingen

Zie :
Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen
Vraag nr. 227
van 14 juli 2000
van mevrouw Sonja Becq
Blz. 550

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen.

Vraag nr. 98
van 14 juli 2000
van de heer JOACHIM COENS

Eerste Kustactieplan – Stand van zaken

Tijdens de vorige legislatuur werd een eerste Kustactieplan opgesteld voor de periode 1997-1999. Dit plan omvatte een diagnose, doelstellingen, algemene en specifieke uitgangspunten en een operationeel plan.

Er werd een uitnodiging verstuurd naar alle kustgemeenten en geïnteresseerde toeristisch-recreatieve actoren aan de kust om projectvoorstellen in te dienen die pasten binnen dit plan. Deze projecten werden beoordeeld door een deskundigenjury en op basis van hun advies besliste de Vlaamse regering op 17 december 1997 over de toewijzing van de middelen aan de geselecteerde projecten.

1. Wat is de stand van zaken met betrekking tot de uitvoering en subsidiëring van de geselecteerde projecten van het eerste Kustactieplan ?
2. Waarom zijn de geselecteerde projecten nog niet volledig uitgevoerd ?

Antwoord

Het Actieplan Vlaamse Kust 2002 verloopt volgens de vooropgestelde planning, met uitzondering van de projecten "Pier" van de stad Blankenberge, "Frimoutcentrum" van de stad Oostende, "Flanders New Port" van de stad Nieuwpoort en "Jachthaven" van de stad Veurne.

Als bijlage volgt een overzichtstabel van het verloop van de uitbetalingsschijven en van de vooruitzichten terzake. Deze vooruitzichten dienen met de nodige omzichtigheid te worden gelezen, aangezien de uitbetaling afhankelijk is van de vooruitgang van de werken op het terrein en van diverse reglementaire formaliteiten.

Daarna volgt een korte inhoud over de vordering van alle projecten.

Deze gegevens geven de toestand weer op 11 augustus 2000.

Actieplan Kust 2002 (1997-1999)

Investeringsubsidie van 1997 : 100 miljoen (progr. 49.2)	}	Totaal : 428 miljoen
Investeringsubsidie van 1997 : 125 miljoen (progr. 24.1)		
Investeringsubsidie van 1998 : 101 miljoen (progr. 49.2)		
Investeringsubsidie van 1993 : 102 miljoen (progr. 49.2)		

Projecten	Totaal subsidie	Betaald in 1999	Reeds betaald in 2000	Nog te betalen in 2000	Nog te betalen in 2001	Nog te betalen in 2002
Westoria	25.500.000	2.226.000 2.250.000 2.250.000 2.597.000 2.625.000 2.625.000	924.000 1.078.000		2.597.000 2.625.000 2.625.000 1.078.000	
Seafront	20.000.000	3.000.000	3.500.000 3.000.000 3.500.000 3.500.000 3.500.000			
OLV Ter Duinen	40.000.000	1.890.000 3.999.000 3.453.000	2.658.000	2.205.000 4.665.500 4.028.500 3.101.000	2.205.000 4.665.500 4.028.500 3.101.000	
Bakkerijmuseum	5.000.000	1.500.000 1.750.000		1.750.000		

Projecten	Totaal subsidie	Betaald in 1999	Reeds betaald in 2000	Nog te betalen in 2000	Nog te betalen in 2001	Nog te betalen in 2002
De Pier	135.000.000		10.317.000 13.362.000 7.773.000 9.048.000	12.036.500 15.589.000 9.068.500 10.556.000	12.036.500 15.589.000 9.068.500 10.556.000	
Fort Napoleon	5.000.000		1.500.000	1.750.000	1.750.000	
Frimoutcentrum	25.000.000			2.826.000 2.250.000 2.424.000	3.297.000 2.625.000 2.828.000 3.297.000 2.625.000 2.828.000	
Flanders New Port	167.000.000				8.241.000 15.639.000 11.400.000 14.820.000 9.614.500 18.245.500 13.300.000 17.290.000	9.614.500 18.245.500 13.300.000 17.290.000
Jachthaven	5.500.000			1.500.000 150.000	1.750.000 175.000	1.750.000 175.000
Totaal	428.000.000	30.165.000	63.660.000	73.900.000	199.900.000	60.375.000
Progr. 49.2	303.000.000	21.291.000	50.298.000	51.395.500	137.886.000	42.129.500
Progr. 24.1	125.000.000	8.874.000	13.362.000	22.504.500	62.014.000	18.245.500

Stand van zaken op 11 augustus 2000

"Westoria" (voordien Westmuseum) van de VZW Hof ter Bloemmolens

De werken zijn voltooid sinds einde juni 2000. Inmiddels zijn de twee voorschotten (totaal 65 %) reeds uitbetaald.

Het resterende saldo kan pas in betaling worden gesteld als een financieel verslag en rapport van de werken is bezorgd.

"Seafront" van de stad Brugge

De uitbetaling van de subsidie van het deelproject Seafront is volledig achter de rug. Einde juni 2000 werd het resterende saldo gestort.

"OLV Ter Duinen" van de gemeente Koksijde

Begin 1999 zijn de werken gestart en het eerste voorschot werd in april uitbetaald. Voor de tweede schijf moeten nog de nodige bewijzen van de effectieve betalingen van de andere partners die het project financieren, worden bezorgd.

Normaliter kan in de komende weken deze tweede schijf worden uitbetaald.

"Bakkerijmuseum" van de VZW Walter Plaetinck

Beide voorschotten (totaal 65 %) werden reeds uitbetaald in 1999. Als de werken ten einde zijn (vermoedelijk najaar 2000), kan pas het resterende saldo worden uitbetaald.

"De Pier" van de stad Blankenberge

In het najaar 2000 kan het tweede voorschot worden uitbetaald.

Vanaf 2001 zouden de inrichtingswerken kunnen starten, om het geheel voltooid te hebben voor de zomer van 2002.

"Fort Napoleon" van de VZW Stichting Vlaams Erfgoed

Het tweede voorschot kan pas in september 2000 worden uitbetaald (6 maanden na het eerste voorschot).

Inmiddels zijn de werken reeds beëindigd en zal het resterende saldo in het najaar ook worden uitbetaald.

"Frimoutcentrum" van de stad Oostende

De algemene offerteaanvraag vond plaats op 25 augustus 1999. Meer informatie werd tot op heden niet gestuurd.

"Flanders New Port" van de stad Nieuwpoort

Dit project heeft enorm veel vertraging opgelopen.

Een herlokalisatieplan werd opgesteld en goedgekeurd op de gemeenteraad van 9 september 1999.

Een nieuw onteigeningsdossier, dat op 27 juli 2000 wordt vastgesteld, dient dringend ter goedkeuring ingestuurd te worden.

Er rijst in elk geval een dringend probleem, aangezien het project uiterlijk tegen eind 2002 zou dienen gerealiseerd te zijn; desnoods zal een oplossing moeten worden gezocht door wijziging van de reglementering, hetgeen niet evident is.

"Jachthaven" van de stad Veurne

Dit project bestaat uit zes fasen, waarvan de eerste fase, namelijk de heraanleg van de Kaai Zuid (straatniveau), reeds volledig gerealiseerd is.

De volgende fasen zijn nog in voorbereiding:

- Kaai Zuid (waterniveau),
- Kaai Kop (straatniveau),
- Kaai Noord (straatniveau),
- Jaagpad (heraanleg is gestart).

Het eerste voorschot mag echter nog niet worden uitbetaald, vermits het laatste bewijs van de co-financiering van de administratie Waterwegen en Zeewezen (AWZ) – 4 miljoen – nog niet is ingestuurd.

Vraag nr. 99
van 14 juli 2000
van de heer JOACHIM COENS

Tweede Kustactieplan – Stand van zaken

In het decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2000 werd een hoofdstuk opgenomen over het tweede Kustactieplan (2000-2004). Via het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2000 werden er enkele formele criteria voor deze projecten goedgekeurd. Bovendien werd bepaald dat de Vlaamse regering de praktische uitvoeringscriteria voor de selectie van de projecten zal bepalen.

Ondertussen heeft de minister in april de resultaten bekendgemaakt van zijn kusttoer. Uit gesprekken met de tien kustgemeenten over verschillende projecten die het toerisme kunnen stimuleren, distilleerde de minister zes voorstellen om de kust als één geheel te promoten. Zo wordt er dit jaar 100 miljoen frank geïnvesteerd in een kustfietsroute.

1. Wat zijn de selectiecriteria voor de projecten van het tweede Kustactieplan?
2. Wie beoordeelt en selecteert deze projecten?
3. Wat zijn deze zes door de minister geselecteerde projecten en op basis van welke criteria werden zij geselecteerd?
4. Maken deze zes projecten ook deel uit van het tweede Kustactieplan en zo ja, moeten zij ook aan die selectiecriteria beantwoorden en worden zij beoordeeld door een jury?

Antwoord

Artikel 24, § 1 van het decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2000 (Belgisch Staatsblad 17.08.2000) bepaalt de doelstellingen waaraan de projecten moeten voldoen om in aanmerking te komen voor subsidies van het Kustactieplan.

Dit artikel stelt dat de selectiecriteria worden bepaald door de Vlaamse regering. De procedure voor dit besluit is momenteel lopende. Het ontwerp van besluit zal eerstdaags aan de Vlaamse regering worden voorgelegd. Wanneer die criteria definitief zullen zijn, zal ik ze aan de Vlaamse volksvertegenwoordiger meedelen.

Het spreekt vanzelf dat de geselecteerde projecten aan deze criteria zullen moeten voldoen. Momenteel is het dus nog te vroeg om die projecten bekend te maken.

Ik heb al wel herhaaldelijk gewezen op het belang van een kustfietsroute, van een kustweerbericht, van meer toegankelijkheid en veiligheid, van de organisatie van een kustevenement, enzovoort.

Als projecten in die zin zullen worden ingediend, zullen die zeker in aanmerking komen voor subsidiëring, gelet op het feit dat ze volledig beantwoorden aan de doelstellingen van voormeld decreet.

**Vraag nr. 100
van 27 juli 2000
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Werkzoekenden – Kinderopvang

De Vlaamse regering zet met allerlei prikkels iedereen aan om beroepsactief te blijven/worden. Een steeds weerkerende hinder is het gebrek aan opvangplaatsen voor kinderen.

Zo kan het zinvol zijn een korte en plotse opvang mogelijk te maken voor werknemers die dringend stappen moeten doen om een job te aanvaarden of te gaan solliciteren. Ook tijdens een periode van opleiding kan kinderopvang zinvol zijn als er in de regio onvoldoende aanbod is.

Welke stappen werden reeds ondernomen om, in samenspraak met minister Vogels, in acute kinderopvangmogelijkheden te voorzien voor werkzoekenden ?

Antwoord

De uitbouw van de kinderopvang is een uitermate belangrijk instrument in het streven naar de actieve welvaartsstaat. Het kunnen beschikken over voldoende, betaalbare en flexibele kinderopvang is voor werkzoekenden cruciaal om een job te kunnen vinden én houden.

De Vlaamse regering heeft de uitbouw van de kinderopvang dan ook als beleidsprioriteit aangeduid. Zo stelt het regeerakkoord dat kinderopvang een basisrecht moet worden voor alle ouders. Het huidige opvangaanbod kan dit momenteel niet vervullen. Het is dan ook evident dat het opvangaanbod in de komende jaren aanzienlijk zal moeten wor-

den uitgebreid, zodat kinderopvang ook effectief een basisrecht kan worden.

Ik zal hierover dan ook verder contact opnemen met mijn bevoegde collega terzake, minister Vogels.

Naast de kinderdagopvang moet ook de buitenschoolse opvang worden uitgebreid. Buitenschoolse opvang biedt immers op een soepele en kwalitatief hoogstaande wijze opvang voor en na de schooluren en ondersteunt de werkende ouders in de moeilijke combinatie tussen gezin en arbeid.

Om de uitbouw van de buitenschoolse opvang niet te belemmeren, heb ik onlangs beslist om de aanwervingsvoorwaarden van de begeleidsters die via het gesco-statuuut in de initiatieven buitenschoolse opvang (IBO's) tewerkgesteld zijn, te versoepelen (*gesco : gesubsidieerde contractueel – red.*). Dit was noodzakelijk, vermits de IBO's steeds meer problemen hebben om geschikte kandidaat-begeleid(st)ers te vinden die aan de voorwaarden van het gesco-programma voldoen. De invulling van de buitenschoolse opvang betreft immers nog steeds een werkgelegenheidsprogramma, waardoor onder andere als vereiste een werkloosheidsduur van één jaar werd opgelegd aan de kandidaat-begeleid(st)ers. Om de meest dringende personeelsproblemen van de IBO's op te lossen, werd de eis inzake werkloosheidsduur versoepeld van één jaar naar één dag.

Dit is echter slechts een overgangsmaatregel. Het is duidelijk dat de buitenschoolse opvang een structurele behoefte betreft, die met structurele werkgelegenheid moet worden ingevuld. Op het moment dat er met de federale overheid een afsprakenkader kan worden bereikt omtrent de regularisering van het gesco-werkgelegenheidsprogramma, moeten de IBO's dan ook een prioriteit vormen in deze regulariseringsoperatie.

De huidige kinderopvang biedt zeker een kwalitatief hoogstaande opvang. Dit blijkt trouwens uit onderzoeken inzake de graad van tevredenheid van de ouders. De kinderopvang is echter weinig flexibel en biedt momenteel een onvoldoende actieve ondersteuning van werkzoekende én werkende ouders.

De dagopvang opent de deuren om 7.30 uur of 8 uur 's morgens en sluit de deuren weer om 18 uur 's avonds. Onverwachte gebeurtenissen zoals overwerk, dringende sollicitaties, ... plaatsen ouders veelal voor grote problemen. Vaak moet er dan

worden gepuzzeld met noodopvang, wat ten aanzien van het kind weinig kwalitatief is. Bovendien biedt de huidige regelgeving te weinig ruimte om occasionele opvang te bieden, bijvoorbeeld bij opleidingen, stages, werkervaring, ...

Momenteel wordt vanuit Werkgelegenheid op experimentele basis een project flexibele opvang gesubsidieerd in de regio Halle-Vilvoorde. Opdat de kinderopvang de werkzoekende meer actief kan ondersteunen, moet er echter een structurele regeling komen voor de uitbouw van flexibele opvang. Dit vergt geen uitbouw van een aparte soort opvangvoorziening, maar betekent wel de aanpassing van de regelgeving zodat de reguliere opvanginitiatieven een flexibel aanbod kunnen aanbieden. Hiertoe kan dan ook best een programmatie aan flexibele plaatsen worden uitgewerkt, waarbij de werkloosheidscijfers en de werkzaamheidsgraad van de regio's een belangrijk element moeten vormen. Deze flexibele plaatsen kunnen dan in samenwerking met de lokale werkwinkels worden ingevuld.

De opvang moet bovendien ook betaalbaar zijn voor iedereen. Uit studies blijkt dat vooral voor de groep van éénundergezinnen de opvangkosten problematisch zijn. Het is dan ook vooral ten aanzien van deze groep dat de hoge opvangkosten mee en werkloosheidsval veroorzaken. Het is voor hen immers vaak interessanter om werkloos te blijven en zelf op de kinderen te passen.

Momenteel kunnen werkzoekenden wel reeds een premie verkrijgen bij het volgen van een beroepsopleiding, maar de uitbetaling hiervan verloopt te stroef en vaak te laat om een effectief instrument te vormen. Om dit te verhelpen, worden de uitbetalingsmodaliteiten van deze opvangpremie versneld. Dit is echter slechts een tijdelijke oplossing, die moet worden vervangen door een structurele oplossing voor de werkloosheidsvallen. Dit vergt het opstellen van een inkomensafhankelijke ouderbijdrageregeling voor de kinderopvang, zodat de betaalbaarheid voor alle ouders, en zeker voor éénundergezinnen met een laag inkomen, structureel wordt gegarandeerd. Dit zowel tijdens de periode van werk zoeken als voor werkenden.

Ik heb hierover reeds overleg gepleegd met mijn collega, minister Vogels, die terzake functioneel bevoegd is.

Vraag nr. 101
van 27 juli 2000
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Actieplan Werkgelegenheid – Mainstreaming

De Europese werkgelegenheidsrichtsnoeren bepalen dat in het kader van de mainstreaming een systeem moet worden uitgewerkt voor permanente opvolging van het mainstreamingsprincipe in alle opleidings- en begeleidingsacties. Niet alleen de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV), maar ook voormalig minister van Tewerstelling Theo Kelchtermans onderschreven de idee naar aanleiding van mijn interpellatie over het Vlaams Actieplan (Handelingen C88 van 11 maart 1999, blz. 1 e.v.).

De huidige Vlaamse regering en de sociale partners hebben de idee van mainstreaming volledig onderschreven in het Vlaams Actieplan 2000. Aan de administratie Werkgelegenheid werd daarom de opdracht gegeven om een monitoringsysteem uit te werken, en dus alle maatregelen die in het kader van het Europees werkgelegenheidsbeleid worden genomen op te volgen, om het mainstreamingsprincipe zo maximaal kansen te geven en dus specifieke aandacht te geven aan de problematiek man-vrouw.

1. Welke concrete maatregelen werden in het kader van het Vlaams Actieplan 2000 reeds genomen ?
2. Is er nu al een mainstreamingssysteem operationeel om deze maatregelen op te volgen ? hoe werkt het ? Waar is het voor geïnteresseerden raadpleegbaar ?
3. Zo neen, hoe worden nu de gegevens gemeten ?

Antwoord

Inleiding

De toename van het aantal vrouwen op de arbeidsmarkt is ook in Vlaanderen één van de meest zichtbare en ingrijpende factoren van de laatste decennia. De groeiende arbeidsmarktparticipatie van vrouwen heeft in een relatief korte tijdsperiode geleid tot een aanzienlijke toename van het aanbod op de arbeidsmarkt en ligt mee aan de basis van

het structurele onevenwicht tussen vraag en aanbod.

Ook al studeren er niet minder meisjes dan jongens af in het hoger onderwijs, toch vertaalt zich dat in een ongelijke deelname in de arbeidsprocessen. Deze ongelijke deelname in de arbeidsprocessen is niet alleen terug te vinden in de werkloosheidscijfers (in 1997 was de werkloosheidsgraad bij vrouwen dubbel zo hoog als bij mannen). Een vrouw die werk gevonden heeft, wordt meestal ook minder betaald dan haar mannelijke collega en maakt minder kans op promotie. Daar komt nog bij dat er in de meeste moderne families, waar zowel de vader als de moeder uit werken gaan, een dagelijkse strijd is om arbeid en gezin te verzoe-

Daarnaast mag de groep van de niet-actieve beroepsbevolking niet worden vergeten, bijvoorbeeld de thuiswerkende moeders. Zij moeten de mogelijkheid krijgen om makkelijker toe te treden en te participeren op de arbeidsmarkt. In het kader van het gelijkheidsbeleid moeten ook hier een aantal sensibiliserende acties naar deze doelgroep worden ondernomen.

Zowel op Vlaams als op Europees niveau is men zich er dan ook van bewust dat een aantal maatregelen noodzakelijk zijn. Nochtans kunnen oplossingen niet worden verwacht indien enkel aan één aspect van het probleem wordt gewerkt. Geïntegreerde programma's zijn dan ook het best geschikt om met de multi-oorzaken van segregatie om te gaan. In de werkgelegenheidsrichtsnoeren, pijler 4 "Gelijke Kansen", verwijst richtsnoer 19 naar het aspect mainstreaming. In het kader van het Vlaams Actieplan 2000 werden een aantal uitgangspunten inzake mainstreaming naar voor geschoven. Deze zijn vertaald naar acties in zowel het nieuwe ESF-programma (Doelstelling 3 Vlaanderen (2000-2006), dat door de Vlaamse regering werd goedgekeurd, als het Vesoc-actieplan voor de acties rond de man-vrouwproblematiek (*ESF: Europees Sociaal Fonds; Vesoc: Vlaams Economisch en Sociaal Overlegcomité – red.*).

1. Inclusieve beleidsaanpak

Het verwezenlijken van de gelijke kansen tussen mannen en vrouwen op de arbeidsmarkt is vooral een inclusieve beleidsaanpak, een doelstelling op lange termijn waarbij een horizontale, geïntegreerde aanpak nodig is.

In het kader van het werkgelegenheidsbeleid zullen acties worden ondersteund die rekening hou-

den met de volledige "loopbaan" en starten bij het stimuleren van een genderneutrale beroepskeuze. De acties beogen eveneens het toegankelijker maken van opleidings- en begeleidingstrajecten voor werkzoekenden van beide seksen, het bevorderen van een genderneutraal personeelsmanagement en het voorzien in een goede afstemming tussen arbeid en gezin.

ESF-doelstelling 3

Kort worden hierbij de beleidsvoorstellen weergegeven die binnen het nieuw enkelvoudig programmeringsdocument (EPD) van ESF-doelstelling 3 naar voor worden geschoven.

Het mogelijk maken van een gevarieerde, genderneutrale initiële beroepskeuze

Hoewel de trend zich stilaan begint te keren, kiezen vrouwen nog altijd voor de traditionele studierichtingen. In de meerderheid van de gevallen zijn jongens en meisjes nog altijd geneigd om een beroepskeuze te maken die het klassieke rollenpatroon volgt.

Om dit patroon te doorbreken, moet men dus reeds vroeg (tijdens de schooltijd) begeleidende en sensibiliserende acties opstarten voor de betrokken actoren (dus zowel naar de jongeren als naar onderwijs als naar de bedrijfswereld).

De toegang tot de opleidingstrajecten en de arbeidsmarkt gendersensitief maken en de trajecten aanpassen aan de specifieke gelijkheidskennoden

Verschuivende factoren maken dat er weinig vrouwen naar opleidingen worden toegeleid, dat sommigen de opleiding niet met succes doorlopen, dat er geen job wordt gevonden of dat de tewerkstelling geen succes wordt.

Vrouwen hebben nog dikwijls een negatief beeld van de meer mannelijke sectoren, ze hebben niet voldoende technische voorkennis, of er wordt te weinig aandacht besteed aan kinderopvang en mobiliteit, enzovoort. Dit alles maakt dat een vrouw veel obstakels moet overwinnen vooraleer ze voor zulke jobs kan solliciteren. En zelfs wanneer een vrouw met succes naar zo een functie heeft gesolliciteerd, zijn nog niet alle problemen van de baan (gebrekkige begeleiding op de werkplaats, vrouwonvriendelijke reacties, enzovoort).

Om de toegang tot (roldoorbrekende) opleidingstrajecten en de arbeidsmarkt ook voor vrouwen maximaal mogelijk te maken, zullen opleidende,

begeleidende en sensibiliserende acties moeten worden opgezet en uitgevoerd.

Stimuleren van genderbewust personeelsmanagement

Aan de top van de bedrijven is er een ondervertegenwoordiging van vrouwen, maar op de laagst niveaus is er een oververtegenwoordiging. Aangezien deze laagste niveaus als gevolg van de toenemende professionalisering en automatisering dikwijls onder druk staan, dreigen laaggekwalificeerde vrouwen uit de boot te vallen.

Daarom is een degelijke kans op loopbaanontwikkeling en een kwalitatieve wijze van loopbaanbegeleiding cruciaal voor deze werknemers. Ondersteuning bij de loopbaanontwikkeling van hogerschoolde vrouwen is ook geen overbodige luxe.

Ook naar verloning blijft er een ongelijkheid tussen man en vrouw. Het is dan ook aangewezen dat er instrumenten en programma's worden ontwikkeld die de bedrijven een handleiding bieden bij het invoeren van een genderbewust personeelsmanagement.

Stimuleren van flexibele arbeidssystemen en het voorzien in de vraag naar opvang

Het arbeidsmarktgebeuren dient steeds flexibeler te worden. Aan de andere kant vraagt de werknemer echter ook een zekere mate van flexibiliteit om zijn arbeidstijd te kunnen verzoenen met zijn privé-tijd. De combinatie van arbeid en zorg is vooral voor ouders een bijkomend probleem.

Dit is de uitdaging waar zo snel mogelijk werk van moet worden gemaakt. *In het kader van kwaliteit van het leven rijst de vraag hoe we arbeid en gezin kunnen verzoenen door meer flexibele arbeidssystemen te promoten.* De vrouwen dragen nog steeds de facto de gezinsverantwoordelijkheid. Volgens de Vlaamse Overlegcommissie Vrouwen (VOV/SERV) blijkt dat nog steeds zo te zijn in 80 % van de gevallen. De keuze voor deeltijdse arbeid en loopbaanonderbreking is voor vele vrouwen vaak een niet-vrijwillige keuze. Toch verzoenen dergelijke voorzieningen vaak gezinsverantwoordelijkheid en blijvende aanwezigheid op de arbeidsmarkt. De centrale vraag luidt dan ook hoe we mannen kunnen aanzetten tot deeltijdse arbeid, zodat er een meer gelijkwaardige taakverdeling komt (zorg voor kinderen bijvoorbeeld).

In dat kader zal er begin volgend jaar een campagne worden gestart vanuit de Vlaamse regering.

Vesoc-actieplan

Het vesoc-actieplan voor de acties rond de man-vrouwproblematiek beoogt bovenvermelde doelstellingen.

Zo moet zeker worden gekomen tot :

- een verbeterde toegang tot de arbeidsmarkt en een deelname van vrouwen op alle niveaus ;
- een toename van gelijkheid in onderwijs en beroepsopleiding ;
- een toename van participatie van vrouwen in creatie en groei van ondernemingen ;
- de verzoening van arbeid en zorg.

Dankzij het besluit van de Vlaamse regering van 17 juli 2000 tot vaststelling van de criteria, de voorwaarden en de nadere regelen volgens welke subsidies worden verleend met betrekking tot het Vesoc-actieplan rond de man-vrouwproblematiek (VR/2000/17.07/DOC.0726), kunnen de Europese middelen worden geënt op de Vlaamse middelen. De Vlaamse middelen (70 miljoen) die dankzij het besluit van de Vlaamse regering worden vrijgemaakt, zullen als cofinancieringsbron kunnen worden gebruikt.

Daardoor zullen deze Vlaamse middelen als een soort hefboom fungeren om projecten rond deze problematiek uit te werken. Dit zal zeker zijn positieve uitwerking hebben in de mainstreaming van de bovenvermelde maatregelen.

2. Monitoring

Door een vorm van monitoring kan niet alleen de vooropgestelde doelstelling van meer gelijke kansen worden gerealiseerd, maar ook de bewaking door meting.

Om deze monitoring gestructureerd en wetenschappelijk te kunnen aanpakken, werd eind vorig jaar (1999) een onderzoeksopdracht uitgeschreven. Het Hoger Instituut voor de Arbeid (HIVA) heeft opdracht gekregen om dit monitoringssysteem uit te werken.

Dit systeem zal instaan voor de opvolging van de mate van realisatie van de verschillende doelstellingen/maatregelen, zowel op EPD- of op zwaartepuntniveau, als op projectniveau. Concreet betekent dit dat alle richtsnoeren dienen te worden getoetst op hun differentiële impact op mannen en vrouwen.

3. Huidige situatie

Het systeem is momenteel echter nog niet operationeel. Verwacht wordt dat het monitoringssysteem in het late najaar 2000 klaar zal zijn. Nu wordt voorlopig enkel de aanwezigheid vrouwen/mannen in de diverse acties gemeten.

Uit het tussentijds rapport van het Hoger Instituut voor de Arbeid kan wel worden meegedeeld dat met een set van indicatoren zal worden gewerkt om het mainstreamingsprincipe te implementeren.

De vragen die vervat zijn in het systeem zijn bijvoorbeeld of de opleidingen geen drempels hebben naar vrouwen toe, of de nodige randvoorwaarden vervuld zijn zoals kinderopvang en mobiliteit, of de instrumenten die worden gehanteerd genderneutraal zijn. Met de ontwikkeling van dit monitoringssysteem willen we het genderspect binnen de diverse maatregelen en het Vlaams beleid opvolgen en bijsturen.

Het verwezenlijken van gelijke kansen tussen mannen en vrouwen op de arbeidsmarkt door een horizontale, geïntegreerde aanpak binnen de voorgestelde zwaartepunten en maatregelen, is dan ook mijn beleidsvisie.

Vraag nr. 102
van 27 juli 2000
van de heer JAN LOONES

Toerisme Vlaanderen – Merknaam Vlaanderen

Het basisprincipe van marketing bestaat erin een aan de man te brengen product goed te definiëren. Die definitie gebeurt uiteraard in de allereerste plaats door de naamgeving ervan.

In die zin beschrijven de Beleidsnota Toerisme en het begrotingsdocument voor 2000 zeer duidelijk hun toeristisch product: "Vlaanderen", verder uitgewerkt in macroproducten (Kunststeden – Vlaamse Kust – Groen Vlaanderen), productlogo ("corpored identity Vlaanderen"), doelpubliek, enzovoort.

Bij de uitwerking ervan stoot men op zowel pekelsonden als doodzonden tegen dit basisprincipe. Zo komt men – via het telefoonnummer op de website van Toerisme Vlaanderen – terecht bij ... Toerisme België. Zo worden, ook in documenten van Toerisme Vlaanderen (zie bv. de toelichtingsnota bij de dagen van de Vlaamse regering op de Expo Hannover 2000), voortdurend de termen Belgische

en Vlaamse Kust door elkaar vermeld, ook wanneer ze gericht zijn aan het Vlaamse doelpubliek.

Resultaat van dit warrige naambeleid is uiteraard dat ook de andere actoren (lokale toeristische diensten, media zoals het toeristisch kustmagazine *Golfbrekers*, toeristische dienstverstrekkers) geen enkele houvast meer hebben.

1. Onderschrijft de minister de noodzaak om toeristisch Vlaanderen zeer duidelijk te promoten onder de merknaam "Vlaanderen" ?
2. Zo ja, welke maatregelen heeft hij reeds genomen om de toeristische actoren, en in de eerste plaats Toerisme Vlaanderen, erop te wijzen consequent die merknaam te gebruiken ?
3. Zo nee, welke marketingstrategie wordt dan gevolgd en hoe kan die worden verantwoord binnen de Beleidsnota Toerisme en de toelichting bij de begroting ?

Antwoord

De vraag van de Vlaamse volksvertegenwoordiger is fundamenteel, het antwoord is complex, afhankelijk van het standpunt waarop men zich plaatst en de marketingstrategie die men aankleeft, met name: verkoopt Vlaanderen zijn toeristisch product vanuit het beeld en de naam die het zelf wil ophangen, of vertrekt het vanuit de bestaande beeldvorming die de potentiële toerist reeds zelf heeft over België en Vlaanderen, met het oog op een maximaal rendement.

Met andere woorden: is Vlaanderen en de toeristische sector gebaat bij een toeristisch beleid dat in de eerste plaats erop gericht is de merknaam Vlaanderen te verkopen, of is Vlaanderen en die toeristische sector erbij gebaat dat het toeristisch beleid een maximaal rendement haalt.

Het Vlaams toerisme wordt in het buitenland gepromoot onder de merknaam Vlaanderen/België, om aan buitenlandse toeristen duidelijk te maken dat de regio "Vlaanderen" binnen het land "België" gesitueerd is. Van het bekende naar het onbekende, is een belangrijk communicatieprincipe. De promotie- en marketingstrategie van Toerisme Vlaanderen is verder gebaseerd op de drie macroproducten: Kust, Groen Vlaanderen en Kunststeden.

Het gebruik van de benaming is afhankelijk van de doelgroep die men wenst te bereiken en moet dus

marktgericht zijn. Dit betekent met andere woorden dat de marketingstrategie om redenen van efficiëntie en grootst mogelijk rendement – dit is : zo veel mogelijk buitenlandse toeristen naar Vlaanderen halen – de leidraad moet zijn.

Vraag nr. 103
van 4 september 2000
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Federale Planningscommissie Medisch Aanbod – Betrokkenheid

De federale Planningscommissie Medisch Aanbod geeft advies over de beroepen die vallen onder het koninklijk besluit nr. 78 (KB 78) en regelt zo de toegang tot beroepen in de zorgsector. Het is bijvoorbeeld deze planningscommissie die bepaalt hoeveel afgestudeerde kinesitherapeuten er in Vlaanderen en Wallonië mogen zijn, hoeveel verpleegkundigen en verzorgenden er nodig zijn om kwaliteitsvolle zorg te garanderen.

Zowel de federale minister bevoegd voor Volksgezondheid, als de minister bevoegd voor Sociale Zaken kunnen leden voordragen.

Nochtans zijn ook de gemeenschapsministers bevoegd voor Volksgezondheid, Welzijn, Onderwijs en Tewerkstelling betrokken, omdat de conclusies een weerslag hebben op hun respectieve beleidsdomeinen. Ze zijn echter – volgens mijn informatie – niet aanwezig.

Zeker nu de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB) verschillende richtingen in de zorgsector promoot, is het belangrijk over alle cijfergegevens voor de toekomst te beschikken.

1. Wordt de minister op de hoogte gesteld van de resultaten van deze planningscommissie en de acties die zij voorstelt om voldoende zorgverstrekkers te hebben ?
2. Worden dergelijke acties – met het oog op het afstemmen van vraag en aanbod op de arbeidsmarkt – met de gewesten besproken ?

N.B. Een gelijkaardige vraag werd gesteld aan mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen en aan mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming.

Antwoord

De federale Planningscommissie Medisch Aanbod is een adviesorgaan dat functioneert ten behoeve van de federale minister van Volksgezondheid. De voornaamste opdracht van deze commissie is na te gaan wat de behoeften zijn aan voornamelijk medische beroepen en hoe deze evolueren op grond van de demografische evoluties en de behoeften aan medische zorg. Het betreft hier evenwel een bevoegdheid van de federale overheid.

Uiteraard is een goede informatiedoorstroming en samenwerking met de gemeenschappen belangrijk om een optimale coherentie tussen medische en niet-medische zorgberoepen te verzekeren en vraag en aanbod op de arbeidsmarkt op mekaar af te stemmen. Hiertoe werd binnen deze planningscommissie een vertegenwoordiging van de gemeenschappen en gewesten opgenomen. Voor de Vlaamse Gemeenschap betreft het hier één vertegenwoordiger aangewezen door de vorige Vlaamse regering.

Het mandaat van de huidige planningscommissie dateert van augustus 1996 en heeft een termijn van vijf jaar. Dit betekent dus dat de planningscommissie in 2001 opnieuw zal worden samengesteld.

Op dat moment dienen de vertegenwoordiging van de Vlaamse Gemeenschap binnen deze commissie, evenals de informatiedoorstroming en -afstemming alleszins opnieuw te worden geëvalueerd. Het is cruciaal dat de behoefte aan zorgberoepen en het toeleiden/begeleiden en opleiden van geschikte kandidaten efficiënt op mekaar moeten inspelen.

Ik zal bij de evaluatie van de samenstelling en werking van de commissie dan ook het nodige overleg plegen om de input vanuit het werkgelegenheidsbeleid mee te garanderen.

Vraag nr. 104
van 4 september 2000
van de heer JAN LOONES

Toeristisch-Recreatief Informatiecentrum – Stand van zaken

Een van de problemen in verband met het toeristisch beleid is het ontbreken van de gewenste basisinformatie m.b.t. toerisme en recreatie in Vlaanderen.

In de Beleidsnota Toerisme van de minister wordt dit opgevangen in een van de strategische projec-

ten : "Versterking van het toeristische beleids- en operationeel instrumentarium op verschillende niveaus", met daarin onder meer het "Opzetten van een toeristisch-recreatief informatiesysteem en onderzoeksprogramma" (*Stuk 156 (1999-2000) – Nr. 1, blz. 70 – red.*)

Ook de Vlaamse Raad voor het Toerisme onderkende dit probleem. In zijn advies van 22 september 1999 "Naar een geïntegreerd data-informatiesysteem voor toerisme en recreatie op Vlaams niveau" (VRTADV-99.05) werd dan ook meteen een kader gecreëerd voor de ontwikkeling van een Toeristisch-Recreatief Informatiecentrum (TRIC).

Ter invulling van dit kader formuleerde de Vlaamse Raad voor het Toerisme in een daarop aansluitend advies van 10 mei 2000 (VRTADV-00.02) een aantal concrete voorstellen, met de doelstelling om vanaf 1 januari 2001 van start te gaan met het TRIC.

1. Werden de concrete voorstellen voor het oprichten van een Toeristisch-Recreatief Informatiecentrum op Vlaams niveau, zoals voorgesteld door de Vlaamse Raad voor het Toerisme in zijn adviesnota van 10 mei 2000, reeds geëvalueerd ? Zo ja, wat zijn de conclusies ?
2. Heeft de minister terzake reeds initiatieven genomen of gepland en zo ja, welke ?
3. Wordt de datum van 1 januari 2001, waarop het informatiecentrum van start zou moeten gaan, als haalbaar beschouwd ?

Antwoord

Beleidsondersteunende gegevens op het vlak van toerisme en recreatie zijn inderdaad bijzonder schaars.

De Vlaamse Raad voor het Toerisme heeft, gezien haar specifieke opdracht, een beleidsadvies terzake uitgewerkt. De adviesnota van 10 mei 2000 (VRTADV-00.02) van de Vlaamse Raad voor het Toerisme doet een concreet voorstel ter realisatie van een Toeristisch-Recreatief Informatiecentrum met startdatum op 1 januari 2001.

De vereisten van een dergelijk data-informatiesysteem zoals beschreven in de adviesnota : doelgerichtheid, betrouwbaarheid, betaalbaarheid, snelheid, gebruiksvriendelijkheid en systematiek, evenals de prioritaire doelstellingen, treed ik voor 100 % bij. Wat de concrete voorstellen van het TRIC

met betrekking tot structuur, personeel, werkingsmiddelen en financiering betreft, is het voorstel van de Vlaamse Raad voor het Toerisme een basiswerkstuk, dat de implicaties van de oprichting van een TRIC duidelijk aangeeft. Zo dienen er een zestal personeelsleden te worden aangeworven en zal er ruim 25 miljoen frank werkingsmiddelen op jaarbasis beschikbaar moeten zijn.

De voorgestelde planning heb ik als niet-haalbaar geëvalueerd (1 januari 2001), omdat het advies geen rekening houdt met een aantal factoren. Hierbij denk ik in de eerste plaats aan de onderhandeling met diverse overheids- en privé-partners en hun respectieve bestuursorganen omtrent de financiering van het project.

In mijn antwoord aan de Vlaamse Raad voor het Toerisme (brief van 10 juli 2000) heb ik de richting van het vervoltraject geschetst. Ik wens immers de resultaten van twee lopende projecten af te wachten.

Ten eerste wens ik de resultaten van de eerste fase in het onderzoek "Ontwikkeling van een toeristisch informatiesysteem op Vlaams niveau", dat past in het Programma Beleidsgericht Onderzoek 1998 (PBO 98), te kennen. Midden oktober zal de stuurgroep van PBO 98 kennis kunnen nemen van deze eerste resultaten.

Bij de opstart van dit onderzoek in februari van dit jaar hebben we immers geopteerd voor een werkwijze waarbij we zoeken naar afstemming en naar een complementaire rol van de onderzoeksgroep van PBO 98 aan de werkgroep TRIC van de Vlaamse Raad. We kiezen dus voor een werkwijze waarbij het onderzoek in het kader van PBO 98 concrete invulling kan geven aan diverse aspecten die in de adviesnota van de Vlaamse Raad voor het Toerisme worden behandeld, zoals bijvoorbeeld op het vlak van de dataverzameling.

Ten tweede bestaat er het gegeven dat ook binnen het Nationaal Instituut voor de Statistiek (NIS) opnieuw een dynamiek is op gang getrokken rond de toeristische statistiek.

In september jongstleden is er een werkgroep "toerismestatistieken" opgericht in de schoot van de Hoge Raad voor de Statistiek. De doelstelling van deze werkgroep is om een evaluatie te maken van de "Statistiek van het Toerisme en het Hotelwezen", die vanaf 1991 in werking trad. Deze werkgroep zal advies geven over een nieuwe definitie van de logiesvormen (aangepast aan de huidige trends) en over de eventuele omschakeling van een

exhaustieve naar een steekproefsgewijze gegevensverzameling.

De informatiedoorstroming tussen de genoemde initiatieven, elk met een specifiek doel, is vrij optimaal. Het gaat immers om een beperkte kring van deskundigen die in elk van de drie werkgroepen vertegenwoordigd zijn. Mijn kabinet speelt daarin, samen met Toerisme Vlaanderen, een trekkersrol.

Aangezien het resultaat van beide genoemde projecten een weerslag heeft op de structuur, de organisatie en de financiering van een TRIC, wens ik logischerwijze de startdatum van een toeristisch-recreatief meetsysteem te bepalen op grond van de resultaten van beide projecten.

Begin 2001 zal ik een stand van zaken opmaken en het vervolgtraject verder uitzetten, in overleg met de betrokkenen.

**Vraag nr. 105
van 4 september 2000
van de heer JAN LOONES**

Academische opleiding Toerisme – Stand van zaken

Volgens internationale normen heeft Vlaanderen een achterstand op het gebied van academisch onderwijsaanbod voor toerisme. In de bestaande universitaire onderwijsprogramma's komt het onderwerp "toerisme" slechts versnipperd aan bod, en het bestaat in Vlaanderen daarenboven niet als hoofdstroom, specialisatierichting, "herkenbaar" universitair diploma.

Nochtans is een toerismeopleiding op topniveau – gericht op het strategisch management (in bedrijf EN beleid) – onontbeerlijk, aangezien toerisme een groeiende arbeidsmarkt vertegenwoordigt in Vlaanderen.

In het kader daarvan heeft het dagelijks bestuur van de Vlaamse Raad voor het Toerisme een memo "Toerismeonderwijs en onderzoek op academisch niveau in Vlaanderen" (april 2000) opgesteld, met als doel niet enkel aandacht te vragen voor het toerismeonderwijs, maar tevens de krachten te bundelen om de achterstand inzake toerismeonderwijs en -onderzoek op academisch niveau op korte termijn te verhelpen.

In zijn advies van 14 juni 2000 (VRTADV – 00.03) pleit de Vlaamse Raad voor het Toerisme dan ook voor de oprichting van een voortgezette academische opleiding Toerisme in Vlaanderen, dit in de

vorm van een partnership tussen de Vlaamse hogescholen en universiteiten en bestaande uit een tweejarig programma, equivalent van de Europese normen voor een mastersopleiding.

Verder pleit de Vlaamse Raad voor het Toerisme ervoor dat er, parallel aan de ontwikkeling van een hogere toerismeopleiding, een interuniversitair onderzoekscentrum wordt opgericht voor wetenschappelijk/fundamenteel onderzoek (bv. doctoraatsopleiding), voor beleidsondersteunend onderzoek en voor toegepast marktonderzoek in toerisme.

De toekomst van een kwalitatief toerismeonderwijs in Vlaanderen – op alle niveaus – moet worden gegarandeerd door de opleiding van hooggeschoolde docenten. Hier scoort Vlaanderen momenteel bijzonder laag, aldus de Vlaamse Raad voor het Toerisme.

Om tot een concreet en haalbaar voorstel te komen voor een masters- (of equivalente) onderwijscyclus Toerisme, adviseert de Vlaamse Raad voor het Toerisme de oprichting (op korte termijn) van een werkcommissie, met een uitgestippeld takenpakket.

1. Heeft de minister het advies van de Vlaamse Raad voor het Toerisme inzake een voortgezette academische opleiding Toerisme in Vlaanderen reeds geëvalueerd? Zo ja, wat zijn de conclusies?
2. Gebeurde dit eveneens m.b.t. het voorstel voor de oprichting van een werkcommissie terzake? Met welke conclusies?
3. Heeft de minister terzake reeds initiatieven genomen of gepland en zo ja, welke?
4. Is er reeds overleg gepleegd tussen de minister en zijn collega bevoegd voor Onderwijs en Vorming?

N.B. Een gelijkaardige vraag werd gesteld aan mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming.

Antwoord

1. Het advies van de Vlaamse Raad voor het Toerisme werd gunstig geëvalueerd.

Het bevestigt mijn stelling dat een hogere opleiding op universitair niveau als een missing link

wordt ervaren, zoals trouwens vermeld in mijn beleidsnota Toerisme 2000-2004 op blz.74 (*Stuk 156 (1999-2000) – Nr. 1 – red.*).

2. Binnen de Vlaamse Raad voor het Toerisme zal een werkcommissie worden opgericht die een raamwerk zal opmaken voor een voortgezette academische opleiding.

Ter voorbereiding daarvan zijn er tevens reeds contacten geweest met academici, waaraan mijn kabinet heeft deelgenomen.

3. Zodra de werkzaamheden vermeld onder 2 zullen opgestart zijn, zal ik overleg plegen met het kabinet van mijn collega, minister Vanderpoorten.

**Vraag nr. 106
van 4 september 2000
van mevrouw TREES MERCKX-VAN GOEY**

Statuut reisbureaus – Samenwerkingsakkoord

Tijdens de vorige legislatuur werd met de verschillende regeringen van dit land een ontwerp van samenwerkingsakkoord betreffende het statuut van de reisbureaus voorbereid. Het werd door de vorige Vlaamse regering in de vorm van een voorontwerp van decreet dat het samenwerkingsakkoord bekrachtigt, voor advies aan de Raad van State bezorgd. Op 17 februari 1999 werd ook het advies gevraagd van de Vlaamse Raad voor het Toerisme. Dit advies was beschikbaar in maart 1999.

1. Kan de minister meedelen of hij het advies van de Raad van State heeft ontvangen en zo ja, wat de belangrijkste opmerkingen van de Raad waren en hoe het voorontwerp van decreet werd aangepast aan dit advies ?
2. Werde het voorontwerp van decreet ook aangepast aan het advies van de Vlaamse Raad voor het Toerisme en zo ja, op welke punten ?
3. Hoe verloopt de verdere procedure m.b.t. de goedkeuring van dit belangrijke samenwerkingsakkoord ?

Antwoord

De Raad van State bracht op 23 juni 1999 advies uit over een voorontwerp van een samenwerkingsakkoord tussen de gemeenschappen en de gewesten betreffende het statuut van de reisbureaus. In

zijn advies stelt de Raad van State dat enkel de gewesten bevoegd zijn voor de uitvaardiging van vestigingsvoorwaarden.

Ingevolge dit advies werd het overleg met de gemeenschappen en de gewesten opnieuw opgestart en wordt het ontwerp aan dit advies aangepast. Tevens werd door mijn kabinet een overleg georganiseerd met de verschillende beroepsverenigingen van de reisindustrie, waarop onder meer het nieuwe statuut voor de reisbureaus werd besproken. Daarenboven werd ook, als gevolg van het toenemende belang van de e-commerce in toerisme, juridisch advies ingewonnen om te onderzoeken op welke wijze het ontwerp van samenwerkingsakkoord op deze nieuwe vorm van verkoop van reizen op afstand kon en moest inspelen. Het ontwerp werd aangepast aan de conclusies van dit advies.

Intussen was vastgesteld dat in de bestaande voorontwerpteksten geen rekening was gehouden met het advies van de Vlaamse Raad voor het Toerisme. Ik heb het dan ook nodig geacht om, gebaseerd op dit advies, een aantal aanpassingen van de bestaande voorontwerpteksten door te voeren. Deze betroffen voornamelijk technische correcties, als ook een aantal verduidelijkingen.

Op enkele punten werd het advies van de Vlaamse Raad voor het Toerisme niet gevolgd. Het betreft onder meer de mogelijkheid tot vrijstelling van vergunning voor instellingen of organisaties die erkend zijn in het kader van het sociaal toerisme. De Vlaamse Raad voor het Toerisme adviseerde namelijk om deze vrijstellingsmogelijkheid te schrappen.

Wat de verdere procedure betreft, kan worden meegedeeld dat het overleg met de gemeenschappen en gewesten dit najaar wordt afgerond. Aangezien de bestaande voorontwerpteksten op een aantal punten gewijzigd of verbeterd werden en een regeling met betrekking tot het internetgebeuren werd opgenomen, werd het op het overleg met de gemeenschappen en de gewesten nuttig geoordeeld om opnieuw de adviezen van de verschillende adviesorganen (Vlaamse en Franstalige technische comités voor de reisbureaus en Vlaamse en Waalse Raad voor het Toerisme) in te winnen.

Aansluitend daarop kunnen ingevolge deze adviezen mogelijk nog wijzigingen en/of verbeteringen worden doorgevoerd. Na de principiële goedkeuring door de Vlaamse regering en de adviesvraag aan de Raad van State, kan de wetgevingprocedure worden gestart.

Vraag nr. 108
van 4 september 2000
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Beheers- en adviesorganen – Participatiegroep

Zie :

Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse
 Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking
 Vraag nr. 176
 van 4 september 2000
 van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen
 Blz. 472

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen.

Vraag nr. 109
van 4 september 2000
van de heer CARL DECALUWE

Kabinetten – Adressenbestanden

Zie :

Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse
 Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking
 Vraag nr. 177
 van 4 september 2000
 van de heer Carl Decaluwe
 Blz. 473

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden.

VERA DUA

VLAAMS MINISTER
 VAN LEEFMILIEU EN LANDBOUW

Vraag nr. 284
van 14 juli 2000
van de heer JOHAN DE ROO

Bosgebieden Oost-Vlaanderen – Overheidsaankopen

1. Welke bossen werden in Oost-Vlaanderen door de overheid aangekocht sedert 1998, met vermelding van hun oppervlakte en aankoopprijs ?
2. Op welke locaties en voor hoeveel hectaren werden in Oost-Vlaanderen nieuwe bosgebieden aangelegd ?
3. Welke particuliere bossen werden in Oost-Vlaanderen sedert 1998 opengesteld voor het publiek ?
4. Welke beslissingen zijn er genomen voor de verdere aankoop van bosgebieden in Oost-Vlaanderen ?
5. Welke beslissingen zijn er genomen inzake aanleg van nieuwe bosgebieden in Oost-Vlaanderen ?

Antwoord

1. Aankopen 1998

Gemeente	Oppervlakte	Bedrag (fr.)
Elsegem	1,7690 ha	960.000
Grimminge	0,0073 ha	5.100
Merelbeke	18,7515 ha	8.440.000
Totalen	20,5278 ha	9.405.000

Aankopen 1999

Gemeente	Oppervlakte	Bedrag (fr.)
Knesselare	2,7035 ha	1.475.000
Ninove	0,9790 ha	400.000
Sint-Niklaas	1,2372 ha	750.000
Zwijnaarde	2,5830 ha	1.420.000
Totalen	7,5027 ha	4.045.000

Aankopen 2000 : nog geen volledige cijfers.

Bij deze tabellen dient te worden opgemerkt dat de reële aankopen slechts kunnen worden gerealiseerd na het verlijden van de aankoopakte. Tussen de vastlegging van de middelen voor de aankoop van een bos en de eigenlijke aankoop kan dus een relatief lange periode liggen.

2. In 1999 werden de nodige kredieten vastgelegd voor de bebossing van 40,9 hectare. In 2000 wer-

den kredieten vastgelegd voor de bebossing van 48,43 hectare.

Vastleggingen waren er onder meer voor volgende gemeenten : Beveren, Brakel, De Pinte, Erpe-Mere, Evergem, Geraardsbergen, Herzele, Maarkedal, Ninove, Sint-Niklaas, Stekene, Zingem, Zottegem, Destelbergen, Horebeke, Krui-beke, Moerbeke, Sint-Niklaas, Wetteren, Brakel, Eeklo, Haaltert, Temse, Zwalm, Gent, Lierde, Lochristie, Lokeren, Oosterzele, Oudenaarde, Waasmunster, Deinze, Dendermonde, Hamme, Sint-Laureins en Sint-Lievens-Houtem.

3. Opengestelde particuliere bossen : 7,16 hectare in Merelbeke.
4. Beslissingen tot verdere aankopen

Gemeente	Oppervlakte (ha)
Sint-Gillis-Waas	25,4125
Buggenhout	0,8417
Wetteren	11,9000
Stekene	38,5512
Munte	18,7500
Waarschoot	87,1000
Totalen	182,5544

5. Op Vlaams niveau werd in 1996, op vraag van de administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen (Arohm), een ontwerp van Bosstructuur voor Vlaanderen opgemaakt, waarin voorstellen voor bosuitbreidingsgebieden, in uitvoering van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen. Bedoeling was het ontwerp te toetsen aan de voorstellen voor een natuurstructuur en agrarische structuur. Dit proces werd toen tijdelijk stopgezet.

Bij het aantreden van de huidige regering heb ik een aantal werkgroepen geïnstalleerd om de afbakening van de voormelde structuren te finaliseren. Dit najaar zal een ontwerp van geïntegreerde bos- en natuurstructuur beschikbaar zijn, die zal worden getoetst aan de voorstellen van agrarische structuur.

In 2001 zal worden getracht de knelpunten inzake overlapping van bedoelde structuren weg te werken. Op dat ogenblik zal duidelijker worden waar nieuwe bosgebieden te situeren zijn. Het is mijn bedoeling op een planmatige en onderbouwde manier tewerk te gaan. Dit neemt niet weg dat in tussentijd reeds lokale projecten

worden opgezet. Zo werd in samenwerking met het provinciebestuur van Oost-Vlaanderen een studie verricht om een geschikte locatie voor een stadsbos en een regionaal bos in de regio Gent vast te leggen. Over de resultaten van deze studie is reeds uitvoerig gecommuniceerd met de lokale besturen en met een aantal doelgroepen.

Op basis van deze studie is met de afdeling Ruimtelijke Planning, in overleg met de lokale besturen, overeengekomen om een gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan op te maken voor een gebied gelegen tussen Gent en De Pinte (tussen E40, N60, de Kortrijksesteenweg en de woonkern De Pinte). Hierin zal de aanleg van een grootschalige stadsbos, de afwerking van de economische ontwikkeling en de ontsluiting en bereikbaarheid van de verschillende activiteiten in het gebied worden uitgewerkt. Op basis van de resultaten van dit ruimtelijk uitvoeringsplan zullen verdere initiatieven worden genomen tot realisatie van het stadsbos.

Eenzelfde aanpak zal gebeuren voor het regionaal bos, dat uitgaande van voormelde lokaliseringsstudies zal worden gesitueerd in Merelbeke (Makkegem), Melle (Aelmoeseneiebos) en Oosterzele. Er zal hierover in het najaar eerst nog een overleg met de lokale besturen plaatsvinden.

Voor de stadsbosprojecten wordt getracht zoveel als mogelijk in te spelen op de afbakeningsprocessen van de stedelijke gebieden, die in uitvoering van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen door het Vlaams Gewest (Arohm) worden uitgevoerd. Er zal dit najaar, in overleg met de lokale besturen, een lokaliseringsstudie worden opgezet voor bebossingsmogelijkheden in het stedelijk gebied Sint-Niklaas. Daarnaast is eveneens een dossier in voorbereiding met het oog op de aanleg van een schermbos in Lokeren. Dit schermbos is gelegen tussen een geplande industriezone en achterliggende bewoning. In dit dossier zal er, met het oog op de verwerving van de nodige gronden, zeer nauw worden samengewerkt met het Lokerse stadsbestuur.

Verder worden geregeld bebosbare terreinen aan de afdeling Bos en Groen te koop aangeboden. Na een grondige afweging en toetsing aan vooropgestelde criteria worden een aantal terreinen gekocht, die vervolgens worden bebost.

Vraag nr. 288
van 27 juli 2000
van mevrouw ANN DE MARTELAER

Waterlopen – Beheer

In Vlaanderen worden grachten en beken geruimd door verschillende besturen, afhankelijk van de categorisering van de waterloop. Integraal waterbeheer wordt een steeds belangrijker gegeven. In de uitvoering blijft deze doelstelling al te vaak dode letter.

Het beheer en de ruiming van waterlopen leiden dikwijls tot geschillen wegens de aard en de wijze van de uitgevoerde werken. Eigenaars worden niet ingelicht of betrokken bij de geplande uitvoering. Al te vaak leidt de uitvoering tot milieuinwaarden en gaat ze in tegen beleidsopties en milieuprincipes.

Bij ruimingswerken in bossen wordt er zelden rekening gehouden met het bosbeheersplan of specifieke flora- en faunawaarden. Niet enkel de eigenaars zijn daarvan de dupe, ook het nieuwe Vlaamse beleid, met meer aandacht voor de kwantitatieve en kwalitatieve aspecten van onze bosbestanden, wordt daarin aangetast.

1. Is het niet aangewezen dat eigenaars van percelen langs grachten en beken m.b.t. het ruimen ervan beter worden geïnformeerd en worden gehoord ?

Hebben zij inzage- en adviesrecht in de wijze waarop grachten en beken worden geruimd ?

Is het opstellen van een grachtenbeheersplan geen voorwaarde voor het ruimen van grachten en beken ?

2. Is het milieutechnisch begeleiden en coördineren van ruimingswerken geen voorwaarde bij de planning en uitvoering van werken ?

3. Het lijkt aangewezen dat ingrepen die indruisen tegen natuurbeheersplannen worden gesanctioneerd.

Gebeurt dit ook ? Zo neen, waarom niet ?

4. Waarom wordt het beheer van de wateringen niet meer gecontroleerd en professioneler georganiseerd ?

5. Is de provincie bij het beheer van waterlopen van tweede categorie bij betwistingen niet te gelijk rechter en partij ?

6. Moet verontreinigd slib uit geruimde grachten en beken steeds worden afgevoerd ?

Antwoord

1. Aangelanden worden beschermd tegen verontreinigde ruimingsspecie op basis van het bodemsaneringsdecreet en het Vlaams Reglement voor Afvalvoorkoming en -beheer (Vlarea). Alvorens waterloopbeheerders kunnen beginnen met ruiming, dienen zij van de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest (OVAM) een certificaat verkregen te hebben waaruit blijkt dat de ruimingsspecie voldoet aan de voorwaarden voor hergebruik als bodem. Dit is uiteraard een passief beleid, in die zin dat de burger zichzelf moet informeren in plaats van te worden geïnformeerd. Op basis van de algemene regelingen inzake openbaarheid van bestuur is inzage verzekerd.

Momenteel hebben zij geen formeel adviesrecht en het inzagerecht blijft in de praktijk beperkt tot het checken van het verplichte certificaat.

Als onderdeel van het Strategisch Project Bagger- en Ruimingsspecie worden een aantal juridische maatregelen overwogen. Het kabinet van Leefmilieu ontving reeds een gezamenlijk voorstel van de waterbeheerders van de onbevaarbare waterlopen. Het betreft een code van goede praktijk waarin ook het inzagerecht voor de aangelanden verder werd uitgewerkt.

De gemeentebesturen worden, in het kader van hun functie m.b.t. de eerstelijns milieuzorg, door de andere waterbeheerders vóór de uitvoering van de ruimingswerken op de hoogte gebracht van :

- het (eventueel) verleende gebruikscertificaat en de onderschrijving van de standaardprocedure ;
- de te ruimen trajecten (aanduiding op kaart) ;
- een overzicht van de onderzochte of te onderzoeken beektrajecten ;
- en de melding dat de kaart met ligging van de monsternemingspunten, het dossier met alle relevante informatie m.b.t. de monsternemingspunten, de analyseverslagen en de toetsing aan de normen, de te nemen en ge-

nomen acties, ter inzage liggen bij de waterbeheerder.

De gemeentebesturen melden aan de waterbeheerders of zij op de hoogte zijn van eventuele calamiteiten die de waterbodemkwaliteit van de te ruimen trajecten kunnen beïnvloeden, dit uiterlijk veertien kalenderdagen na het ontvangen van het bovenvermeld schrijven.

In het kader van het integraal waterbeheer zullen in de toekomst plannen voor duurzaam waterbeheer worden opgesteld. De aspecten kwantiteit, kwaliteit en ecologisch beheer dienen daarbij samen aan bod te komen. Het herstel en beheer van het grachtenstelsel dient hierbij een belangrijke rol te vervullen in elk van de drie deelaspecten, wat samen kan neerkomen op hetzelfde als een apart grachtenbeheersplan. Om verdere versnippering van het beheer van onze waterlopen te voorkomen, lijkt het instrument van een grachtenbeheersplan dus niet aangewezen. Het grachtenbeheer moet worden opgenomen in meer integrale planningsinstrumenten voor het betrokken oppervlaktewater.

2. Elke waterloopbeheerder beschikt over toezichthoudend personeel. Dit personeel volgt de werken op het terrein en kijkt of de werkzaamheden verlopen volgens de bepalingen in het bestek.

Het lijkt inderdaad aangewezen dat dit personeel wordt bijgeschoold inzake de milieuhygiënische aspecten.

3. Indien overtredingen tegen het decreet op het natuurbehoud en haar uitvoeringsbesluiten (zoals ingrepen die indruisen tegen natuurbeheersplannen) worden vastgesteld door een natuurwachter van de administratie Milieu-, Natuur-, Land- of Waterbeheer (Aminal) of door een officier van gerechtelijke politie van het gemeentelijke politiekorps, dient er een proces-verbaal te worden opgemaakt. Ruimingswerken die ingaan tegen de natuurwetgeving, zijn via deze wetgeving vervolgbaar. In de regel gebeurt dit pas na (vaak anonieme) klacht.

De natuurwachters dienen door de vele taken en de onderbemanning prioriteiten te leggen. De praktijk leert ook dat vastgestelde overtredingen door toedoen van ruimingen slechts zelden worden vervolgd, omdat het parket ze niet prioritair acht.

4. Het organiseren van een professioneler beheer van de wateringen is alleen mogelijk mits een grondige actualisering van de bestaande wetgeving op de wateringen. Dit zal passen in de vernieuwing van de waterwetgeving en in het ontwerpdecreet integraal waterbeheer.

Het administratief toezicht op de wateringen berust in hoofdzaak bij de provincies. In principe wordt een doorlopend toezicht op al de werken van de watering uitgeoefend door de ambtenaren van de afdeling Water van Aminal. Deze bevoegdheid tot algemeen toezicht strekt zich uit over alle werken die de watering uitvoert.

Als wordt vastgesteld dat bepaalde werken die noodzakelijk zijn (voor bijvoorbeeld de veiligheid) worden verwaarloosd, dan wordt daarvan een verslag opgemaakt, dat via de gouverneur aan de bestendige deputatie en aan het bestuur van de betrokken watering wordt meegedeeld.

5. Artikel 11 van de wet op de onbevaarbare waterlopen bepaalt dat het Vlaams Gewest toezicht heeft op de buitengewone werken van verbetering aan de waterlopen van de tweede categorie die door de provincie worden uitgevoerd.

Voor de machtigingen afgeleverd door de bestendige deputatie is er beroepsmogelijkheid bij de Vlaamse minister bevoegd voor het waterbeleid.

6. Indien de specie zodanig verontreinigd is dat ze niet meer in aanmerking komt voor het hergebruik als bodem, dient ze onverwijld te worden afgevoerd. Er kan dan immers geen gebruikscertificaat worden afgeleverd door de OVAM voor hergebruik als bodem. Voor hergebruik als bodem worden de normen uit bijlage 4.2.3 van het Vlarea gehanteerd.

**Vraag nr. 291
van 10 augustus 2000
van de heer JOHAN DE ROO**

Schipdonkkanaal – Vervuiling (2)

Uit het antwoord van de minister op mijn schriftelijke vraag nr. 149 van 21 maart 2000 met betrekking tot de vervuiling van het Schipdonkkanaal bleek dat er in het najaar van 1999 door het Instituut voor Bosbouw en Wildbeheer van 25 palingen uit het Schipdonkkanaal weefselmonsters werden genomen. De analyseresultaten zouden worden

verwacht tegen de zomer van 2000 (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 13 van 19 mei 2000, blz. 1272 – red.*).

1. Wat zijn de resultaten van deze analyse per locatie ?
2. Wat zijn de eventuele gevolgen van deze analysesresultaten ?
3. Welke maatregelen worden eventueel genomen ?

Antwoord

1. Het Instituut voor Bosbouw en Wildbeheer onderzocht op zeven plaatsen het Schipdonkkanaal (Adegem, grens Eeklo-Maldegem, grens Maldegem-Sint-Laureins, Maldegem, Oostwinkel, Ramskapelle en Zomergem). In totaal werden 25 palingen bemonsterd en op pollutieconcentraties in hun weefsels onderzocht.

De resultaten staan voorgesteld in tabel 1 als **bijlage**. De weergegeven waarden zijn gemiddelden van de individuele analysesresultaten van een aantal palingen. Telkens is bovendien aangegeven of de gemeten waarden "niet afwijkend", "afwijkend" of "sterk afwijkend" van de referentiewaarde zijn. Hoe meer afwijking, hoe hoger de vervuiling.

2. Ter vergelijking werden de pollutievrachten van palingen uit de zeven plaatsen van het Schipdonkkanaal vergeleken met de pollutievracht van palingen uit 54 andere lokaliteiten in Vlaanderen, en dit voor de meest relevante pollutie (de zware metalen kwik, lood en cadmium, voor dieldrin, voor de som van de 10 PCB's, voor HCB en voor de som van de DDT's) (*PCB : polychloorbifenylen ; HCB : hexachloorbenzeen ; DDT : dichloordifenyiltrichloorethaan – red.*).

Hieruit blijkt dat in vergelijking met de andere waters de palingen van het Schipdonkkanaal in het algemeen matig verontreinigd zijn. Toch zijn bepaalde pollutie, met name pesticiden, in belangrijke mate aanwezig. Het meest opvallende is dieldrin dat op alle plaatsen in hoge mate aanwezig is. In Maldegem werden de hoogste dieldrinconcentraties in paling van de Vlaamse binnenwateren gemeten.

Uit vergelijkingen van concentraties van de belangrijkste pollutie voor de verschillende

meetplaatsen op het Schipdonkkanaal volgt dat de pollutie weinig uniform verdeeld zijn over het kanaal.

Zo blijken bijvoorbeeld de concentraties van kwik en DDT-derivaten het hoogste in Adegem en op het meetpunt grens Eeklo-Maldegem, terwijl de dieldrinconcentraties het hoogste zijn in Maldegem. De concentraties aan lood, cadmium en PCB's vertonen gelijkaardige verschillen tussen de meetplaatsen : de hoogste meetwaarden worden gevonden in Zomergem en in Maldegem. Zeker voor lood bestaan er grote verschillen tussen de meetplaatsen : op de meetpunten "grens Eeklo-Maldegem" en "grens Maldegem-Sint-Laureins" worden de laagste loodconcentraties in paling uit Vlaanderen gemeten. Voor verdere conclusies dienen de individuele analysesresultaten in detail en statistisch te worden onderzocht.

Voor de concentraties van de zware metalen kwik (norm 1.000 ng/g lichaamsgewicht), lood (norm 50 ng/g lichaamsgewicht) en cadmium (norm 50 ng/g lichaamsgewicht) in paling zijn er nergens normoverschrijdingen (*ng : nanogram – red.*).

De maximale toegelaten concentratie aan PCB's in voedingsmiddelen ("kippen- en varkensnorm") bedraagt 200 ng/g vet. De palingen uit het Schipdonkkanaal (net zoals haast alle palingen van Vlaamse oppervlaktewaters) overschrijden deze norm met een factor 10 tot 25. In tegenstelling tot sommige van onze buurlanden bestaan er in Vlaanderen geen specifieke normen voor de individuele PCB-congeneren, noch voor het totaal PCB-gehalte in vis afkomstig van oppervlaktewater. Nederland gebruikt een PCB-consumptienorm gebaseerd op zeven congeneren. Overschrijding van één van de zeven toleranties betekent overschrijding van de norm. Deze Nederlandse normen worden op het Schipdonkkanaal nergens overschreden. In heel wat landen is er een consumptienorm van 2000 ng/g lichaamsgewicht voor totaal-PCB in paling uit oppervlaktewater van kracht. Deze norm wordt op het Schipdonkkanaal niet overschreden.

Er bestaan geen specifieke normen voor pesticiden in vis afkomstig van oppervlaktewater. Wel werden de maximumgehalten aan residuen van bestrijdingsmiddelen toegelaten in en op voedingsmiddelen die in de handel worden gebracht, vastgesteld in het koninklijk besluit van 23 oktober 1991. Volgens deze norm worden

overschrijdingen vastgesteld voor de som DDT's, lindaan en dieldrin, en dit op alle meetplaatsen.

3. Op basis van de gemeten concentraties van pesticiden in paling van het Schipdonkkanaal acht ik het wenselijk voorzichtig te zijn met de consumptie van vis uit het kanaal. Eind november en begin december 1999 heb ik al opgeroepen tot de nodige voorzichtigheid rond de consumptie van paling uit Vlaamse oppervlaktewateren.

Voor concrete acties rond het al dan niet consumeren van vis uit het Schipdonkkanaal dienen de resultaten te worden getoetst aan de in de nabije toekomst op te stellen normen voor zoetwatervis uit oppervlaktewater.

Verder zullen de bemonsteringen voor het meten van de micropolluenten in vis in het oppervlaktewater worden voortgezet, zodat de evolutie op de voet kan worden gevolgd en deze informatie onder andere als basis kan dienen voor het opstellen van normen voor zoetwatervis.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

**Vraag nr. 295
van 4 september 2000
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Mestactieplan – Taalgrensgebieden

Het Mestactieplan heeft als bedoeling de nadelen van overbemesting weg te werken. Het detecteren van nitraatgevoelige gebieden en het Mestactieplan om zeker overbemesting tegen te gaan, zijn hiervan een uitvloeisel. Zo wil men onder andere de drinkwatervoorziening voor de toekomst veilig stellen.

De Vlaamse landbouwers in het taalgrensgebied van Vlaanderen (Brabant en Limburg) hebben vaak gronden in Wallonië : dit is historisch zo gegroeid. Zij worden nu geconfronteerd met een regeling waardoor ze om aan de Europese normen te voldoen enerzijds voor hun gronden in Vlaanderen zeer rigide regels moeten volgen, terwijl op hun gronden in Wallonië alles kan en mag. Daarenboven loopt de afwatering van de meeste gronden ge-

legen op Waals grondgebied, hoofdzakelijk richting Vlaanderen.

In de ogen van velen is hier de logica zoek.

1. Klopt deze informatie ?
2. Is hier geen sprake van oneerlijke concurrentie voor de landbouwers in deze regio ?
3. Werden de gevolgen voor Vlaanderen van de "andere" milieuregelgeving in Wallonië reeds in kaart gebracht ?

Antwoord

1. Net als Vlaanderen dienen Wallonië en Brussel te voldoen aan de bepalingen van richtlijn 91/676 inzake de bescherming van water tegen de verontreiniging door nitraten uit agrarische bronnen (nitraatrichtlijn).

Hiervoor werden in Wallonië twee kwetsbare zones aangeduid, namelijk de kwetsbare zone van de Haspengouwse krijtgronden en de kwetsbare zone van de Brusseliaan-zanden. Deze zones zijn afgebakend bij ministerieel besluit van 28 juli 1994 waarbij het ondergronds waterbekken van de Haspengouwse krijtbodem en het ondergronds waterbekken van de Brusseliaanzanden als kwetsbare zone worden aangeduid. Met het oog op de verdere aanduiding van kwetsbare zones worden drie andere regio's onderzocht: het Land van Herve, de Condroz en de gemeente Komen-Warneton.

De Waalse code van goede landbouwpraktijken is opgenomen in de bijlage bij het besluit van de Waalse regering van 5 mei 1994. Alle landbouwers in het Waalse gewest hebben een brochure ontvangen waarin naast deze code ook een aantal raadgevingen met een vrijwillig karakter zijn opgenomen. In de brochure worden alle landbouwers verzocht de code vrijwillig toe te passen. De code krijgt pas bindende kracht nadat hij deel uitmaakt van een actieprogramma.

De code omvat verschillende voorschriften met betrekking tot het op of in de bodem brengen, het opslaan en het doseren van meststoffen en vult op dit gebied de bestaande regelgeving zoals het besluit van de Waalse gewestexecutieve van 4 juli 1991 aan.

De code omvat volgende bepalingen.

De periodes die niet geschikt zijn voor de opbrenging van mest op het land

Volgens het besluit van 4 juli 1991 is van 1 november tot 1 maart de uitspreiding van mengmest en gier verboden op bodems zonder vegetatiedek of niet bedekt met plantenresten, behalve indien de mest nog dezelfde dag van de uitspreiding wordt ondergewerkt.

Het op of in de bodem brengen van een meststof op steile hellingen

Het besluit van 4 juli 1991 bepaalt dat de uitspreiding van mengmest en gier verboden is op bodems zonder vegetatiedek wanneer de gemiddelde hellingsgraad van de bodem hoger is dan 6 %, behalve indien de mest nog dezelfde dag van de uitspreiding wordt ondergewerkt.

Het op of in de bodem brengen van een meststof op drassig, ondergelopen, bevroren of met sneeuw bedekt land

Overeenkomstig het besluit van 4 juli 1991 mag in geen enkel geval de opnamecapaciteit van de bodem worden overschreden. De opnamecapaciteit wordt als overschreden beschouwd wanneer de mengmest of de gier langer dan 24 uur op het land blijft staan, of wanneer er afspoeling tot buiten het uitspreidingsgebied optreedt. Tevens is de uitspreiding van mengmest en gier verboden op gronden die sinds meer dan 24 uur permanent bevroren zijn.

De code stelt dat het opbrengen van meststoffen op een met sneeuw bedekte bodem verboden is.

De voorwaarden voor het op of in de bodem brengen van een meststof in de nabijheid van waterlopen

Volgens het besluit van 4 juli 1991 is de uitspreiding van dierlijke mest verboden op minder dan tien meter van de kruin van de oever van een waterloop of een gracht.

De capaciteit en bouw van opslagtanks voor dierlijke mest, inclusief maatregelen ter voorkoming van waterverontreiniging veroorzaakt door het wegstromen en weglekken in grond- en op-

pervlaktewater van vloeistoffen die dierlijke mest en afvalwater van opgeslagen plantaardig materiaal zoals kuilvoeder bevatten

In de code zijn hiervoor de volgende bepalingen opgenomen :

- op het bedrijf dient de mestopslag op een waterdicht oppervlak te gebeuren en moet er in een opvang worden voorzien voor wat afvloeit ;
- in de velden moet bij de mestopslag ervoor gezorgd worden dat er geen afvloeiing voorkomt ; bij een eventuele afvloeiing dient deze in ieder geval opgevangen te worden
- de inkuiling van plantaardig materiaal moet met genoeg droge materie gebeuren om elke afvloeiing te vermijden; elke eventuele afvloeiing dient te worden opgevangen ;
- mengmest, gier en afvloeisels moeten worden opgeslagen in waterdichte tanks zonder overloop, zodanig dat er geen lozing kan plaatsvinden ;
- de capaciteit van de waterdichte tanks is ten minste vier opslagmaanden voor vloeibare meststoffen. De code voorziet in een omrekeningstabel voor de berekening van de opslagcapaciteit uitgaande van het gemiddeld mestproductievolume per diersoort.

Methodes voor het op of in de bodem brengen van zowel kunstmest als dierlijke mest, inclusief hoeveelheid en gelijkmatigheid van de verspreiding, zodat de toevoer van nutriënten naar het water op een aanvaardbaar niveau wordt gehouden

Volgens de code is het op of in de bodem brengen van meststoffen alleen toegelaten om de fysiologische behoeften van de gewassen te dekken. In de code zijn de toegelaten hoeveelheden opgenomen. Wat de gelijkmatigheid van de verspreiding betreft, schrijft de code voor dat de bouw- en regeleigenschappen van het opbrengmateriaal en de staat waarin het verkeert een regelmatige verspreiding van meststoffen moeten verzekeren. Het gepaste opbrengmateriaal dient te worden gebruikt in goede werkingstoestand en met inachtneming van de door de constructeur toegelaten hoeveelheden en uitspreidingsbreedten.

Zoals uit bovenstaande blijkt, zijn er gelijkenissen tussen de heersende wetgeving in Wallonië en in Vlaanderen. Toch kan erop worden gewezen dat de mestoverschotproblematiek in Wallonië niet van dezelfde omvang is als in Vlaanderen. Zo is er op het Waals niveau nog geen sprake van een mestoverschotprobleem, terwijl dat in Vlaanderen wel degelijk het geval is.

Tegelijk kan worden opgemerkt dat de Europese Commissie aan Wallonië en Vlaanderen bezwaren heeft geuit in verband met de omzetting van de nitraatrichtlijn.

De bezwaren aan het adres van Wallonië zijn de volgende:

- er zijn onvoldoende kwetsbare zones aangeduid overeenkomstig artikel 3 (momenteel zijn er in Wallonië twee kwetsbare zones) ;
- er is tot op heden geen enkel actieprogramma van toepassing in de kwetsbare zones.

Teneinde zo snel mogelijk aan deze Europese verplichtingen te voldoen, maar ook met het oog op de globale samenhang en op een duurzame landbouw, bereidt het Waals Gewest voor haar hele grondgebied een uitgebreid programma ter beheersing van de organische stikstof voor.

Dit programma, gepland om te starten in 2001, bevat de volgende hoofdlijnen :

- a) aanduiden van nieuwe kwetsbare zones, op basis van de gegevens van de "Survey Nitrate" (monitoring van de nitraatgehaltes in waterwinningen) ;
- b) toepassen van een actieprogramma in elke kwetsbare zone ;
- c) verplichte maatregelen buiten de kwetsbare zones voor het beheer van dierlijke mest (in het bijzonder het instellen van een hoeveelheid organische stikstof per hectare die mag worden uitgereden). Zo worden deze hoeveelheden beperkt tot 210 kg stikstof/ha voor grasland en 120 kg stikstof/ha voor de andere gewassen ;
- d) het financieren van de infrastructuur voor de opslag van dierlijke mest (ondoorklaarbare ondergrond voor stalmest, tanks voor drijfmest). Op grond van de artikelen 7 en 51 van de verordening 1257/99 (FEOGA) is een

hoog steunpercentage ingesteld, in het bijzonder voor de landbouwers in kwetsbare zones ; (*Feoga : Fonds Européen d'Orientation et de Garanti Agricole – red.*) ;

- e) bewerkstelligen van grondgebondenheid van elk bedrijf (verhouding tussen de hoeveelheid organische stikstof die door de veestapel van een bedrijf wordt geproduceerd en de hoeveelheid stikstof die maximaal op de percelen van bedrijf kan worden uitgereden).

Op grond van deze verhouding zouden sommige bedrijven dierlijke mest moeten exporteren (verhouding > 1) of zouden andere bedrijven dierlijke mest kunnen importeren (verhouding < 1);

- f) omkaderings- en begeleidingsprogramma. Een belangrijk menselijk en technisch apparaat (landbouwvoorlichters, demonstratiepercelen, enz.) zal worden opgestart om de landbouwers individueel te ondersteunen om te komen tot een beter stikstofbeheer (bouw van drijfmesttanks, goede landbouwpraktijken, stikstofbalansen en -profielen, in rekening brengen van minerale stikstof, beredeerde bemesting, groene meststoffen, enz.).

2, en 3. Zoals uit bovenvermelde omschrijving blijkt, moeten beide gewesten uiteraard aan dezelfde Europese regelgeving voldoen.

**Vraag nr. 298
van 14 september 2000
van de heer CARL DECALUWE**

Gemeentelijke containerparken – Stand van zaken

Volgens het Uitvoeringsplan Huishoudelijke Afvalstoffen 1997-2001 is een gemeente met meer dan 10.000 inwoners verplicht een operationeel containerpark op haar grondgebied te hebben. Gemeenten met minder dan 10.000 inwoners mogen een overeenkomst sluiten met een naburige gemeente of met een intercommunale om gebruik te maken van het naburige containerpark.

Ingeval de gemeente haar verplichting inzake het beschikken over een containerpark niet nakomt, kan het Vlaams Gewest, conform artikel 16, § 5 van het decreet van 2 juli 1981 inzake de voorkoming en het beheer van afvalstoffen, in de plaats treden van de gemeente voor het uitvoeren van de ver-

plichtingen, en de hiermee verbonden kosten verhalen op de gemeente.

1. Welke gemeenten met meer dan 10.000 inwoners beschikken nog niet over een operationeel containerpark ? Wat is de reden hiervoor ?
2. Welke gemeenten met minder dan 10.000 inwoners hebben een overeenkomst afgesloten met een naburige gemeente of intercommunale voor het gebruik van het naburige containerpark ?
3. Is het Vlaams Gewest, conform bovenvermeld artikel, in bepaalde gevallen reeds in de plaats getreden van de gemeente voor het uitvoeren van deze verplichting ? Zo ja, in welke gemeenten en voor welk bedrag ?

Zo neen, bestaan er plannen in die zin ?

Antwoord

1. Ingelmunster: heeft reeds een milieuvergunning verkregen van 20 april 2000 tot 20 april 2020, maar het containerpark is nog niet gerealiseerd.

Kruiabeke: heeft reeds een milieuvergunning verkregen van 2 maart 2000 tot 2 maart 2020, maar het containerpark is nog niet gerealiseerd.

Herzele, Haaltert, Lede: deze gemeenten hebben reeds aanvragen voor tijdelijke gunningen ingediend, maar deze werden geweigerd.

Zwijndrecht: heeft een afwijking verkregen van de minister om zelf geen containerpark te hebben; de bevolking kan terecht op het containerpark van Beveren ; dit containerpark is gesitueerd op de grens van beide gemeenten.

Beerse: bevolking kan terecht op het containerpark van Merksplas.

2. Mesen, Bever, Baarle-Hertog, Zuienkerke, Lo-Reninge, Alveringem, Glabbeek-Zuurbemde, Herne, Linter, As, Niel, Hulshout, Huldenberg en Vosselaar.
3. Neen, er is nog niet in de plaats getreden van een gemeente, daar aan elke gemeente de kans wordt gegeven om zich zo snel mogelijk in orde te stellen met de bepalingen van het Uitvoeringsplan Huishoudelijke Afvalstoffen, namelijk

het beschikken over een containerpark of het afsluiten van een overeenkomst met een buurgemeente voor het gebruik van het containerpark.

Het vinden van een geschikte locatie, het krijgen van de nodige vergunningen (bouw- en milieuvergunning), het al dan niet krijgen van subsidies, zijn voor sommige gemeenten knelpunten bij het realiseren van een containerpark.

Indien de betrokken gemeenten zich niet binnen afzienbare tijd in orde gesteld hebben, dan zal het Vlaams Gewest wel degelijk stappen ondernemen naar de verdere toepassing van het artikel 16 § 5 van het decreet van 2 juli 1981.

JOHAN SAUWENS

VLAAMS MINISTER
VAN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN,
AMBTENARENZAKEN EN SPORT

Vraag nr. 150 van 28 juni 2000 van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Franstalige school Wezembeek-Oppem – Benoemingen

In haar antwoord op mijn vraag in de Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid van 8 juni 2000 zegt minister Marleen Vanderpoorten in verband met de vernietiging van de benoeming van drie leerkrachten in het Franstalig faciliteitenonderwijs in Wezembeek-Oppem dat zij daags nadien een overleg zou hebben met de minister bevoegd voor Binnenlandse Aangelegenheden over de precieze vraagstelling die zij terzake aan de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) wilde voorleggen (*Handelingen C185 van 8 juni 2000, blz. 11-13 – red.*).

1. Kan de minister bevestigen dat dit overleg heeft plaatsgevonden ?
2. Is hij het eens met de demarche die zijn collega van Onderwijs wenst te doen ?
3. Welke vraag of vragen werden eventueel aan de VCT voorgelegd ?

Antwoord

Over mijn vernietiging van de benoeming van drie leerkrachten in het Franstalig faciliteitenonderwijs in Wezembeek-Oppem van 17 mei 2000 heeft er inderdaad overleg plaatsgevonden met mijn collega, minister Vanderpoorten.

Aangezien het gemeentebestuur van Wezembeek-Oppem ondertussen beroep heeft aangetekend bij de Raad van State tegen mijn vernietigingsbesluit van 17 mei 2000 (waar ik overigens nog steeds ten volle achter sta), is er in overleg tussen mijn collega mevrouw Vanderpoorten en mijzelf besloten voorlopig geen vragen voor te leggen aan de Vaste-Commissie voor Taaltoezicht in verband met deze aangelegenheden en de uitslag van het geding bij de Raad van State af te wachten.

(Bijlage hierna : overzicht van de termijnen waarbinnen de toezichtsdossiers in de randgemeenten worden afgehandeld, als toelichting bij de interpellatie van Vlaams volksvertegenwoordiger Van Eyken over het werkbezoek van de minister aan de colleges van burgemeester en schepenen van de zes faciliteitengemeenten rond Brussel, zie Handelingen commissievergadering nr. 182 van 8 juni 2000, blz. 1 e.v. – red.)

INTERPELLATIE VAN DE HEER CHRISTIAN VAN EYKEN, VLAAMS VOLKSVERTEGENWOORDIGER, BETREFFENDE HET WERKBEZOEK IN DE ZES FACILITEITENGEMEENTEN ROND BRUSSEL (VERVOLG)

Naar aanleiding van zijn interpellatie in verband met mijn werkbezoek in de zes faciliteitengemeenten rond Brussel, heb ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger meegedeeld dat ik hem een overzicht zou geven van de termijnen waarbinnen de toezichtsdossiers in de randgemeenten worden afgehandeld.

Wat betreft de materies 'personeel', 'algemene zaken' en 'overheidsopdrachten' dient er uiteraard een onderscheid gemaakt te worden tussen de dossiers die aan het algemeen toezicht (schorsing, vernietiging) onderworpen zijn, en die welke aan het bijzonder toezicht (goedkeuring) onderworpen zijn.

Wat de eerste categorie betreft, dienen de dossiers uiteraard binnen 40 dagen afgehandeld te zijn, gelet op de bepalingen van de artikelen 264 en 265 van de Nieuwe Gemeentewet. Uit een nazicht blijkt dat dossiers 'personeel' gemiddeld op 20 dagen worden afgehandeld, dossiers 'algemene zaken' op 10 dagen, en dossiers 'overheidsopdrachten' op 7 dagen.

Wat de tweede categorie betreft, blijkt uit het nazicht dat de dossiers 'personeel' gemiddeld op 65 dagen worden afgehandeld, de dossiers 'algemene zaken' op 65 dagen, en dossiers 'overheidsopdrachten' op 19 dagen. De wettelijke termijn bedraagt hier 90 dagen.

Wat betreft de materie 'financiën' : de begrotingen 1999 werden behandeld op een gemiddelde termijn van 49 dagen, met als uitschieters 31 dagen (Linkebeek) en 77 dagen (Wezembeek-Oppem). De begrotingswijzigingen 1999 werden gemiddeld op 36 dagen afgehandeld. De begrotingen 2000 werden behandeld op een gemiddelde termijn van 55 dagen.

De toezichtsprocedure is omslachtig in vergelijking met die van toepassing op de andere gemeenten, gelet op het feit dat de deputatie de begroting definitief vaststelt.

De rekeningen 1998 werden behandeld op een termijn van 268 dagen (Drogenbos) en 293 dagen (Sint-Genesius-Rode).

De toezichtsprocedure is omslachtig in vergelijking met die van toepassing op de andere gemeenten, gelet op het feit dat de deputatie de rekeningen goedkeurt.

De belastingreglementen worden behandeld op een gemiddelde termijn van 21 dagen. De wettelijke termijn bedraagt 40 dagen.

Uit dit overzicht blijkt dat de dossiers van de randgemeenten ruim binnen de termijnen worden afgehandeld. Meer nog, zelfs de termijnen van toezicht bepaald in het decreet van 28 april 1993, die gelden voor de andere gemeenten, worden gehaald, ook al is de toezichtsprocedure die geldt voor de randgemeenten soms zwaarder (begrotingen en rekeningen).

Vraag nr. 151
van 28 juni 2000
van mevrouw MARLEEN VAN DEN EYNDE

Gemeenteraadsverkiezingen – Meldpunt tegenwerking kandidaturen

De minister verklaarde dat hij zal ingrijpen tegen bedrijven die hun personeelsleden belemmeren om gemeentelijke mandaten op te nemen. Hij richt hiervoor een meldpunt op.

1. Na melding en registratie van de problemen, wat gebeurt er dan verder in de optiek van de minister ?
2. Op welke manier wordt de lijst van de bedrijven bekendgemaakt ?

Antwoord

1. Het meldpunt werd in de eerste plaats opgericht om zicht te krijgen op de problematiek.

Uit het aantal oproepen en de mediabelangstelling rond het meldpunt blijkt duidelijk dat er inderdaad een reëel probleem is.

Wie een concrete technische vraag stelt of een juridisch advies wenst, krijgt zo snel mogelijk antwoord.

Elke klacht wordt zorgvuldig geregistreerd. Indien een bepaalde organisatie of een bepaald bedrijf zich schuldig maakt aan menigvuldige schendingen, zal ik de naam van die organisatie of dat bedrijf bekendmaken, hetgeen, vooralsnog, niet nodig is gebleken.

2. De naam van de organisatie of het bedrijf zal ik eventueel via de pers bekendmaken.

Vraag nr. 152
van 3 juli 2000
van de heer ROLAND VAN GOETHEM

Inter-Vilvoordse Mij. voor Huisvesting – Bijdrage groenonderhoud

Door een vergissing heeft de Inter-Vilvoordse Maatschappij voor Huisvesting gedurende tien jaar, namelijk van 23 oktober 1990 tot 30 september 1999, aan de huurders van de wijk Houtem een bijdrage aangerekend voor het groenonderhoud.

Blijkbaar was de stad Vilvoorde verantwoordelijk voor dit onderhoud.

De Inter-Vilvoordse betaalt thans aan zijn huurders de ten onrechte geïnde bedragen terug.

Onduidelijkheid bestaat echter over de samenstelling van de aangerekende bijdrage.

1. Werd deze bijdrage berekend op de reële kostprijs van het onderhoud, of betreft het forfaitaire bedragen ?
2. Indien het om een forfaitair bedrag gaat, welke maatstaf werd dan gebruikt om jaarlijks dit bedrag samen te stellen ?

Hoe groot was in dit geval jaarlijks het verschil tussen het totaal van de forfaitaire bedragen en het totaal van de reële kostprijs ?

3. Indien het om een aanrekening van de reële kostprijs gaat, hoe werd deze dan omgeslagen over de huurders ?

Werd, indien de reële kostprijs als basis van de aanrekening werd gebruikt, deze inclusief BTW of exclusief BTW aan de huurders doorgerekend ?

Welk bedrag, belastbaar + BTW, werd jaarlijks door de Inter-Vilvoordse besteed aan het groenonderhoud ?

4. Werd dit onderhoud volledig uitbesteed, volledig door de Inter-Vilvoordse met eigen personeel gedaan, of werd een deel uitbesteed en een deel door eigen personeel gedaan ?

Hoe werd, bij de vermelde opties, de kostprijs berekend ?

Antwoord

De sociale huisvestingsmaatschappij Inter-Vilvoordse Maatschappij voor Huisvesting heeft van bij de oprichting van de sociale woonwijk Houtem in Vilvoorde gedurende meer dan tien jaar in die sociale woonwijk het groenonderhoud verricht en hiervoor aan de huurders en eigenaars een bijdrage aangerekend.

1. Deze bijdrage werd berekend op de reële kostprijs van het onderhoud.

2. Er werden geen forfaitaire bedragen aangerekend.
3. De kostprijs werd omgeslagen op gelijke wijze over de 575 huurders en eigenaars van de sociale woonwijk.

De kostprijs werd doorgerekend inclusief de BTW op het aangekochte gereedschap, op het aangekochte materiaal en op de afvalkosten. Op de loonkosten van het eigen personeel werd conform de geldende BTW-circulaires geen BTW aangerekend.

Het overzicht van de bedragen die vanaf 1991 jaarlijks door de Inter-Vilvoordse werden besteed aan het groenonderhoud, werd opgenomen in **bijlage 1**.

4. Het groenonderhoud werd hoofdzakelijk uitgevoerd met eigen personeel, dat tijdens de vakantiemaanden werd aangevuld met jobstudenten en zonodig met interim-werknemers.

Het maaien van de restpercelen in de wijk, die niet zijn opgenomen in het openbaar domein, gebeurde gedeeltelijk door de stadsdiensten, gedeeltelijk door de maatschappij en werd in beperkte mate uitbesteed aan derden.

De kostprijs werd berekend op basis van volgende elementen :

- loonkosten van de eigen werknemers (exclusief voordelen van groepsverzekering en maaltijdcheques) ;
- loonkosten van de jobstudenten ;
- afschrijving van de tractor over tien jaar (inclusief BTW) ;
- facturen voor huur van container(s) en voor stortkosten van het groenafval en het zwerfvuil ;
- facturen voor aankoop van planten en ander materiaal ;
- facturen voor het maaien van restpercelen.

Ik wijs de Vlaamse volksvertegenwoordiger erop dat de huurders en eigenaars conform de geldende regels steeds – weliswaar volgens afspraak met de maatschappij – inzage kunnen krijgen van de gegevens die aan de basis liggen van de afrekening.

De maatschappij wenst er overigens op te wijzen dat zij over de periode 1991-1999 door leegstand en wanbetaling 1,5 miljoen frank van de kostprijs van het groenonderhoud niet heeft gerecupereerd.

Ten slotte wijst de maatschappij op haar beslissing om de huurders en eigenaars te vergoeden voor de betaalde bijdragen voor het groenonderhoud van het openbaar domein. Deze vergoeding gebeurt met interesten berekend volgens de geldende wettelijke interestvoet.

Tevens heeft de maatschappij de stad Vilvoorde gedagvaard en in gebreke gesteld voor de terugbetaling van het groenonderhoud waartoe de stad Vilvoorde wettelijk was gehouden.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijk Vragen – red.)

**Vraag nr. 153
van 4 juli 2000
van mevrouw MARIJKE DILLEN**

Monumentenzorg – Privé-investeerdere

In Vlaanderen zijn er vele mooie, maar helaas ook een groot aantal verwaarloosde monumenten.

Vaak beschikken de eigenaars niet over voldoende financiële middelen om deze verwaarloosde monumenten te renoveren.

1. Op een schriftelijke vraag tijdens de vorige legislatuur antwoordde de toen bevoegde minister dat "het interessant is om privé-investeerdere warm te maken voor de herfunctionalisering van ons waardevol patrimonium" (vraag nr. 37 van 12 november 1998, Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 6 van 15 januari 1999, blz. 907).

Zijn er sedertdien initiatieven genomen naar privé-investeerdere en zo ja, op welke wijze en wat was het resultaat ?

Wat is het beleid van de huidige minister terzake ?

2. Zijn er voorbeelden van restauratie van belangrijke verwaarloosde monumenten waarbij de kosten geheel of gedeeltelijk werden gedragen door privé-investeerdere ?

Antwoord

1. De vorige regering heeft geen maatregelen meer voorbereid om privé-investeerders aan te sporen initiatieven te nemen voor de herbestemming van monumenten.

Ik bereid thans een regeling voor, voor de ondersteuning van promotionele projecten die de restauratie van verwaarloosde monumenten betreffen.

2. Er zijn privé-investeerders die belangrijke inspanningen hebben geleverd voor de restauratie van verwaarloosde monumenten.

Een bekend voorbeeld is het kasteel van Aspremont-Lynden in Rekem, waaraan in 1999 de Monumentenprijs werd toegekend.

Vraag nr. 154
van 4 juli 2000
van de heer CARL DECALUWE

Kabinetsmedewerkers – Detacheringen

Zie :

Minister-president van de Vlaamse regering,
 Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden
 Vraag nr. 94
 van 4 juli 2000
 van de heer Carl Decaluwe
 Blz. 545

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden.

Vraag nr. 155
van 6 juli 2000
van mevrouw ANN DE MARTELAER

Voorkooprecht – Gebiedsafbakening

Op basis van artikel 85 van de Vlaamse Wooncode krijgen de VHM (Vlaamse Huisvestingsmaatschappij), de sociale huisvestingsmaatschappijen binnen hun werkingsgebied en de gemeenten op hun

grondgebied, een recht van voorkoop op onder meer percelen bestemd voor woningbouw die gelegen zijn in een door de Vlaamse regering te bepalen bijzonder gebied.

1. Heeft de Vlaamse regering reeds gebieden afgebakend en zo ja, welke ?
2. Wat is de basis om te beslissen dat bepaalde gebieden worden afgebakend ?

Antwoord

De minister bevoegd voor het huisvestingsbeleid heeft in dertig gemeenten statistische sectoren erkend als bijzonder gebied in het kader van het recht van voorkoop door gemeentebesturen en sociale huisvestingsmaatschappijen. Deze gemeenten zijn : Antwerpen, Asse, Beersel, Bertem, Bever, Dilbeek, Drogenbos, Grimbergen, Hoeilaart, Huldenberg, Koksijde, Kortenberg, Kraainem, Linkebeek, Machelen, Mechelen, Meise, Merchtem, Mesen, Overijse, Ronse, Sint-Genesius-Rode, Sint-Pieters-Leeuw, Tervuren, Vilvoorde, Voeren, Wemmel, Wetzembeek-Oppem, Zaventem, Zemst.

De erkenning betreft 506 van 5.020 statistische sectoren die als woningbouw- of woonvernieuwingsgebied werden erkend bij besluit van de Vlaamse regering van 7 april 1998.

De lijst van de erkende bijzondere gebieden is opgenomen als **bijlage**.

Voor de 26 gemeenten in de Vlaamse Rand en het taalgrensgebied werd in het uitvoeringsbesluit van 6 oktober 1998 bepaald dat alle woningbouw- en woonvernieuwingsgebieden als bijzonder gebied worden erkend.

Voor de gemeenten Antwerpen, Koksijde, Mechelen en Zemst is de afbakening van de bijzondere gebieden gebeurd op basis van een aanvraagdossier van de gemeente, waarin zij de noodzaak tot erkenning als bijzonder gebied argumenteert. Deze argumentatie is respectievelijk :

Zemst

- de druk op de lokale woonmarkt door kapitaalcrachtige inwijkelingen en de noodzaak om terzake een gemeentelijk beleid te kunnen voeren ;

- de noodzaak om het bestaande patrimonium beter af te stemmen op de lokale demografische evolutie ;
- de noodzaak om de herhuisvesting van permanente campingbewoners te versnellen ;

Mechelen

- de dringende nood aan stadsvernieuwing en de grote behoefte aan sociale woningbouw in de betrokken sectoren ;

Antwerpen

- de inschakeling van het recht van verkoop in het stedelijk grond- en pandenbeleid ;
- de behoefte aan instrumenten om de leegstand en verkrotting duurzaam te bestrijden ;

Koksijde

- de druk op de lokale woonmarkt en de noodzaak om voor inwoners met een laag inkomen voldoende aanbod te realiseren ;
- het lage aantal sociale woningen in de gemeente.

Het uitvoeringsbesluit voorziet eveneens in het erkennen als bijzonder gebied van alle woonvernieuwingengebieden waar het aandeel sociale huurwoningen minder dan 20 % van het woningaanbod uitmaakt. De grens van 20 % heeft tot doel het aandeel sociale huurwoningen in deze buurten niet al te hoog te maken.

De erkenning van bijzondere gebieden op vraag van de gemeenten wordt voor sectoren met 20 % of meer sociale huurwoningen daarom beperkt tot het uitoefenen van het recht van voorkoop uit het oogpunt van sociale koopwoningen. Dit is het geval voor één gebied in Zemst, en voor vier gebieden in Antwerpen.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

**Vraag nr. 156
van 6 juli 2000
van de heer JAN LOONES**

Decreet sportdiensten – Kustgemeenten

De vertegenwoordigers van het regionaal overleg van sportfunctionarissen van de kustgemeenten (Sportoverleg Kust - SOK) waren aandachtige toehoorders bij de toespraken die de minister hield ter gelegenheid van de voorstelling van het eindrapport inzake de evaluatie van de werking en uitvoering van het decreet van 5 april 1995 (14 maart 2000 - Markiesgebouw Brussel) en ter gelegenheid van het congres van het ISB, het Vlaams Instituut voor Sportbeheer en Recreatiebeleid (29 maart 2000 – Paleis voor Congressen).

Ze stelden – tot hun genoegen – vast dat de minister in beide gevallen telkens de kustgemeenten als aparte groep vermeldde.

SOK vond deze uitspraken van de minister daarenboven verantwoord, aangezien de kustgemeenten inderdaad als een apart geval moeten beschouwd worden, gezien de gevoelige stijging van de bevolking tijdens de vakantieperioden (tot 7 à 8 maal het oorspronkelijke aantal inwoners tijdens juli en augustus) en tijdens de weekends. De aangroei betreft daarenboven een actief en sportief publiek, dat zich vaak richt tot de sportdienst.

Gesterkt door deze ministeriële toespraken, heeft SOK (dat de volledige kuststrook vertegenwoordigt) in een nota aan de minister een aantal voorstellen geformuleerd omtrent de aanpassing en uitvoering van het decreet.

1. Werden de voorstellen van SOK reeds onderzocht ?

Zo ja, met welk resultaat ?

2. Wordt er overleg in het vooruitzicht gesteld over de voorstellen van SOK ?

Antwoord

1. Aangezien op basis van het decreet van 1995 houdende de erkenning en subsidiëring van de gemeentelijke sportdiensten, de provinciale sportdiensten en de sportdienst van de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC) nog niet de helft van de gemeenten worden erkend en gesubsidieerd, heb ik het initiatief genomen om een werkgroep op te starten voor de aanpassing van dit decreet. Tegen einde oktober zal deze werkgroep een visietekst voorleggen.

In deze werkgroep werd de specifieke situatie van de kustgemeenten besproken. Zonder vooruit te willen lopen op de visietekst van de werk-

groep, deel ik reeds mee dat, naast de kustgemeenten, ook andere gemeenten specifieke omstandigheden kunnen aanhalen waarmee rekening moet worden gehouden (bv. andere toeristische centra, universiteitssteden, ...). Bijgevolg dient deze problematiek in een breder perspectief te worden bekeken en wordt nagegaan via welke eenvoudige subsidiëringsmodaliteiten rekening kan worden gehouden met deze situaties.

2. De werkgroep werd samengesteld uit vertegenwoordigers van alle geledingen die in het decreet opgenomen zijn, met name : ISB en VVSG (gemeenten), VVP (provincies) en VGC (Brussel). (*VVSG : Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten ; VVP : Vereniging van Vlaamse Provincies – red.*)

Bijgevolg kunnen alle voorstellen en grieven via deze vertegenwoordiging naar voren worden gebracht.

Tevens hebben mijn medewerkers op basis van het schrijven van SOK de problematiek op de werkgroep aangebracht.

Vraag nr. 157
van 7 juli 2000
van de heer CARL DECALUWE

Beschermde kerkgebouwen – Restauratiesubsidies
 (2)

Uit het antwoord van de minister op mijn schriftelijke vraag nr. 56 van 11 januari 2000 blijkt dat het bedrag van de restauratiesubsidies besteed aan monumenten in West-Vlaanderen in de periode 1997-1999 elk jaar gedaald is. Gemiddeld werd 16 % van het totale subsidiebedrag besteed aan de restauratie van kerkgebouwen. Daarmee scoort West-Vlaanderen het laagst van alle provincies.

Verdere analyse toont aan dat de subsidies in de provincie West-Vlaanderen vooral bestemd waren voor projecten in het noorden van de provincie. In 1998 en 1999 werd nauwelijks 1 % van de middelen toegekend aan de restauratie van kerkgebouwen in het arrondissement Kortrijk-Roeselare-Tielt (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 10 van 24 maart 2000, blz. 842 – red.*).

1. Hoeveel subsidieaanvragen voor restauratie van beschermde kerkgebouwen werden er inge-

diend in de periode 1997-1999 en voor welk bedrag ?

2. Welke dossiers werden niet in aanmerking genomen en wat was de motivering hiervoor ?

Kan de minister dit aantonen met een prioriteitscore ?

3. Wat is de oorzaak van de ondermaatse subsidiëring van beschermde kerkgebouwen in het arrondissement Kortrijk-Roeselare-Tielt ?

Heeft het te maken met het beperkt aantal beschermde kerkgebouwen in dit arrondissement en kan de minister cijfers geven per gemeente en per provincie van het aantal beschermde kerkgebouwen ?

Antwoord

1. Het aantal aanvragen bedroeg 228, voor een bedrag van 2,65 miljard (zie **bijlage**).
2. Gelet op de omvang van de lijst en het vereiste opzoekingswerk wordt de informatie in een aanvullend antwoord bezorgd.
3. Er kan bezwaarlijk sprake zijn van een ondermaatse subsidiëring van beschermde kerkgebouwen in het arrondissement Kortrijk-Roeselare-Tielt. Er zijn op dit ogenblik slechts drie voor uitvoering vatbare dossiers ingediend waarvoor nog geen premie is toegekend.

Mogelijk is er een achterstand in de bescherming van het bouwkundig erfgoed. De bescherming van monumenten gebeurt immers op basis van en na selectie uit een globale inventarisering. Voor het betrokken arrondissement is de inventaris van de stad Roeselare pas voltooid sinds begin 1999. Voor de rest van het arrondissement zijn maatregelen genomen om de inventarisering te bespoedigen.

Gelet op het feit dat de inventarisering nog niet is voltooid, kunnen nog geen relevante cijfers beschikbaar zijn in verband met het bouwkundig erfgoed in dit arrondissement.

(Bovenvermelde bijlage, met een specificatie van de betrokken dossiers, ligt ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

Vraag nr. 158
van 7 juli 2000
van mevrouw MARIJKE DILLEN

Departementen – Advocaten

Zie :

Minister vice-president van de Vlaamse regering,
 Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken
 en Energie

Vraag nr. 381

van 7 juli 2000

van mevrouw Marijke Dillen

Blz. 449

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden.

Vraag nr. 159
van 14 juli 2000
van mevrouw SONJA BECQ

BLOSO-sportcentra – Overdracht

Tijdens de vorige regeerperiode werd, naar aanleiding van de audit van Bloso (Commissariaat-Generaal voor de Bevordering van de Lichamelijke Opvoeding, de Sport en de Openlucht recreatie) en het opstellen van het Strategisch Plan voor Sportend Vlaanderen, beslist tot een rationalisatie van de Bloso-sportcentra. Er werd een lijst opgesteld met prioritaire Bloso-sportcentra die voldoende kansen moeten krijgen om op een adequate manier te worden uitgbaat. Daarnaast werd een lijst opgesteld van niet-prioritaire sportcentra waarvoor gezocht moest worden naar kandidaat-overnemers (privé of openbare).

De toekomst van één Bloso-centrum bleef evenwel onduidelijk : de ijsschaatsbaan in Liedekerke. De principiële vraag kan trouwens worden gesteld in welke mate het ter beschikking stellen van dergelijke infrastructuur al dan niet een overheidstaak is.

1. Welke beleidsvisie hanteert de minister inzake het behoud in eigen beheer van sportinfrastructuur en -accommodatie door Bloso ?

2. Welke Bloso-sportcentra werden tot nu toe overgedragen en welke vergoeding werd hiervoor betaald ?
3. Voor welke Bloso-sportcentra wordt er nog gezocht naar kandidaat-overnemers of zijn de onderhandelingen nog lopende ?

Antwoord

1. De overdracht van de niet-prioritaire Bloso-centra gebeurt in uitvoering van beleidsbeslissingen die reeds werden genomen door mijn voorganger, de heer Luc Martens, en de vorige Vlaamse regering in het kader van het Strategisch Plan voor Sportend Vlaanderen.

Reeds op 12 september 1997 gaf toenmalig minister Luc Martens aan de raad van bestuur van het Bloso schriftelijk de opdracht om, in afwachting van de goedkeuring van het Strategisch Plan voor Sportend Vlaanderen, reeds de voorbereidingen te treffen omtrent de toekomst van de Bloso-centra. Eén van de opdrachten van toenmalig minister Martens was het opstellen van een gedetailleerde prioriteitenlijst van de Bloso-centra.

In zijn nota van 12 september 1997 verwijst hij voor de uitvoering van de gegeven opdracht naar de beslissing van de raad van bestuur van het Bloso van 20 december 1995, waarbij de opdrachten en criteria werden vastgelegd waaraan de Bloso-centra moeten voldoen. De criteria waaraan de Bloso-centra werden getoetst, zijn de volgende.

Kaderopleiding

Dit betekent dat de centra maximaal ter beschikking moeten worden gesteld voor de opleidingscursussen georganiseerd of erkend door de Vlaamse Trainerschool. Dit geldt eveneens voor de cursussen voor het begeleidingskader (jury, scheidsrechter, bestuurskader e.d.) georganiseerd door erkende sportfederaties.

Training en stage

Als ondersteuning van de initiatieven van de erkende sportfederaties dienen de centra ter beschikking te staan voor de voorbereiding van topatleten en beloftevolle jongeren, evenals voor stages van buitenlandse topatleten.

Belangrijke sportmanifestaties

Het is aangewezen dat de centra maximaal kunnen worden gebruikt voor sportevenementen en -competities (zowel op Vlaams, federaal als internationaal niveau).

Sportpromotie

In het kader van de sportpromotionele opdracht van het Bloso zijn de Bloso-centra een belangrijk instrument. De organisatie van sportkampen en sportklassen heeft niet alleen een sterk sensibiliserende invloed, maar biedt tevens de kans deze centra ook efficiënter te exploiteren.

Voor de schoolsportdagen en sportpromotieactiviteiten in het kader van sportpromotiecampagnes is het gebruik van deze centra vanzelfsprekend.

Op basis van deze criteria werden volgende Bloso-centra als niet-prioritair beschouwd : Anderlecht, Brugge "Sint-Pietersplas", Dilbeek "De Wolfspuiten", Harelbeke "Gavermeer", Oostende "Spuikom", Sint-Jan-in-Eremo "Boerekreek", Sint-Niklaas "De Ster", Sint-Ulriks-Kapelle "Domein Ter Wilgen".

De Bloso-centra Liedekerke "Heuvelkouter" en Waregem "De Gaverbeek" werden ondergebracht in een zogenaamde "schemerzone" (m.a.w. later te beslissen).

2. Volgende centra werden reeds overgedragen.

Anderlecht : overgedragen aan de plaatselijke club "Anderlecht Tennis" tegen de vergoeding van 1.000.000 frank. De club nam geen roerende goederen over.

Harelbeke : overgedragen aan de provincie West-Vlaanderen tegen de vergoeding van 12.400.000 frank. De provincie nam ook roerende goederen over voor een bedrag van 2.900.000 frank.

Oostende : overgedragen aan de stad Oostende tegen de vergoeding van 9.330.000 frank. De stad nam geen roerende goederen over.

Sint-Jan-in-Eremo : overgedragen aan de provincie Oost-Vlaanderen tegen een vergoeding van 12.570.000 frank. De provincie nam ook de roerende goederen over voor een bedrag van 3.000.000 frank.

Sint-Niklaas : overgedragen aan de stad Sint-Niklaas tegen een vergoeding van 750.000 frank. De stad nam roerende goederen over voor een bedrag van 1.504.000 frank.

Sint-Ulriks-Kapelle : werd openbaar verkocht aan een particulier. De vergoeding bedroeg 25.000.000 frank. De Vlaamse Rijkunstacademie VZW, die werkzaam was in het centrum, nam enkele Bloso-paarden over voor een bedrag van 90.000 frank en een beperkt aantal roerende goederen tegen de prijs van 176.530 frank.

Waregem : centrum "in de schemerzone". Bij de brief van 9 juli 1998 besliste minister Martens het centrum in Waregem onder te brengen in de categorie "prioritaire Bloso-centra".

3. Nog in bespreking

Brugge "Sint-Pietersplas"

De gemeenteraad van Brugge besliste op 30 mei 2000 het centrum over te nemen en een deel ervan door te verkopen aan de Vlaamse Vereniging voor Watersport (VVW). Voor het gedeelte dat eigendom blijft van de stad Brugge zal een erfpachtrecht worden verleend aan de VVW. De overnameprijs bedraagt 30.875.000 frank. De VVW neemt tevens roerende goederen over voor een bedrag van 1.885.280 frank ;

Dilbeek

Dit centrum is verdeeld in drie zones :

- natuurgebied met hoeve : dit gedeelte wordt overgedragen aan de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal) tegen de vergoeding van 14.700.000 frank ;
- zone cultureel centrum : de gemeenteraad van Dilbeek trof reeds in de zitting van 18 november 1997 de principiële beslissing tot onteigening van deze percelen. De vergoeding bedraagt 31.700.000 frank ;
- deel sportcentrum : hoewel de gemeente zich principieel vragende partij verklaarde voor de overname van dit gedeelte, is hiervoor nog geen definitieve regeling getroffen. De overnameprijs voor dit gedeelte bedraagt 900.000 frank.

De besprekingen worden voortgezet.

Liedekerke : centrum "in de schemerzone"

De besprekingen die werden gevoerd met de provincie Vlaams-Brabant hebben finaal niet tot een overeenkomst geleid. Ook besprekingen met particuliere kandidaten brachten geen oplossing.

De raad van bestuur van het Bloso besliste op 15 december 1999 mij, als Vlaams minister voor Sport, te adviseren het centrum Liedekerke te kwalificeren als prioritair Bloso-centrum, zoals minister Martens dit trouwens gedaan heeft voor het Bloso-centrum Waregem.

Ik heb opdracht gegeven aan de coördinatiecél die instaat voor de realisatie van de overdracht-dossiers, om nog een actieve prospectie voor overname door private kandidaten te voeren. De coördinatiecél is ondertussen gestart met de uitvoering van deze opdracht.

**Vraag nr. 160
van 14 juli 2000
van mevrouw GISELE GARDEYN-DEBEVER**

Sociaal Impulsfonds – Evaluatie

In heel wat gemeenten en OCMW's werd in de loop van de afgelopen maanden de eerste periode 1997-1999 van het Sociaal Impulsfonds (SIF) afgesloten en meteen ook geëvalueerd.

Zeker in de kleinere (plattelands-)gemeenten werd de creatie van het SIF als een positief gegeven ervaren, met name omdat dit de aanzet was om voor het eerst een grondige en globale studie van de gemeentelijke kansarmoede te maken en meteen ook concrete aanzetten te geven ter bestrijding van die kansarmoede. Dit leidt vaak tot projecten en engagementen die zijn gesitueerd op langere termijn en die financieel zwaar doorwegen.

Daarnaast betreurt men wel dat er voor de nieuwe SIF-periode (2000-2002) geen aanpassing is gebeurd, noch wat de toegestane budgetten betreft, noch wat de omschrijving en het "gewicht" van de verschillende kansarmoedecriteria betreft.

1. Is de minister zich ervan bewust dat de criteria voor de berekening van de kansarmoede door hun omschrijving en toegekend "gewicht" veel-er nadelig zijn voor de plattelandsgemeenten? Zo ja, wat wordt daaraan gedaan?
2. Wordt er een aanpassing en verhoging van de huidige toegestane budgetten aan de gemeenten en OCMW's in het vooruitzicht gesteld?

3. Gebeurt er binnen deze legislatuur een globale evaluatie van het SIF?

4. Zijn er engagementen om het SIF in zijn huidige vorm na 2002 verder te laten bestaan?

Antwoord

1. De vraag van de Vlaamse volksvertegenwoordiger of de SIF-criteria voor de berekening van de kansarmoede veeleer nadelig zijn voor de plattelandsgemeenten verwijst naar het uitgangspunt en de doelstelling van het decreet op het Sociaal Impulsfonds (decreet van juni 1996). Krachtens artikel 3 van dit decreet heeft het Sociaal Impulsfonds de opdracht "het gemeentelijk beleid inzake het herstel van de leef- en omgevingskwaliteit van de achtergestelde buurten en de steden, en het gemeentelijk beleid inzake de bestrijding van de kansarmoede en de bevordering van het welzijn te ondersteunen." Het SIF richt zich bijgevolg niet alleen naar de steden, maar naar alle gemeenten.

De verdeling van de SIF-middelen gebeurt tussen alle gemeenten aan de hand van tien criteria, die verband houden met de graad van achterstelling in de verschillende gemeenten. Deze criteria meten deels de mate van verspreiding en deels de concentratie van kansarmoede en leefbaarheidsproblemen in alle gemeenten.

Om de concentratie van de achterstellingsproblematiek te bepalen, wordt een dubbele factor ingevoerd:

- wegingsfactor : criteria die een grotere invloed hebben op de achterstellingsituatie krijgen een groter gewicht;
- cumulatiefactor : daarenboven moeten de gemeenten op de tien criteria samen een score van minimaal 50 punten op 100 halen. Vertrekkende vanuit het gegeven dat een gemeente een hogere score moet halen dan het Vlaamse gemiddelde.

De toepassing van de criteria heeft als effect dat de gemeenten waar de achterstelling het sterkst aanwezig en voelbaar is, daarvoor logischerwijze het merendeel van de SIF-middelen verkrijgen. Dat zijn de zogenaamde SIF-plusgemeenten.

Het resultaat is dat het leeuwendeel van de SIF-plusgemeenten inderdaad steden zijn. Uitzonde-

ringen hierop vormen bijvoorbeeld Spiere-Helkijn en enkele kustgemeenten. De plattelandsgemeenten worden niet in even sterke mate geconfronteerd met een concentratie van achterstelling. Dat betekent niet dat er in die gemeenten geen problemen zouden zijn. Wel zijn ze, op grond van de objectieve criteria, in minder sterke mate aanwezig dan in de SIF-plusgemeenten. Plattelandsgemeenten scoren doorgaans lager dan het Vlaams gemiddelde of slechts op één of twee criteria. In een aantal Limburgse gemeenten is de werkloosheid het grootste probleem. In West-Vlaanderen zijn dan weer de huisvesting en de problematiek van de WIGW's (*weduwen, invaliden, gepensioneerden en wezen – red.*) zeer belangrijk. Op het platteland zijn er verhoudingsgewijs minder bestaansminimumtrekkers of vreemdelingen.

De gemeenten die geen SIF-plusgemeenten zijn, ontvangen het gewaarborgd deel vanuit het SIF. Met die middelen ontwikkelen zij een aangepast beleid.

2. Voor de jaren 2000, 2001 en 2002 voorziet het SIF-decreet in een jaarlijkse indexaanpassing van het trekkingsrecht voor alle gemeenten en steden.
3. De administratie heeft de opdracht een algemene evaluatie te maken van de voorbije SIF-periode ; zowel de waarborggemeenten als de SIF-plusgemeenten worden daarbij betrokken.

Dit moet mij toelaten de positieve en negatieve aspecten van het SIF te beoordelen. De conclusies en de aanbevelingen van het evaluatierapport kunnen, conform het regeringsakkoord en mijn Beleidsnota Stedenbeleid, leiden tot een bijsturing.

4. Het Sociaal Impulsfonds is ingesteld bij decreet. In dat decreet is geen einddatum bepaald. De huidige periode inzake het gebruik van de trekkingsrechten loopt tot 2002. Daarvoor werden beleidsovereenkomsten gesloten tussen de Vlaamse overheid en de gemeenten en OCMW's.

Een eventuele bijsturing, waartoe de decreetgever kan beslissen, kan eventueel pas na dit jaar van toepassing worden. Het Vlaams regeerakkoord en de onder punt 3 vermelde evaluatie zijn elementen die bij zo'n eventuele wijziging kunnen worden betrokken.

Vraag nr. 161
van 27 juli 2000
van mevrouw WIVINA DEMEESTER-DE MEYER

Administratie – Reorganisatie

Zoals wij allen (moeten) weten, voert de huidige regering een actief communicatiebeleid. Een instrument hiervoor, dat sinds enkele jaren wordt gebruikt, zijn de persmededelingen na de wekelijkse ministerraad, die per e-mail worden verzonden naar iedereen die zich hiervoor heeft ingeschreven.

Eerder dit jaar werd vanuit een Leuvens café uitvoerig bericht over de reorganisatie van de Vlaamse administratie. In de persmededeling na de ministerraad van 23 juni jongstleden lees ik dat de samenstelling wordt goedgekeurd van de projectgroep en de begeleidingsgroep voor de reorganisatie.

En dan : "Met het oog op de verdere uitwerking keurt zij ook principieel enkele principes i.v.m. de interne of externe verzelfstandiging van agentschappen, de mandaten en de communicatielijnen tussen ministers en ambtenarij goed. "

Ik begrijp dat deze omschrijving past in het actief communicatiebeleid van de regering, althans de cryptische versie ervan ... De minister begrijpt dat ik mij uitgenodigd voel – wellicht samen met anderen – om te vragen welke principes principieel zijn goedgekeurd.

1. Welke principes hanteert de Vlaamse regering inzake interne of externe verzelfstandiging van agentschappen, de mandaten en de communicatielijnen tussen ministers en ambtenarij ?
2. Wie maakt deel uit van de projectgroep en de begeleidingsgroep ?
3. Op welke basis zijn deze personen geselecteerd ?
4. Wat is de relatie tussen de bijzondere commissarissen, de projectgroep en de begeleidingsgroep ?

Antwoord

Op 23 juni 2000 nam de Vlaamse regering enkele beslissingen over beter bestuurlijk beleid, die een antwoord geven op de vragen van de Vlaamse volksvertegenwoordiger.

1. De principes inzake verzelfstandiging, mandaten, communicatielijnen zijn de volgende.

Basisprincipe voor de beleidsuitvoering is dat die intern wordt **verzelfstandigd**. Mogelijke activiteiten voor intern verzelfstandigde agentschappen zijn :

- investeren en onderhoud ;
- programmatie, beheer en exploitatie ;
- vergunningen en erkenningen ;
- subsidiëring, toekenning van werkingsmiddelen, enzovoort ;
- inspectie ;
- inning van belastingen of heffingen ;
- sensibilisering en informatieverstrekking.

In dit kader zal met het subsidiariteitsprincipe rekening moeten worden gehouden.

Enkel indien er duidelijk functionele redenen bestaan om extern te verzelfstandigen en er toegevoegde waarde door wordt gegenereerd, kan worden overgegaan tot externe verzelfstandiging. Een aantal criteria om extern te verzelfstandigen, zijn :

- de mate waarin bij de uitvoering van een overheidstaak de directe en formele betrokkenheid van maatschappelijke actoren tot een toegevoegde waarde kan leiden bij de concrete beleidsuitvoering ;
- de mate waarin bepaalde maatschappelijke actoren financieel betrokken zijn bij en participeren aan de financiering van de beleidsuitvoering ;
- de mate waarin andere bestuurslagen direct betrokken en zelfs deels verantwoordelijk zijn voor de beleidsuitvoering van de Vlaamse regering ;
- genereren van belangrijke financiële voordelen (bv. recuperatie van BTW) ;
- indien de overheid zich op de markt begeeft (dan dient in principe onder hetzelfde statuut te worden gewerkt als de private ondernemingen om enerzijds "met gelijke wapens te kunnen strijden" en anderzijds het verwijt

van de private sector te vermijden dat een eigen "sui generis"-statuut leidt tot concurrentievervalsing) ;

- de wenselijkheid van een onafhankelijk oordeel op grond van specifieke deskundigheid.

Alle leidinggevende functies (beleidsdomeinen, beleidsveld, IBOA, EVOA) worden uitgeoefend door **mandaathouders**, die met hun naast hoger niveau periodiek een managementscontract afsluiten.

De cascade verloopt naargelang het scenario als volgt :

- scenario 1 : minister → A4/kabinetschef → A3 → beleidskern/intern verzelfstandigd agentschap ;
- scenario 2 : minister → A4 (kerndeptement) enerzijds ; minister → intern verzelfstandigde agentschappen A3 anderzijds ;
- minister (bijgestaan door het kerndeptement) → extern verzelfstandigd agentschap.

Naast de klassieke **communicatielijnen** (nota, mail, ad hoc vergaderingen, enz.) worden twee bijkomende directe communicatielijnen gecreëerd :

- de beleidsraad, bestaande uit : de minister en zijn kabinetschef ; de (SG's en de) DG's (*secretaris-generaal en directeurs-generaal - red.*) ; waar nuttig en nodig : de leidend ambtenaren van de extern verzelfstandigde organisaties ; de voorzitter van de strategische adviesraad (die bestaat uit externen bekend met of werkzaam in het betrokken beleidsdomein) ;
- de rechtstreekse communicatie tussen minister en de ambtenaar die hij/zij op dat ogenblik functioneel nodig heeft (met de nodige zorg voor interne informatie en terugkoppeling).

De minister wordt bijgestaan door een aantal raadgevers, gelieerd aan de beleidsvelden, die hem/haar adviseren over de politieke afweging van alternatieven die door de administratie worden voorgelegd.

2. De commissarissen worden voor de uitvoering van hun opdrachten bijgestaan door een **projectgroep** die, onder hun leiding, de nodige

voorstellen uitwerkt op conceptueel vlak enerzijds en op het vlak van consolidatie en kwaliteitsbewaking anderzijds.

Projectleden

Naam en functie	Opdracht
Jean-Marie Agten, afdelingshoofd AIB	de reorganisatie van het Vlaamse overheidsapparaat in kerndepartementen en verzelfstandigde entiteiten
Martin Ruebens, afdelingshoofd AAD	<ul style="list-style-type: none"> – de interrelaties tussen het politieke niveau enerzijds, en de kerndepartementen en de verzelfstandigde entiteiten, anderzijds – de Vlaamse overheid in relatie tot andere overheden, de samenleving, de burger ;
Martine Van Sande afdelingshoofd Statutaire Aangelegenheden	resultaatgericht en gemotiveerd personeel HRM-beleid (parttime regelgevend en parttime instrumenteel)
Marleen Roggeman, opdrachthouder HRM afdeling HRM	
Filip Delos, staf coördinatie AZF	strategisch management en middelenmanagement – binnen de beleids- en beheerscyclus het afstemmen van beleid en beheer op mekaar rekening houdende met de maatschappelijke omgeving
Gaëtan Cauwberghs, coördinator SCC	bouwstenen voor de blauwdruk

(N.v.d.r. : AIB : afdeling Interdepartementale Beleidsondersteuning ; AAD : afdeling Algemene Administratieve Diensten ; HRM : Human Resources Management ; AZF : departement Algemene Zaken en Financiën ; SCC : Staf Centrale Coördinatie)

De **begeleidingscommissie** volgt de werkzaamheden van de projectgroep op en stuurt ze, waar nodig, bij. Ze treedt op als advies- en reflectieforum en brengt specifieke deskundigheid en/of ervaring in. De begeleidingscommissie is als volgt samengesteld.

Bijzondere commissarissen :

- de heer Eric Stroobants, secretaris-generaal van het departement Coördinatie ;
- de heer Leo Victor, secretaris-generaal van het departement Algemene Zaken en Financiën.

Ministeriële vertegenwoordigers :

- de heer Dirk Vanderpoorten, vertegenwoordiger van de minister-president van de Vlaamse regering ;
- de heer Geert Mareels, vertegenwoordiger van de minister vice-president van de Vlaamse regering ;
- de heer Aviel Verbruggen, vertegenwoordiger van de Vlaamse minister van Leefmilieu en Landbouw ;
- de heer Johan De Graeve, vertegenwoordiger van de Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport.

Vertegenwoordiging uit de academische wereld, gespecialiseerd in overheidsmanagement :

- de heer Geert Bouckaert, KU Leuven – Instituut voor de Overheid ;
- mevrouw Kaat Leus, VUB, Vakgroep Staats- en Bestuursrecht ;
- mevrouw Lutgart Van den Berghe, UG en Vlerick Leuven Gent Management School.

(KU Leuven : Katholieke Universiteit Leuven ; VUB : Vrije Universiteit Brussel ; UG : Universiteit Gent – red.)

Externe deskundigen ervaren in overheidsmanagement :

- de heer Luc Chalmet, KPMG ;

- de heer Frans De Braekeleer, Deloitte & Touche ;
- de heer Hans Debruyne, Pricewaterhouse Coopers ;
- de heer Guido Gijsemans, bedrijfsadviseur ;
- de heer Etienne Rummens, consultant, RMC ;
- de heer Rudy Vansevenant, Hay Management Consultants.

Vertegenwoordigers van het Rekenhof :

- de heer Marc De Wolf, eerste auditeur-directeur ;
- de heer Roger Stie, eerste auditeur-directeur.

Vertegenwoordigers van de Inspectie van Financiën :

- de heer Jaak De Wachter, inspecteur-generaal van Financiën ;
- de heer Jan Vermander, inspecteur-generaal van Financiën.

3. Deze personen zijn geselecteerd vanwege hun deskundigheid.

4. De bijzondere commissarissen geven rechtstreeks opdrachten aan de projectgroepen.

Deze werken de hun toegewezen thema's uit, waarna ze aan de begeleidingscommissie worden voorgelegd.

De begeleidingscommissie verstrekt vervolgens advies aan de Vlaamse regering.

**Vraag nr. 162
van 27 juli 2000
van de heer CHRISTIAN VAN EYKEN**

Vlaamse Huisvestingsmaatschappij – Projectsubsidies

Volgens het jaarverslag van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM) werden er in 1999 voor 2.537.276.000 frank subsidies toegekend.

1. Aan welke projecten werden deze subsidies toegekend ? Wie was de promotor ? Wat was het bedrag van de subsidie ?
2. Welke projecten werden er tot nu toe voor 2000 in aanmerking genomen ? Wie is er de promotor van ? Wat is het bedrag van de beloofde of reeds toegestane subsidie ?

Antwoord

Als **bijlage** vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger een gedetailleerde lijst van verwervingen en sociale huisvestingsprojecten die in 1999 door de VHM werden goedgekeurd en die geheel of gedeeltelijk werden gefinancierd met rechtstreekse projectsubsidies van het Vlaams Gewest, samen met een gelijkaardig overzicht voor de periode van 1 januari tot en met 30 juni 2000.

Uit de globale overzichtstabel voor de periode 1999-2000 blijkt dat de in 1999 door de VHM goedgekeurde projecten en verwervingen effectief goed waren voor een totale subsidie van het Vlaams Gewest van 2.537.276.000 frank, terwijl in de eerste zes maanden van 2000 reeds dossiers werden goedgekeurd voor een totale subsidie van 2.283.307.000 frank. Uit de overzichtstabel – die eveneens informatie levert over de provinciale spreiding – kan ook worden afgeleid dat de rechtstreekse projectsubsidies in 1999 en 2000 respectievelijk werden aangevuld met ruim 2,4 en 2,1 miljard frank eigen middelen van de VHM of de sociale huisvestingsmaatschappijen.

De goede resultaten in de eerste helft van dit jaar geven aan dat de door de regering aangekondigde intensifiëring van de sociale woningbouw ook daadwerkelijk op het terrein wordt gerealiseerd.

De gedetailleerde lijsten met alle goedgekeurde dossiers geven, per jaar en ingedeeld per provincie waarin de verrichtingen plaatsvonden, informatie over :

- de initiatiefnemende sociale huisvestingsmaatschappij (SHM) ;
- de ligging van het project ;
- de aard van de verrichting, waarbij we onderscheiden : de verwervingen van onroerende goederen (gronden, maar ook panden), de sloop van gebouwen, nieuwbouw en vervangingsbouw van sociale woningen en de renovatie van/tot sociale woningen. De interne vastlegging op de

begroting van de VHM gebeurt op het ogenblik van de goedkeuring van de verwerving of, wat de bouwprojecten betreft, op het moment van de goedkeuring van het gunningsvoorstel.

- de totale investering, met vermelding van het aandeel voor de SHM en opgave van het gesubsidieerd gedeelte ;
- het feit of het om een operatie in de huur- of eigendomssector gaat ;
- het financieringssysteem, dat verwijst naar de aard van de subsidie die werd verkregen.

Teneinde wegwijs te raken in de verschillende afkortingen werd ten slotte ook een legende toegevoegd, met per financieringssysteem ook een verwijzing naar de daaraan gekoppelde reglementering.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

Vraag nr. 163 van 27 juli 2000 van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Grootstedelijk beleid – Coördinatie

Het grootstedelijk beleid is een wirwar aan het worden van goedbedoelde, maar elkaar doorkruisende initiatieven.

Zo zijn er in Vlaanderen de SIF-middelen, en dan vooral het extra SIF-geld, die naar een aantal gemeenten gaan (SIF+-gemeenten) die aan de parameters van kansarmoede beantwoorden (SIF : Sociaal Impulsfonds).

Zo is er het federaal plan om via een koninklijk besluit een grootstedelijk beleid te stimuleren door financiering van lokale initiatieven. Voor 2000 gaat het hier om Antwerpen en Gent in het Vlaamse gewest, naast de zeven Brusselse gemeenten.

Daarnaast ontvangen 32 OCMW's een verhoogde tegemoetkoming voor tewerkstellingsprojecten via de OCMW's, van het programma "Wie werkt wint". Voor Vlaanderen betreft dit, naast de bovenvermelde gemeenten, ook nog Mechelen, Leuven, Brugge, Kortrijk, Oostende, Roeselare, Aalst, Dendermonde, Sint-Niklaas, Genk en Hasselt.

Ook de minister van Justitie en het Veiligheidsplan van de minister van Binnenlandse Zaken, de plannen ter bestrijding van armoede van de minister van Begroting en de Vlaamse minister van Welzijn bevoegd voor armoede, en de minister van Cultuur en Jeugd zitten op dit overbevolkte terrein.

De Koning Boudewijnstichting en de Nationale Loterij steunen nog projecten in het kader van het grootstedelijk beleid.

Niet alleen creëert dit verwarring bij inwoners en beleidsverantwoordelijken, maar vooral een grote papierberg om voor alles specifieke projecten te schrijven en een beleid veeleer gericht op het aanbod van bovenuit dan vraaggestuurd. De inspraak van de betrokkenen zelf neemt hierdoor veeleer af dan toe.

Voor het grootstedelijk beleid in Vlaanderen is de minister verantwoordelijk. Al deze goedbedoelde, maar zo verschillende initiatieven kunnen het Vlaamse beleid doorkruisen.

1. Beschikt de minister over een lijst van de middelen die in het kader van het grootstedelijk/kansarmoedebeleid naar de Vlaamse SIF+-gemeenten gaan? Hoeveel middelen gaan naar de steden, vanuit welke instantie?
2. Is er samenwerking tussen de federale overheid en de terzake bevoegde ministers, en zijn kabinet/administratie over het grootstedelijk beleid?
3. Is er samenwerking tussen de Vlaamse overheid en de terzake bevoegde ministers, en zijn kabinet/administratie over het grootstedelijk beleid?
4. Is er samenwerking tussen de Koning Boudewijnstichting en zijn kabinet/administratie over het grootstedelijk beleid?
5. Is er samenwerking tussen de Nationale Loterij en zijn kabinet/administratie over het grootstedelijk beleid?
6. Is er samenwerking tussen het programma "Wie werkt wint" en zijn kabinet/administratie over het grootstedelijk beleid?
7. Is het niet zinvol een samenwerkingsakkoord af te sluiten dat maximale afstemming garandeert?

Antwoord

1. Deze lijst is op dit ogenblik niet voorhanden.

In het kader van het pact (pactfiche 7) is een werkgroep bezig met de inventarisatie van de Vlaamse financieringsstromen naar de lokale besturen.

Daarnaast zal begin 2001 een aanvang worden genomen met het opstellen van een horizontale begroting "stedenbeleid".

2. Een interministeriële conferentie is in voorbereiding.

Daarnaast is binnen het actieprogramma "stedenbeleid" een actiefiche opgenomen die het overleg en de afstemming met de federale overheid operationaliseert.

3. De Beleidsnota Stedenbeleid stelt op bladzijde 18 dat het stedenbeleid een inclusief beleid is, en dat overleg met de Vlaamse ministers moet leiden tot een concreet actieprogramma. Op 19 november 1999 besliste de Vlaamse regering tot het opstellen van dat actieprogramma inclusief stedenbeleid.

Het actieprogramma werd geagendeerd op 7 juli 2000. De Vlaamse regering heeft akte genomen van voornoemd programma en heeft een werkgroep ad hoc gelast hieruit de prioriteiten te distilleren die de Vlaamse regering aan het stedenbeleid wil geven.

De resultaten van de werkzaamheden worden op 22 september als mededeling aan de Vlaamse regering voorgelegd. Hierin wordt ook een voorstel voor het verdere verloop van de werkzaamheden opgenomen.

- 4, 5 en 6. Er is op dit ogenblik geen samenwerking tussen de Koning Boudewijnstichting, de Nationale Loterij, het programma "Wie werkt wint" en het kabinet/de administratie over het grootstedelijk beleid.

Het actieprogramma "stedenbeleid" voorziet in overleg met alle betrokken partners (Europese overheid, federale overheid, steden) met het doel tot een maximale afstemming te komen.

Afhankelijk van de resultaten van dit overleg kan al dan niet worden overgegaan tot het afsluiten van een samenwerkingsakkoord.

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER
VAN ECONOMIE, RUIMTELIJKE ORDENING
EN MEDIA

Vraag nr. 159
van 3 juli 2000
van de heer JAN LOONES

Militaire domeinen – Bouwvergunningen

Er bestaan nogal wat conflicten inzake enerzijds werkelijke bestemming en gebruik van militaire domeinen en anderzijds gewenste ruimtelijke ordening van diezelfde domeinen.

Nog moeilijker wordt het wanneer diezelfde militaire domeinen bovendien vallen onder een beschermingsmaatregel in het kader van de wetgeving op monumenten en landschappen, of in het kader van de wetgeving op het natuurbehoud, zoals bijvoorbeeld het duinendecreet.

Terwijl de militaire overheden voorhouden dat de federale wetgeving primeert, houden de Vlaamse overheden voor dat de wetgeving op de ruimtelijke ordening, op monumenten en landschappen, of op het natuurbehoud primeert.

Bij besluit van de Vlaamse regering van 14 april 2000 (artikel 3) wordt, wat de stedenbouwkundige vergunningen betreft, blijkbaar een oplossing geboden.

Er is geen bouwvergunning nodig voor bouwwerken in militaire domeinen, voorzover de betrokken bouwwerken van militair-strategisch belang zijn, er een overeenkomst is tussen de minister van Landsverdediging en de minister bevoegd voor Ruimtelijke Ordening en de bouwwerken niet gelegen zijn in een beschermd of voorlopig beschermd landschap.

1. Werd het besluit van de Vlaamse regering van 14 april 2000 overlegd met de militaire overheden, of oordeelt de minister dat dergelijk overleg niet nodig is ?
2. Kan de minister een overzicht geven van de bouwwerken en installaties die, in het kader van

het recente besluit van 14 april 2000, onregelmatig zijn ?

3. Wat is de situatie op dat vlak van de militaire domeinen in Lombardsijde en in Koksijde ?
4. Welke maatregelen neemt de minister eventueel om de wettelijkheid te herstellen ?
5. Wordt in dit verband gedacht aan overgangsmaatregelen, bijvoorbeeld voor de campings op de militaire domeinen van Lombardsijde en Koksijde, naar analogie van de overgangsmaatregelen van de minister van Toerisme voor de overige campings ?

Antwoord

Het besluit van de Vlaamse regering van 14 april 2000 werd niet overlegd met de militaire overheden. Wel is er onder mijn voorganger een aantal malen overleg geweest met de militaire overheid om te komen tot een protocol Defensie-Ruimtelijke Ordening. Hierdoor was de visie van de militaire overheden bekend.

De tekst van het besluit van de Vlaamse regering is trouwens grotendeels gelijk aan die van het Waals Gewest. Het besluit van de Waalse regering van 10 juni 1999 tot bepaling van de lijst van handelingen en werken waarvoor de stedenbouwkundige vergunning, het eensluidend advies van de gemachtigde ambtenaar en de medewerking van een architect niet vereist zijn, heeft in de code Wallon artikel 262 aangepast:

"Handelingen en werken waarvoor de stedenbouwkundige vergunning niet vereist is. Art. 262. Voorzover de hierna vermelde handelingen en werken geen afwijking van de wettelijke, decretale of regelgevende bepalingen inhouden, is de stedenbouwkundige vergunning niet vereist: (...)

9° het optrekken van gebouwen op militaire domeinen, op voorwaarde dat die gebouwen van strategisch belang zijn en waarvan de lijst van een visum is voorzien door een protocol tussen de Minister van Landsverdediging en de Minister bevoegd voor Ruimtelijke Ordening, - " (vertaling verschenen in Belgisch Staatsblad).

Over bouwwerken en installaties die onregelmatig zijn in het kader van de toepassing van voormeld besluit zijn geen gegevens beschikbaar. Bovendien werden in de voorafgaande periode dergelijke zaken afgehandeld volgens een vroegere omzend-

brief. Na opheffing hiervan werd een protocol voorbereid dat qua inhoud de vroegere omzendbrief benaderde, doch ervan uitging dat voor elk militair project minstens een dossier, zo niet een bouwaanvraagdossier vereist was. De afsluiting van dit protocol tussen partijen is achterhaald door het besluit van de Vlaamse regering van 14 april 2000.

Wat de vragen 3, 4 en 5 betreft, kan ik verwijzen naar mijn antwoord op de vraag om uitleg van Vlaams volksvertegenwoordiger Didier Ramoudt in de Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening van donderdag 8 juni 2000 (Handelingen C183 van 8 juni 2000, blz. 1-4).

Wel dient een onderscheid te worden gemaakt tussen de situatie in Lombardsijde en die in Koksijde.

De feitelijke campinguitbating in Lombardsijde is gelegen in natuurgebied en valt theoretisch onder toepassing van het besluit van de Vlaamse regering van 8 juni 2000 (Belgisch Staatsblad van 22 augustus 2000), dat een voorwaardelijke overgangsregeling voor bestaande zonevreedde campings heeft ingevoerd. Het betrokken gebied komt echter, gelet op zijn ligging die aansluit bij het op Vlaams niveau structurend duinengebied, naar alle waarschijnlijkheid niet in aanmerking voor een planwijziging. Eventuele maatregelen zijn evenwel afhankelijk van het verstrijken van de in voormeld besluit opgenomen termijnen en worden in eerste instantie overlegd met Toerisme Vlaanderen.

Het terrein in Koksijde ligt voor het grootste gedeelte in beschermd duinengebied. Wegens de ligging valt het volledig buiten voormelde overgangsregeling voor bestaande zonevreedde campings.

De toepassing van het duinendecreet valt onder de bevoegdheid van mijn collega Vera Dua.

Vraag nr. 163
van 6 juli 2000
van mevrouw VEERLE DECLERCQ

Family Radio Torhout – Zendmast

Eind 1995 wordt een bouwaanvraag ingediend en op 14 december 1995 door de burgemeester van Torhout aan de bevolking bekendgemaakt voor het bouwen van een zendmast aan de Oostendestraat in Torhout, voor een lokale radio.

Van het stadsbestuur krijgt de aanvrager de toelating, maar door Stedenbouw wordt de toelating geweigerd. Toch wordt deze zendmast gebouwd, hij

staat er ondertussen nog altijd en wordt gebruikt om de programma's van Family Radio uit te zenden.

Deze mast staat te midden van een woonkern en betekent een grote visuele hinder voor de omgeving.

Wat is de huidige stand van zaken in dit dossier ?

Antwoord

Op 7 juni 1996 werd door ROHM West-Vlaanderen bij het parket een vordering ingeleid tot verwijdering van de betrokken zendmast (*ROHM : Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen – red.*).

Mijn administratie dient de rechterlijke uitspraak af te wachten alvorens verder op te treden.

Vraag nr. 164
van 6 juli 2000
van de heer WILFRIED AERS

VRT Groot Gelijk – Onpartijdigheid

Op de VRT werd op dinsdag 27 juni een telefoongesprek uitgezonden met minister Johan Sauwens over het verbod van sommige werkgevers om hun werknemers te laten opkomen bij de lokale verkiezingen.

Om 11.14 uur hoorde ik de dame die de minister ondervroeg volgende opmerking maken : "Dus niet alleen wanneer ze opkomen voor het Blok, want dan kan ik er inkomen dat de werkgever ...".

Ik zou graag vernemen waar deze ambtenaar precies kan "inkomen".

Welke maatregelen werden, in het licht van de objectiviteits- en neutraliteitsverplichting, genomen om dergelijke uitspraken in de toekomst te vermijden ?

Antwoord

Het ging hier om een rechtstreeks telefoongesprek met minister Johan Sauwens in het Radio 1-programma Groot Gelijk.

Daarin vertelde de minister onder andere dat het vroeger wel eens gebeurde dat werknemers bij de

verkiezingen van hun werkgever wel mochten opkomen voor de gevestigde politieke partijen (d.i. de meerderheidspartijen), maar niet voor andere, terwijl werkgevers nu blijkbaar hun mensen vaak ontmoedigen om zich kandidaat te stellen voor om het even welke partij.

Daarop zei de presentatrice letterlijk :

"Het gaat niet alleen om mensen die voor het Blok willen opkomen, bijvoorbeeld, want dan kan ik erin komen dat zo'n werkgever d'er niet mee opgezet is".

De veronderstelling die de presentatrice hier maakt, houdt verband met het feit dat het Vlaams Blok de meest controversiële politieke partij van het moment is en dat het debat daarrond vaak gepolariseerd wordt (cf. het zgn. "cordon sanitaire" van de andere politieke partijen dat elke samenwerking met "niet-democratische" partijen bij voorbaat uitsluit). In deze context en tot verheldering van het debat opperde de presentatrice de veronderstelling dat het mogelijk is dat werkgevers misschien minder gelukkig zouden kunnen zijn met personeelsleden die voor die partij zouden opkomen.

Volledigheidshalve kan eraan worden toegevoegd dat de informatieve programma's, de mededelingen en de programma's met een algemeen informatieve inslag, en alle informatieve programmaonderdelen conform de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995, onpartijdig en waarheidsgetrouw dienen te zijn.

**Vraag nr. 166
van 7 juli 2000
van de heer JOACHIM COENS**

Slibstort Damme – Stand van zaken

Langs het Leopoldkanaal in Damme bevindt zich een terrein dat kadastraal bekend is als Damme sectie B, 1327D, 1328B, 1329D en delen van nummers 1327A en 1330B.

Door de administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen (Arohm) werd voorgesteld de bestemming van deze grond, die volgens het huidige gewestplan is gelegen in een zone met landschappelijk waardevol landbouwgebied, bij de geplande wijziging van het gewestplan Brugge-Oostkust zo te wijzigen dat het mogelijk wordt hem te gebruiken voor de aanleg

van een monostortplaats voor baggerspecie. Het terrein werd door de administratie Waterwegen en Zeewezen (AWZ), afdeling Bovenschelde, in overleg met Arohm, opgenomen in de inventaris van potentiële stortterreinen.

Uiteraard heeft de wijziging van de bestemming en het gebruik als slibstortplaats een negatieve invloed op de leefomgeving, zeker in dit landschappelijk waardevol gebied.

De gemeenteraad van Damme heeft daarom op 17 november 1998 een motie bij toenmalig minister van Ruimtelijke Ordening Steve Stevaert ingediend. Het stadsbestuur verzocht de aanvraag van de administratie Waterwegen en Zeewezen af te wijzen. Deze aanvraag betrof het opstarten van een procedure voor gewestplanwijziging voor de wijziging van 10,5 hectare agrarisch gebied langs de Waterpolder tot een zone waar de aanleg van een slibstort mogelijk zou zijn.

De minister antwoordde op 23 maart 1999 dat de betrokken instanties om advies werd gevraagd. Verder werd hier niets meer over vernomen.

Wat is de stand van zaken in dit dossier ?

Antwoord

Op 22 december 1997 zond de afdeling Bovenschelde, locatie Kortrijk, van de administratie Waterwegen en Zeewezen het beleidsplan van de speciebergings in het stroomgebied van het Leopoldkanaal aan mijn administratie over voor advies. In februari 1998 werd het beleidsplan door mijn administratie geadviseerd.

Uit voorliggend beleidsplan bleek er een behoefte te bestaan aan 60.000 (uit het Leopoldkanaal) + 20.000 (uit de Zuidervaart) = 80.000 m³ bergingsruimte. In het beleidsplan werd voorgesteld om de berging van ruimingsspecie te concentreren op een beperkt aantal plaatsen, in plaats van de specie te storten binnen de vijfmeterzone langs het kanaal, zoals normaal wordt voorgesteld voor de onbevaarbare waterlopen. Een van de voorstellen betrof de aanleg van een monostortplaats voor baggerspecie in Damme-Moerkerke.

Vooraleer in te gaan op de concrete locatie in Damme, wil ik benadrukken dat mijn administratie de beleidsmatige aanpak, waarbij voor een volledig stroomgebied naar oplossingen voor de baggerspecieproblematiek wordt gezocht, ten volle ondersteunt.

Mijn administratie stelde destijds in haar advies dat de voorgestelde locatie, gelet op de voorgestelde nabestemming met een zo goed mogelijke landschapsecologische herinrichting, in principe vanuit ruimtelijk oogpunt voldoende kon worden gemotiveerd. In het beleidsplan waren echter onvoldoende elementen aanwezig om de voorgestelde grootte van de stortplaats te beoordelen : zo werd er nagenoeg niet uitgegaan van een maximaal hergebruik, waarbij er zo weinig mogelijk zou worden gestort of de baggerspecie als afsluitlaag van een stort zou worden gebruikt. Bij een maximaal hergebruik zou immers eerst het kleinere westelijke terrein kunnen worden ingericht, alvorens het grotere oostelijke terrein zou moeten worden benut.

Sinds haar advies in 1998 heeft mijn administratie niets meer vernomen over de verdere uitvoering van het baggerbeleidsplan voor het Leopoldskanaal. De adviesaanvraag van minister Stevaert is haar evenmin bekend. Door AWZ werd tot op heden geen voorstel tot bestemmingswijziging ingediend.

Deze administratie vestigde er evenwel mijn aandacht op dat de problematiek van de baggerspecie en het ontbreken van bergingslocaties rijst voor alle bevaarbare waterlopen van het Vlaamse gewest. Haar inspanningen voor het vinden van oplossingen waren in de eerste plaats gericht naar die waterwegen en stroomgebieden waar belangrijke diepgangbeperkingen voor de scheepvaart moesten worden ingevoerd, of waar de sedimentatie in de waterweg de veiligheid in het gedrang brengt (overstromingsgevaar).

Nu er zich voor de prioritaire waterwegen in het stroomgebied van de Bovenschelde en van de Leie oplossingen aandienen voor de baggerspecieproblematiek, kunnen de inspanningen zich richten op de andere stroomgebieden.

Volgens AWZ zal voor het stroomgebied van het Leopoldkanaal met het stortterrein van Damme-Moerkerke het technische dossier in de loop van 2001 worden opgesteld en zullen binnenkort de nodige stappen worden ondernomen om tot de vereiste bestemmingswijziging te komen.

Vraag nr. 167
van 27 juli 2000
van mevrouw VEERLE DECLERCQ

Bezoekerscentrum Ter Duinenabdij Koksijde – Gewestplanzone

Naar wij vernamen, wenst de gemeente Koksijde haar museum bij de opgravingen van de Ter Duinenabdij uit te breiden met een bezoekerscentrum. De bouwaanvraag wordt weldra ingediend.

Volgens onze informatie zal de helft van het bezoekerscentrum terecht komen binnen een zone die als natuurgebied werd ingekleurd op het gewestplan. Er zou nog geen bijzonder plan van aanleg (BPA) zijn ingediend.

Wat is de huidige stand van zaken ?

Kan de gemeente Koksijde bouwen in een natuurgebied zonder eerst een BPA in te dienen ?

Antwoord

Door de gemeente Koksijde werd inderdaad recentelijk een stedenbouwkundige vergunningsaanvraag voor het oprichten van een bezoekerscentrum ingediend bij de – voor de provincie West-Vlaanderen – aangestelde gewestelijke stedenbouwkundig ambtenaar.

Het archeologisch uiterst waardevolle complex van de Duinenabdij is volgens het bij koninklijk besluit (KB) van 6 december 1976 goedgekeurde gewestplan Veurne-Westkust grotendeels gelegen in een gebied met bestemming "natuurgebied". Het door de Vlaamse volksvertegenwoordiger geviseerde bezoekerscentrum zou worden opgericht achter en direct aansluitend bij een bestaand gebouw langs de Koninklijke Prinslaan. De locatie van het bezoekerscentrum is, behoudens de omringende verharding, vrijwel volledig gelegen binnen de strook woongebied (van ca. 70 m diepte) die in het gewestplan is gesitueerd langs de Koninklijke Prinslaan. Het niet in het woongebied gelegen gedeelte van de beoogde bouwkernen behoort cartografisch tot het natuurgebied van het gewestplan.

Voor het betrokken gebied bestaat eveneens het bij KB van 13 oktober 1953 goedgekeurde BPA nr. 10 "Park", waarvan de bestemming evenwel ten gevolge van de later vastgestelde afwijkende bestemming van het gewestplan (cfr. arrest-Steen) juridisch is achterhaald.

Bij ministerieel besluit (MB) van 12 juli 1999 werd machtiging verleend om het voormelde BPA in zijn geheel te herzien. In de consideransen van voormeld MB wordt gewezen op de noodzaak tot aanpassing van het haast 47 jaar geleden goedgekeurde BPA aan de hedendaagse planologische opvattingen, alsook in het bijzonder op de behoefte aan

een gepast juridisch-stedenbouwkundig kader waarbinnen met respect voor de natuurwaarden van het gebied de revalorisatie van de betrokken archeologische site (deel uitmakend van het zgn. "Kustactieplan") mogelijk wordt.

Het wijzigingsvoorontwerp van BPA nr. 10 "Park" dat in uitvoering van voormeld herzieningsbesluit werd opgesteld en dat in de mogelijkheid voorziet voor de oprichting van een bezoekerscentrum bij deze archeologische site is, volgens de informatie afkomstig van de gemeenten, weldra klaar om hiermee de officiële procedure tot goedkeuring aan te vatten.

Rekening houdende met het gegeven dat een (heel beperkt) gedeelte van de constructies opgenomen in de voormelde reeds ingediende aanvraag gelegen is binnen de bestemmingszone "natuurgebied" van het gewestplan, kunnen de betrokken zonevreemde werken in principe niet voor vergunning in aanmerking komen zolang het voor deze plaats in opmaak zijnde wijzigings-BPA niet bij ministerieel besluit is goedgekeurd. Voorzover de aanvraag voor het zogenaamde bezoekerscentrum als een dringend noodzakelijk werk van algemeen belang kan worden beschouwd en verder voldoet aan alle terzake bepaalde voorwaarden van artikel 103 van het nieuwe decreet betreffende de ruimtelijke ordening, kan deze eventueel, overeenkomstig artikel 195ter van het nieuwe decreet, op basis van het in procedure tot goedkeuring zijnde wijzigings-BPA worden vergund. Dit houdt in dat eerst de resultaten van het openbaar onderzoek bekend zijn en dat daarmee wordt rekening gehouden.

Rekening houdende met de planologische situering en het op meerdere aspecten waardevolle karakter van de betrokken site, moet de aanvraag eveneens worden onderworpen aan het advies van de afdeling Natuur van de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer, van de cel Monumenten en Landschappen van de administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting, Monumenten en Landschappen, van het Instituut voor het Archeologisch Patrimonium en van de administratie Wegen en Verkeer.

Vraag, nr. 169
van 10 augustus 2000
van mevrouw WIVINA DEMEESTER-DE MEYER

Zonevreemde woningen – Bosgebied

Tot het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening was het mogelijk dat de gemachtigd ambtenaar bij de aanvraag voor een verbouwing of uitbreiding van een woning gelegen in bosgebied, kon afwijken van het gewestplan.

Dit decreet biedt ten opzichte van de toestand zoals die voordien bestond zeker voordelen, bijvoorbeeld voor boerderijen en monumenten. Wel was vanaf het begin duidelijk dat het decreet op een aantal punten nog zou moeten worden bijgestuurd. Een bijsturing kwam er door het decreet van 26 april 2000, dat de mogelijkheid voor een afwijking van het gewestplan verruimt, vooral m.b.t. zonevreemde bedrijven.

Er bevinden zich ook woningen in gebieden waarvoor de gemachtigd ambtenaar geen afwijkingen mag geven, bijvoorbeeld in bosgebied. Een jong gezin dat bijvoorbeeld in 1997 een woning kocht in bosgebied en spaarde om het binnen een aantal jaar te verbouwen, wordt nu beknot in zijn mogelijkheden. Dit kan leiden tot zeer moeilijke situaties, tot en met een feitelijk faillissement van een jong gezin.

In de rechtsleer wordt het bijvoorbeeld als volgt verwoord: "In werkelijkheid gaat het in de meeste gevallen om personen die zich door het overheids-handelen – de weigering van een vergunning, de bestemming van een grond met bouwverbod – beknot zien in hun persoonlijke plannen en projecten die zij wensen te realiseren op hun grond en waarvoor zij mogelijk reeds verregaand hebben geïnvesteerd. Zij ervaren het overheidshandelen als een onredelijke of willekeurige schending van hun eigendomsrecht en hun beslissingsvrijheid." (Pope-lier, P., "Het gelijkheidsbeginsel in de ruimtelijke ordening", TROS 96/4, 223).

In zijn antwoord op de vraag om uitleg van de heer Johan De Roo over de problemen van woningen gelegen in zones voor gemeenschapsvoorzieningen, heeft de minister op 21 oktober 1999 gesteld dat hij tegen Pasen 2000 een analyse verwachtte van de door het decreet van 18 mei 1999 teweeggebrachte situatie, ter voorbereiding van de decreetswijziging van 26 april 2000 (*Handelingen C18 van 21 oktober 1999, blz. 8-11 – red.*).

Vandaar de volgende vragen.

1. Hoeveel zonevreemde woningen bevinden zich in bosgebied ?

2. Hoeveel bouwaanvragen zijn ontvangen voor woningen gelegen in bosgebied, tussen 18 juni 1999 (datum waarop het decreet van 18 mei 1999 van kracht werd) en vandaag ?
3. Op welke wijze evalueert de minister de verhouding tussen het eigendomsrecht en de rechtszekerheid van de burger enerzijds, en het ordenen van de ruimte – een bevoegdheid van de overheid – anderzijds, in het licht van het voorgaande verhaal van een jong gezin ?

Antwoord

Vooraleer in te gaan op de specifieke vragen, wens ik toch mijn verwondering uit te drukken over de vraagstelling, aangezien de Vlaamse regering reeds lang voor er sprake was van het decreet van 18 mei 1999, zelfs voor er sprake was (via het planningsdecreet van 1996) van door de gemeenten op te zetten planningsinitiatieven, de in artikel 43, § 2 van het coördinatiedecreet opgenomen afwijkingsregeling (destijds opgenomen in artikel 79 van de wet van 1962) bij besluit van 20 juli 1994 had afgeschaft in een aantal gebieden, waaronder bosgebied met ecologische waarde en natuurgebied.

Ik kan mij nauwelijks voorstellen dat de Vlaamse regering zich toen niet zou hebben gerealiseerd dat een geval van een jong gezin zoals aangehaald, zich daar kon voordoen.

Overigens zal het niet onbekend zijn dat een afwijkingsregeling nooit absolute rechten kan scheppen, zoals herhaaldelijk benadrukt door rechtspraak van de Raad van State. Een jong gezin dat een woning in bosgebied kocht (niet gelegen in een goedgekeurde verkaveling), in de overtuiging er probleemloos te kunnen verbouwen, nam dus reeds sedert de totstandkoming van de gewestplannen (tussen 1975 en 1980) een duidelijk risico. Overigens moet worden vermeld dat, zelfs wanneer geen afwijkingsregeling geldt, er nog werken mogelijk zijn waarvoor geen stedenbouwkundige vergunning vereist is.

Aan een niet-beschermde woning in bosgebied bijvoorbeeld kunnen dus worden uitgevoerd :

- onderhouds- en instandhoudingswerken (bijvoorbeeld vervangen van dakpannen, vervangen van versleten ramen, ...);
- werken vrijgesteld van een stedenbouwkundige vergunning overeenkomstig het besluit "kleine werken" (bijvoorbeeld plaatsen van een badka-

mer binnen het gebouw, leggen van parket, plaatsen van wanden in gipskartonplaat, ...).

Door een oordeelkundige uitvoering van dergelijke werken kan ervoor worden gezorgd dat een bestaande woning niet verkrot en ook aangepast blijft aan comfortvereisten.

1 en 2. Bij mijn administratie bestaat geen statistische informatie terzake.

3. Wat de geciteerde "rechtsleer" in de inleiding van de vraag betreft, volstaat het om het gebruikte citaat in te passen in een ruimere tekst waarin het was opgenomen, en die meteen ook een antwoord biedt op de derde vraag.

De formulering van de beperkte passage die in de vraag werd opgenomen, werd door de auteur enkel gebruikt ter illustratie van het feit dat de techniek van het gelijkheidsbeginsel niet is aangepast aan de materie van de ruimtelijke ordening. Het bewuste citaat gaat verder als volgt :

"Het is immers eigen aan het ruimtelijke orderingsbeleid dat grond geordend en dus gedifferentieerd wordt. Maar ook in vergelijkbare situaties zal het overheidshandelen meestal gerechtvaardigd worden geacht. De criteria die de Stedenbouwwet geeft voor de ruimtelijke ordening van een gebied zijn dermate vaag dat de bevoegde overheden een ruime beoordelingsbevoegdheid toegekend krijgen ten opzichte waarvan de rechter zijn terughoudend dient op te stellen. De Raad van State zelf heeft verschillende malen op deze problematiek gewezen, zowel inzake de opmaak van de plannen van aanleg als inzake het vergunningsbeleid. De ruimtelijke ordening heeft noodzakelijkerwijze tot gevolg dat de verschillende percelen die het grondgebied uitmaken verschillende bestemmingen krijgen ; om die bestemmingen te bepalen beschikken de bevoegde administratieve overheden over een ruimte beoordelingsbevoegdheid daar zij rekening moeten houden met de criteria die inzonderheid in artikel I van de Stedenbouwwet zijn opgesomd en zij niet enkel op de bestaande ligging van de plaatsen en op de reeds bestaande noden van de bevolking dienen te steunen, maar ook op de voorzienbare noden van die bevolking. De beslissingen inzake ruimtelijke ordening zijn, voor elke gegeven plaats, de oplossing voor een in principe uniek probleem.

Het Arbitragehof, dat in het algemeen reeds zeer terughoudend is t.o.v. de beleidsvrijheid

van de regelgever, specificeert eveneens dat het de decreetgever toekomt te oordelen in hoeverre het noodzakelijk en eventueel ook dringend is om maatregelen te nemen met het oog op een goede ruimtelijke ordening.

(...) Wat het opmaken van de plannen van aanleg betreft, noemt de Raad van State het een beginsel dat allen een gelijk recht hebben op een door het gewestplan bepaald bestemmingsvoorschrift".

Uit een en ander valt mijns inziens duidelijk te begrijpen dat uiteraard niet kan worden gesteld dat allen recht hebben op *hetzelfde* bestemmingsvoorschrift.

Vraag nr. 170
van 10 augustus 2000
van de heer JAN LOONES

Instituut voor Journalistiek – Steun

De Vlaamse Vereniging van Beroepsjournalisten (VVJ) is sinds enige tijd vragende partij om het Instituut voor Journalistiek, in 1922 opgericht door journalisten en uitgevers, op te waarderen (De Journalist – magazine van de VVJ – nummer 13 van 4 juli 2000).

De VVJ meent dat het instituut zou moeten uitgroeien tot een spil in het opleidingsgebeuren voor journalisten waar de bestaande opleidingen beter op elkaar zouden kunnen worden afgestemd. Het instituut zou subsidiair zelf de nodige initiatieven kunnen ontwikkelen en worden uitgebouwd tot een hoogwaardige mediatheek voor journalistiek en media.

Bovenal zou het instituut kunnen dienen voor de patronering en begeleiding van journalistenstages op de werkvloer waar, volgens de VVJ, het zwaartepunt van elke journalistieke opleiding zou moeten liggen.

Wil elke journalist een basiskennis hebben over het beroep en de journalistieke rechten en plichten, dan moet die vorming er komen na de erkenning als stagiair. De VVJ is er dan ook voorstander van om een klein deel van de twee jaar journalistieke stage ook echt te gebruiken voor stages bij mediabedrijven en voor een minimale theoretische vorming. De financiering daarvan zou moeten gebeuren door de Vlaamse overheid.

1. Heeft de minister een vraag ontvangen van de VVJ om het Instituut voor Journalistiek op te waarderen ? Werd dit reeds geëvalueerd ?
2. Heeft de minister een vraag ontvangen inzake financiële ondersteuning voor theoretische vorming tijdens de journalistieke stages ?
3. Zo ja, welke maatregelen heeft hij daartoe eventueel reeds genomen of gepland ?
4. Is er terzake reeds overleg gepleegd tussen de administratie bevoegd voor Media enerzijds en Onderwijs en Vorming anderzijds ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming.

Gecoördineerd antwoord

De VVJ voorziet in zijn doelstellingenplan 2000-2001 inderdaad in de uitbouw van het Instituut voor Journalistiek, met hieraan gekoppeld een vraag om verhoging van haar subsidie vanuit het mediabudget.

Op het departement Onderwijs werd van de VVJ geen vraag ontvangen om het Instituut voor Journalistiek op te waarderen, noch een verzoek voor financiële ondersteuning.

Bij aanvang van de legislatuur heeft de minister van Onderwijs een onderhoud gehad met vertegenwoordigers van de Universiteit Gent, de Katholieke Universiteit Leuven en de Vrije Universiteit Brussel, met het verzoek om steun te verlenen aan een postacademische journalistenopleiding. Het voorstel dat zij verdedigden, vloeide voort uit een informatieronde die tijdens de vorige legislatuur, op verzoek van de Vlaamse geschreven pers, was georganiseerd.

De uitbouw van een voortgezette journalistenopleiding is een waardevol initiatief dat steun verdient. Het project, zoals geformuleerd in het doelstellingenplan 2000-2001 van de VVJ, dient echter nog verder te worden uitgediept en besproken met de sector en met Onderwijs, zoals bepaald in het protocol met de geschreven perssector.

Pas wanneer alle actoren zich kunnen vinden in een gemeenschappelijk initiatief, is een ondersteuning mogelijk. Een overlegronde zal daartoe worden georganiseerd.

Vraag nr. 171
van 4 september 2000
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Beheers- en adviesorganen – Participatieoproep

Zie :
 Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse
 Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking
 Vraag nr. 176
 van 4 september 2000
 van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen
 Blz. 472

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen.

Vraag nr. 172
van 4 september 2000
van de heer CARL DECALUWE

Kabinetten – Adressenbestanden

Zie :
 Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse
 Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking
 Vraag nr. 177
 van 4 september 2000
 van de heer Carl Decaluwe
 Blz. 473

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden.

Vraag nr. 173
van 4 september 2000
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Zuidelijk Eiland Bornem – Planschade

In de regio Klein-Brabant bestaat er een nogal grote eenstemmigheid over het antwoord op de vraag of het zogenaamde Zuidelijk Eiland, dat werd gevormd na de bouw van de Zeesluis in Win-

tam, al dan niet dient te worden omgevormd tot natuurgebied.

Inzake de mogelijke planschade die de herbestemming van dit gebied van industrie- naar natuurzone met zich zou meebrengen, verwijst minister Dua naar de minister bevoegd voor Ruimtelijke Ordening.

Kan de minister een schatting van die planschade vooropstellen ?

Antwoord

Een herbestemming is weliswaar noodzakelijk, maar op zich onvoldoende om planschade te doen ontstaan.

Essentiële gegevens ontbreken om te beoordelen of en – in voorkomend geval – hoeveel planschade zou dienen te worden betaald.

Naar aanleiding van een vordering tot planschadevergoeding moet een zorgvuldig onderzoek op perceelniveau plaatsvinden.

Vraag nr. 174
van 4 september 2000
van de heer JAN LOONES

Buurtwinkelnetwerk Westhoek – Steun

Naar aanleiding van het Unizo (Unie van Zelfstandige Ondernemers, het vroegere NCMV) Leader II-project "De algemene situering van de commerciële uitrusting van de plattelandskernen in de Westhoek" werd, door het Bureau voor Bedrijfsadvies en Marketing (BBM), een onderzoek uitgevoerd in tachtig kernen van de Westhoek (met uitzondering van de kustgemeenten en de hoofdkerngemeenten van Diksmuide, Ieper, Poperinge, Veurne, Wervik, Kortemark en Koekelare). Uit deze studie volgen een aantal voorstellen en aanbevelingen om de kleinhandelaars in de plattelandskernen te ondersteunen (Nieuwsbrief Westhoekoverleg – Streekplatform Westhoek, nr. 13 van juli 2000).

Een interessant voorstel is onder meer de uitbouw van een netwerk van buurtwinkels in de Westhoek. Op die manier kunnen specifieke problemen, eigen aan de particuliere situatie waarin deze kleinhandel actief is, worden onderkend, omschreven en aangepakt, en kan kennis en ervaring worden uitgewisseld.

Aangezien er in de onderzochte gebieden niet kan worden teruggevallen op een globale commerciële uitstraling van een handelsomgeving, zijn de eisen die aan detailhandelaars in de Westhoekdorpskernen worden gesteld veel hoger dan die aan hun stadscollega's. Ze moeten bijgevolg veel creatiever zijn en een zekere uitstraling opbouwen om te overleven. De kleinhandelaar in een Westhoekdorpskern is dan ook genoodzaakt voortdurend initiatieven te nemen ter verbetering van zijn communicatie en de kwaliteit van zijn aangeboden producten.

Een creatieve coördinator van dit ondersteunend netwerk zou als belangrijke taak hebben eigen initiatieven te nemen om de leefbaarheid en de promotie van de buurtwinkels in de Westhoek te stimuleren. Hij zou onder meer fungeren als contactpersoon tussen de deelnemers aan het netwerk en de diverse instanties (zoals het Vlaams Instituut voor Zelfstandig Ondernemen, het Vormingsinstituut voor KMO, ...) die tegemoet kunnen komen aan de specifieke noden van de kleinhandelaars.

Dit alles zou goed aansluiten bij het beleid van de Vlaamse overheid. In de beleidsnota Economie wordt namelijk verwezen naar de begeleiding van jonge bedrijven. Voor de Westhoek geldt dit – gezien de bedrijfseconomische en creatief-commerciële hogere eisen die worden gesteld aan de kleinhandelaars – evenwel niet alleen voor starters.

1. Onderkent de minister de specifieke moeilijke situatie waarin de kleinhandel in de Westhoekdorpskernen – verstoken van een globale commerciële uitstraling – verkeert ?
2. Werd in dit verband het voorstel voor een netwerk van buurtwinkels als stimulerende factor voor de leefbaarheid van de Westhoekdorpen reeds geëvalueerd ? Met welke conclusies ?
3. Wordt daarbij de noodzaak van een deskundige projectcoördinator ter ondersteuning van de kleinhandelaars in de Westhoekdorpskernen onderkend ?
4. Werd dit initiatief reeds in aanmerking genomen voor beleidsmatige ondersteuning ? Op welke manier ?

Antwoord

1 en 4. De Vlaamse regering is zich bewust van de aandacht die dient te worden besteed aan het

beperkte aantal kleine bedrijven in de dorpen van de Westhoek die sterk worden bedreigd in het leefbaar houden van hun activiteiten.

Dit blijkt onder meer uit de krachtlijnen van de doelstelling 5b-phasing outprogramma Westhoek-Middenkust, zoals goedgekeurd door de Vlaamse regering op 26 mei jongstleden. In het programmacomplement wordt een gedetailleerde beschrijving gegeven van de maatregelen waarmee de strategie en de prioriteiten van het programma ten uitvoer worden gelegd. In dit kader wordt onder de prioriteit "versterken van het economisch weefsel" als actie ter ondersteuning en begeleiding van het ondernemingsklimaat, de verbreding van het draagvlak van de dorpswinkels vermeld. Hierbij wordt onder andere gedacht aan bijkomende dienstverlening, het verzorgen van niet-commerciële activiteiten, samenwerking met toeristische initiatieven en verkoop van hoeveproducten.

Het totale steunbedrag vanuit het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling (EFRO) voor de maatregel waaronder deze actie onder meer ressorteert, bedraagt 2,4 miljoen euro.

2. Het Streekplatform Westhoek heeft de intentie om dergelijk project als hefboomproject in te dienen.

Eens het voorstel van charter ingediend, zal het volgens de geëigende procedure worden behandeld, waarbij onder meer het advies zal worden gevraagd van alle relevante administraties en Vlaamse openbare instellingen (VOI).

3. Een deskundig projectcoördinator is zinvol, zeker indien deze projectcoördinator zelf initiatieven neemt onder meer op vlak van de promotie, ... teneinde de werkomgeving waarin de uitbaters van buurtwinkels in de Westhoekdorpen actief zijn, fundamenteel te verbeteren.
4. Aangezien het een nieuw initiatief betreft en nog geen concreet voorstel werd bezorgd, kan het nog niet in overweging worden genomen voor beleidsmatige ondersteuning.

Vraag nr. 175
van 14 september 2000
van de heer CARL DECALUWE

Rio-projecten – Subsidieregeling

In 1992 werd in Rio het Klimaatverdrag ondertekend. De industrielanden verbonden zich ertoe tegen het jaar 2000 de CO₂-uitstoot te stabiliseren op het niveau van 1990. (CO₂ : koolstofdioxide). Een bijkomend protocol werd in Kyoto afgesloten, waarbij de lidstaten van de Europese Unie zich akkoord verklaarden om de CO₂-uitstoot met 8 % te reduceren voor de periode 2008-2012. Om deze doelstelling te bereiken, is het toegestaan een investering te doen in een ander land. In hoofdzaak gaat het om investeringen in ontwikkelingslanden om daar de CO₂-uitstoot te verminderen. Deze vermindering wordt verrekend op het conto van het investerende land.

De Vlaamse regering keurde op 9 februari 1999 een subsidieregeling goed die erin bestaat te moeten komen in de administratieve kosten van dergelijke investeringsaanvraag. De betrokken dossiers moeten voldoen aan internationaal opgelegde criteria en worden voorgelegd aan de Verenigde Naties.

1. Werden er reeds investeringsdossiers ingediend ? Hoeveel ervan werden goedgekeurd ?
2. Wat houden die goedgekeurde projecten concreet in ?
3. Hoelang duurt een gemiddelde behandeling van een investeringsdossier en binnen welke termijn worden de subsidies uitbetaald ?

Antwoord

Op 9 februari 1999 heeft de Vlaamse regering een ontwerp van besluit "inzake een subsidieregeling voor het stimuleren van maatregelen ter vermindering van de uitstoot van broeikasgassen in het kader van het klimaatverdrag van Rio" principieel goedgekeurd. De bedoeling van dit ontwerpbesluit was om steun te verlenen voor de bijkomende administratieve kosten die zouden volgen uit het realiseren van projecten waarbij bedrijven of instellingen met een exploitatiezetel op het Vlaamse grondgebied, investeren in een gastland, met het specifieke doel de uitstoot van broeikasgassen te verminderen of de broeikasgassen te fixeren in reservoirs en materialen.

Dit ontwerpbesluit werd nooit definitief goedgekeurd door de Vlaamse regering. De Raad van State oordeelde in haar advies van 17 februari 1999 dat er geen decretale onderbouw aanwezig was

voor de Vlaamse regering om een dergelijke subsidieregeling te bepalen.

Momenteel onderzoekt mijn collega bevoegd voor het energiebeleid of in een toekomstig REG-decreet (decreet betreffende het Rationeel Energiegebruik) geen bepaling kan worden opgenomen die de nodige decretale onderbouw kan vormen voor een subsidieregeling voor het stimuleren van maatregelen ter vermindering van de uitstoot van de broeikasgassen.

Aangezien het vermelde ontwerpbesluit nooit definitief werd goedgekeurd, werden er dus nog geen investeringsdossiers ingediend of goedgekeurd.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn

PATRICK DEWAELE

MINISTER-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN,
BEGROTING, BUITENLANDS BELEID
EN EUROPESE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 94
van 4 juli 2000
van de heer CARL DECALUWE

Kabinetsmedewerkers – Detacheringen

De kabinetten van de nieuwe Vlaamse regering zouden een derde kleiner zijn dan die van de vorige regering. Voor het niveau van de politieke adviseurs en adviseurs had de vorige regering een reductie van 30 procent gepland.

Dit zou door de nieuwe Vlaamse regering nog wat worden verstrengd. Op bladzijde 62 en 63 van het regeerakkoord wordt duidelijk gesteld dat de rol van de administratie wordt versterkt.

1. Hoeveel medewerkers werden naar het kabinet gedetacheerd vanuit de administratie die onder de bevoegdheid van de minister valt ?
2. Hoeveel medewerkers werden naar het kabinet gedetacheerd vanuit de administratie die niet onder de bevoegdheid van de minister valt ?
3. Hoeveel medewerkers werden er gedetacheerd vanuit de Vlaamse openbare instellingen ?

4. Hoeveel medewerkers worden overeenkomstig een artikel van de rechtspositieregeling van betrokken Vlaamse openbare instelling die onder de bevoegdheid van de minister valt, belast met beleidsressortterend werk, maar worden niet gedetacheerd naar het kabinet ?
- N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

Gecoördineerd antwoord

Kabinet	Gedetacheerde medewerkers uit een administratie onder de bevoegdheid van de minister	gedetacheerde medewerkers uit administraties niet onder de bevoegdheid van de minister	gedetacheerde medewerkers uit een VOI	antwoord op deel 4 van de vraag
Minister-president Dewael	0 2	8 11	3 0	0 0
Subtotaal	2	19	3	0
Minister vice-president Stevaert	1 3	4 11	1 6	0 0
Subtotaal	4	15	7	0
Vogels	1	8	1	0
Anciaux	0	7	0	0
Vanderpoorten	16	3	6	0
Landuyt	1	5	3	0
Dua	4	5	2	0
Sauwens	6	8	4	0
Van Mechelen	8	9	2	0
Totaal	42	79	28	0

(VOI : Vlaamse openbare instelling – red.)

Vraag nr. 97
van 7 juli 2000
van mevrouw MARIJKE DILLEN

Gemengde commissie informatiemaatschappij – Werking

Tijdens de vorige legislatuur heeft de federale overheid een gemengde commissie opgericht die de federale ministerraad diende te informeren en adviseren m.b.t. de hinderpalen voor de informatiemaatschappij.

De vorige Vlaamse regering heeft hiermee ingestemd en er waren vertegenwoordigers afgevaardigd naar deze gemengde commissie.

1. Kan de minister-president meedelen of deze commissie nog steeds actief bezig is de remmende factoren voor de informatiemaatschappij weg te werken ?

Zijn er nog steeds afgevaardigden van de Vlaamse regering die deel uitmaken van deze commissie ?

2. Kan de minister-president een stand van zaken geven ?

Wat is de werking van deze commissie ? Welke resultaten zijn er reeds geboekt ?

Antwoord

De nationale gemengde commissie met betrekking tot de hinderpalen voor de informatiemaatschappij werd geïnstalleerd en hield haar eerste vergadering op maandag 3 juli 2000.

In deze commissie zijn alle overheden vertegenwoordigd, naast academische deskundigen, het Verbond van Belgische Ondernemingen en vertegenwoordigers van bedrijven of verenigingen die actief zijn op het vlak van de informatiemaatschappij.

Namens de Vlaamse regering nemen een vertegenwoordiger van het kabinet van de minister-president en een vertegenwoordiger van de Vlaamse minister bevoegd voor het ICT-beleid deel aan de werkzaamheden (*ICT : informatie- en communicatietechnologie – red.*).

Deze commissie vormt een belangrijke hoeksteen in de manier waarop de overheid en de maatschappij vooruit wensen te gaan in de informatiemaat-

schappij, met name door samenwerking mogelijk te maken tussen de verschillende overheden onderling en door partnerschap tussen de overheid en de bedrijven.

Aangezien deze commissie relatief recentelijk van start is gegaan, is het nog te vroeg om nu reeds nadere informatie te kunnen geven over werking en bereikte resultaten. Het is wel de bedoeling op korte termijn de procedure van aanvragen voor doorgang van uitzonderlijk vervoer aan te vatten. Het betreft een materie waarbij zowel de federale als de gewestelijke overheden en de privé-partners betrokken zijn.

Ook is aangekondigd dat alle informatie over de werkzaamheden en activiteiten van deze commissie zullen kunnen worden geraadpleegd op de website van het federale Ministerie van Ambtenarenzaken (www.mazfp.fgovb.be).

MIEKE VOGELS

VLAAMS MINISTER
 VAN WELZIJN, GEZONDHEID
 EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 200
van 23 juni 2000
van de heer FELIX STRACKX

Marktoverschotten voor minderbedeelden – Erkende organisaties

De Europese Commissie subsidieert de lidstaten om overschotten van groenten en fruit op te kopen. Op die manier wordt een inkomenssteun betaald aan de producent, mits uiteraard voldaan wordt aan de na te leven voorschriften.

Deze regeling voorziet ook in de mogelijkheid om deze overschotten gratis uit te reiken aan een aantal organisaties of instellingen. Deze kunnen dan de uit de markt genomen producten ter beschikking stellen van onder andere personen met een laag inkomen, die dit fruit of deze groenten, zelfs al ligt de prijs zeer laag, in onvoldoende mate kunnen kopen.

Het Ministerie van Middenstand en Landbouw (Bestuur voor de Kwaliteit van de Grondstoffen en de Plantaardige sector (DG4), Dienst Controle EU-interventies en -steun) reikt drie types erkenningen uit om in aanmerking te komen voor deze

gratis uitreiking. Liefdadigheidsinstellingen vallen onder de erkenningen type 1.

De voorwaarden voor het verkrijgen van een erkenning type 1 zijn vervat in artikel 6, § 1 van het ministerieel besluit van 22 juni 1998 betreffende de interventieregeling in de sector groenten en fruit. Deze criteria zijn nogal duidelijk, op één na : onder de zesde streep "bij de aanvraag tot erkenning melding maken van een reeds in het kader van een sociale wetgeving toegekende erkenning evenals van de juridische basis en de bevoegde overheid".

De leidend ambtenaar van DG4 is formeel dat het hier gaat over een erkenning die wordt toegekend door de Vlaamse Gemeenschap. Bij navraag bij de Vlaamse administratie blijkt evenwel niemand op de hoogte te zijn van de precieze modaliteiten voor het verkrijgen van een dergelijke erkenning, of te weten door wie ze wordt uitgereikt. Ik veronderstel evenwel dat het de Vlaamse minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen is.

1. Welke erkenning wordt hier precies bedoeld ?
2. Welke organisaties hebben reeds een dergelijke erkenning verkregen ?
3. Aan welke voorwaarden moet een liefdadigheidsinstelling voldoen om een dergelijke erkenning te verkrijgen ?

Antwoord

1. Binnen het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap worden hiertoe geen specifieke erkenningen verleend.

De betrokken dienst vraagt dus niet om een extra erkenning vanwege de Vlaamse Gemeenschap. Teneinde na te gaan of de activiteiten van de betrokken organisatie in eerste instantie liefdadigheid betreffen, vraagt men bij het aanvraagformulier de statuten en in voorkomend geval de eventuele erkenning van de organisatie en de bevoegde overheid te voegen.

Deze gegevens kan de Vlaamse volksvertegenwoordiger terugvinden op de website van de betrokken administratie (www.cmlag.fgov.be/nl/arch/dos/dosdg4%5Fn12.html). Als **bijlage** een uitdraai daarvan.

2. Het betreft een federale bevoegdheid.
3. Het betreft een federale bevoegdheid.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

Vraag nr. 221 van 7 juli 2000 van mevrouw **MARIJKE DILLEN**

Geweld op school – Preventie-experiment

In het kader van de preventie tegen schoolgeweld heeft de minister een experiment gesteund in enkele Vlaamse scholen met de bedoeling antisociaal gedrag en het schoolgeweld dat daaruit voortvloeit, te voorkomen.

1. Op welke wijze is dit experiment uitgewerkt ?
Welke scholen werden hierbij betrokken ?

Blijft dit experiment ook gedurende volgend schooljaar lopen ?

Welke budgettaire middelen zijn hiervoor vrijgemaakt en op welke wijze worden deze besteed ?

2. Uit een uitgebreid onderzoek door de vakgroep Ontwikkelingspsychologie van de Universiteit Gent is gebleken dat preventie van sociaal gedrag het best gebeurt op kleuterleeftijd.

Op welke wijze werd vanuit het departement van de minister hieraan reeds aandacht besteed en welke concrete projecten zijn er reeds opgezet ?

3. Bovenvermeld project is uitgewerkt door de vakgroep Ontwikkelingspsychologie van de Universiteit Gent.

Op welke wijze blijft deze vakgroep betrokken bij de verdere uitwerking en verwezenlijking van dit project ?

Zijn ze ook betrokken bij de evaluatie en op welke wijze ?

Antwoord

Het preventieproject dat werd toegekend aan het Vormingscentrum voor de Begeleiding van het Jonge Kind in Gent is niet alleen in de enge betekenis te zien van het voorkomen van geweld op school, maar moet worden gesitueerd binnen het beleid inzake gezins- en opvoedingsondersteuning

(preventie van antisociaal gedrag : preventieprogramma's voor jonge kinderen en hun gezinnen).

Uit de vaststellingen van W. Hellinckx opgenomen in de PBO-studie 1996 (programma Humane Wetenschappen) van de vakgroep Ontwikkelings- en Persoonlijkheidspsychologie (RUG – Braet en Van Leeuwen) blijkt dat minstens 6 % van de problemen bij kinderen en adolescenten te situeren zijn rond antisociaal gedrag (*PBO : Programma Beleidsgericht Onderzoek – red.*). Terwijl de prognose inzake verwachte effecten van behandeling van antisociaal gedrag bij adolescenten veeleer ongunstig is, blijkt dat een coherente aanpak op jongere leeftijd meer doeltreffend kan zijn en kan bijdragen tot het verminderen van de hoge kosten voor gezinnen, scholen en samenleving in het algemeen.

De aanpak van het vermelde project steunt op de principes van het "Oregon Center for Social Learning" (Patterson) en op de determinanten van ouderlijk gedrag zoals ze in 1984 door Belsky werden in kaart gebracht.

Er wordt vertrokken vanuit een ontwikkelingspsychologische visie en gewerkt op basis van het ecologisch model.

Het betreft een programma van socialevaardigheidstraining voor kinderen tussen 4 en 7 jaar, waarbij gelijktijdig ook de ouders en de school worden betrokken.

Onder andere ook in de Verenigde Staten, Engeland en Nederland lopen gelijkaardige projecten. Principes en model werden ook bij ons voorgesteld op het internationaal congres rond preventie georganiseerd door de Universiteit Gent (1-2.12.99) en op het door de administratie Gezin en Maatschappelijk Welzijn georganiseerde internationaal seminarie rond gezins- en opvoedingsondersteuning als een van de basiselementen van preventie (Brugge, 14-17 mei 2000).

Het toekennen van de middelen aan dit project maakt deel uit van de implementatie van mijn beleid inzake preventie en gezins- en opvoedingsondersteuning zoals voorgesteld in de beleidsbrief.

Op de begroting 1999 van de bijzondere jeugdbijstand werd een subsidie van 7 miljoen toegekend. In de bijkomende overeenkomst is duidelijk gestipuleerd dat een voorzetten en/of uitbreiden van dit experiment afhankelijk zou worden gesteld van de evaluatie. Momenteel ben ik reeds in het bezit van een eerste tussentijds verslag en ik volg van nabij de vorderingen van dit project op.

Het project is uitgewerkt in Lokeren, in samenwerking met het lokale maatschappelijk opbouwwerk. Vooraf werd bijzonder veel aandacht besteed aan de bekendmaking en de selectie van de kinderen.

Het programma werd onder andere voorgesteld aan Kind en Gezin, het stedelijk kinderdagverblijf, het OCMW, de PMS-centra (huidig CLB), het revalidatiecentrum en de dienst Geestelijke Gezondheidszorg (*PMS-centrum : psycho-medisch-sociaal centrum ; CLB : centrum voor leerlingenbegeleiding – red.*).

Inhoudelijk bevat het programma een intensief trainingsprogramma voor kinderen (10 weken), een programma voor ouders (10 weken naar rato van 1 1/2 uur per week) en een programma voor leerkrachten met advies en coaching.

De scholen die aan het project meerwerken, zijn :

- Gesubsidieerde Vrije Basisschool Heirburg, Veerstraat 10
- Gesubsidieerde Vrije Kleuterschool Dwarsstraat 1a
- Buitengewoon Onderwijs, Krommestraat 7
- Staakte, Hoogstraat 992

Het project werd verder aan alle scholen uit Lokeren voorgesteld op het scholenoverleg.

Deelnemers aan het project zijn negen kinderen uit acht gezinnen (5 kleuters – 4 lager onderwijs). Acht ervan zijn jongens en er is één meisje.

Vijf kinderen wonen in het oorspronkelijk gezin, één komt uit een wedersamengesteld gezin en drie wonen alleen bij moeder. De gezinsgrootte varieert tussen één en vijf kinderen. Een van de negen kinderen is allochtoon.

Bij het project zijn drie personeelsleden betrokken, waaronder een kleuterleidster. Voor de infrastructuur wordt gebruikgemaakt van het stedelijk jeugdcentrum Bergendries in Lokeren.

De vakgroep Ontwikkelingspsychologie van de Universiteit Gent blijft actief betrokken bij de verdere uitwerking en de verwezenlijking van het project.

Vermelde vakgroep kreeg via het PBO-programma 1999 een nieuw onderzoek toegewezen dat precies moet dienen om deze projecten te evalueren en

verder uit te ontwikkelen. Oproepen vanuit de universiteit voor de vacatures lopen momenteel.

Bedoeling van dit project is het ontwikkelen van een testbatterij die observatie van gedragsveranderingen in settings mogelijk maakt tijdens en na de interventies, en die vergelijkingen mogelijk maakt inzake effecten van dergelijke multibenadering.

Tot de opdracht hoort ook het ontwikkelen van videotrainingspakketten en het valoriseren van de resultaten, niet alleen op binnenlandse en internationale congressen, maar ook via het doorgeven van methodieken aan het hele netwerk van verwijzende en hulpverlenende instanties (inclusief scholen).

**Vraag nr. 227
van 14 juli 2000
van mevrouw SONJA BECQ**

Gehandicapten – Informatietoepassingen

De informatica zet de poort open voor vele nieuwe toepassingen waar ook gebruikers in de welzijnssector mee gebaat zijn.

Ik denk hierbij aan specifieke programma's voor personen met autisme en voor blinden en slechtzienden en aan de spraaktechnologie voor doven en slechthorenden.

1. In welke mate wordt vanuit de Vlaamse overheid onderzoek gesteund of worden er programma's gestimuleerd die ten dienste kunnen staan van bovenvermelde groepen in de diverse levensdomeinen ?
2. Zijn er daaruit al concrete realisaties voortgevloeid die de zelfredzaamheid van bovenvermelde groepen in het dagelijks leven kunnen verhogen in het onderwijs, in het raam van de werkgelegenheid of in het raam van voorzieningen in de welzijnssector ?
3. Worden de informatica-verworvenheden op het vlak van zelfredzaamheid van bovenvermelde groepen voldoende systematisch opgevolgd en ter kennis gebracht van betrokkenen ? Hoe gebeurt dat ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming en aan de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme.

Gecoördineerd antwoord

Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen

Vooraf wil ik opmerken dat in het kader van de regelgeving betreffende de individuele materiële bijstand (BVR van 31 juli 1992 en wijzigende besluiten) tal van hulpmiddelen opgenomen zijn waarvoor het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap (VFSIPH) – na grondig onderzoek van het aanvraagdossier – tegemoetkoming kan verlenen in de kosten van de aankoop en/of het onderhoud en die rechtstreeks verband houden met de voorliggende vraag.

Om maar enkele voorbeelden te noemen :

- software voor beeldvergroting voor slechtzienden (punt 12.4 van voormeld BVR),
- synthetische stemmen en leesregels voor blinden (punt 12.5),
- verscheidene communicatiemiddelen (hoofdstuk 4).

Als **bijlage** bij dit antwoord voeg ik een overzicht van de betalingen die het Vlaams Fonds voor deze hulpmiddelen verrichtte sinds boekingsjaar 1996.

1. Wat stimulansen van de Vlaamse overheid betreft om dergelijke informatietoepassingen te ontwikkelen en/of te promoten, verwijs ik in de eerste plaats naar het Programma Beleidsgericht Onderzoek van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. Elk jaar doet de administratie Wetenschap en Innovatie in opdracht van de Vlaamse minister-president een oproep om projectvoorstellen in de verschillende beleidsdomeinen in te dienen ; het beleidsdomein "wetenschaps- en technologiebeleid" is daar één van.

Daarnaast is er de jaarlijkse overeenkomst die tot op heden bestaat tussen het Vlaams Fonds en Vlicht (dit is het Vlaams Informatie- en Communicatiecentrum voor Handicap en Technologie). Ik verwijs in het bijzonder naar artikel 2 van bedoelde overeenkomst, waarin de opdrachten die het Vlaams Fonds aan Vlicht toekent, worden gespecificeerd. Ik zal dit artikel nader toelichten bij het beantwoorden van het derde luik van de vraag.

Het Vlaams Fonds werkt nog via drie andere kanalen aan de promotie van informaticatoepassingen voor personen met een handicap.

- In 2000 was het mogelijk om in het kader van de regelgeving inzake de bijzondere subsidies van het Vlaams Fonds projectvoorstellen in te dienen. Voor begrotingsjaar 2000 ontving het Vlaams Fonds enkele voorstellen die het meer toegankelijk maken van de informatiemaatschappij voor personen met een handicap beogen. Op 5 september heeft het Vlaams Fonds de in de begroting vastgelegde middelen toegewezen.
- Verschillende erkende centra voor beroepsopleiding (CBO) verzorgen gespecialiseerde informaticaopleidingen ten behoeve van personen met een handicap.
- In één van de doelstellingen van artikel 6, § 3 van het besluit van de Vlaamse regering ter verdeling van de zogenaamde VIA-middelen is de mogelijk opgenomen om projectvoorstellen die gericht zijn op informaticatraining te honoreren (*VIA : Vlaams intersectoraal akkoord – red.*). Beslissingen terzake moeten nog worden genomen.

2. In het kader van de regelgeving betreffende de individuele materiële bijstand (BVR van 31 juli 1992 en wijzigende besluiten) zijn tal van hulpmiddelen opgenomen waarvoor het Vlaams Fonds – na grondig onderzoek van het aanvraagdossier – tegemoetkoming kan verlenen in de kosten van de aankoop en/of het onderhoud en die rechtstreeks verband houden met de voorliggende vraag.

Om maar enkele voorbeelden te noemen :

- software voor beeldvergroting voor slechtzienden (punt 12.4 van voormeld BVR) ;
- synthetische stemmen en leesregels voor blinden (punt 12.5),
- verscheidene communicatiemiddelen (hoofdstuk 4).

Als **bijlage** bij dit antwoord voeg ik een overzicht van de betalingen die het Vlaams Fonds voor deze hulpmiddelen verrichtte sinds boekingsjaar 1996.

Naar aanleiding van de vraag van de Vlaamse volksvertegenwoordiger organiseerde het

Vlaams Fonds een rondvraag bij de erkende voorzieningen uit de sector Zorg die zich richten tot voormelde doelgroepen. Daarin peilde de administratie naar het eventueel gebruik van specifieke informaticatoepassingen ten behoeve van de zelfredzaamheid van blinden of slechtzienden, van doven of slechthorenden en van personen met autisme.

Uit de antwoorden die bij het Vlaams Fonds toekwamen, bleek dat enkele voorzieningen goed op de hoogte zijn van het bestaan van dergelijke toepassingen en er soms al dankbaar gebruik van maken. Concreet gaat het om een cd-rom met gebarentaal voor personen met een auditieve handicap en de taal- en spraaktechnologie van Lernout & Hauspie die wordt gebruikt bij het volgen van onderwijs in een reguliere school.

3. Veel gehandicaptenorganisaties beschikken over eigen informatiekkanalen om – ten behoeve van de doelgroep(en) die zij vertegenwoordigen – specifieke informatie onder de aandacht te brengen van hun leden. Zij zijn vaak het eerst op de hoogte van specifieke informaticatoepassingen vanuit de vele contracten in binnen- en buitenland die zij onderhouden.

Daarnaast is er de externe website van het Vlaams Fonds. Blinden en slechtzienden kunnen daar voor hen toegankelijke informatie ontsluiten. Ook op de website van Vlicht en die van Infovisie is heel wat informatie te vinden over aangepaste programma's voor personen met een handicap.

Ik wil even dieper ingaan op de bestaande overeenkomst met Vlicht. Ik som de opdrachten achtereenvolgens op ; de relevantie ervan voor deze vraag spreekt uit de tekst zelf.

- Het verder uitbouwen en laten functioneren van een systeem waarbij met behulp van computerdatabanken en -netwerken informatie over technische hulpmiddelen voor gehandicapten op toegankelijke wijze wordt beschikbaar gesteld aan belanghebbenden, zoals het Vlaams Fonds, verstrekkers van hulpmiddelen, instellingen voor en verenigingen van gehandicapten zelf.

Er dient hierbij maximaal te worden gesteund op en gebruikgemaakt van de reeds bestaande initiatieven en onderzoeken in Vlaanderen.

- Het verspreiden van de informatie zowel in gedrukte als elektronische vorm (diskettes, cd-rom), of door middel van speciaal daarvoor doelmatige media zoals brailledruk.
 - Het inhoudelijk ondersteunen van de gegevensverspreiding langs computernetwerken (Internet) die door het Vlaams Fonds toegankelijk worden gemaakt.
 - Het verlenen van technische support aan het Vlaams Fonds om een vlotte overgang van de data op elektronische dragers (Vlibank) naar de infrastructuur van het Vlaams Fonds te verzekeren.
 - Het bevorderen van de communicatie met betrekking tot hulpmiddelen tussen de verschillende betrokken partijen (organisaties voor gehandicapten, instellingen, ziekenfondsen, Vlaams Fonds) om het uitwisselen van kennis en ervaringsgegevens te stimuleren, met het doel de beschikbare expertise in Vlaanderen optimaal aan te wenden, daarbij tevens maximaal steunende op de snelle groei in recente communicatiemedia.
 - Adviesverlening inzake hulpmiddelen en aanpassingen voor personen met een handicap.
- Het ontwikkelen van een ondersteunende rol ten behoeve van de in het raam van het Vlaams Fonds opgerichte bestuurs- en adviesorganen en provinciale evaluatiecommissies door :
 - het verzamelen van gegevens over specifieke technische hulpmiddelen op verzoek van deze organen en commissies ;
 - het ter beschikking stellen van de softwarepakketten die door Vlicht in het raam van de gegevensverspreiding worden ontwikkeld.

Ten slotte meld ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger dat op 15 september 2000 een samenwerkingsakkoord werd gesloten tussen het Vlaams Fonds en de VZW Ter Waerde. Deze laatste VZW is ingebed in het technologiepark Flanders Language Valley.

Eén van de elementen van deze overeenkomst behelst precies het onderzoek naar en de ontwikkeling van de implementatiemogelijkheden van taal- en spraaktechnologie voor het hulpmiddelenbeleid ten aanzien van personen met een handicap. Experts en deskundigen van enerzijds de gehandicaptensector en anderzijds de sector van de taal- en spraaktechnologie zullen elkaar daartoe op geregelde wijze ontmoeten en hun expertise en deskundigheid uitwisselen.

Overzicht terugbetaling hulpmiddelen informatica

Hulpmiddelen	1996		1997		1998		1999		2000	
	Aantal	Bedrag	Aantal	Bedrag	Aantal	Bedrag	Aantal	Bedrag	Aantal	Bedrag
Doventelefoon/fax	1	14.689	131	2.087.988	149	2.304.866	17	225.116		
Computer/bijhorigheden	1	26.561	42	2.149.963	52	2.718.026	8	581.652		
Draagb. computer/ bijhorigheden			5	222.907	23	963.855	1	400.160		
Speciale monitor			7	176.489	15	341.271	1	22.937		
Software beeldvergroting			23	503.210	18	440.57	2	30.060		
Synthetische stem			11	1.225.897	10	750.024	2	303.340		
Leesregel	1	345.000	27	6.900.604	36	9.799.930	2	888.800		
Scanner	1	88.499	25	3.324.537	36	3.962.214	3	341.411		
Printer			2	28.171	1	13.990				
Computer (bijhorigheden)							77	7.206.623	65	6.452.726
Draagbare computer							22	826.943	8	265.301
Speciale monitor							23	510.330	18	415.647
Software beeldvergroting							30	679.747	16	322.951
Synthetische stem							17	1.844.146	9	579.312
Leesregel							31	11.228.035	16	5.273.951
Scanner voor blinden							33	3.665.815	19	1.498.358
Dovenfax							152	1.857.610	74	794.570
Doventelefoon							11	85.298	6	48.543

Vlaams minister van Onderwijs en Vorming

Wat het onderwijs betreft, worden op het vlak van de introductie en het gebruik van nieuwe informatie- en communicatietechnologieën bijzondere inspanningen geleverd. Deze inspanningen hebben zowel betrekking op het creëren van mogelijkheden voor scholen om hard- en software aan te schaffen, als op het gebied van vorming.

Dit algemeen beleid sluit bijzondere doelgroepen of onderwijsinstellingen die zich tot hen richten niet uit.

Vanuit het departement Onderwijs wordt geen specifiek onderzoek opgezet naar de mogelijke toepassingen voor de meer bijzondere doelgroepen die door de Vlaamse volksvertegenwoordiger worden genoemd. Dit neemt niet weg dat scholen voor buitengewoon onderwijs die onderwijs en vorming verstrekken aan deze doelgroepen, op basis van hun werkingsmiddelen investeren in nieuwe technologieën om hun leerlingen zo goed mogelijk voor te bereiden op hun integratie in de samenleving.

Om leerlingen toe te laten een opleiding in het gewoon onderwijs te volgen, bestaat reeds enkele jaren een procedure op basis waarvan de financiering van technische hulpmiddelen kan worden verkregen. Hieronder ressorteren bijvoorbeeld braille-apparatuur, vergrotingssoftware, tv-leesloepen, ... Deze hulpmiddelen laten deze leerlingen toe het gewoon onderwijs te volgen.

Vanuit deze opdracht wordt het departement op regelmatige basis op de hoogte gebracht van nieuwe ontwikkelingen op het vlak van apparatuur en toepassingen die mee een rol spelen bij de beoordeling van de aanvraagdossiers. Daarnaast blijft het een taak van de directe hulpverleners (scholen, CLB's, begeleidend personeel) om zich te informeren en op de hoogte te blijven van nieuwe ontwikkelingen.

Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme

1. In sommige tewerkstellingsprogramma's van de Vlaamse overheid, namelijk gesubsidieerde contractuelen (gesco), Derde Arbeidscircuit (DAC), ..., worden activiteiten ondersteund die gericht zijn op gehandicapten en informatica.

De Vlaamse overheid participeert ook in de Europese programma's Horizon en Doelstelling 3 van het Europees Sociaal Fonds (ESF).

Horizon is een communautair initiatief dat de mogelijkheden van geïntegreerd onderwijs, opleiding en werkgelegenheid voor personen met psychische of fysieke handicap wil bevorderen.

Doelstelling 3 wil de langdurige werkloosheid bestrijden en de doorstroming van bepaalde risicogroepen (laaggeschoolden, migranten, vrouwen, werklozen, gehandicapten, kansarmen, jongeren, ...) naar de arbeidsmarkt bevorderen. Projecten in Vlaanderen die deze doelstellingen nastreven, kunnen in aanmerking komen voor een subsidie uit het ESF. De Europese subsidies vanuit het ESF zijn aanvullend. De projecten worden gefinancierd door andere politieke instanties, zoals de Vlaamse overheid en/of andere overheden.

2. De Vlaamse overheid financiert een aantal tewerkstellingsprojecten (gesco, DAC, WEP, ...) waarin personen met een handicap leren werken met informaticaprogramma's, -toepassingen en -faciliteiten. Het betreft projecten van de organisaties Atelier Helen Keller en de VZW Progebraille.

De takenpakketten bestaan uit het omzetten van teksten en boeken in braille met behulp van informatica, het toepassen van spraaktechnologie voor het maken van boeken en ander drukwerk, het aanmaken van grootletterdruk, grafische toepassingen door middel van informatietechnologie (IT), werken met pc en scanner, ...

Het gaat dus om projecten die rechtstreeks de zelfredzaamheid van de betrokkenen verhogen: zij gebruiken de IT-technologie in hun werk, doen werkervaring op en verhogen daarmee hun verdere kansen op de arbeidsmarkt.

De zelfredzaamheid van de doelgroep wordt ook onrechtstreeks bevorderd via de producten die langs deze weg op de markt worden gebracht, onder andere boeken in braille.

De Vlaamse overheid en het Europees Sociaal Fonds subsidiëren in het raam van de bovenvermelde Europese programma's verschillende IT-opleidingsprojecten gaande van basis- tot hoogtechnologische opleidingen.

Een belangrijk deel van de middelen gaat naar het VFSIPH, dat via zijn centra voor beroepsopleiding diverse informaticaopleidingen aanbiedt.

In een ander Doelstelling 3-project bij de VZW Buurtontwikkelingsmaatschappij (BOM) worden CAD/CAM-opleidingen aangeboden aan personen met een sensorïële of fysieke handicap (*CAD : Computer Aided Design ; CAM : Computer Aided Manufacturing – red.*).

De gemiddelde doorstroming van deze opgeleiden naar het normaal economisch circuit is relatief hoog.

3. Het VFSIPH heeft de opdracht om "de integratie van de personen met een handicap in het arbeidsmidden te bevorderen". Deze opdracht wordt onder meer vervuld door het aanbieden van opleidingen op maat, via centra voor beroepsopleiding.

Het VFSIPH bereikt het doelpubliek via de ATB-diensten (arbeidstrajectbegeleiding voor personen met een handicap). De trajectbegeleider stelt samen met de cliënt het individuele trajectplan op. Dit trajectplan kan volgende stappen inhouden : activering en motivering, oriëntering opleiding, opdoen van werkervaring, tussenkomst op het vlak van werkverschaffing, nazorg, werkbegeleiding. Het uiteindelijke doel is te komen tot een tewerkstelling in het normaal economisch circuit. De toeleiding naar het CBO, waar de opleiding en een deel van de begeleiding plaatsvinden, gebeurt via de ATB-dienst.

Vraag nr. 229
van 27 juli 2000
van mevrouw PATRICIA CEYSENS

Interlandelijke adoptie – Rootsreizen

Voor jongvolwassen geadopteerden is het zeer belangrijk uit te zoeken waar hun oorsprong ligt en wie hun natuurlijke ouders zijn. Wat de internationale adoptie betreft, kan dit in de meeste gevallen niet anders dan via een bezoek aan het land van herkomst. De vraag naar begeleiding bij dit soort reizen is dan ook groot. Immers, het gaat hier niet om een vakantietrip : veelal is een uitgebreid vooronderzoek nodig en is begeleiding ter plaatse noodzakelijk gezien de taalproblemen en de mogelijke verwerkingsproblemen.

In het kader van de nazorg, die in Vlaanderen niet decretaal is georganiseerd, neemt Kind en Gezin op dit ogenblik blijkbaar een aantal initiatieven waarbij zij financiële ondersteuning geeft bij het organiseren van dergelijke rootsreizen.

Het is evenwel niet duidelijk welke organisaties projecten in die zin hebben lopen en wie op welke basis wordt gesubsidieerd door Kind en Gezin.

1. Welke organisaties zijn vragende partij om begeleiding van rootsreizen voor geadopteerden te organiseren ?

Hoe pakt Kind en Gezin deze problematiek aan ?

2. Worden op dit ogenblik reeds dergelijke projecten door Kind en Gezin gesubsidieerd ? Zo ja, welke projecten verkregen een dergelijke subsidie en hoeveel bedraagt ze ?

Op basis van welke criteria werd ze toegekend ?

3. Zal Kind en Gezin, gezien de grote vraag, meerdere projecten in die zin ondersteunen en zo ja, wanneer, volgens welke criteria en voor welk bedrag ?

4. Heeft de minister opdracht gegeven voor een eventuele ondersteuning van rootsinitiatieven en hoe wordt deze problematiek op korte termijn beleidsmatig aangepakt ?

Antwoord

Vooraleer ik inga op de concreet gestelde vragen, wil ik toch enkele algemene overwegingen formuleren, omdat de problematiek van de oorsprong en identiteit van geadopteerden een genuanceerde benadering verdient.

- a) Reeds voor het kind in België komt, is het belangrijk alle informatie zorgvuldig bij te houden en een degelijk rapport over zijn herkomst samen te stellen (de reden van zijn adoptie, foto's en videomateriaal over zijn herkomstland, eerste kledjes, een brief van moeder of verzorgers).

De huidige adoptiediensten en adoptieouders zijn sterk gemotiveerd om te anticiperen op de vragen die een adoptiekind zelf zal stellen. De visie hierrond is de laatste vijftien jaar geëvolueerd. Het is belangrijk voor de geadopteerde dat de eerste fase van zijn leven niet wordt vernietigd of verborgen. Degelijke adoptiedossiers vermijden dat geadopteerden met een zwart gat in hun geschiedenis moeten leven.

Ook de houding van vele adoptieouders is de laatste jaren geëvolueerd naar meer openheid

en begrip voor de herkomst van de geadopteerden en de vragen die hieromtrent door hun kind zullen worden gesteld. Hieraan wordt met name tijdens de voorbereiding en het gezinsonderzoek aandacht besteed.

De herkomst van het adoptiekind, zijn beleving hiervan en de vragen die het hieromtrent heeft, zijn inderdaad een essentieel verschil met het biologisch ouderschap.

Het is dan ook belangrijk in de eerste plaats oog te hebben voor preventie, door de huidige kinddossiers op een correcte wijze te laten samenstellen en door de adoptieouders degelijk voor te bereiden op hun adoptieouderschap.

- b) Een niet-coherent adoptiebeleid is mee de oorzaak van veel vragen van geadopteerden.

Vroeger was er minder aandacht voor de kinddossiers. Veel informatie werd niet genoteerd of werd/wordt niet prijsgegeven door sommige instanties in de herkomstlanden of in België.

Vóór het decreet van 12 augustus 1989 inzake de erkenning van de adoptiediensten kon immers om het even wie adopties realiseren en was de bewaring van dossiers evenmin geregeld.

Ook nu worden zowel binnenlandse als buitenlandse adopties gerealiseerd waarbij men niet stilstaat bij het feit dat het adoptiekind later wel nood zal hebben aan informatie over zijn herkomst.

Het uitblijven van een globale regeling voor alle adopties in binnen- en buitenland houdt het risico in dat de dossiers waarin geen informatie wordt opgenomen of die niet degelijk worden bewaard, steeds blijven aangroeien. Ik blijf dan ook aandringen op de noodzakelijke federale wetgeving.

- c) Indien in sommige situaties bewust wordt gekozen voor het ondernemen van een rootsreis, dan is er permanent nood aan omzichtigheid, een degelijke begeleiding en een goede kennis van de cultuur en sociale context van het herkomstland. Het opheffen van de anonimiteit van afstandsmoeders interfereert immers ook sterk met hun leven.

Zowel het decreet op de binnenlandse adopties als het decreet inzake interlandelijke adoptie bepalen dat de adoptiediensten nazorg verlenen op verzoek van de natuurlijke ouders, de ge-

adopteerden of de adoptieouders. Nazorg betekent in deze context uiteraard meer dan het organiseren van rootsreizen.

In wat volgt, formuleer ik een antwoord op de drie concreet gestelde vragen.

1. Alleen de oudere adoptiediensten hebben op dit ogenblik geadopteerden die reeds in aanmerking komen voor vragen rond hun herkomst of die behoefte hebben aan een reis naar hun herkomstland. Het is wenselijk dat de adoptiediensten de rootsreizen van hun geadopteerden zoveel mogelijk ondersteunen/begeleiden of zelfs organiseren. Het is duidelijk dat de adoptiediensten terzake vragende partij zijn om deze dienstverlening verder uit te bouwen.

Gelet op de grote vraag van binnenlands geadopteerden werd een project toegekend aan de binnenlandse adoptiedienst Gewenst Kind, die terzake reeds meerdere jaren een centrale rol inneemt.

Deze dienst heeft veel ervaring inzake het opzoeken van gegevens en het begeleiden van de zoektocht met respect voor het belang van zowel de geadopteerde als de geboortemoeder.

2. Enkel het project "Gewenst Kind Zoekregister" wordt sinds april 2000 gesubsidieerd voor het begeleiden van zoektochten. Het ontvangt daarvoor een bedrag van 1.032.000 frank voor een periode van één jaar.

Criteria zijn : de ervaring van de dienst, het aantal aanvragen voor informatie, de visie op adoptie, de gehanteerde methodiek.

De Adoptielijn meldt via haar dienstverlening ook de vraag van geadopteerden naar informatie over hun herkomst. Zij ontvangt voor de organisatie van haar telefonische dienstverlening 1.000.000 frank per jaar.

3. Het lijkt wenselijk dat in eerste instantie de adoptiediensten de mogelijkheid krijgen in hun herkomstlanden de rootsreizen te ondersteunen en op te volgen.

De ervaring van een dienst zoals Gewenst Kind kan diensten ondersteunen en met name inzake de begeleiding en de impact ervan op alle betrokkenen.

4. Gelet op het lopende project en de bespreking met de adoptiediensten inzake de nazorg, worden thans geen nieuwe initiatieven onderzocht.

Ik verwacht dat de gebruikersbevraging en de audit van de erkende adoptiediensten die momenteel gebeuren, gegevens aanbrenge m.b.t. de bestaande noden en verwachtingen op het vlak van de nazorg in het algemeen en de rootsreizen in het bijzonder. Deze gegevens zullen, naast andere uiteraard, voeding geven aan eventuele wijzigingen in de adoptieprocedures die ik, voortbouwend op de audits, zal uitwerken.

Daarbij zal ik uiteraard ook rekening moeten houden met de ontwikkelingen op het federale vlak.

Vraag nr. 233
van 27 juli 2000
van mevrouw ANN DE MARTELAER

Diensten beschermd wonen – Financiële situatie

Op 23 december 1998 keurde de Vlaamse regering een nieuw besluit op het beschermd wonen goed, waarbij nieuwe diensten beschermd wonen konden worden opgericht door tehuizen voor werkenden en niet-werkenden. De in het verleden erkende diensten bleven hun erkenning behouden.

De diensten voor beschermd wonen hebben een eigen gesubsidieerde personeelsformatie en krijgen daarnaast een werkingssubsidie en een forfaitaire subsidie voor dagbesteding. De diensten voor beschermd wonen hebben ondertussen twee tot drie jaar ervaring achter de rug.

Een vaststelling lijkt onder meer te zijn dat deze diensten financieel kunnen overleven als ze aanleunen bij een andere erkenning. De subsidiëring van beschermd wonen op zich zou ontoereikend zijn om alle kosten te dragen. We denken hier onder meer aan de huisvestingskosten.

1. Welke diensten beschermd wonen zijn erkend en wie is de initiatiefnemer ?
2. Heeft de minister zicht op de financiële situatie van de diensten beschermd wonen ?

Kunnen zij autonoom financieel overleven of klopt de vaststelling dat geld via een andere erkenning bijkomend dient te worden aangevend ?

Antwoord

1. Als **bijlage** wordt een overzicht gegeven van de erkende diensten, met vermelding van de organiserende VZW.
2. Met betrekking tot de financiële situatie van de diensten voor beschermd wonen beschikt het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap over de balans en de rekeningen van 1999.

Uit een steekproef van deze stukken blijkt dat de meerderheid van deze diensten autonoom alle financiële verplichtingen kan nakomen.

Het Vlaams Fonds heeft geen indicaties die erop wijzen dat de subsidiëring ontoereikend is om alle kosten te dekken.

Het beschermd wonen heeft tot doel meer differentiatie te brengen in de formules van bijstand, met een verschuiving naar meer zelfstandige woonentiteiten. Het doel was om via het beschermd wonen een beweging op gang te brengen vanuit de residentiële sector naar een lichtere zorgvorm. In het concept beschermd wonen werd bij aanvang dan ook veeleer uitgegaan van een nieuwe bijstandsfunctie die wordt toegevoegd aan de bestaande dienstverlening van reeds erkende voorzieningen.

Het is evident dat overheadkosten zwaarder in het budget doorwegen wanneer een dienst beschermd wonen niet aanleunt bij een grotere organisatie. Het Vlaams Fonds heeft evenwel geen aanwijzingen dat subsidies die worden toegekend in het kader van een andere erkenning, in de diensten beschermd wonen nodig zijn om financieel te overleven.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

Vraag nr. 234
van 27 juli 2000
van de heer DIRK DE COCK

Borstkankerscreening – Federaal initiatief

Federaal minister Vandenbroucke ontvouwde op 6 juli jongstleden het plan om vanaf 2001 een tweejaarlijkse borstkankerscreening te organiseren voor alle vrouwen van 50 tot en met 69 jaar. Er

werd aan toegevoegd dat dit op jaarbasis meerdere honderden miljoenen zou kosten.

Een werkgroep van de federale, gewest- en gemeenschapsoverheden en het Riziv (Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering) onderzoekt momenteel op welke manier een nationale campagne voor borstkankerscreening kan worden georganiseerd. De oproep zal dan via een tweesporenbeleid gebeuren, via de huisarts, specialist of gynaecoloog enerzijds, en via een georganiseerd oproepsysteem om de overige vrouwen te bereiken anderzijds.

De werkgroep moet voor het einde van het jaar worden afgerond, volgens minister Vandenbroucke. Daarom moeten thans de nodige middelen worden vrijgemaakt om de campagne te laten starten in de loop van volgend jaar. De minister voegde er nog aan toe dat "aangezien de gemeenschappen bevoegd zijn voor voorlichting en preventie, zij ook bij de campagne moeten worden betrokken".

De Bijzondere Wet van 8 augustus 1980 tot hervorming van de instellingen bepaalt echter dat het Vlaams Parlement en de Vlaamse regering, wat het preventieve gezondheidsbeleid betreft, bevoegd zijn. Op basis van deze wet heeft de Vlaamse regering reeds een programma voor borstkankerscreening opgestart.

1. Waarom wordt thans een federale actie opgestart, terwijl het preventief gezondheidsbeleid een nadrukkelijke gemeenschapsbevoegdheid is ?
2. Welke houding heeft de minister aangenomen ten opzichte van dit initiatief van de federale minister van Sociale Zaken en Pensioenen ? Meent zij niet dat de federale minister zich duidelijk begeeft op Vlaams bevoegdheidsdomein ?
3. Wordt de Vlaamse regering vertegenwoordigd in deze werkgroep en zo ja, door wie ?
4. Hoe verhoudt deze actie zich ten opzichte van de reeds bestaande initiatieven van de Vlaamse Gemeenschap ?
5. Heeft de minister al overwogen om deze actie eventueel financieel te ondersteunen ?

Antwoord

1. Dat het preventieve gezondheidsbeleid een nadrukkelijke gemeenschapsbevoegdheid is, staat

inderdaad buiten discussie. Alle vormen van kankeropsporing vormen dus per definitie een aangelegenheid van de gemeenschappen.

Sedert het aantreden van deze regering werd de voorbereiding van de borstkankerscreening in Vlaanderen toevertrouwd aan een werkgroep, die wordt geleid door de Vlaamse administratie in nauwe samenwerking met mijn kabinet, en waar vertegenwoordigers van de betrokken beroepsgroepen en experts aan deelnemen. Deze werkgroep is overigens de voortzetting van een gelijkaardig initiatief dat was gesitueerd binnen het kabinet van de vorige Vlaamse minister bevoegd voor Gezondheid.

In het najaar van 1999 bleek dat de werkwijze van een aantal screeningscentra, met name de rechtstreekse uitnodiging van vrouwen uit de doelgroep (50-69 jarigen) voor een mammografie, niet kon worden aanvaard door het Riziv.

Dit vormde de aanleiding om van onze Vlaamse zijde aan te dringen bij de federale voogdijminister van het Riziv Vandenbroucke op bilateraal overleg, om een regeling te vinden voor de problematiek van de betaling van de kosten verbonden aan de mammografie. Dat overleg heeft plaatsgevonden op mijn kabinet in december vorig jaar, de problematiek werd nogmaals besproken op de interministeriële conferentie van 14 maart laatstleden en vormde de aanzet voor een constructieve zoektocht naar oplossingen voor terugbetaling van de mammografie binnen een federale werkgroep.

Ik wens daarbij de eigen keuzemogelijkheid van de vrouw als uitgangspunt te nemen : de vrouw moet kunnen kiezen tussen het aanbod van rechtstreekse uitnodiging voor mammografie in een daartoe geschikte dienst of praktijk, of een afspraakregeling voor mammografie via haar behandelende arts, uiteraard eveneens in een daartoe geschikte dienst of praktijk.

Op 6 juli laatstleden heeft federaal minister Vandenbroucke in de Senaat aangekondigd dat er federale middelen werden vrijgemaakt voor de borstkankerscreening, en ik ben uiteraard verheugd dat er op deze wijze gevolg werd gegeven aan mijn vraag.

Er is echter een verschil tussen geld vrijmaken voor de screeningsmammografie binnen het Riziv en de organisatie van een borstkankerscreeningsprogramma. Het eerste is tot dusver een federale aangelegenheid en is een noodza-

kelijke voorwaarde voor het tweede, dat een gemeenschapsaangelegenheid is.

- De gemeenschappen zijn niet alleen bevoegd voor de voorlichting en de preventie, maar ook voor de organisatie van het borstkankersopsporingsprogramma binnen de randvoorwaarden van terugbetaling van de mammografie zoals door de federale instanties bepaald. Ik wens te benadrukken dat de kosten voor radiologie niet de enige kosten zijn die verbonden zijn aan een borstkankerscreeningsprogramma ; de organisatiekosten zijn eveneens aanzienlijk en vallen volledig ten laste van de gemeenschappen.

De federale minister zou zich begeven op Vlaams bevoegdheidsdomein indien hij zich zou uitspreken over de organisatie van het programma en de voorlichtingsactie. Ik heb in die zin een persmededeling laten versturen op 7 juli laatstleden.

Een federaal initiatief op dit vlak zou overigens in strijd zijn met de Bijzondere Wet van 8 augustus 1980 tot hervorming van de instellingen.

- De Vlaamse regering wordt in deze werkgroep vertegenwoordigd door mijn raadgever dr. Pieter Vandenbulcke, de Vlaamse administratie door dr. Dirk Dewolf, hoofd van de afdeling Preventieve en Sociale Gezondheidszorg en voorzitter van de Vlaamse werkgroep "borstkankerscreening".
- De genese van deze federale werkgroep moet worden gesitueerd in het verlengde van mijn vraag aan de voogdijminister van het Riziv. De Vlaamse vertegenwoordigers bewaken en geven mee inhoud aan het overlegproces, zodat het Vlaamse borstkankerscreeningsprogramma in de loop van volgend jaar volledig zal kunnen worden geoperationaliseerd. Ik kan de Vlaamse volksvertegenwoordiger mededelen dat de werkzaamheden binnen de werkgroep al zeer ver gevorderd zijn en dat er een goede sfeer en verstandhouding is tussen alle leden.

Zodra de werkzaamheden zijn afgerond, zal ik het programma uitgebreid toelichten.

- Ik ondersteun niet de federale actie, zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger in zijn vraag suggereert, ik trek wel opnieuw een bedrag uit in de Vlaamse begroting voor de borstkankersopsporing in Vlaanderen. De federale "actie" is een opheffing van een belemmering inzake terugbetaling van een screeningmammografie op

rechtstreekse uitnodiging, die een belangrijk onderdeel en voorwaarde vormt tot volledige uitvoering van ons programma.

In 1999 was 86 miljoen frank in de Vlaamse begroting ingeschreven en werden ongeveer 29.000 Vlaamse vrouwen gescreend volgens de georganiseerde screeningsprocedure (los van de zogenaamde opportunistische screening).

In 2000 is eenzelfde bedrag uitgetrokken.

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER
VAN CULTUUR, JEUGD,
BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN
EN ONTWIKKELINGSSAMENWERKING

Vraag nr. 167
van 23 juni 2000
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Vlaamse openbare instellingen – Beheersorganen

De Vlaamse regering is bevoegd om, rekening houdende met eventuele decretale beperkingen, de leden van de beheersorganen van de Vlaamse openbare, wetenschappelijke en andere instellingen aan te stellen.

Hoe deze nu zijn samengesteld is voor parlementsleden en voor buitenstaanders ondoorzichtig. Blijkbaar moet deze samenstelling niet in het Belgisch Staatsblad verschijnen, zodat wijzigingen niet kunnen worden gevolgd. Belanghebbenden zijn zo nooit op de hoogte van de samenstelling en kunnen hierop nooit reageren.

- Van welke Vlaamse openbare, wetenschappelijke en andere instellingen die vallen onder de bevoegdheid van de minister, moet de samenstelling van de beheersorganen niet in het Belgisch Staatsblad verschijnen ?
- Hoe worden wijzigingen in de samenstelling van deze beheersorganen aan het parlement en de burgers kenbaar gemaakt ?
- Hoe kunnen belanghebbende burgers klacht neerleggen tegen (wijzigingen in) de samenstelling van deze beheersorganen ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden.

RENAAT LANDUYT

VLAAMS MINISTER
VAN WERKGELEGENHEID EN TOERISME

Vraag nr. 88
van 28 juni 2000
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Vlaamse Rand – Brochure taalgebruik in sociale relaties

Tijdens de vorige legislatuur kwam in het kader van het actieplan Vlaams-Brabant van de vorige regering door de afdeling Inspectie Werkgelegenheid een ontwerp van brochure tot stand inzake het taalgebruik in sociale relaties.

Tot op heden is die brochure nog altijd niet gepubliceerd.

Is het alsnog de bedoeling tot publicatie ervan over te gaan ?

Wat wordt in dat geval de oplage en wie is de doelgroep ?

Antwoord

Door de afdeling Inspectie Werkgelegenheid werd een ontwerp van brochure opgesteld inzake het taalgebruik in sociale relaties. Dit ontwerp is thans definitief. Het blijft de bedoeling tot publicatie over te gaan. Daartoe werd een ontwerp van lay-out opgemaakt. Het drukwerk zal geschieden via de centrale diensten van het ministerie.

Er wordt voorzien in een (eerste) oplage van 1.000 exemplaren, rekening houdende met de doelgroep, die in essentie zal bestaan uit de professionele en interprofessionele beroepsorganisaties van werkgevers en werknemers en de openbare besturen.

Daarenboven zal de brochure eveneens worden verspreid overeenkomstig de geldende beschikkingen binnen de Vlaamse Gemeenschap (onder meer

via de openbare bibliotheken). Het spreekt voor zich dat geïnteresseerden op eenvoudige aanvraag een exemplaar kunnen ontvangen.

De geplande timing is medio december 2000.

**II. VRAGEN WAARVAN
DE REGLEMENTAIRE TERMIJN
VERSTREKEN IS EN WAAROP
NOG NIET WERD GEANTWOORD***
(Reglement artikel 81, 6)

Nihil

**III. VRAGEN WAARVAN
DE REGLEMENTAIRE TERMIJN
VERSTREKEN IS MET
TEN MINSTE TIEN WERKDAGEN
EN DIE OP VERZOEK
VAN DE VRAAGSTELLERS WERDEN
OMGEZET IN VRAGEN OM UITLEG**
(Reglement artikel 81, 4)

Nihil.

* datum van afsluiting : 28/11

REGISTER

Nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
P. DEWAEL, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden				
94	04.07.2000	C. Decaluwe	<i>Kabinetsmedewerkers – Detacheringen</i>	545
97	07.07.2000	M. Dillen	<i>Gemengde commissie informatiemaatschappij – Werking</i>	547
100	07.07.2000	M. Dillen	<i>Lasten uit het verleden – Budgettaire impact</i>	443
110	14.09.2000	C. Decaluwe	<i>Streekplatforms – Hefboomprojecten</i>	444
111	14.09.2000	R. Van Cleuvenbergen	<i>Leeftijdsciscriminatie – Beleid</i>	444
112	14.09.2000	R. Van Cleuvenbergen	<i>Agnetenklooster Tongeren – Aankoop</i>	445
113	19.09.2000	F. Sarens	<i>Wereldforum voor Educatie – Vlaamse afwezigheid</i>	445
114	19.09.2000	T. Merckx-Van Goeij	<i>Schelde Informatiecentrum – Participatie</i>	446
S. STEVAERT, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie				
367	28.06.2000	R. Van Cleuvenbergen	<i>Adviesraden – Vrouwen (2)</i>	446
372	03.07.2000	M. Van den Eynde	<i>N171 Kontich-Boom – Doortrekking</i>	447
378	06.07.2000	L. Caluwe	<i>Mobiliteitsconvenants – Antwerpen</i>	447
381	07.07.2000	M. Dillen	<i>Departementen – Advocaten</i>	449
385	14.07.2000	D. De Cock	<i>Ringweg Doel – Verkeersveiligheid</i>	449
398	10.08.2000	J. De Roo	<i>Mobiliteitsplan Vlaanderen – Light Rail Gent-Maldegem</i>	450
399	10.08.2000	J. De Roo	<i>Fietspad Eeklo-St.-Laureins – Stand van zaken</i>	451
400	10.08.2000	R. Van Cleuvenbergen	<i>Noordzuidverbinding Limburg – Stand van zaken</i>	451
403	04.09.2000	M. Keulen	<i>Gewestwaterwegen Limburg – Jetski</i>	452
405	04.09.2000	J. De Roo	<i>Zwarte punten – Gent-Eeklo-Maldegem (2)</i>	453
406	04.09.2000	R. Van Cleuvenbergen	<i>Basismobiliteit – Limburg</i>	453
407	04.09.2000	R. Van Cleuvenbergen	<i>Mobiliteitsconvenants – Fietspadennetwerk</i>	454
409	04.09.2000	C. Decaluwe	<i>A17 Kortrijk – Geluidswerende maatregelen</i>	455
411	04.09.2000	C. Decaluwe	<i>Jaagpad Leie Wervik-Komen – Herstelling</i>	456
412	04.09.2000	C. Decaluwe	<i>Overheidsopdrachten – Sociale clause</i>	457
414	04.09.2000	R. Van Cleuvenbergen	<i>De Lijn – Tarievenbeleid</i>	458
415	04.09.2000	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Veerdienst Niel-Wintam – Verplaatsing</i>	459
416	04.09.2000	M. Van den Eynde	<i>De Lijn Kontich – Halteperikelen</i>	459
419	14.09.2000	J. De Roo	<i>Tunnel N49 Zelzate – Radio-ontvangst</i>	460

426	14.09.2000	T. Merckx-Van Goeij	<i>Lichtvervuiling – Straatverlichting</i>	460
M. VOGELS, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen				
178	31.05.2000	R. Van Cleuvenbergen	<i>Adviesraden – Vrouwen (2)</i>	461
200	23.06.2000	F. Strackx	<i>Marktoverschotten voor minderbedeelden – Erkende organisaties</i>	547
221	07.07.2000	M. Dillen	<i>Geweld op school – Preventie-experiment</i>	548
225	14.07.2000	S. Becq	<i>Bijzondere jeugdbijstand – Voortgezette hulp +18-jarigen</i>	462
△ 227	14.07.2000	S. Becq	<i>Gehandicapten – Informaticatoepassingen</i>	550
228	14.07.2000	P. Van Grembergen	<i>Tuberculose – Resistentie</i>	464
229	27.07.2000	P. Ceysens	<i>Interlandelijke adoptie – Rootsreizen</i>	555
231	27.07.2000	R. Van Cleuvenbergen	<i>Bijzondere jeugdbijstand – Oproep 2000</i>	467
233	27.07.2000	A. De Martelaer	<i>Diensten beschermd wonen – Financiële situatie</i>	557
234	27.07.2000	D. De Cock	<i>Borstkankerscreening – Federaal initiatief</i>	557
243	04.09.2000	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Thuisopvang gehandicapten – Subsidiëring</i>	468
245	14.09.2000	S. Becq	<i>Kinderen – Woonsituatie</i>	468
B. ANCIAUX, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking				
167	23.06.2000	R. Van Cleuvenbergen	<i>Vlaamse openbare instellingen – Beheersorganen</i>	559
170	04.07.2000	C. Decaluwe	<i>Kabinetsmedewerkers – Detacheringen</i>	469
172	10.08.2000	R. Van Cleuvenbergen	<i>Nepstatuten cultuursector – Regularisering</i>	469
△ 173	04.09.2000	J. Loones	<i>Gemeentelijke ontmoetingscentra – Muziekbelasting</i>	470
174	04.09.2000	D. Lootens-Stael	<i>"Boterhammen in het Park" – Ministeriële initiatieven</i>	471
176	04.09.2000	R. Van Cleuvenbergen	<i>Beheers- en adviesorganen – Participatieoproep</i>	473
177	04.09.2000	C. Decaluwe	<i>Kabinetten – Adressenbestanden</i>	473
M. VANDERPOORTEN, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming				
142	28.06.2000	R. Van Cleuvenbergen	<i>Beroepstitel en kwalificaties paramedische beroepen – Raad van State</i> ..	473
143	28.06.2000	R. Van Cleuvenbergen	<i>Non-discriminatiebeleid – Evaluatie</i>	474
144	03.07.2000	G. Vanleenhove	<i>Medische geschiktheid leerkrachten – Gehandicapten</i>	478
146	03.07.2000	D. De Cock	<i>Europese onderwijsindicatoren – Uitsplitsing per gemeenschap</i>	478
149	07.07.2000	M. Dillen	<i>Scholen – Hygiëne</i>	479
151	07.07.2000	M. Dillen	<i>Studietoelagen – Informatiecampagne</i>	480
152	07.07.2000	M. Dillen	<i>Leescultuur – Stimuli</i>	481
153	07.07.2000	M. Dillen	<i>"Vluchtelingen in de klas" – Evaluatie</i>	483
154	07.07.2000	M. Dillen	<i>Schooluitslagen – Betwistingen</i>	485
155	07.07.2000	M. Dillen	<i>Geweld tegen leerkrachten – Omvang en bijstand</i>	486

156	07.07.2000	M. Dillen	<i>Gedragsgestoorde kinderen – Begeleiding</i>	487
158	07.07.2000	M. Dillen	<i>Buitengewoon onderwijs – Leerlingenvervoer</i>	489
159	07.07.2000	M. Dillen	<i>Morning-afterpil op school – Beleid</i>	490
160	07.07.2000	M. Dillen	<i>Departementen – Advocaten</i>	490
161	14.07.2000	S. Becq	<i>Gehandicapten – Informaticatoepassingen</i>	491
163	27.07.2000	E. Schuermans	<i>Studietoelagen – Inkomensvoorwaarden</i>	491
164	27.07.2000	C. Vandenbroeke	<i>Leerkrachten – Weddeberekening</i>	492

R. LANDUYT, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme

88	28.06.2000	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Vlaamse Rand – Brochure taalgebruik in sociale relaties</i>	560
89	03.07.2000	R. Van Cleuvenbergen	<i>Arbeidskansen migranten – VESOC-akkoord</i>	493
90	03.07.2000	C. Van Eyken	<i>VDAB Werkinformatiesysteem – Faciliteitengemeenten</i>	495
91	04.07.2000	R. Van Cleuvenbergen	<i>VDAB – PWA-vorming</i>	496
92	04.07.2000	R. Van Cleuvenbergen	<i>Nepstatuten welzijnssector – Regularisering (2)</i>	497
93	04.07.2000	C. Decaluwe	<i>Kabinetsmedewerkers – Detacheringen</i>	498
95	06.07.2000	R. Van Cleuvenbergen	<i>VDAB Tongeren – Opleiding heftruckchauffeur</i>	498
96	07.07.2000	M. Dillen	<i>Departementen – Advocaten</i>	499
97	14.07.2000	S. Becq	<i>Gehandicapten – Informaticatoepassingen</i>	499
98	14.07.2000	J. Coens	<i>Eerste Kustactieplan – Stand van zaken</i>	499
99	14.07.2000	J. Coens	<i>Tweede Kustactieplan – Stand van zaken</i>	502
100	27.07.2000	R. Van Cleuvenbergen	<i>Werkzoekenden – Kinderopvang</i>	503
101	27.07.2000	R. Van Cleuvenbergen	<i>Actieplan Werkgelegenheid – Mainstreaming</i>	504
102	27.07.2000	J. Loones	<i>Toerisme Vlaanderen – Merknaam Vlaanderen</i>	507
103	04.09.2000	R. Van Cleuvenbergen	<i>Federale Planningscommissie Medisch Aanbod – Betrokkenheid</i>	508
104	04.09.2000	J. Loones	<i>Toeristisch-Recreatief Informatiecentrum – Stand van zaken</i>	508
105	04.09.2000	J. Loones	<i>Academische opleiding Toerisme – Stand van zaken</i>	510
106	04.09.2000	T. Merckx-Van Goey	<i>Statuut reisbureaus – Samenwerkingsakkoord</i>	511
108	04.09.2000	R. Van Cleuvenbergen	<i>Beheers- en adviesorganen – Participatiegroep</i>	512
109	04.09.2000	C. Decaluwe	<i>Kabinetten – Adressenbestanden</i>	512

V. DUA, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw

284	14.07.2000	J. De Roo	<i>Bosgebieden Oost-Vlaanderen – Overheidsaankopen</i>	512
288	27.07.2000	A. De Martelaer	<i>Waterlopen – Beheer</i>	514
291	10.08.2000	J. De Roo	<i>Schipdonkkanaal – Vervuiling (2)</i>	515
295	04.09.2000	R. Van Cleuvenbergen	<i>Mestactieplan – Taalgrensggebieden</i>	517
298	14.09.2000	C. Decaluwe	<i>Gemeentelijk containerpark – Stand van zaken</i>	519

J. SAUWENS, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport

150	28.06.2000	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Franstalige school Wezembeek-Oppem – Benoemingen</i>	520
151	28.06.2000	M. Van den Eynde	<i>Gemeenteraadsverkiezingen – Meldpunt tegenwerking kandidaturen</i> . . .	522
152	03.07.2000	R. Van Goethem	<i>Inter-Vilvoordse Mij. voor Huisvesting – Bijdrage groenonderhoud</i>	522
153	04.07.2000	M. Dillen	<i>Monumentenzorg – Privé-investeerders</i>	523
154	04.07.2000	C. Decaluwe	<i>Kabinetmedewerkers – Detacheringen</i>	524
155	06.07.2000	A. De Martelaer	<i>Voorkooprecht – Gebiedsafbakening</i>	524
156	06.07.2000	J. Loones	<i>Decreet sportdiensten – Voorstellen kustgemeenten</i>	525
157	07.07.2000	C. Decaluwe	<i>Beschermde kerkgebouwen – Restauratiesubsidies (2)</i>	526
158	07.07.2000	M. Dillen	<i>Departementen – Advocaten</i>	527
159	14.07.2000	S. Becq	<i>BLOSO-sportcentra – Overdracht</i>	527
160	14.07.2000	G. Gardeyn-Debever	<i>Sociaal Impulsfonds – Evaluatie</i>	529
161	27.07.2000	W. Demeester-De Meyer	<i>Administratie – Reorganisatie</i>	530
162	27.07.2000	C. Van Eyken	<i>Vlaamse Huisvestingsmaatschappij – Projectsubsidies</i>	533
163	27.07.2000	R. Van Cleuvenbergen	<i>Grootstedelijk beleid – Coördinatie</i>	534

D. VAN MECHELEN, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media

159	03.07.2000	J. Loones	<i>Militaire domeinen – Bouwvergunningen</i>	536
163	06.07.2000	V. Declercq	<i>Family Radio Torhout – Zendmast</i>	537
164	06.07.2000	W. Aers	<i>VRT Groot Gelijk – Onpartijdigheid</i>	537
166	07.07.2000	J. Coens	<i>Slibstort Damme – Stand van zaken</i>	538
167	27.07.2000	V. Declercq	<i>Bezoekerscentrum Ter Duinenabdij Koksijde – Gewestplanzone</i>	539
169	10.08.2000	W. Demeester-De Meyer	<i>Zonevreemde woningen – Bosgebied</i>	540
△ 170	10.08.2000	J. Loones	<i>Instituut voor Journalistiek – Steun</i>	542
171	04.09.2000	R. Van Cleuvenbergen	<i>Beheers- en adviesorganen – Participatieoproep</i>	543
172	04.09.2000	C. Decaluwe	<i>Kabinetten – Adressenbestanden</i>	543
173	04.09.2000	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Zuidelijk Eiland Bornem – Planschade</i>	543
174	04.09.2000	J. Loones	<i>Buurtwinkelnetwerk Westhoek – Steun</i>	543
175	14.09.2000	C. Decaluwe	<i>Rio-projecten – Subsidieregeling</i>	544